

Prima pagină > Proceduri judiciare > Cauze civile > **Termene procedurale**

Termene procedurale

În cazul în care aveți o problemă de drept civil și doriți să inițiați o acțiune în justiție, trebuie să știți că există un anumit termen de introducere a acțiunii.

Toate sistemele juridice moderne, inclusiv cele ale celor 27 de state membre, prevăd o limitare temporală a introducerii cererilor civile de chemare în judecată. Normele care reglementează termenele de decădere și de prescripție variază foarte mult în ceea ce privește durata termenelor, când anume începe să curgă termenul și ce eveniment sau acțiune suspendă sau întrerupe curgerea termenului. Legea aplicabilă cererii de chemare în judecată reglementează și termenul de prescripție care i se aplică acesteia.

Pentru informații detaliate de la nivel național, selectați drapelul țării care vă interesează.

Ultima actualizare: 30/05/2023

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Termene procedurale - Belgia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Codul judiciar (*Code judiciaire/Gerechtelijk Wetboek*) menționează mai multe termene diferite.

Acestea pot fi împărțite în două categorii: termenele de așteptare și termenele de prescripție.

Termenele de așteptare (*délais d'attente/wachttermijnen*) sunt termene care trebuie să expire. Cu alte cuvinte, aceste termene trebuie să expire înainte de a se putea formula în mod valid o acțiune în justiție.

Un exemplu de termen de așteptare este [termenul de citare \(*délai de citation/dagvaardingstermijn*\)](#). Între data notificării sau a comunicării citației și data la care are loc ședința preliminară trebuie să existe „un termen de citare”: acesta este de opt zile în procedura pe fond (cauze civile) și de două zile în procedura măsurilor provizorii.

Termenele de prescripție (*délais de forclusion/vervaltermijnen*) sunt termenele în care trebuie să se formuleze o anumită acțiune în justiție, cel mai târziu în ultima zi a termenului sau [dies ad quem](#), întrucât, în caz contrar, dreptul de a formula respectiva acțiune în justiție se stinge.

Termenele în care trebuie inițiate procedurile judiciare sunt exemple de termene de prescripție, și anume:

termenul de o lună pentru a formula o cale de atac împotriva unei hotărâri după ce a avut loc procesul (articolul 1051 din Codul judiciar), de la data la care hotărârea este notificată sau comunicată;

termenul de o lună pentru a contesta o hotărâre pronunțată în lipsă (*in absentia*) (articolul 1048 din Codul judiciar), de la data la care hotărârea este notificată sau comunicată;

termenul de trei luni pentru a formula un recurs în fața Curții de Casație (*Cour de cassation/ Hof van Cassatie*) (articolul 1073 din Codul judiciar);

termenul de trei luni pentru a iniția o cerere de terță opoziție (articolul 1129 din Codul judiciar);

termenul de 30 de zile pentru formularea unei acțiuni în despăgubiri împotriva unui judecător pentru eroare judiciară (articolul 1142 din Codul judiciar);

termenul de șase luni pentru redeschiderea unei proceduri civile (articolul 1136 din Codul judiciar).

Așadar, **termenul de citare** este un termen de așteptare.

Articolul 707 din Codul judiciar prevede că termenul comun de citare în procedurile pe fond este de opt zile pentru persoanele care își au domiciliul sau reședința în Belgia.

Același termen se aplică și în următoarele cazuri:

citațiile sunt notificate sau comunicate în Belgia, la domiciliul ales;

persoana căreia i se notifică sau comunică citația nu are un domiciliu sau o reședință cunoscută în Belgia sau în străinătate;

atunci când o citație pentru o parte care are domiciliul în străinătate este notificată sau comunicată în persoană în Belgia.

Termenul de citare în procedura măsurilor provizorii este limitat la două zile ([articolul 1035 din Codul judiciar](#)). Termenul de citare pentru procedura care se desfășoară în fața [instanței competente în materia sechestrului \(*juge des saisies/beslagrechter*\)](#) este tot de două zile, atunci când aceasta din urmă se pronunță în procedura măsurilor provizorii.

În cazul în care pârâtul nu își are domiciliul, reședința sau domiciliul ales în Belgia, „termenele generale” de opt și, respectiv, de două zile indicate mai sus sunt preluate în conformitate cu [articolul 55 din Codul judiciar](#).

Termenul este, așadar (de opt sau de două zile +...):

15 zile atunci când partea locuiește într-o țară învecinată sau în Regatul Unit;

30 de zile atunci când partea locuiește într-o altă țară europeană;

80 de zile atunci când partea locuiește într-o altă parte a lumii.

Cu toate acestea, această prelungire trebuie să fie prevăzută de lege. În ceea ce privește citarea în procedurile pe fond, aceasta este prevăzută la [articolul 709 din Codul judiciar](#), în timp ce citarea în procedurile măsurilor provizorii este prevăzută la [articolul 1035 din Codul judiciar](#).

În anumite cauze specifice, este posibil ca, după îndeplinirea formalităților de citare, să fie necesar să se procedeze în regim de urgență. În astfel de situații, avocatul sau executorul judecătoresc poate să formuleze în fața instanței competente o cerere prin care să solicite reducerea acestor termene ([articolul 708 din Codul judiciar](#) în ceea ce privește procedurile pe fond și [articolul 1036 din Codul judiciar](#) în ceea ce privește procedurile măsurilor provizorii).

În momentul notificării sau comunicării citației, executorul judecătoresc transmite și o copie a deciziei de reducere a termenului de citare pentru a informa pârâtul că respectiva cerere a fost admisă.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale termenului este **modul de calcul al acestuia**. Procedura de calcul al termenelor este prevăzută la [articolele 48-57 din Codul judiciar](#) (și anume capitolul VIII din partea întâi a Codului judiciar) (a se vedea mai jos).

Aceste articole reglementează aspectele generale (articolele 48 și 49), termenele de prescripție (articolul 50 primul paragraf), [modul de calcul al termenelor](#) (articolul 52, articolul 53 primul paragraf, articolul 53a și articolele 54 și 57), situațiile de [forță majoră](#), [prelungirea termenelor](#) (articolul 50 al doilea paragraf, articolul 51, articolul 53 al doilea paragraf și articolul 55) și cazul de suspendare din cauza decesului uneia dintre părți (articolul 56).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

1 ianuarie (Anul Nou)

Duminică, prima zi de Paște, și luni, a doua zi de Paște (date variabile)

1 mai (Ziua Muncii)

Înălțarea Domnului (a șasea joi după Duminica Paștelui)

Rusalile și Lunea Rusalilor (a șaptea duminică și a șaptea luni după Duminica Paștelui)

Sărbători naționale: 21 iulie

15 august (Adormirea Maicii Domnului)

1 noiembrie (Ziua Tuturor Sfinților)

11 noiembrie (Ziua Armistițiului din 1918)

25 decembrie (Crăciunul)

Această listă **nu** apare în Codul judiciar.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

A se vedea întrebarea 1 (de mai sus).

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Regula este că *dies a quo* (data actului sau a evenimentului care marchează începutul termenului) NU este inclusă în termen, însă *dies ad quem* (ultima zi a termenului) ESTE inclusă („*dies a quo non computatur in termino*”).

 Articolul 52 din Codul judiciar: „Termenul se calculează începând de la miezul nopții până la miezul nopții. Acesta se calculează începând cu ziua următoare celei în care a avut loc actul sau evenimentul care a marcat începutul termenului și include toate zilele, chiar și zilele de sâmbătă, de duminică și zilele de sărbătoare legală.”

În consecință, calculul unui termen nu începe în ziua notificării sau comunicării unei citații ori a unei hotărâri (*dies a quo*), ci în ziua următoare (mai precis, la ora 00.00 în ziua următoare).

De exemplu, dacă citația se notifică sau se comunică luni, 4 mai (*dies a quo*), **termenul de citare** începe marți, 5 mai. Cu alte cuvinte, prima zi din termenul de opt zile este marți, 5 mai.

În cazul în care data de 4 mai cade într-o zi de vineri, termenul de citare începe sâmbătă, 5 mai. Prin urmare, prima zi a unui termen de citare poate să cadă într-o zi de sâmbătă sau de duminică ori într-o zi de sărbătoare legală.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

A/ Notificarea sau comunicarea efectuată de un executor judecătoresc:

În temeiul articolului 57 din Codul judiciar, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute de lege, termenul pentru introducerea unei contestații, a unei căi de atac la o instanță superioară sau a unui recurs la Curtea de Casație începe atunci când hotărârea este notificată sau comunicată persoanei sau la domiciliul acesteia sau, dacă este cazul, atunci când o copie a hotărârii este înmănată sau transmisă, astfel cum se prevede la **articolele 38 și 40**.

În cazul persoanelor care nu își au domiciliul, locul de reședință sau domiciliul ales în Belgia și care nu pot primi notificarea sau comunicarea în persoană, termenul începe atunci când o copie a hotărârii care trebuie notificată sau comunicată este predată serviciului poștal sau, după caz, procurorului.

În cazul persoanelor fără capacitate juridică, termenul nu începe să curgă până când hotărârea nu este notificată sau comunicată reprezentantului lor legal.

B/ Notificarea sau comunicarea pe baza unui înscris (scrisoare):

În lipsa dispozițiilor contrare prevăzute de lege, în temeiul articolului 53a din Codul judiciar, termenele care încep să curgă atunci când înscrisul este notificat sau comunicat destinatarului sunt calculate astfel:

În cazul în care înscrisul este notificat sau comunicat prin intermediul unui serviciu de corespondență judiciară înregistrată sau al unei scrisori recomandate cu confirmare de primire, din prima zi următoare celei în care scrisoarea a fost prezentată la domiciliul destinatarului sau, dacă este cazul, la reședința sau la domiciliul ales al destinatarului;

atunci când înscrisul este notificat sau comunicat prin scrisoare recomandată sau prin scrisoare simplă, începând cu a treia zi lucrătoare următoare celei în care scrisoarea a fost înmănată serviciilor poștale, cu excepția cazului în care se dovedește altfel de către destinatar;

În cazul în care înscrisul este notificat sau comunicat în schimbul unei confirmări de primire date, începând cu ziua următoare.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Regula este că *dies a quo* (data actului sau a evenimentului care marchează începutul termenului) NU este inclusă în termen, însă *dies ad quem* (ultima zi a termenului) ESTE inclusă.

DIES A QUO:

 Articolul 52 din Codul judiciar: „Termenul se calculează începând de la miezul nopții până la miezul nopții. Acesta se calculează începând cu ziua următoare celei în care a avut loc actul sau evenimentul care a marcat începutul termenului și include toate zilele, chiar și zilele de sâmbătă, de duminică și zilele de sărbătoare legală.”

În consecință, calculul unui termen nu începe în ziua notificării sau comunicării unei citații ori a unei hotărâri (*dies a quo*), ci în ziua următoare (mai precis, la ora 00.00).

De exemplu, dacă citația se notifică sau se comunică luni, 4 mai (*dies a quo*), **termenul de citare** începe marți, 5 mai. Cu alte cuvinte, prima zi din termenul de opt zile este marți, 5 mai.

În cazul în care data de 4 mai cade într-o zi de vineri, termenul de citare începe sâmbătă, 5 mai. Prin urmare, prima zi a unui termen de citare poate să cadă într-o zi de sâmbătă sau de duminică ori într-o zi de sărbătoare legală.

DIES AD QUEM:

 Articolul 53 din Codul judiciar: „Data expirării este inclusă în termen. Totuși, în cazul în care această dată este o zi de sâmbătă, de duminică sau **o zi de sărbătoare legală**, data expirării este mutată în prima zi lucrătoare care urmează.”

Dies ad quem este ziua în care expiră un termen. Aceasta este inclusă în termen și, prin urmare, este ultima zi a termenului.

Cu toate acestea, dacă *dies ad quem* este o zi de sâmbătă, de duminică sau o zi de sărbătoare legală, data expirării este mutată în următoarea zi lucrătoare.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

În temeiul articolului 52 din Codul judiciar, termenul se calculează de la miezul nopții până la miezul nopții. Acesta se calculează începând cu ziua următoare celei în care a avut loc actul sau evenimentul care a marcat începutul termenului și include toate zilele, chiar și zilele de sâmbătă, de duminică și zilele de sărbătoare legală.

Cu toate acestea, un act nu poate fi prezentat în mod valid în fața grefei instanței decât în zilele și în intervalul orar în care grefa are program de lucru cu publicul, cu excepția cazului în care actul respectiv se întocmește prin mijloace electronice.

Prin urmare, trebuie să se folosească **zile calendaristice**.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În temeiul articolului 54 din Codul judiciar, un termen exprimat în luni sau în ani se calculează de la o anumită dată calendaristică dintr-o lună până în ziua precedentă datei calendaristice corespunzătoare a unei alte luni.

Acest articol se aplică numai termenelor exprimate în luni sau în ani (de exemplu, termenul pentru formularea unei contestații sau a unei căi de atac: o lună); acest lucru înseamnă – atunci când este coroborat cu articolul 53 din Codul judiciar – că un termen de o lună, de exemplu, nu este întotdeauna de 30 sau de 31 de zile, ci poate fi mai lung sau mai scurt.

„Dată calendaristică” înseamnă prima zi a termenului, și anume ziua următoare notificării sau comunicării.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În temeiul articolului 53 primul paragraf din Codul judiciar, data expirării (și anume, *dies ad quem*) este inclusă în termen.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În temeiul articolului 53 al doilea paragraf din Codul judiciar se prevede totuși că, în cazul în care această zi este o zi de sâmbătă, de duminică sau o zi de sărbătoare legală, data expirării este mutată în prima zi lucrătoare care urmează.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

a/ Termene care nu antrenează decăderea din drepturi:

Articolul 49 din Codul judiciar prevede că termenele sunt stabilite prin lege și că instanțele pot stabili termene numai dacă acest lucru este permis de lege.

În temeiul articolului 51 din Codul judiciar, înainte de expirarea termenelor, instanțele pot scurta sau prelungi termenele care nu antrenează decăderea din drepturi. Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute de lege, o prelungire a unui termen nu poate fi mai mare decât termenul inițial și nu mai poate fi acordată nicio altă prelungire suplimentară, cu excepția cazului în care se procedează astfel printr-o decizie motivată și pentru motive întemeiate.

b/ O parte care nu are domiciliul, reședința sau domiciliul ales în Belgia:

În temeiul articolului 55 din Codul judiciar, în cazul în care legea prevede că termenele impuse unei părți care nu are domiciliul, reședința sau domiciliul ales în Belgia trebuie să fie prelungite, această prelungire este:

de 15 zile atunci când partea locuiește într-o țară învecinată sau în Regatul Unit;

de 30 de zile atunci când partea locuiește într-o altă țară europeană;

de 80 de zile atunci când partea locuiește într-o altă parte a lumii.

c/ În cursul vacanței judecătorești:

În temeiul articolului 50 al doilea paragraf din Codul judiciar, orice termen pentru formularea unei contestații sau a unei căi de atac prevăzut la [articolul 1048](#), la [articolul 1051](#) și la [articolul 1253c](#) literele (c) și (d), care începe și se încheie în timpul vacanței judecătorești se prelungește până în a cincisprezecea zi a noului an judiciar.

Vacanța judecătorească începe la 1 iulie și se încheie la 31 august în fiecare an.

În cazul în care termenul pentru formularea unei contestații sau a unei căi de atac începe și se încheie în cursul acestei perioade, atunci *dies ad quem* a acestui termen se prelungește până la 15 septembrie.

Exemplu 1: o hotărâre este notificată sau comunicată la 30 iunie (*dies a quo*). Termenul începe la 1 iulie și se încheie (*dies ad quem*) la 31 iulie.

Exemplu 2: o hotărâre este notificată sau comunicată la 31 iulie (*dies a quo*). Termenul începe la 1 august și se încheie (*dies ad quem*) la 31 august.

În ambele exemple, atât prima zi a termenului, cât și *dies ad quem* cad în timpul vacanței judecătorești și, prin urmare, termenul este prelungit până la 15 septembrie, care este ultima zi lucrătoare pentru notificarea sau comunicarea unei contestații ori a unei căi de atac.

Exemplu 3: o hotărâre este notificată sau comunicată la 29 iunie. Termenul începe la 30 iunie. *Dies ad quem* cade la 29 iulie.

Exemplu 4: o hotărâre este notificată sau comunicată la 1 august. Termenul începe la 2 august. *Dies ad quem* cade la 1 septembrie.

În ambele exemple, fie prima zi a termenului, fie *dies ad quem* cad în afara vacanței judecătorești și, prin urmare, termenul nu este prelungit până la 15 septembrie.

Ar trebui remarcat faptul că, atunci când ultima zi a vacanței judecătorești (31 august) cade într-o zi de sâmbătă sau într-o zi de duminică și ultima zi a termenului (*dies ad quem*) cade tot la 31 august, se pot aplica atât articolul 50 al doilea paragraf din Codul judiciar (prelungirea datorată vacanței judecătorești), cât și articolul 53 al doilea paragraf din Codul judiciar (mutarea datei de expirare în următoarea zi lucrătoare, atunci când această dată de expirare este o zi de sâmbătă, de duminică sau o zi de sărbătoare legală).

Mai întâi ar trebui să se aplice articolul 50 al doilea paragraf din Codul judiciar, înainte de a se aplica articolul 53 al doilea paragraf din Codul judiciar.

Exemplu:

O hotărâre este notificată sau comunicată la 31 iulie. Termenul pentru formularea unei contestații sau a unei căi de atac începe să curgă la 1 august și se termină la 31 august, care cade într-o zi de sâmbătă sau de duminică.

În temeiul articolului 50 al doilea paragraf din Codul judiciar, prima și ultima zi a termenului cad în timpul vacanței judecătorești, ceea ce înseamnă că termenul se prelungește până la 15 septembrie.

Doar în cazul în care data de 15 septembrie este o zi de sâmbătă sau de duminică poate fi aplicat articolul 53 al doilea paragraf din Codul judiciar, ultima zi a termenului fiind mutată în ziua de luni.

d/ Decesul părții care a primit permisiunea de a formula o contestație, o cale de atac la o instanță superioară sau un recurs la Curtea de Casație:

În temeiul articolului 56 din Codul judiciar, decesul părții determină suspendarea termenului impus părții în cauză pentru a formula o contestație, o cale de atac la o instanță superioară sau un recurs la Curtea de Casație.

Acest termen reîncepe să curgă numai după ce hotărârea este notificată sau comunicată din nou la domiciliul defunctului și nu va începe să curgă decât după expirarea termenelor de întocmire și de examinare a unui inventar, în cazul în care hotărârea este notificată sau comunicată înainte de expirarea acestor termene.

Hotărârea poate fi notificată sau comunicată tuturor moștenitorilor, fără a li se menționa numele și calitatea. Cu toate acestea, orice parte interesată poate fi exonerată de decăderea din drepturi care rezultă din expirarea termenelor de formulare a unei căi de atac în cazul în care se constată că partea respectivă nu a avut cunoștință de notificare sau de comunicare.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Ca regulă generală, în temeiul articolului 1050 din Codul judiciar, în toate cazurile se poate formula o cale de atac imediat după pronunțarea hotărârii, chiar dacă aceasta a fost pronunțată în lipsă. În ceea ce privește o hotărâre pronunțată în materie de competență sau, dacă nu se decide altfel de către instanță, o hotărâre provizorie, o cale de atac poate fi introdusă numai împreună cu calea de atac formulată împotriva hotărârii definitive.

În temeiul articolului 1051 din Codul judiciar, termenul pentru introducerea unei căi de atac este de o lună de la notificarea sau comunicarea hotărârii în conformitate cu [articolul 792](#) al doilea și al treilea paragraf. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 1054 din Codul judiciar, pârâtul poate depune un recurs incident împotriva oricărei părți la acțiunea în fața instanței de apel, în orice moment, chiar dacă hotărârea a fost comunicată sau notificată fără rezerve ori a fost acceptată înainte de notificarea sau comunicarea sa.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În temeiul articolului 51 din Codul judiciar, înainte de expirarea termenelor, instanțele pot scurta sau prelungi termenele care nu antrenează decăderea din drepturi. Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute de lege, o prelungire a unui termen nu poate fi mai mare decât termenul inițial și nu mai poate fi acordată nicio altă prelungire suplimentară, cu excepția cazului în care se procedează astfel printr-o decizie motivată și pentru motive întemeiate.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Articolul 55 din Codul judiciar a fost introdus în mod specific pentru o astfel de parte. În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la acest articol, partea respectivă poate beneficia de această dispoziție.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Conform articolului 50 primul paragraf din Codul judiciar, termenele care antrenează decăderea din drepturi nu pot fi reduse sau prelunghite, nici chiar cu acordul părților, cu excepția cazului în care această prescripție este justificată de condițiile prevăzute de lege.

Cu alte cuvinte, actul juridic trebuie să fie efectuat înainte de expirarea termenului, în caz contrar, acesta riscă să decadă din termen și să fie inadmisibil.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Nerespectarea unui termen de prescripție este definitivă. Cu alte cuvinte, nu mai este posibil să se introducă o cale de atac, cu excepția cazurilor de încălcare a legii.

Ultima actualizare: 24/10/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Bulgaria

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

(A) Exercitarea dreptului la protecția judiciară a drepturilor materiale subiective este sprijinită prin termene de prescripție și absolute (perioade calendaristice) prevăzute de lege.

Termenul de prescripție reprezintă perioada de inactivitate a titularului unui drept subiectiv, a cărei expirare elimină posibilitatea acestuia de a solicita protecția juridică a dreptului respectiv. Expirarea unui termen de prescripție nu stinge dreptul material în sine, ci dreptul procesual activ și dreptul de executare conexe, ceea ce îi conferă dreptului un statut de drept natural (drept material care nu face obiectul protecției judiciare). Prescripția nu se aplică în mod automat, ci doar în urma unei opoziții din partea debitorului în fața instanței competente sau a unui executor judecătoresc.

Normele privind durata, încetarea și suspendarea termenelor de prescripție sunt prevăzute în Legea privind obligațiile și contractele (*Zakon za zadalzhniata i dogovorite* - ZZZD). Termenul general de prescripție de cinci ani pentru toate cererile fără termene speciale. (Articolul 110 din ZZZD)

Pentru trei categorii de cereri termenul de prescripție este de trei ani (articolul 111 din ZZZD):

cereri salariale, pentru care nu este prevăzut niciun alt termen de prescripție;

cereri de despăgubire și compensații care decurg dintr-un contract neexecutat;

cereri pentru plata chirii, dobânzilor și a altor plăți periodice, cum ar fi cererile furnizorilor de energie termică și electrică, indiferent de variațiile sumei care pot apărea periodic. Cu toate acestea, rambursarea eșalonată în conformitate cu contractele de împrumut bancar nu este clasificată ca reprezentând plăți periodice și face obiectul termenului de prescripție standard.

De asemenea, termenul de prescripție este de trei ani pentru dreptul de a solicita anularea legală a contractelor afectate de vicii - încheiate în mod eronat sau ca urmare a fraudei ori sub amenințare - precum și a contractelor încheiate de către persoane neautorizate sau de reprezentanții acestora fără a îndeplini cerințele prevăzute de lege.

Pentru dreptul de a solicita anularea unui contract încheiat dintr-o necesitate excepțională sau ca urmare a unor condiții nefavorabile evidente termenul de prescripție este de un an (articolul 33 din ZZZD)

Pentru cererile privind deficiențe legate de vânzarea de proprietăți mobiliare sau de manopera defectuoasă într-un contract de producție - cu excepția lucrărilor de construcție, unde cererea este eliminată într-un termen general de cinci ani - termenul de prescripție este de șase luni (articolul 265 din ZZZD).

În cadrul procedurii de executare, termenul de prescripție stabilit este de doi ani. În cazul în care creditorul implicat într-un caz de executare deschis nu cere punerea în aplicare a măsurilor de executare timp de doi ani, procedura de executare va fi încheiată *ex lege* în temeiul articolului 433 alineatul (1) punctul 8 din Codul de procedură civilă (*Grazhdanski protsesualen kodeks* - GPK), iar noul termen de prescripție începe să curgă de la data aplicării celei mai recente măsuri valabile de executare.

Termenul de prescripție începe să curgă de la data la care dreptul procesual devine activ și poate fi exercitat, fapt care depinde de natura dreptului material afectat. Acesta poate fi momentul în care obligația contractuală a devenit exigibilă sau momentul comiterii actului ilicit ori momentul identificării făptuitorului în timpul comiterii actului ilicit/delictului ori momentul predării bunului în contextul unei cereri privind existența unor defecte etc.

Termenul de prescripție nu poate fi redus sau prelungit prin acordul părților.

Termenul de prescripție poate, totuși, să fie suspendat și întrerupt.

Termenul de prescripție se încheie în cazurile prevăzute în mod exhaustiv la articolul 115 din ZZZD:

între copii și părinți, atunci când aceștia din urmă își exercită drepturile părintești;

între persoanele deținute în custodie sau sub tutelă și tutorii sau mandatarii lor, atâta timp cât durează custodia sau tutela respectivă;

între soți;

pentru cereri vizând bunuri care, prin lege sau prin ordin judecătoresc, fac obiectul unei administrări, introduse împotriva administratorului, atâta timp cât durează administrația;

pentru cereri de despăgubire depuse de entități juridice împotriva directorilor lor, cât timp aceștia se află în funcție;

pentru cereri ale minorilor și ale persoanelor puse sub curatelă, pentru perioada în care nu au beneficiat de un reprezentant legal și încă 6 luni după numirea unei astfel de persoane sau după data de la care a încetat incapacitatea;

pe durata desfășurării acțiunii.

În aceste cazuri, partea este lipsită temporar de posibilitatea de a-și exercita dreptul procesual activ. Termenul de prescripție care a curs până la suspendare rămâne în vigoare și continuă să curgă după încheierea circumstanței care a generat suspendarea.

Termenul de prescripție este suspendat în următoarele cazuri:

atunci când debitorul a recunoscut creanța;

atunci când a fost depusă o cale de atac sau introdusă o opoziție, ori la solicitarea unei concilieri; cu toate acestea, dacă opoziția sau calea de atac este respinsă, termenul de prescripție nu este considerat a fi fost întrerupt; ca urmare a formulării unei cereri în procedura de insolvență; atunci când se iau măsuri de executare.

În aceste cazuri, perioada care curge de la momentul inițial al dreptului procesual activ până la suspendarea termenului de prescripție își pierde relevanța juridică și începe să curgă un nou termen de prescripție. În cazul în care suspendarea are loc ca urmare a introducerii unei căi de atac sau a unei opoziții, legea stabilește, de asemenea, o altă consecință importantă: noul termen de prescripție care începe să curgă după suspendare este întotdeauna de cinci ani. Termenele absolute (de decădere) sunt cele la a căror expirare se pierd drepturile materiale în sine. Aceste termene încep să curgă de la momentul inițial al dreptului subiectiv, și nu de la momentul inițial al dreptului procesual activ.

Curgerea termenelor absolute nu încetează și nu poate fi suspendată, ca în cazul termenelor de prescripție.

Acestea sunt aplicate din oficiu de către instanță sau de către un executor judecătoresc, ceea ce înseamnă că protecția lor nu necesită o obiecție din partea debitorului. Expirarea unui termen absolut determină inadmisibilitatea acțiunii introduse, în timp ce expirarea unui termen de prescripție (cu condiția să se fi formulat o obiecție) determină imposibilitatea de a justifica acțiunea.

Printre aceste termene de decădere se numără: termenul de trei luni în care beneficiarul garanției sau creditorul ipotecar poate formula obiecții în cazul în care plata indemnizației de asigurare este efectuată către proprietarul bunului, nu către respectivul beneficiar sau creditor; termenul de două luni în care un coproprietar poate introduce o acțiune în justiție pentru achiziționarea bunului deținut în coproprietate dacă celălalt coproprietar și-a vândut partea unui terț; termenul de un an pentru introducerea unei acțiuni în anularea unei donații etc.

B) Termenele pentru desfășurarea anumitor acțiuni procedurale de către părți și de către instanță în procedurile contencioase și în procedurile de executare sunt stabilite prin Codul de procedură civilă (GPK). Termenele pentru desfășurarea acțiunilor procedurale în procedurile de insolvență sunt stabilite prin Legea privind comerțul (*Targovski zakon* - TZ) și, respectiv, prin Legea privind insolvența băncilor (*Zakon za bankovata nesastoyatelnost* - ZBN) în ceea ce privește insolvența băncilor și prin alte legi speciale.

În ceea ce privește părțile, depășirea termenului atrage după sine stingerea dreptului de a efectua respectivele acțiuni procedurale. Nerespectarea de către instanță a termenului stabilit pentru începerea procedurii nu constituie un impediment pentru desfășurarea acțiunii procedurale ulterior, deoarece aceasta este întotdeauna în termen. Termenele stabilite pentru instanța de judecată au doar caracter orientativ.

Termenele de desfășurare a acțiunilor procedurale de către părți sunt cele stabilite prin lege și de către instanță.

Printre termenele stabilite prin lege se numără:

termenul pentru remedierea neregulilor constatate într-o cerere introductivă de chemare în judecată [o săptămână de la comunicarea transmisă părții în conformitate cu articolul 129 alineatul (2) din GPK, dar instanța este liberă să stabilească un termen mai lung];

termenul de care beneficiază pârâtul pentru a răspunde cererii de chemare în judecată, pentru a prezenta elementele de probă, a contesta veridicitatea probelor, a formula o cerere reconvențională, a introduce terți și a intenta acțiuni împotriva acestora și a formula opoziții împotriva procedurii stabilite de instanță pentru examinarea acțiunii. Acesta începe să curgă de la data la care pârâtul primește o copie a cererii de chemare în judecată și este de o lună în cazul procedurii standard sau de două săptămâni în cazul unei proceduri speciale de examinare a litigiilor comerciale (articolele 131 și 367 din GPK); termenul în care reclamantul poate depune o declarație suplimentară în procedura privind litigiile comerciale - două săptămâni de la primirea răspunsului din partea pârâtului (articolul 372 din GPK);

termenul în care pârâtul poate răspunde declarației suplimentare în procedura privind litigiile comerciale - două săptămâni de la primirea celei de a doua cereri (articolul 373 din GPK);

termenul pentru introducerea unui apel împotriva hotărârilor pronunțate de instanță - două săptămâni de la notificarea sau comunicarea hotărârii către parte (articolul 259 din GPK);

termenul în care intimatul poate răspunde apelului și poate formula o acțiune împotriva acestei căi de atac - două săptămâni de la primirea copiei de inițiere a apelului (articolul 263 din GPK);

pentru introducerea unui recurs în casație împotriva hotărârilor pronunțate de instanță - o lună de la notificarea sau comunicarea hotărârii către parte (articolul 283 din GPK);

termenul pentru introducerea unei recurs împotriva hotărârilor pronunțate de instanță - o săptămână de la comunicarea acestora către părți și, în cazul în care acestea au fost pronunțate în cadrul unei ședințe la care a participat partea în cauză, termenul începe să curgă de la data acelei ședințe (articolul 275 din GPK);

termenul de depunere a unei cereri pentru anularea unei decizii executate - trei luni de la apariția motivului pentru anularea acesteia (articolul 305 din GPK);

termenul în care partea poate solicita recuzarea judecătorului - prima ședință după apariția motivului de recuzare sau după aflarea acestuia (articolul 23 din GPK);

termenul în care partea poate introduce o opoziție pentru lipsa de competență exclusivă - până la finalizarea procesului în a doua instanță (articolul 119 din GPK);

în care o parte poate introduce o opoziție privind lipsa de competență teritorială în funcție de locul în care se situează bunul imobil - până la finalizarea anchetei judiciare în primă instanță (articolul 119 din GPK), și în toate celelalte cazuri de încălcare a normelor privind competența locală, opoziția poate fi introdusă numai de către pârât în perioada în care poate depune întâmpinarea (articolul 119 din GPK). În acțiunile introduse de consumatori și în acțiunile introduse de o persoană prejudiciată împotriva unei societăți de asigurări, a Fondului de garantare (*Garantsionen fond*) și a Biroului Național al Societăților de Asigurări Auto din Bulgaria (*Natsionalno byuro na balgarskite avtomobilni zastrahovатели*), instanța asigură din oficiu respectarea competenței locale până la finalizarea primei ședințe de judecată;

termenul în care reclamantul își poate retragă cererea fără consimțământul pârâtului - până la încheierea primei ședințe de judecată (articolul 232 din GPK); termenul în care o parte poate să depună o cerere incidentă - în prima ședință, pentru reclamant, și, pentru pârât, în perioada în care poate depune întâmpinarea (articolul 212 din GPK);

termenul pentru contestarea veridicității unui element de probă - cel târziu odată cu depunerea întâmpinării, dacă acest element de probă a fost prezentat în cererea de chemare în judecată, sau cel târziu odată cu depunerea răspunsului la actul procedural în cadrul căruia a fost depus acest element de probă (articolul 193 din GPK);

termenul pentru introducerea unei opoziții împotriva unei somații de plată - două săptămâni de la notificarea sau comunicarea somației (articolul 414 din GPK);

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva unui refuz de emitere a unei somații de plată - o săptămână de la comunicarea acestui refuz reclamantului (articolul 413 din GPK);

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva ordinului de emitere a unui mandat de executare - două săptămâni care curge de la notificarea sau comunicarea ordinului, pentru reclamant, și de la notificarea sau comunicarea cererii de conformare voluntară, pentru debitor (articolul 407 din GPK);

termenul pentru conformarea voluntară a debitorului în procedura de executare - două săptămâni de la notificarea sau comunicarea cererii de către executorul judecătoresc (articolul 428 din GPK);

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva acțiunilor unui executor judecătoresc - o săptămână de la desfășurarea acțiunii dacă partea a luat parte la acea acțiune sau a fost citată în mod corect și în alte cazuri - de la data notificării sau comunicării (articolul 436 din GPK);

termenul pentru depunerea unei cereri în procedura de insolvență - o lună și, respectiv, trei luni de la înscrierea în Registrul comerțului a deciziei de deschidere a procedurii de insolvență (articolele 685 și 688 din TZ);

termenul pentru punerea în aplicare a unui plan de redresare - o lună de la data înscrierii în Registrul comerțului a hotărârii judecătorești pentru aprobarea listei de creanțe acceptate (articolul 696 din TZ);

termenul pentru introducerea unei opoziții împotriva listei de creanțe acceptate - șapte zile de la publicarea listei în Registrul comerțului (articolul 690 din TZ);

termenul pentru introducerea unei opoziții împotriva modului de repartizare a sumelor recuperate de administratorul judiciar - paisprezece zile de la înscrierea situației de repartizare în Registrul comerțului (articolul 727 din TZ);

termenele absolute pentru desfășurarea acțiunilor procedurale relevante sunt, de asemenea, reglementate în alte legi speciale care nu pot fi enumerate în mod exhaustiv: Legea privind comerțul (TZ) în cazul procedurilor de stabilizare a comercianților, Legea privind insolvența băncilor (ZBN), Codul asigurărilor (*Kodeks za zastrohovaneto*) etc.

Printre termenele stabilite de instanță se numără:

termenul de colectare a probelor (articolul 157 din GPK);

termenul pentru plata cheltuielilor aferente probelor (citarea martorilor, onorariile experților etc. - articolul 160 din GPK);

termenul pentru remedierea neregulilor unei acțiuni procedurale îndeplinite de către parte (articolul 101 din GPK);

termenul pentru introducerea unei cereri introductive de chemare în judecată, care este de obicei mai lung de o săptămână.

Termenele se clasifică, de asemenea, în prelungibile sau neprelungibile de către instanță. Toate termenele stabilite de instanță pot fi prelungite. Termenele pentru introducerea căilor de atac și pentru depunerea unei cereri de anulare a unei decizii care constituie titlu executoriu nu pot fi prelungite, în conformitate cu articolul 63 alineatul (3) din GPK.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Zilele de sărbătoare legală sunt:

1 ianuarie – ziua Anului Nou;

3 martie – Ziua Eliberării – sărbătoare națională;

1 mai – Ziua Muncii;

6 mai – Ziua Sfântului George, Ziua Curajului și Armatei Bulgare;

24 mai – Ziua Educației și Culturii Bulgare și a Literaturii Slavone;

6 septembrie – Ziua Unificării;

22 septembrie – Ziua Independenței;

1 noiembrie – Ziua Militanților pentru Binele Poporului: zi nelucrătoare pentru toate instituțiile de învățământ și zi lucrătoare pentru toate celelalte persoane juridice;

24 decembrie – Ajunul Crăciunului, 25 și 26 Decembrie – Crăciunul;

Vinerea Mare, Sâmbăta Mare și Duminica Paștelui – două zile (duminică și luni), care sunt stabilite pentru sărbătorire în anul respectiv.

Consiliul de miniștri poate să declare, de asemenea, doar o singură dată, alte zile de sărbătoare publică, zile pentru sărbătorirea anumitor profesii, precum și zile nelucrătoare în schimburi în cursul anului.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Normele generale privind termenele pentru desfășurarea anumitor acțiuni procedurale de către părți și de către instanță în procedurile contencioase și în procedurile de executare sunt stabilite prin Codul de procedură civilă (GPK). O serie de legi speciale stabilesc, de asemenea, termene absolute pentru exercitarea drepturilor procedurale, de exemplu articolul 74 din Legea privind comerțul, articolul 19 și articolul 25 din Registrul comerțului și Registrul persoanelor juridice fără scop lucrativ (*Zakon za trgovskiya registar i registara na yuridicheskite litsa s nestopanska tsel*) (ZTRRYLNT) etc. Informații generale cu privire la normele generale prevăzute în capitolul VII din Codul de procedură civilă, intitulat „Termene și repunerea în termen”, sunt prezentate în răspunsurile la întrebările 4, 5 și 6.

Normele generale privind termenele de prescripție sunt prevăzute la articolul 110 și următoarele din Legea privind obligațiile și contractele. A se vedea articolul 1.

Normele generale privind termenele pentru îndeplinirea obligațiilor care decurg din relațiile obligatorii sunt prevăzute la articolele 69-72 din Legea privind obligațiile și contractele.

În cazul în care există condiții prealabile definite în dreptul procedural (articolele 61, 229 și 432 din GPK), termenele procedurale stabilite încetează să mai curgă, iar în acest caz încetarea începe de la data producerii evenimentului care a determinat suspendarea procedurii. Procedurile se suspendă din momentul în care apare un impediment pentru desfășurarea fără întrerupere și, până la data la care este eliminat, desfășurarea acțiunilor procedurale este inadmisibilă, cu excepția cazului în care se asigură acțiunea. După eliminarea impedimentului (de exemplu, una dintre părți decedează, trebuie instituită tutela, există proceduri de bază etc.), procedura face obiectul reluării, iar acțiunile întreprinse înainte de suspendare își păstrează valabilitatea.

Legile speciale prevăd alte termene care sunt mai scurte decât termenul de prescripție standard.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul pentru îndeplinirea unei anumite acțiuni procedurale începe să curgă, de obicei, de la data la care partea este informată că trebuie să îndeplinească acțiunea respectivă sau de la data la care i s-a notificat sau comunicat un act pronunțat de instanță împotriva căruia poate fi formulat un răspuns.

termenul pentru remedierea oricăror nereguli legate de cerere începe să curgă de la data la care instanța i-a comunicat părții existența acestor nereguli;

termenul de depunere a întâmpinării curge de la primirea unei copii a cererii de chemare în judecată și a probelor aferente, iar notificarea instanței trebuie să informeze pârâtul în legătură cu acest termen și cu consecințele nerespectării acestuia;

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva hotărârii începe să curgă de la notificarea sau comunicarea acesteia către parte;

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate într-o cauză examinată în cadrul unei proceduri simplificate (Partea a treia, capitolul 25 din Codul de procedură civilă) începe să curgă de la data la care instanța a declarat că va publica hotărârea sa;

termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva hotărârii curge de la data comunicării acesteia către parte și, în cazul în care aceasta a fost pronunțată în cadrul unei ședințe la care a participat partea în cauză, termenul începe să curgă de la data acelei ședințe;

calea de atac împotriva acțiunilor unui executor judecătoresc se introduce în termen de o săptămână de la desfășurarea acțiunii dacă partea a luat parte la acea acțiune sau a fost corect citată și în alte cazuri - de la data notificării sau comunicării;

termenele în cadrul procedurii de insolvență curg de la publicarea acțiunii administratorului judiciar (de exemplu, a listei creditorilor admiși la masa credală) sau a unui ordin judecătoresc în Registrul comerțului.

Există, de asemenea, termene care încep să curgă de la momentul inițierii procedurii contencioase, iar legea stabilește numai termenul final pentru îndeplinirea acestora.

De exemplu:

solicitantul poate să modifice motivele petiției asociate cererii sale sau să își retragă cererea fără consimțământul părâtului până la încheierea primului termen de judecată;

oricare dintre moștenitorii din cadrul unei proceduri de dezbatere a unei succesiuni poate, până la primul termen de judecată, să solicite în scris includerea de bunuri suplimentare în masa succesorală etc.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Termenul curge de la momentul notificării către partea respectivă. Data la care se consideră că notificarea sau comunicarea către parte a fost realizată în mod corespunzător se stabilește diferit, în funcție de modalitatea de notificare. Capitolul VI „Notificări sau comunicări și citații” din Codul de procedură civilă prevede norme cu privire la modul de notificare sau comunicare a actelor și de citare a părților, precum și cu privire la momentul în care se consideră că actele au fost notificate sau comunicate în mod corespunzător.

În cazul în care actul este notificat sau comunicat personal destinatarului, reprezentantului acestuia sau unei alte persoane, care locuiește sau lucrează la adresa respectivă, citația trebuie să menționeze data la care actul notificat sau comunicat a fost primit de către persoana în cauză, indiferent dacă acesta a fost notificat sau comunicat de către un reprezentant al instanței sau un angajat al poștei. Începând de la această dată încep să curgă termenele pentru acțiunea procedurală relevantă.

Actele pot fi notificate sau comunicate, de asemenea, folosindu-se un e-mail menționat de către părți. Se consideră că notificarea sau comunicarea s-a realizat odată ce documentele au fost introduse în sistemul informatic.

În prezența unor condiții prealabile legale (de exemplu, atunci când partea și-a schimbat adresa de email fără a notifica instanței acest lucru), instanța poate să dispună notificarea sau comunicarea actului prin depunerea sa la dosar, caz în care termenul începe să curgă de la data depunerii. Acesta este un serviciu substituit, care se utilizează atunci când nu se respectă o obligație procedurală impusă.

În cazul în care părâtul nu se află la domiciliul său și nu este găsită nicio persoană care să primească actul de notificare sau comunicare, persoana care înmânează respectivul act trebuie să afișeze o notificare pe ușă sau pe căsuța poștală, cu precizarea că actele au fost lăsate la grea instanței și pot fi primite în decurs de două săptămâni de la data notificării. În acest caz, dacă părâtul nu se înfățișează pentru a le primi, se consideră că actul de notificare sau comunicare și actele aferente au fost notificate sau comunicate la expirarea termenului pentru primirea acestora.

Serviciul substituit în această situație se utilizează din cauza nerespectării de către persoana fizică a obligației sale administrative de a declara o adresă permanentă și actuală la care se presupune că poate fi găsită.

Notificarea sau comunicarea către un comerciant și către persoanele juridice care sunt înscrise într-un registru relevant se efectuează la adresa cea mai recentă declarată în registrul respectiv. În cazul în care la adresa respectivă nu există un birou și nici un panou cu datele societății, adică există motive să se considere că persoana și-a părăsit adresa, toate comunicările sunt introduse în dosarul cauzei și se consideră că au fost notificate și comunicate conform legii, potrivit articolului 50 alineatul (2) din GPK.

În cazul în care comerciantul se află la adresa înscrisă în registru, dar funcționarului nu i se permite accesul în birou sau nu găsește o persoană dispusă să accepte comunicarea, funcționarul afișează o notificare și, cu excepția cazului în care documentele sunt primite în termen de două săptămâni de la afișarea notificării, acestea sunt considerate ca fiind notificate și comunicate (serviciul este substituit).

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Termenul se calculează în ani, săptămâni și zile. Un termen estimat în zile se calculează din ziua următoare datei la care începe să curgă perioada și expiră la sfârșitul ultimei zile. De exemplu, în cazul în care se dispune ca partea să corecteze neregulile unei acțiuni în termen de șapte zile și este realizată o notificare sau o comunicare în acest sens la data de 1 iunie, aceasta este data la care termenul începe să curgă, însă numărarea voturilor începe în următoarea zi calendaristică, la data de 2 iunie, iar perioada va expira la 8 iunie.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Termenele se calculează în zilele calendaristice. Dacă, cu toate acestea, termenul expiră într-o zi nelucrătoare (weekend sau sărbătoare legală), se consideră că a expirat în prima zi lucrătoare după ziua nelucrătoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen calculat în săptămâni expiră la data respectivă din ultima săptămână. De exemplu, dacă părți i se dau instrucțiuni pentru corectarea neregulilor din cerere în termen de o săptămână și îi este notificat sau comunicat un act în acest sens vineri, termenul va expira în ziua de vineri a săptămânii următoare. Un termen care este calculat în luni expiră la data respectivă a ultimei luni, iar dacă nu există o astfel de dată în ultima lună, perioada va expira în ultima zi a acelei luni.

Un termen care este calculat în ani expiră la data respectivă a ultimului an, iar dacă nu există o astfel de dată în ultimul an, perioada va expira în ultima zi a acestuia.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

A se vedea răspunsul la întrebarea 8.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care ultima zi a perioadei este o zi liberă, termenul se încheie întotdeauna în prima zi lucrătoare următoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Nu pot fi prelungite de către instanță termenele pentru introducerea unei căi de atac împotriva unor hotărâri și ordine, pentru depunerea cererilor de anulare a unei hotărâri executate și termenul pentru introducerea unei opoziții împotriva unei somații de plată.

Toate celelalte termene legale și judecătorești pot fi prelungite de către instanță la solicitarea părții interesate, adresată înainte de expirarea termenului, în cazul în care există motive întemeiate (articolul 63 din GPK). Termenul nou stabilit nu poate fi mai scurt decât cel inițial. Termenul prelungit curge începând de la expirarea termenului inițial. Hotărârea prin care termenul este prelungit (și hotărârea prin care se respinge o astfel de prelungire) nu este comunicată părții care, prin urmare, ar trebui să urmărească în mod activ activitatea instanței.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Codul de procedură civilă stabilește normele generale pentru introducerea căilor de atac împotriva hotărârilor și ordinelor emise în toate cauzele în materie civilă și comercială:

două săptămâni pentru introducerea unor căi de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanță, termen care începe să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii către parte;

o perioadă de o lună pentru introducerea unei acțiuni în casație împotriva hotărârilor pronunțate de instanță, termen care începe să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii către parte;

o săptămână pentru introducerea unei căi de atac împotriva hotărârilor pronunțate de către instanță, termen care începe să curgă de la data comunicării acesteia către parte sau, în cazul în care aceasta a fost pronunțată în cadrul unei ședințe la care a participat partea în cauză, de la data ședinței.

Excepțiile de la aceste norme generale sunt prevăzute în mod exhaustiv prin lege și sunt întemeiate pe caracteristicile specifice ale procedurii relevante. Se prevăd excepții pentru:

deciziile de inițiere a procedurii de insolvență, care fac obiectul unei căi de atac în termen de șapte zile de la înscrierea lor în Registrul comerțului;

deciziile de respingere a unei cereri de inițiere a unei proceduri de insolvență, care fac obiectul unei căi de atac în termen de șapte zile de la data notificării sau comunicării în temeiul procedurii din Codul de procedură civilă;

hotărârile pronunțate în cadrul procedurii de partaj cu privire la pretențiile coproprietarilor, hotărârile de vânzare la licitație a unor bunuri imobile indivizibile, hotărârile de atribuire a unor bunuri imobile indivizibile unuia dintre coproprietari, precum și hotărârile de a publica procesul-verbal de partaj pot fi atacate prin depunerea unei plângeri comune în termenul de formulare a unei căi de atac;

hotărârile pronunțate în lipsă nu fac obiectul unei căi de atac, dar în termen de o lună de la notificarea sau comunicarea acesteia, partea împotriva căreia a fost dispusă o astfel de hotărâre poate solicita instanței de recurs să o anuleze dacă nu poate să participe la procedură;

hotărârile de admitere a unui divorț prin acord comun nu fac obiectul căilor de atac;

există și alte situații speciale care reglementează termenele pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei hotărâri: de exemplu o decizie de înregistrare a unui partid politic poate fi atacată în termen de șapte zile.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Nu există nicio dispoziție prin care instanța să scurteze termenele legale sau judecătorești, ci doar să prelungească termenele la cererea părților. Nu pot fi prelungite de către instanță termenele pentru introducerea unei căi de atac împotriva unor hotărâri și ordine, pentru depunerea cererilor de anulare a unei hotărâri executate și termenul pentru introducerea unei opoziții împotriva unei somații de plată.

Cu toate acestea, instanța poate să schimbe data unei ședințe de judecată, din proprie inițiativă sau la cererea uneia dintre părți, prin programarea acesteia la o dată mai apropiată sau ulterioară, dacă se impune acest lucru prin circumstanțe importante. În astfel de cazuri, totuși, instanța ar trebui să notifice părțile cu privire la noua dată, iar notificarea sau comunicarea ar trebui să fie realizată cel târziu în termen de o săptămână înaintea datei ședinței.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinată pierde beneficiul extinderii termenului?

Normele procedurale din Codul de procedură civilă, inclusiv cele referitoare la prelungirea termenului, se aplică tuturor participanților la procedură, indiferent de locul lor de reședință.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Principiul comun este că acțiunile procedurale îndeplinite după expirarea termenelor nu sunt luate în considerare de către instanță. În plus față de această normă, GPK prevede în mod expres că, în cazul în care neregulile unei cereri de chemare în judecată nu sunt corectate la timp, aceasta este respinsă; în cazul în care se introduce o cale de atac, se depune o cerere de anulare sau se introduce o opoziție la un titlu executoriu după expirarea termenului, acestea sunt returnate ca fiind tardive; în cazul în care partea nu depune în timp util elementele de probă de care dispune, acestea nu vor fi acceptate în speță, cu excepția situației în care respectiva omisiune este cauzată de circumstanțe neprevăzute speciale. Nerespectarea termenelor procedurale exclude exercitarea drepturilor pentru care sunt prevăzute aceste termene.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

O parte care nu a respectat termenul stabilit prin lege sau de către instanță poate să solicite repunerea în termen dacă dovedește că nerespectarea s-a datorat unor circumstanțe neprevăzute speciale, independente de voința sa. Nu se permite repunerea în termen dacă a fost posibil să se acorde o prelungire a termenului pentru desfășurarea acțiunii procedurale.

Cererea de repunere în termen trebuie să fie depusă în termen de o săptămână de la notificarea sau comunicarea nerespectării termenului și să indice toate circumstanțele care o justifică și orice element de probă relevant. Cererea trebuie depusă la instanța în fața căreia ar fi trebuit să fie luate măsurile procedurale în cauză. Odată cu cererea de repunerea în termen se depun și documentele pentru care se solicită repunerea în termen, iar dacă termenul este pentru plata cheltuielilor, instanța stabilește un nou termen pentru plata acestora.

Cererea este examinată în mod obligatoriu în ședință publică. În cazul în care cererea este admisă, drepturile pierdute sunt restabilite.

Ultima actualizare: 02/03/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Cehia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

În general, termenele care sunt relevante pentru procedurile civile sunt fie cele procedurale, fie cele de fond.

Există două tipuri de termene procedurale: legale și judiciare.

Termenele legale sunt prevăzute prin lege. Nerespectarea unui termen procedural legal implică întotdeauna anumite consecințe procedurale (de exemplu, pierderea posibilității de a îndeplini cu succes o anumită sarcină, impunerea unei amenzi disciplinare). Nerespectarea unui termen legal poate fi acceptată (a se vedea articolul 58 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată), în cazul în care partea sau reprezentantul legal al acesteia a depășit termenul pentru un motiv întemeiat, care l-a împiedicat să îndeplinească o acțiune pe care avea dreptul să o îndeplinească. Trebuie să se depună o cerere în termen de 15 zile de la data la care obstacolul a încetat a mai fi un factor și, concomitent, trebuie să fie îndeplinită acțiunea care nu a fost realizată în termen. La solicitarea uneia dintre părți, o instanță poate să atribuie cererii un efect suspensiv pentru a justifica depășirea termenului.

Dacă legea nu prevede în mod direct un termen pentru îndeplinirea unei acțiuni, acesta este stabilit de către președintele completului de judecată (sau de către un complet format dintr-un singur judecător). Președintele completului de judecată (sau completul format dintr-un singur judecător) poate fixa un termen nu numai în cazurile care sunt prevăzute prin lege, ci și în cazurile în care se impune să se asigure eficacitatea și celeritatea corespunzătoare a procedurii. O instanță judecătorească poate prelungi un termen judiciar în funcție de circumstanțe (a se vedea articolul 55 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată). Nu se admite repunerea în termen.

Termenele stabilite pentru instanță, spre exemplu pentru emiterea unei decizii, nu sunt termene procedurale, ci termene administrative.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Ziua Reînnoirii Independenței statului ceh, Anul Nou: 1 ianuarie

Lunea Paștelui: ziua se schimbă, însă, de obicei, ziua de sărbătoare este la sfârșitul lunii martie sau la începutul lunii aprilie.

Ziua Muncii: 1 mai
Ziua Victoriei: 8 mai
Ziua Misionarilor Slavi, Chiril și Metodie: 5 iulie
Ziua lui Jan Hus: 6 iulie
Ziua Statului Ceh: 28 septembrie
Ziua Independenței Statului Cehoslovac: 28 octombrie
Ziua Luptei pentru Libertate și Democrație: 17 noiembrie
Ajunul Crăciunului: 24 decembrie
Prima zi de Crăciun: 25 decembrie
A doua zi de Crăciun: 26 decembrie

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Normele de calculare a termenelor sunt prevăzute la articolele 55-58 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată.

Un termen stabilit în zile începe în ziua următoare datei în care a avut loc evenimentul declanșator.

O jumătate de lună înseamnă cincisprezece zile.

Sfârșitul unui termen stabilit în săptămâni, luni sau ani coincide cu ziua a cărei denumire sau al cărei număr corespunde zilei în care a avut loc evenimentul declanșator. Dacă nu există o astfel de zi în ultima lună, sfârșitul termenului coincide cu ultima zi a lunii.

Dacă ultima zi a unui termen coincide cu o zi de sâmbătă, de duminică sau o zi de sărbătoare oficială, ultima zi a termenului este următoarea zi lucrătoare.

Termenele stabilite în ore se încheie la expirarea orei a cărei denumire corespunde orei la care a avut loc evenimentul declanșator.

Un termen procedural este respectat dacă acțiunea este îndeplinită în cadrul unei instanțe sau dacă un act a fost predat unei autorități care este obligată să îl livreze, mai exact, cel mai adesea un serviciu de curierat autorizat, în ultima zi a termenului.

Dacă procedura a fost întreruptă, se întrerupe, de asemenea, curgerea termenelor procedurale [articolul 111 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. În cazul reluării procedurii, termenele încep să curgă din nou.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Ziua în care s-a produs evenimentul care marchează începutul unui termen nu este inclusă în calculul termenului. Acest lucru nu este valabil în cazul unui termen stabilit în ore. Prin urmare, un termen începe să curgă, în general, din ziua următoare zilei în care s-a produs evenimentul determinant pentru curgerea termenului respectiv [a se vedea articolul 57 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Ziua în care s-a produs evenimentul care marchează începutul unui termen nu este inclusă în calculul termenului. Acest lucru nu este valabil în cazul unui termen stabilit în ore [a se vedea articolul 57 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

O perioadă se calculează în zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele stabilite în săptămâni apar doar rareori în Codul de procedură civilă (Legea nr. 99/1963, astfel cum a fost modificată) [de exemplu, articolul 260 alineatul (3), articolul 295 alineatul (1) și articolul 295 alineatul (2)]. Mai frecvent, acestea apar ca termene judiciare în practica judiciară.

Termenele stabilite în luni sunt prevăzute în Codul de procedură civilă cu durata de o lună [de exemplu, articolul 82 alineatul (3), articolul 336m alineatul (2) și articolul 338za alineatul (2)]; două luni [de exemplu, articolul 240 alineatul (1) și articolul 247 alineatul (1)]; trei luni [de exemplu, articolul 111 alineatul (3), articolul 233 alineatul (1) și articolul 234 alineatul (1)]; și șase luni [de exemplu, articolul 77a alineatul (2) și articolul 260g alineatul (3)].

Termenele stabilite în ani sunt de două tipuri în Codul de procedură civilă: un termen de un an [de exemplu, articolul 111 alineatul (3)] și un termen de trei ani [de exemplu, articolul 99 alineatul (3), articolul 233 alineatul (2) și articolul 234 alineatul (2)].

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

termenele stabilite în săptămâni, luni sau ani se încheie la sfârșitul zilei a cărei denumire corespunde zilei în care s-a produs evenimentul declanșator, iar dacă nu există o astfel de zi în lună, atunci în ultima zi a lunii [a se vedea articolul 57 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da [a se vedea articolul 57 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată].

11 Există condiții în care termenele sunt prelunghite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenele procedurale legale nu pot fi schimbate prin hotărâre judecătorească.

Un termen procedural judiciar poate fi prelungit de instanță, în funcție de circumstanțe.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O parte poate contesta hotărârea unei instanțe districtuale (*okresní soud*) sau hotărârea unei instanțe regionale (*krajský soud*), cu excepția cazului în care legea exclude acest lucru (a se vedea articolul 201 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată). O cale de atac trebuie introdusă în termen de cincisprezece zile de la publicarea hotărârii, la instanța a cărei hotărâre este contestată. Termenul pentru introducerea unei căi de atac nu include data la care decizia a fost notificată sau comunicată părții. Pentru a respecta acest termen procedural, este suficient ca documentul prin care este inițiată calea de atac să fie predat autorității care are obligația de a-l notifica sau comunica (în special, un serviciu de curierat autorizat, o instituție penitenciară, în cazul persoanelor încarcerate sau reținute, o instituție de plasament sau de protecție pentru o persoană plasată în aceasta etc.) sau instanței, în ultima zi a termenului.

În cazul în care a fost pronunțată o decizie de rectificare a hotărârii judecătorești, termenul începe să curgă de la data intrării în vigoare a deciziei de rectificare [a se vedea articolul 204 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Se consideră că a fost totuși depusă în timp util o cale de atac introdusă după expirarea termenului de cincisprezece zile exclusiv din motivul că apelantul a urmat instrucțiuni greșite emise de către instanță cu privire la acea cale de atac. În cazul în care o decizie nu conține instrucțiuni cu privire la calea de atac, la termenul pentru introducerea unei căi de atac, sau la instanța la care aceasta trebuie introdusă, sau dacă aceasta conține instrucțiuni greșite prin care se afirmă că nu este admisibilă o cale de atac, aceasta poate fi introdusă în termen de trei luni de la notificarea sau comunicarea hotărârii.

În cazul în care a fost emisă o somație de plată într-o cauză, se poate preveni executarea somației respective numai prin introducerea unei opoziții de către pârât în termenul legal de 15 zile de la data comunicării sau notificării somației, la instanța emitentă [a se vedea articolul 172 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Somația de plată este anulată prin introducerea opoziției, iar instanța dispune stabilirea unui termen de judecată. Se poate introduce o cale de atac doar împotriva declarației privind costurile procedurale, dar aceasta nu anulează, în mod evident, somația de plată.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Codul de procedură civilă (Legea nr. 99/1963, astfel cum a fost modificată) prevede posibilitatea amânării audierii din motive importante, în cazul în care nu se poate delibera cu privire la o chestiune și nu se poate stabili o decizie în cadrul unei singure ședințe (a se vedea articolul 119 din Codul de procedură civilă). Un motiv important pentru suspendarea ședinței poate fi, de exemplu, faptul că una dintre părțile la procedură nu s-a prezentat în instanță, și nu este posibilă desfășurarea ședinței de judecată în absența acestuia [a se vedea articolul 101 alineatul (3) din Codul de procedură civilă], ori faptul că una dintre părți nu a dispus de suficient timp pentru a se pregăti pentru ședință din cauza faptului că citația nu i-a fost notificată sau comunicată cu suficient timp înainte sau din alte motive importante.

Una dintre părți poate solicita instanței să amâne o ședință de judecată. O instanță va decide cu privire la cererea unei părți cu privire la amânare, care a fost depusă în prealabil, pe baza gravității motivului invocat. Dacă instanța nu aprobă cererea părții în cauză, aceasta din urmă trebuie să se prezinte la ședința de judecată.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Legislația Republicii Ceha nu reglementează în mod explicit o astfel de situație.

În cazul procedurilor care implică un element internațional, în cadrul cărora un act urmează a fi notificat sau comunicat unei părți din străinătate, vor fi aplicate normele procedurale ale *lex fori*, mai exact normele procedurale ale instanței competente să soluționeze cauza.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Orice nerespectare a unui termen procedural are efecte procedurale.

În cazul în care Codul de procedură civilă (Legea nr. 99/1963, astfel cum a fost modificată) stabilește un anumit termen pentru îndeplinirea unei acțiuni (de exemplu, introducerea unei căi de atac sau a unei căi de atac extraordinare), nerespectarea termenului atrage după sine pierderea posibilității de a îndeplini acțiunea cu succes. Depășirea termenului poate fi justificată în cazul în care partea sau reprezentantul său a depășit termenul dintr-un motiv întemeiat (de exemplu, în caz de boală subită sau de vătămare corporală) și, prin urmare, nu a reușit să îndeplinească acțiunea la care avea dreptul (a se vedea articolul 58 din Codul de procedură civilă), cu excepția cazului în care justificarea depășirii unui anumit termen este exclusă prin Codul de procedură civilă [de exemplu, în temeiul articolului 235 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, este exclusă justificarea depășirii unui termen în cazul cererilor de reînnoire a procedurilor și al celor de anulare]. În cazul stabilirii unui termen pentru respectarea unei anumite obligații, nerespectarea termenului atrage după sine impunerea unei anumite sancțiuni (de exemplu, o amendă disciplinară).

Fiecare caz de depășire a unui termen procedural judiciar are, potrivit legii, anumite consecințe. Un termen judiciar poate fi prelungit de către președintele completului de judecată (sau judecătorul dintr-un complet format dintr-un judecător unic). Nu se admite repunerea într-un termen judiciar.

O somație de plată împotriva căreia nu a fost introdusă o opoziție produce efectele unei hotărâri definitive și executorii [a se vedea articolul 174 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Neprezentarea la un termen de judecată are consecințe diferite față de situația depășirii unui termen. În cazul în care o parte citată în mod corespunzător nu se prezintă la un termen de judecată și nu a solicitat amânarea în timp util și pentru un motiv important, instanța poate să deliberaze cu privire la chestiune și să se pronunțe în absența acestuia [a se vedea articolul 101 alineatul (3) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată] și, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 153b din Codul de procedură civilă, aceasta poate pronunța o hotărâre în lipsă.

În cazul în care pârâtul nu se prezintă la primul termen de judecată într-o cauză în care a fost pronunțată o hotărâre în lipsă din motive întemeiate, instanța anulează hotărârea, la cererea pârâtului, și stabilește un termen pentru judecata pe fond. Una dintre părți poate depune o astfel de cerere până la data la care hotărârea pronunțată în lipsă produce efecte [a se vedea articolul 153b alineatul (4) din Codul de procedură civilă].

De asemenea, se permite introducerea unei căi de atac privind fondul cauzei împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă. Dacă pârâtul, pe lângă faptul că depune o cerere de anulare a unei hotărâri judecătorești pronunțate în primă instanță, introduce și o cale de atac împotriva hotărârii respective, iar cererea de anulare a hotărârii a fost aprobată printr-o hotărâre executorie, calea de atac nu mai este luată în considerare [a se vedea articolul 153b alineatul (5) din Codul de procedură civilă].

Ultima actualizare: 16/09/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Germania

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Regulile generale privind termenele procedurale sunt stabilite la articolele 214-229 din Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*), iar regulile specifice aplicabile anumitor termene fac obiectul dispozițiilor specifice ale altor articole din Cod.

Se face distincția între termenele „reale” (*eigentliche Fristen*), și anume perioadele în care persoanele implicate în proceduri pot sau – pentru a evita pierderea drepturilor – trebuie să efectueze acte sau formalități de procedură, și termenele „teoretice” (*uneigentliche Fristen*), în care legea impune instanței să îndeplinească anumite acte oficiale.

Termenele „reale” sunt împărțite în termene legale, care sunt prevăzute prin lege, și termene judecătorești, care sunt stabilite la aprecierea instanței.

Termenele legale includ „termenele obligatorii” (*Notfristen*) prevăzute în articolul 224 alineatul (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, care sunt întotdeauna desemnate ca atare în cod și nu pot fi reduse sau prelungite.

Termenele judecătorești și termenele legale, nu însă și termenele obligatorii și termenele teoretice, pot fi reduse, însă nu și prelungite, pe baza unui acord între părți. Instanța poate să reducă sau să prelungească termenele pe care le-a stabilit, însă nu poate să modifice termenele legale decât în situațiile prevăzute de lege. În orice caz, instanța modifică un termen doar dacă una dintre părți poate oferi în mod credibil motive temeinice.

Următoarele termene sunt, de asemenea, importante pentru părțile implicate în proceduri civile:

(a) în procedura de somație de plată

În procedura de somație de plată (*Mahnverfahren*), opoziția la ordinul de emitere a unei somații de plată [articolul 692 alineatul (1) punctul 3 din Codul de procedură civilă] și căile de atac împotriva unui titlu executoriu [articolul 700 alineatul (1) și articolul 339 alineatul (1)] pot fi introduse numai în termen de

două săptămâni. Dacă nu se formulează nicio obiecție, iar solicitantul nu solicită emiterea unui titlu executoriu în termen de șase luni, somația de plată nu mai produce efecte, conform articolului 701.

(b) în procedura de fond

Pentru ca ședința publică să poată fi pregătită la timp și pentru ca dreptul de a fi audiat să fie garantat în măsură suficientă, la articolul 132 din Codul de procedură civilă se stabilește regula generală că memoriile preparatorii trebuie să fie prezentate instanței în timp util pentru a fi comunicate celeilalte părți cu cel puțin o săptămână înainte de ședința de judecată. Memoriile preparatorii care conțin o declarație de opoziție față de depunerea de noi documente trebuie să fie depuse în timp util pentru a putea fi comunicate cu cel puțin trei zile înainte de ședința de judecată.

În cazul stabilirii unui așa-numit prim termen imediat de judecată, judecătorul trebuie să acorde părâtului un termen de întâmpinare de cel puțin două săptămâni [articolul 275 alineatul (1) prima teză, articolul 275 alineatul (3) și articolul 277 alineatul (3) din Codul de procedură civilă]. În cazul stabilirii unei proceduri preliminare scrise, părâtul are la dispoziție termenul obligatoriu de două săptămâni pentru a-și face cunoscută voința de a se apăra în cadrul acțiunii [articolul 276 alineatul (1) prima teză]; instanța îi va acorda cel puțin alte două săptămâni pentru a-și depune în scris întâmpinarea [articolul 276 alineatul (1) a doua teză]. La rândul său, președintele instanței poate stabili un termen până la care reclamantul trebuie să depună observații scrise cu privire la întâmpinare [articolul 276 alineatul (3)].

Dacă părâtul nu își comunică intenția de a se apăra în cadrul acțiunii în termenul acordat, instanța pronunță, la cererea reclamantului și fără ședință publică, o hotărâre în favoarea cererii (concludente) [articolul 331 alineatul (3) din Codul de procedură civilă] [„hotărâre pronunțată în lipsă” (*Versäumnisurteil*)].

Instanța pronunță hotărârea în lipsă și în cazul în care reclamantul sau părâtul nu se înfățișează la termenul de judecată sau nu își susține cauza. Partea împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre în lipsă are la dispoziție un termen obligatoriu de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea hotărârii pronunțate în lipsă pentru a introduce opoziție [articolul 338 și articolul 339 alineatul (1)]. Dacă opoziția este admisibilă (și, cel mai important, prezentată în termenul acordat), procedura revine la situația anterioară pronunțării hotărârii în lipsă.

Termenul obligatoriu pentru introducerea căii de atac „apel” (*Berufung*) este de o lună (articolul 517 din Codul de procedură civilă), iar termenul pentru motivarea căii de atac este de două luni [articolul 520 alineatul (2)]. Ambele termene încep să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale, dar cel mai târziu la cinci luni de la data pronunțării. Termenul judiciar stabilit pentru formularea unui răspuns la calea de atac este de minimum două săptămâni [articolul 521 alineatul (2) și articolul 277 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].

În cazul în care, în hotărârea sa, instanța competentă cu soluționarea căii de atac (*Berufungsgericht*) refuză admiterea căii de atac „acțiune în revizuire” (*Revision*), în termenul obligatoriu de o lună de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale poate fi introdusă calea de atac „recurs împotriva refuzului de admitere” [articolul 544 alineatele (1) și (3) prima teză din Codul de procedură civilă]. Motivația recursului trebuie să fie prezentată în termen de două luni de la data comunicării hotărârii integrale, dar fără a depăși șapte luni de la pronunțarea hotărârii.

Termenul de introducere a acțiunii în revizuire – un termen obligatoriu, de asemenea – este de o lună (articolul 548 din Codul de procedură civilă), iar termenul pentru motivarea acțiunii este de două luni [articolul 551 alineatul (2) a doua teză]. Ambele termene încep să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale, dar cel mai târziu la cinci luni de la data pronunțării.

Opoziția imediată (*sofortige Beschwerde*) împotriva unei pronunțări sub formă de decizie (*Beschluss*) se introduce în termenul obligatoriu de două săptămâni de la data notificării sau comunicării, cel mai târziu la cinci luni și două săptămâni de la data pronunțării [articolul 569 alineatul (1)]. Cererea de verificare a legalității (*Rechtsbeschwerde*), care nu poate avea ca temei decât o încălcare a legii, se introduce într-un termen obligatoriu de o lună de la comunicarea deciziei [articolul 575 alineatul (1) prima teză] și se motivează într-un termen de încă o lună [articolul 575 alineatul (2)].

Atunci când o parte nu respectă unul dintre termenele prevăzute la articolul 233 din Codul de procedură civilă (de exemplu, un termen obligatoriu sau un termen pentru motivarea căii de atac) din motive care nu îi pot fi imputate, partea în cauză poate solicita revenirea la situația anterioară. Cererea de revenire la situația anterioară se depune în termen de două săptămâni de la înlăturarea obstacolului [articolul 234 alineatele (1) și (2)].

În cazul în care data de începere a unui termen depinde de data notificării sau comunicării (a se vedea răspunsul la întrebarea 4), este necesar să se verifice dacă hotărârea a fost notificată sau comunicată în forma cerută de lege. În cazul notificării sau comunicării substitutive, este irrelevant pentru valabilitatea notificării sau comunicării dacă destinatarul a primit sau nu efectiv documentul. Cu toate acestea, este întotdeauna necesar ca, la momentul notificării sau comunicării, domiciliul sau sediul destinatarului să fie situat la adresa unde este notificat sau comunicat documentul.

Dacă destinatarul nu a luat cunoștință de procedură și, astfel, nu a avut posibilitatea să atace hotărârea pronunțată, el poate, în anumite circumstanțe, să solicite revenirea la situația anterioară: (a se vedea răspunsul la întrebarea 4). Pentru data de începere a termenului aplicabil în acest caz, a se vedea răspunsul la întrebarea 16.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Ziua Anului Nou: 1 ianuarie

Boboteaza: 6 ianuarie (doar în Baden-Württemberg, Bavaria și Saxonia-Anhalt)

Ziua Internațională a Femeii: 8 martie (doar în Berlin)

Vinerea Mare: dată variabilă, aproximativ între sfârșitul lunii martie și începutul lunii aprilie

Duminica Paștelui: dată variabilă, aproximativ între sfârșitul lunii martie și începutul lunii aprilie

Lunea Paștelui: dată variabilă, aproximativ între sfârșitul lunii martie și începutul lunii aprilie

1. Ziua Muncii: 1 mai

Înălțarea Domnului: în mai, dată variabilă

Duminica Rusaliilor: dată variabilă, în mai sau în iunie

Lunea Rusaliilor: dată variabilă, în mai sau în iunie

Corpus Christi: dată variabilă, aproximativ între sfârșitul lunii mai și mijlocul lunii iunie [doar în Baden-Württemberg, Bavaria, Hessa, Renania de Nord-Westfalia, Renania-Palatinat, Saarland, Saxonia (regional) și Turingia (regional)]

Adormirea Maicii Domnului: 15 august [doar în Bavaria (regional) și Saarland]

Ziua Unității Germane: 3 octombrie

Ziua Reformei: 31 octombrie (doar în Brandenburg, Bremen, Hamburg, Mecklenburg-Western Pomerania, Saxonia Inferioară, Saxonia, Saxonia-Anhalt, Schleswig-Holstein și Turingia)

Ziua Tuturor Sfinților: 1 noiembrie (doar în Baden-Württemberg, Bavaria, Renania de Nord-Westfalia, Renania-Palatinat și Saarland)

Ziua Penitenței și a Rugăciunii (*Buß-und Bettag*): dată variabilă, aproximativ între mijlocul și sfârșitul lunii noiembrie (doar în Saxonia)

Prima zi de Crăciun: 25 decembrie

A Doua Zi de Crăciun: 26 decembrie

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

La articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă se prevede că toate termenele procedurale se calculează în conformitate cu regulile stabilite la articolele 187-193 din Codul civil (*Bürgerliches Gesetzbuch*).

Detalii cu privire la modul de calculare a termenelor pot fi consultate în răspunsurile la întrebările 7-9.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

În general, data de începere a unui termen este legată de notificarea sau comunicarea actului de chemare în judecată la care trebuie formulată întâmpinare sau de data notificării ori comunicării hotărârii împotriva căreia se poate introduce o cale de atac [a se vedea, de exemplu, articolul 276 alineatul (1) prima teză, articolul 329 alineatul (2) teza a doua și articolul 339 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Termenul pentru introducerea unei căi de atac începe să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii [articolul 517, articolul 548 și articolul 569 alineatul (1) teza a doua din Codul de procedură civilă]; dacă însă hotărârea nu este comunicată sau nu este comunicată în forma cerută de lege și dacă acest viciu nu este remediat în conformitate cu articolul 189 din Codul de procedură civilă, termenul începe după scurgerea a cinci luni de la pronunțarea hotărârii. Termenul de cinci luni se substituie astfel notificării sau comunicării. O regulă similară există pentru recursul împotriva refuzului de admitere a căii de atac, dar în acest caz efectul de substituie a notificării sau comunicării nu intervine decât după scurgerea a șase luni [articolul 544 alineatul (3) prima teză din Codul de procedură civilă].

În funcție de o altă dată de începere sunt stabilite, în special, termenele de introducere a unei căi de atac care poate, în cazuri extraordinare, să anuleze caracterul definitiv al hotărârii:

termenul pentru introducerea unei cereri de revenire la situația anterioară (*Wiedereinsetzung in den vorigen Stand*) începe să curgă din ziua înlăturării obstacolului [articolul 234 alineatul (2) din Codul de procedură civilă];

termenul pentru introducerea unei căi de atac speciale ca urmare a încălcării dreptului de a fi audiat (*Anhörungsrüge*) (articolul 321a din Codul de procedură civilă) începe să curgă de la data la care persoana interesată ia cunoștință de încălcarea dreptului de a fi audiat [articolul 321a alineatul (2) prima teză din Codul de procedură civilă];

termenul pentru introducerea unei acțiuni în anulare (*Nichtigkeitsklage*) sau a unei acțiuni în restituire (*Restitutionsklage*, rejudecarea cauzei, articolul 578 și urm. din Codul de procedură civilă) începe să curgă din ziua în care partea ia cunoștință de motivul contestației, dar nu înainte de data la care hotărârea devine definitivă [articolul 586 alineatul (2) prima teză].

Dacă întrebarea se referă la momentul în care un act care trebuie îndeplinit într-un termen dat, respectând astfel termenul, răspunsul este cel de mai jos. Un termen procedural este respectat când actul de procedură este îndeplinit până la sfârșitul ultimei zile a termenului, și anume, în general, când instanței îi parvine documentul relevant pentru respectarea termenului. Factorul esențial este momentul la care documentul este primit de către instanță, nu când a fost trimis. Termenul poate totuși să fie utilizat la maximum, și anume până la ora 24:00 a ultimei zile, chiar dacă este puțin probabil ca cineva din cadrul instanței să ia cunoștință efectiv de documentul respectiv.

Dacă însă întrebarea se referă la modul în care se calculează data de începere a termenului, răspunsul este cel de mai jos.

Dacă începutul unui termen este determinat de un eveniment sau de un moment specific care survine în cursul unei zile, ziua în cauză nu este inclusă la calcularea termenului, astfel cum se prevede la articolul 187 alineatul (1) din Codul civil.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu. În cazul în care un termen începe să curgă de la data notificării sau comunicării (a se vedea răspunsul la întrebarea 4), metoda de notificare sau comunicare este irelevantă. Notificarea sau comunicarea este efectuată fie când documentul de notificat sau comunicat este predat destinatarului (articolul 177 din Codul de procedură civilă), fie când este îndeplinită una dintre formele de notificare sau comunicare substitutive (prevăzute la articolele 178, 180 și 181 din Cod, de exemplu, predarea către un membru adult al familiei sau introducerea în cutia poștală).

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Dacă începutul unui termen este determinat de un eveniment sau de un moment specific care survine în cursul unei zile, ziua în cauză nu este inclusă la calcularea termenului, astfel cum se prevede la articolul 187 alineatul (1) din Codul civil.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Zilele indicate sunt zilele calendaristice, nu zilele lucrătoare. Dacă însă termenul expiră într-o zi de duminică, de sâmbătă sau de sărbătoare legală general recunoscută, acesta se prelungește până la următoarea zi lucrătoare [articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă și articolul 193 din Codul civil].

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Dacă un eveniment sau un moment specific care survine în cursul unei zile este relevant pentru a declanșa curgerea unui termen exprimat în săptămâni, luni sau printr-o perioadă de mai multe luni – un an, o jumătate de an, un trimestru – această zi nefiind inclusă la calcularea termenului, termenul se încheie la sfârșitul zilei din ultima săptămână sau din ultima lună care, prin numele sau numărul său, corespunde zilei în care a survenit evenimentul sau momentul respectiv. Pe de altă parte, dacă începutul unei zile reprezintă momentul relevant pentru a declanșa curgerea unei limite de timp – adică această zi este inclusă la calcularea termenului – termenul se încheie la sfârșitul zilei din ultima săptămână sau din ultima lună înainte de ziua care, prin numele sau numărul său, corespunde primei zile a termenului [articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă și articolul 188 alineatul (2) din Codul civil].

Dacă, în cazul unui termen exprimat în luni, luna nu conține ziua determinantă pentru expirarea sa, termenul expiră în ultima zi a lunii (de exemplu, un termen de o lună care a început la 30 ianuarie va expira la 28 februarie) [articolul 188 alineatul (3) din Codul civil].

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

A se vedea întrebarea 8.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care termenul expiră într-o zi de duminică, de sâmbătă sau de sărbătoare legală, ziua determinantă nu este ziua respectivă, ci ziua lucrătoare următoare, în conformitate cu articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă și cu articolul 193 din Codul civil.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Prelungirea termenelor stabilite rămâne, în general, la aprecierea instanței. Cu toate acestea, termenele obligatorii nu pot fi prelungite. Este posibil ca pentru prelungirea unui termen să fie necesar acordul celeilalte părți.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul obligatoriu pentru introducerea căii de atac „apel” (*Berufung*) este de o lună (articolul 517 din Codul de procedură civilă), iar termenul pentru motivarea căii de atac este de două luni [articolul 520 alineatul (2)]. Ambele termene încep să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale, dar cel mai târziu la cinci luni de la data pronunțării. Termenul judiciar stabilit pentru formularea unui răspuns la calea de atac este de minimum două săptămâni [articolul 521 alineatul (2) și articolul 277 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].

În cazul în care, în hotărârea sa, instanța competentă cu soluționarea căii de atac (*Berufungsgericht*) refuză admiterea căii de atac „acțiune în revizuire” (*Revision*), în termenul obligatoriu de o lună de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale poate fi introdusă calea de atac „recurs împotriva refuzului de admitere” [articolul 544 alineatele (1) și (3) prima teză din Codul de procedură civilă]. În conformitate cu articolul 544 din Codul de procedură civilă, motivația recursului trebuie să fie prezentată în termen de două luni de la data comunicării hotărârii integrale, însă nu mai târziu de șapte luni de la pronunțarea hotărârii.

Termenul de introducere a acțiunii în revizuire – un termen obligatoriu, de asemenea – este de o lună (articolul 548 din Codul de procedură civilă), iar termenul pentru motivarea acțiunii este de două luni [articolul 551 alineatul (2) a doua teză]. Ambele termene încep să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale, dar cel mai târziu la cinci luni de la data pronunțării.

Opoziția imediată (*sofortige Beschwerde*) împotriva unei pronunțări sub formă de decizie (*Beschluss*) se introduce în termenul obligatoriu de două săptămâni [articolul 569 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Termenul obligatoriu începe să curgă de la data notificării sau comunicării sau cel mai târziu la cinci luni de la data pronunțării. Cererea de verificare a legalității (*Rechtsbeschwerde*), care nu poate avea ca temei decât o încălcare a legii, se introduce într-un termen obligatoriu de o lună de la comunicarea deciziei [articolul 575 alineatul (1) prima teză] și se motivează într-un termen de încă o lună [articolul 575 alineatul (2)].

Atunci când o parte nu respectă oricare dintre termenele prevăzute la articolul 233 din Codul de procedură civilă (de exemplu, un termen obligatoriu sau un termen pentru motivarea căii de atac) din motive care nu îi pot fi imputate, partea în cauză poate solicita revenirea la situația anterioară. Cererea de revenire la situația anterioară se depune în termen de două săptămâni de la înlăturarea obstacolului [articolul 234 alineatele (1) și (2)].

În plus, dreptul civil și dreptul de procedură civilă din Germania prevăd, de exemplu, termenele speciale de mai jos.

Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, hotărârile arbitrale pot fi atacate printr-o cerere de anulare depusă la instanță în termen de trei luni de la primirea hotărârii [articolul 1059 alineatul (3) prima și a doua teză].

Procedurile care s-au încheiat printr-o hotărâre definitivă pot fi redeschise prin introducerea unei acțiuni în anulare (*Nichtigkeitsklage*) sau a unei acțiuni în restituire (*Restitutionsklage*) într-un termen obligatoriu de o lună de la ziua în care partea a luat cunoștință de motivul contestației [articolul 586 alineatele (1) și (2) din Codul de procedură civilă].

În procedura independentă de conservare a probelor (*selbständiges Beweisverfahren*) [articolul 494a alineatul (1) din Codul de procedură civilă] și în procedura de sechestru (*Arrest*) [articolul 926 alineatul (1)], instanța poate stabili, de asemenea, un termen în care o parte poate sesiza instanța.

Dacă, până la finalul celei de-a doua luni calendaristice de la primirea solicitării, un chirieș nu este de acord ca proprietarul să majoreze chiria până la cuantumul obișnuit al chiriei în localitatea respectivă, proprietarul îl poate acționa pe chirieș în judecată, în vederea obținerii aprobării, într-un termen de trei luni [articolul 558b alineatul (2)].

În cazul în care vrea să obțină invalidarea deciziei prin care a fost concediat, angajatul trebuie să introducă o acțiune în fața instanței competente în conflicte de muncă în termen de trei săptămâni de la primirea deciziei scrise de concediere [punctul 4 prima teză din Legea de protecție împotriva concedierii (*Kündigungsschutzgesetz*)]. Dacă angajatul nu respectă termenul, se consideră că decizia de concediere este valabilă.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În principiu, stabilirea orei și a datei de înfățișare este la aprecierea instanței, însă puterea de apreciere a acesteia este limitată de obligația de a asigura desfășurarea procedurii în timp util și de obligația de a nu stabili ședințe de judecată în zile de sâmbătă, de duminică și de sărbătoare legală decât în situații de urgență.

La emiterea unei citații de înfățișare, instanța respectă un termen de citare de cel puțin o săptămână, în cazurile în care asistarea de către un avocat este obligatorie, și de trei zile în alte cazuri. Termenele pot fi reduse doar cu acordul ambelor părți sau la cererea uneia dintre părți.

În conformitate cu articolul 141 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, instanța dispune ca ambele părți să fie prezente la ședința de judecată, dacă acest lucru este necesar pentru stabilirea faptelor cauzei. Totuși, în cazul distanțelor lungi, instanța nu dispune înfățișarea personală a unei părți atunci când, din cauza unei astfel de distanțe considerabile (a se vedea întrebarea 8) sau din orice alt motiv important, părții respective nu i se poate pretinde în mod rezonabil să participe în persoană la ședință. „Orice alt motiv important” (*sonstiger wichtiger Grund*) în sensul articolului 141 alineatul (1) teza a doua înseamnă orice motiv temeinic pentru partea care îl invocă, cum ar fi boala, concediul planificat, stresul cauzat de muncă sau probabilitatea unui stres psihic pe fondul întâlnirii cu partea adversă.

De asemenea, la articolul 227 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură civilă se prevede că, la cererea uneia dintre părți și din motive temeinice (*erhebliche Gründe*), instanța poate să anuleze sau să modifice termenul de înfățișare la o ședință publică, precum și să amâne ședința. În sensul acestei dispoziții, reprezentarea din vina unei părți sau lipsa nemotivată de pregătire nu sunt considerate motive temeinice. Motive temeinice sunt, în schimb, nerespectarea termenelor de citare și de întâmpinare, necesitatea de a schimba avocatul, îmbolnăvirea unui martor, a avocatului sau a părții, imposibilitatea oricăreia dintre persoanele menționate anterior de a se înfățișa ca urmare a decesului unei rude apropiate. La cererea instanței, motivul temeinic invocat pentru modificarea termenului trebuie stabilit în mod credibil, urmând să fie verificat cu atât mai multă atenție cu cât data cererii de modificare a termenului este mai apropiată de termenul stabilit. Chiar dacă vacanțele judecătorești au fost desființate, articolul 227 alineatul (3) din Codul de procedură civilă facilitează modificarea termenelor în perioada 1 iulie-31 august, la cererea uneia dintre părți.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Teritoriul Republicii Federale Germania nu prezintă caracteristici geografice speciale care să justifice reguli speciale. În consecință, în codul de procedură civilă din Germania nu se prevede prelungirea generală a termenelor în cazul persoanelor care își au domiciliul la o distanță mare de instanța competentă. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 141 alineatul (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, instanța nu dispune înfățișarea personală a unei părți atunci când, din cauza „distanței mari” (*große Entfernung*) de la domiciliul părții la instanță, părții în cauză nu i se poate pretinde să se prezinte în persoană. Având în vedere condițiile de transport în general bune din prezent, o distanță de câteva sute de kilometri nu este considerată „mare”. Cu toate acestea, fiecare caz în parte trebuie evaluat ținându-se cont de toate circumstanțele, inclusiv de starea de sănătate a părții în cauză.

În lipsa unor reguli de prelungire a termenelor pentru părți care își au domiciliul în zone îndepărtate, sistemul juridic german nu se confruntă nici cu problema recunoașterii sale în alte părți.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Nerespectarea unui termen poate avea diferite consecințe juridice, câteva exemple fiind prezentate mai jos.

În conformitate cu articolul 296 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, mijloacele de apărare invocate după expirarea unui termen stabilit în acest sens sunt admisibile numai dacă, din libera convingere a instanței, acestea nu ar întârzia soluționarea litigiului sau dacă partea justifică în mod corespunzător întârzierea de a le prezenta. Mijloacele de apărare respinse în mod întemeiat în conformitate cu dispozițiile menționate nu pot fi invocate nici în cazul unei căi de atac [articolul 531 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Dacă, în cadrul procedurii preliminare scrise (articolul 276 din Codul de procedură civilă), pârâtul nu își face cunoscută voința de a se apăra în termen de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea cererii de introducere a acțiunii, împotriva sa poate fi pronunțată o hotărâre în lipsă, la cererea reclamantului [articolul 276 alineatul (1) prima teză, articolul 276 alineatul (2) și articolul 331 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].

Dacă, în cadrul unei proceduri de somație de plată, debitorul nu valorifică termenul de opoziție [articolul 692 alineatul (1) punctul 3 și articolul 694 din Codul de procedură civilă], se emite un titlu executoriu la cererea creditorului [articolul 699 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură civilă].

În cazul nerespectării termenului pentru introducerea căii de atac, hotărârea rămâne definitivă (articolul 705 din Codul de procedură civilă). Același lucru este valabil și în cazul nerespectării termenului pentru introducerea unei opoziții împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă sau a unui titlu executoriu. [O obiecție

de acest gen (*Einspruch*) nu reprezintă un „apel” în sens tehnic, fiind examinată de aceeași instanță, nu de o instanță superioară.] Nerespectarea termenului pentru precizarea motivelor unui recurs sau ale unei obiecții conduce la respingerea recursului sau a obiecției drept inadmisibile [articolul 522 alineatul (1), articolul 552 alineatul (1) și articolul 577 alineatul (1) din cod].

Același lucru este valabil în ceea ce privește termenul pentru motivarea căii de atac „recurs împotriva refuzului de admitere” [articolul 544 alineatul (4)].

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul nerespectării unui termen, partea are la dispoziție următoarele căi de atac împotriva sancțiunilor descrise la punctul 15:

În cazul articolului 296 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, partea are posibilitatea de a prezenta o explicație pentru întârziere (a se vedea mai sus). În acest caz, partea trebuie să expună și, la cererea instanței, să stabilească în mod credibil faptul că nu i se poate imputa nerespectarea termenului. Dacă partea reușește să demonstreze acest lucru, instanța trebuie să ia în considerare și mijloacele de apărare prezentate cu întârziere de partea respectivă.

Partea împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre în lipsă poate introduce opoziție (articolul 338 și articolul 340 din Codul de procedură civilă). Dacă opoziția este admisibilă, adică, în special, dacă ea este introdusă în forma și în termenul cerute de lege (articolele 339 și 340 din Codul de procedură civilă), și dacă opoziția este întemeiată, procedura este readusă la situația anterioară nerespectării termenului (articolul 342).

Se poate introduce opoziție și împotriva unui titlu executoriu emis în cadrul unei proceduri de somație de plată, întrucât, în conformitate cu articolul 700 din Codul de procedură civilă, acesta este echivalent cu o hotărâre pronunțată în lipsă.

Termenele pentru introducerea căilor de atac și termenul de opoziție sunt așa-numite termene obligatorii. Dacă o parte este împiedicată, din motive care nu îi pot fi imputate, să respecte un termen obligatoriu, partea în cauză poate solicita revenirea la situația anterioară (articolul 233 și următoarele din Codul de procedură civilă). Acest lucru trebuie să aibă loc în termenul și în forma cerute de lege [articolul 234 și articolul 236 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Faptele care scuză nerespectarea termenului trebuie să fie expuse și stabilite în mod credibil [articolul 236 alineatul (2)]. În termenul cererii, partea trebuie să îndeplinească actul de procedură neîndeplinit, de exemplu, să procedeze la introducerea căii de atac.

Posibilitatea revenirii la situația anterioară există, printre altele, și în cazul nerespectării termenului pentru motivarea căilor de atac „apel” sau „cerere de verificare a legalității”.

Ultima actualizare: 18/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Estonia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Dispozițiile părții generale a Legii privind Codul civil (*tsiviilseadustiku üldosa seadus*, **TsÜS**) referitoare la condițiile și datele-limită se aplică la calcularea termenelor procedurale, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Potrivit articolului 134 alineatul (2) din TsÜS, un termen se calculează în ani, luni, săptămâni, zile, ore sau unități de timp mai scurte sau prin trimitere la un eveniment care va avea loc în mod cert. Un termen începe să curgă din ziua următoare zilei calendaristice sau zilei în care a avut loc evenimentul, care a fost stabilită ca dată de început a termenului, și se încheie la data de expirarea acestuia. Dacă o dată-limită este definită ca termen calculat în zile sau în unități de timp mai lungi, termenul expiră la ora 24:00 la data-limită, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Dacă transmiterea unei declarații de intenție către o persoană care desfășoară o activitate economică sau profesională și executarea unei acțiuni legate de această persoană sunt condiționate de un anumit termen-limită, acestea vor fi puse în practică cel târziu la data-limită, până la sfârșitul programului de lucru al instituției care trebuie să transmită declarația de intenție sau să execute acțiunea în cauză. Dacă o acțiune procedurală trebuie să fie executată la sediul unei instanțe, se consideră că termenul-limită expiră la sfârșitul zilei lucrătoare a instanței respective.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Zilele nelucrătoare sunt prevăzute în Legea privind concediile publice și zilele de importanță națională (*pühade ja tähtpäevade seadus*) (intrată în vigoare la 23 februarie 1998). Acestea sunt:

1. 24 februarie – Ziua independenței și Ziua națională a Republicii Estonia;
2. 1 ianuarie – Anul Nou;
3. – Vinerea Mare;
4. – Duminica Paștelui;
5. 1 Mai – Ziua muncii;
6. – Whitsun;
7. 23 iunie – Ziua victoriei;
8. 24 iunie – Ziua solstițiului de vară;
9. 20 august – Ziua restabilirii independenței;
10. 24 decembrie – Ajunul Crăciunului;
11. 25 decembrie – Crăciunul;
12. 26 decembrie – A doua zi de Crăciun.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

În temeiul articolului 65 alineatul (1) din Codul de procedură civilă (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*, TsMS), la calcularea termenelor procedurale se aplică dispozițiile TsÜS privind termenele și datele-limită, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Norma generală este prevăzută la articolul 135 alineatul (1) din TsÜS, potrivit căreia un termen începe să curgă din ziua următoare zilei calendaristice sau producerii evenimentului care a fost stabilit la începutul termenului, cu excepția cazului în care legea sau contractul prevede altfel. Un termen stabilit de o instanță începe să curgă din ziua următoare zilei în care este comunicat documentul în care este stabilit termenul, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, în momentul stabilirii termenului. În cazul în care actul nu trebuie notificat sau comunicat, termenul începe să curgă de la primirea notificării cu privire la stabilirea termenului (articolul 63 din TsMS).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu. Codul de procedură civilă prevede că un termen stabilit de o instanță începe să curgă din ziua următoare zilei în care s-a comunicat documentul de procedură. Acest lucru se aplică în cazul tuturor modalităților de comunicare a documentelor.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu – potrivit articolului 135 alineatul (1) din TsÜS, un termen începe să curgă din ziua următoare zilei calendaristice sau producerii evenimentului care a fost stabilit la începutul termenului, cu excepția cazului în care legea sau contractul prevede altfel.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

Potrivit articolului 136 alineatul (9) din TsÜS, pentru definirea unui termen, o zi este considerată perioada cuprinsă între miezul unei nopți și miezul nopții următoare. Astfel, dacă un termen este exprimat în zile, numărul de zile se referă la zile calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

De regulă, termenele-limită ale procedurilor se exprimă în zile.

Un termen este exprimat în luni dacă, de exemplu, la expirarea termenului nu pot fi inițiate căi de atac. În conformitate cu articolul 632 din TsMS, o cale de atac poate fi introdusă în termen de 30 de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii reclamantului, dar nu mai târziu de cinci luni de la data la care hotărârea instanței de prim grad de jurisdicție a fost făcută publică. Odată ce au trecut cinci luni de la data la care hotărârea a fost făcută publică, nu se poate introduce nicio cale de atac, chiar dacă există mai puțin de 30 de zile până la sfârșitul perioadei de cinci luni de la notificarea sau comunicarea și publicarea hotărârii. Această limitare absolută a fost aplicată pentru a se asigura securitatea juridică. Un termen-limită absolut de cinci luni similar pentru formularea unei căi de atac s-a aplicat și în legătură cu, de exemplu, formularea unei căi de atac împotriva unei hotărâri sau unui recurs în anulare.

Un exemplu de termen exprimat în ani este termenul de expirare a cererii de rambursare a unei taxe sau garanții plătite statului: cererea expiră la trecerea a doi ani de la sfârșitul anului în care s-a plătit taxa sau garanția către stat, dar nu înainte ca procedura judiciară să se fi încheiat printr-o hotărâre judecătorească care intră în vigoare. Totuși, acesta este termenul de expirare a cererii și nu un termen-limită al procedurii și un astfel de interval de timp nu poate fi prelungit și nici restabilit.

De asemenea, termenul de expirare al unei cereri este exprimat în ani. Nici acesta nu este un termen-limită al procedurii. În conformitate cu articolul 143 din TsÜS, instanța va lua în considerare expirarea unei cereri numai la cererea persoanei obligate.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen se încheie la data-limită. Dacă data-limită este definită în raport cu o perioadă de timp calculată în săptămâni, data-limită este ziua corespunzătoare a ultimei săptămâni din perioada respectivă de timp. Dacă data-limită este definită în raport cu un termen calculat în luni, data-limită este ziua corespunzătoare din ultima lună. Dacă data-limită este definită în raport cu un termen calculat în ani, data-limită este ziua și luna corespunzătoare din ultimul an. În cazul în care data-limită este definită ca fiind un termen calculat în luni sau în ani, iar data-limită cade într-o lună fără această dată specifică, data-limită este considerată a fi ultima zi a lunii [articolul 136 alineatele (2)-(5) din TsÜS].

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da. Articolul 136 alineatul (8) din partea generală a Legii privind Codul civil prevede că, în cazul în care termenul pentru depunerea unei declarații de intenție sau îndeplinirea unei obligații cade într-o zi de sărbătoare legală sau în orice altă zi nelucrătoare, data-limită este considerată a fi prima zi lucrătoare care urmează zilei nelucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelunghite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În temeiul articolului 64 alineatul (1) din TsMS, o instanță poate, pe baza unei cereri motivate sau din proprie inițiativă, să prelungească un termen procedural pe care l-a stabilit în cazul în care există motive întemeiate pentru a proceda astfel. Un termen procedural poate fi prelungit de mai multe ori doar cu acordul părții adverse.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Calea de atac trebuie introdusă în termen de 30 de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii către reclamant, dar nu mai târziu de cinci luni de la data la care hotărârea instanței de prim grad de jurisdicție (*esimese astme kohus*) a fost făcută publică [articolul 632 alineatul (1) din TsMS]. Totuși, există excepții de la această regulă generală:

În cazul în care, atunci când judecă o cauză, o instanță regională (*maakohus*) declară în dispozitivul hotărârii că legislația relevantă cu aplicabilitate generală contravine Constituției (*põhiseadus*) și refuză să o aplice, termenul de introducere a căii de atac începe să curgă numai după pronunțarea unei hotărâri cu privire la legislația cu aplicabilitate generală care nu a fost aplicată prin intermediul controlului constituțional de către Curtea Supremă (*Riigikohus*);

În cazul în care, în cursul termenului aferent căii de atac, se pronunță o hotărâre suplimentară, termenul aferent căii de atac începe să curgă de la data pronunțării hotărârii suplimentare, inclusiv în ceea ce privește hotărârea inițială. În cazurile în care partea omisă este adăugată la o hotărâre judecătorească pronunțată fără parte descriptivă sau motivare, termenul aferent căii de atac începe să curgă de la data la care este pronunțată hotărârea judecătorească completă.

Dacă părțile ajung la un acord în acest scop și informează instanța, termenul aferent căii de atac poate fi redus sau majorat cu până la cinci luni de la data la care hotărârea judecătorească este făcută publică.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În temeiul Codului de procedură civilă, o instanță programează o ședință imediat după primirea unei petiții sau cereri și a răspunsului la aceasta, sau la data expirării termenului stabilit pentru transmiterea răspunsului. Instanța poate, de asemenea, să programeze o ședință înainte de a primi un răspuns sau înainte de expirarea termenului stabilit pentru transmiterea răspunsului dacă se poate presupune că va fi necesară o ședință pentru a judeca chestiunea indiferent de răspuns sau dacă programarea imediată a ședinței este justificată, în contextul dat, de alte motive. Dacă instanța nu solicită un răspuns, aceasta poate să programeze ședința imediat după primirea unei petiții sau cereri. Dacă este posibil, instanța cere opinia părților implicate în procedura judiciară și ține cont de această opinie atunci când programează o ședință.

O instanță poate anula, modifica sau suspenda o ședință de judecată numai în baza unui motiv întemeiat [articolul 352 alineatul (1) din TsMS].

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Dacă procedura judiciară se desfășoară în conformitate cu legislația estoniană, o persoană nu își pierde dreptul de a beneficia de o prelungire a termenului-limită exclusiv pe baza faptului că termenul-limită poate sau nu să fie prelungit la locul unde persoana a luat la cunoștință de actul în cauză.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

În cazul în care un act de procedură nu este îndeplinit la timp, partea la procedură nu are dreptul să execute actul de procedură la o dată ulterioară, cu excepția cazului în care o instanță restabilește termenul prevăzut de lege, prelungește termenul pe care l-a stabilit sau audiază pretențiile, cererea, dovezile sau obiecțiile depuse de partea la procedură. Acest lucru se aplică indiferent dacă partea la procedură a fost sau nu avertizată în prealabil cu privire la astfel de consecințe.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care o instanță a pronunțat o hotărâre în lipsă ca urmare a neprezentării pârâtului, pârâtul poate depune o cerere de anulare a hotărârii pronunțate în lipsă (articolul 415 din TsMS). Pârâtul poate depune o cerere de anulare a hotărârii judecătorești pronunțate în lipsă dacă motivul pentru acesta care nu s-a prezentat (act care a condus la pronunțarea hotărârii respective) a fost justificat. Motivele care justifică faptul că pârâtul nu dă curs unei acțiuni sau nu se înfățișează în instanță și nu comunică acest lucru instanței sunt, în principal, perturbări ale traficului, îmbolnăvirea neașteptată a unei părți sau îmbolnăvirea gravă a unei persoane apropiate părții, situații care au împiedicat partea în cauză să dea curs unei acțiuni, să se înfățișeze în instanță sau să trimită în fața instanței un reprezentant al său [articolul 422 alineatul (1)].

O cerere de anulare a unei hotărâri judecătorești pronunțate în lipsă poate fi depusă, indiferent dacă există sau nu motive justificate, în următoarele situații: în cazul lipsei unui răspuns la o acțiune, acțiunea a fost notificată sau comunicată părâtului sau reprezentantului acestuia în orice alt mod decât prin înmănare personală, însoțită de o semnătură sau pe cale electronică; în cazul neprezentării la o ședință de judecată, citația a fost notificată sau comunicată părâtului sau reprezentantului acestuia în orice alt mod decât prin înmănare personală, însoțită de semnătură sau de înmănare în cadrul unei ședințe de judecată sau în format electronic; hotărârea pronunțată în lipsă nu ar fi putut fi pronunțată în mod valabil.

Cererea de anulare a hotărârii judecătorești pronunțate în lipsă se poate depune în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii respective. Dacă o hotărâre judecătorească pronunțată în lipsă este comunicată prin anunț public, cererea de anulare a hotărârii judecătorești pronunțate în lipsă se poate depune în termen de 30 de zile de la data la care părâtului i s-a adus la cunoștință respectiva hotărâre sau procedura de executare inițiată pentru executarea hotărârii judecătorești în lipsă. Dacă, după reluarea procedurii, se pronunță o altă hotărâre judecătorească în lipsă împotriva părâtului, părâtul poate formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești respective numai pe motivul că nu au fost verificate condițiile necesare pentru pronunțarea hotărârii judecătorești în lipsă.

Ultima actualizare: 10/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [en](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Termene procedurale - Irlanda

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Principalele tipuri de termene sunt următoarele:

Termenul de răspuns la o cerere: După ce i-a fost notificată sau comunicată o cerere formulată la Înalta Curte (*High Court*), părâtul are la dispoziție 8 zile pentru a depune o confirmare de primire a notificării sau comunicării, cunoscută sub denumirea de „notă de înfățișare”. Cu toate acestea, termenul de 8 zile nu se aplică unei „citații speciale”, în conformitate cu [Regulamentul de procedură al instanțelor superioare \(*Rules of the Superior Courts*\)](#), Ordinul 12 norma 2, care permite depunerea notei de înfățișare în orice moment.

Termenul general de 8 zile este „exclusiv” de la data notificării sau comunicării, cu excepția cazului în care instanța decide altfel. Ulterior, părâtul dispune de un termen suplimentar de 28 de zile de la data comunicării cererii introductive sau de la împlinirea termenului pentru depunerea notei de înfățișare, oricare dintre acestea survine mai târziu, pentru a prezenta un memoriu în apărare [Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 21 norma 1]. În cursul procedurii civile introduse la instanța de circuit (*Circuit Court*), părâtul este obligat să comunice memoriul în apărare reclamantului în termen de 10 zile de la depunerea notei de înfățișare [Regulamentul de procedură al instanțelor de circuit din 2001 \(*Circuit Court Rules*\)](#), Ordinul 15, norma 4]. La instanța teritorială (*District Court*), nota de înfățișare și memoriul în apărare trebuie depuse în termen de cel mult 28 de zile de la notificarea sau comunicarea cererii

[Regulamentul de procedură al instanțelor teritoriale \(*District Court Rules*\)](#), Ordinul 42].

Termenul de executare a hotărârii judecătorești: În fața Înaltei Curți, procedura de punere în executare a unei hotărâri poate fi introdusă în termen de 6 ani de la data la care hotărârea a devenit executorie [Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 42, norma 23]. Este necesară depunerea la instanță a unei cereri pentru dreptul de a iniția procedura de punere în executare în cazul în care a trecut termenul de 6 ani sau în cazul în care a avut loc o modificare a părților ca urmare a decesului sau în alt mod. Termenul în care se poate solicita punerea în executare a unei hotărâri se prescrie după 12 ani de la data la care hotărârea a devenit executorie [Legea prescripțiilor din 1957 \(*Statute of Limitations*\)](#), articolul 11].

Termene de prescripție: În cauzele contractuale, o parte la contract are la dispoziție 6 ani pentru a introduce o acțiune începând de la data la care se naște cauza acțiunii. În cauzele de răspundere civilă, o persoană are în general la dispoziție 6 ani pentru a introduce acțiunea, deși se aplică norme speciale în ceea ce privește cauzele de vătămare corporală și de defăimare.

În cauzele de vătămare corporală, o persoană are la dispoziție 2 ani pentru a introduce o acțiune de la data vătămării sau de la data luării la cunoștință a cauzei vătămării, dacă aceasta este ulterioară [Legea privind răspunderea civilă și instanțele din 2004 \(*Civil Liability and Courts Act*\)](#), articolul 7].

În cauzele de defăimare, o persoană are la dispoziție 1 an pentru a introduce o acțiune, termen care poate fi prelungit la 2 ani în circumstanțe excepționale. În cadrul procedurii de dezbatere a succesiunii unei persoane decedate, acțiunea trebuie introdusă în termen de 2 ani de la deces sau în termenul de prescripție obișnuit, oricare dintre aceste termene este mai scurt [Legea privind răspunderea civilă din 1961 \(*Civil Liability Act*\)](#), articolul 9 alineatul (2)]. Procedurile inițiate de concubini în temeiul părții 15 din Legea privind parteneriatul civil și anumite drepturi și obligații ale concubinilor din 2010 (*Civil Partnership and Certain Rights and Obligations of Cohabitants Act*) trebuie introduse în termen de 2 ani de la încetarea relației.

Pentru cauzele care implică recuperarea de terenuri, termenul de prescripție este de 12 ani.

Pentru recuperarea restanțelor la chiria convențională, termenul de prescripție este de 6 ani. Pentru rambursarea ipotecii, termenul de prescripție este de 12 ani. În cazul creanțelor de recuperare, se aplică un termen de prescripție de 2 ani. Pentru o acțiune în despăgubiri ca urmare a încălcării condițiilor implicite cauzate de defecțiunea unui autovehicul, o persoană are la dispoziție 2 ani pentru a introduce acțiunea [Legea privind vânzarea de bunuri și prestarea de servicii din 1980 \(*Sale of Goods and Supply of Services Act*\)](#), articolul 13 alineatul (8)]. În cazul unei acțiuni în despăgubiri pentru un produs cu defecte, acțiunea trebuie introdusă în termen de 3 ani [Legea privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defect din 1991 \(*Liability for Defective Products Act*\)](#), articolul 7 alineatul (1)].

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Normele privind ședințele instanțelor și vacanțele judecătorești se găsesc la linkul de la sfârșitul prezentului document.

Pe lângă zilele de sâmbătă și duminică, lista zilelor nelucrătoare din Irlanda este următoarea:

Anul Nou (1 ianuarie)

Ziua Sfântului Patrick (17 martie)

Luni, a doua zi de Paști

Ziua de Crăciun (25 decembrie)

Ziua Sfântului Ștefan (26 decembrie)

Prima zi de luni din mai, iunie și august

Ultima zi de luni din octombrie

Dacă ziua de Crăciun, Sfântul Ștefan sau Anul Nou cade într-un weekend, ziua lucrătoare următoare devine sărbătoare legală. De asemenea, trebuie reamintit faptul că pe perioada vacanțelor judecătorești activitatea completelor de judecată este limitată, organizându-se doar „ședințele de vacanță” și cauzele urgente. De exemplu, în timpul vacanței de lungă durată din august și septembrie, la instanțele superioare și la instanța de circuit activitatea completelor de judecată este limitată.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

 Legea prescripțiilor din 1957, astfel cum a fost modificată, precizează termenele în care trebuie introduse acțiuni în justiție. O acțiune introdusă după depășirea termenului de prescripție este exclusă sau respinsă numai în cazul în care pârâtul invocă în memoriul său în apărare Legea prescripțiilor. În consecință, Legea prescripțiilor nu afectează dreptul la acțiune al reclamantului, dar poate afecta dreptul său de a avea câștig de cauză. De asemenea, este important de menționat că, și atunci când o acțiune este introdusă în termenul convenit, Înalta Curte are în continuare competența inerentă de a respinge acțiunea în interesul justiției în cazul în care intervalul de timp care a trecut de la data producerii cauzei acțiunii și data inițierii procedurii sau a introducerii acțiunii este atât de mare încât s-ar putea cauza o nedreptate pârâtului. A se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 1 de mai sus.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul începe să curgă de la data evenimentului relevant sau de la „data luării la cunoștință a unui eveniment relevant” (de exemplu, o vătămare). De exemplu, dacă o instanță acordă o săptămână pentru îndeplinirea unui act procedural, actul în cauză trebuie efectuat sau documentul relevant trebuie depus în termen de o săptămână de la pronunțarea ordinului prin care se dispune astfel. În mod similar, dacă o parte are la dispoziție 6 ani pentru a pune în executare o hotărâre, termenul de 6 ani curge de la data la care hotărârea a devenit executorie.

În general, dar cu excepția cazului în care se prevede altfel într-un act legislativ, în cazul în care se menționează că un termen începe într-o anumită zi, ziua respectivă este inclusă în termenul respectiv [Legea privind interpretarea din 2005 (*Interpretation Act*), articolul 18 litera (h)]. Cu toate acestea, Ordinul 122 norma 10 din Regulamentul de procedură al instanțelor superioare stipulează că, în cazul în care este prevăzut în regulamentul respectiv un anumit număr de zile (altele decât „termenele pe zile”), prima zi este exclusă atunci când se calculează termenul.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În cazul în care un act trebuie notificat sau comunicat celeilalte părți la o acțiune până la o anumită dată sau într-un anumit număr de zile, acest act va fi de obicei trimis pentru a fi notificat sau comunicat fie prin scrisoare obișnuită cu plată în avans, fie prin scrisoare recomandată. În cazul în care actul este notificat sau comunicat prin scrisoare obișnuită cu plată în avans, se consideră că acest act este notificat sau comunicat celeilalte părți în momentul în care plicul care conține actul este trimis prin servicii poștale obișnuite, de obicei în ziua următoare expedierii. [Pentru normele de reglementare a notificării sau comunicării unei cereri civile depuse la instanța de circuit, a se vedea Regulamentul de procedură al instanțelor de circuit din 2001, Ordinul 11 norma 10 și Ordinul 14 norma 3 punctul (vi); pentru normele de reglementare a notificării sau comunicării unei cereri civile depuse la instanța teritorială, a se vedea Regulamentul de procedură al instanțelor teritoriale, Ordinul 41; pentru normele de reglementare a notificării sau comunicării unei citații pentru prezentarea la Înalta Curte, a se vedea Regulamentul de procedură al instanțelor superioare, Ordinul 9].

Ordinul 122 din Regulamentul de procedură al instanțelor superioare reglementează normele generale referitoare la termene, inclusiv data la care notificarea sau comunicarea este considerată efectuată Regulamentul de procedură al instanțelor superioare, Ordinul 122 norma 9].

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În cazul în care se prevede ca un termen să înceapă sau să fie calculat începând cu o anumită zi, de exemplu dacă un act trebuie notificat sau comunicat unei părți „în termen de 7 zile”, prima zi (de exemplu, ziua în care se pronunță ordinul) se consideră inclusă în termenul respectiv, cu excepția cazului se prevede altfel în lege sau în regulamentul de procedură al instanțelor. Cu toate acestea, Ordinul 122 norma 10 din Regulamentul de procedură al instanțelor superioare stipulează că, în cazul în care este prevăzut în regulamentul respectiv un anumit număr de zile (altele decât „termenele pe zile”), prima zi este exclusă. În cazul în care se prevede ca un termen să se încheie într-o anumită zi sau să o ia în calcul, se consideră că ziua respectivă este inclusă în termen. În cazul în care termenul pentru notificarea sau comunicarea unui act sau pentru inițierea unei proceduri este mai mic de 6 zile, la calcularea termenului nu se iau în considerare zilele de sâmbătă, duminică, ziua de Crăciun și Vinerea Mare. Regulamentul de procedură al instanțelor superioare, Ordinul 122].

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

Zile calendaristice, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În cazul în care termenul pentru efectuarea unui act procedural sau pentru inițierea unei proceduri este limitat la luni sau ani, acest termen se calculează pe luni calendaristice, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În general, dar cu excepția cazului în care se stipulează altfel într-un act legislativ, în cazul în care se prevede ca un termen să înceapă sau să fie calculat începând cu o anumită zi, respectiva zi este inclusă în termenul respectiv, iar în cazul în care se prevede ca un termen să se încheie într-o anumită zi sau să o ia în calcul, respectiva zi este inclusă în termen [Legea privind interpretarea din 2005, articolul 18 litera (h)]. Cu toate acestea, Ordinul 122 norma 10 din Regulamentul de procedură al instanțelor superioare stipulează că, în cazul în care este prevăzut în regulamentul respectiv un anumit număr de zile (altele decât „termenele pe zile”), prima zi este exclusă atunci când se calculează termenul.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da, în cazul în care termenul pentru efectuarea unui act procedural sau pentru inițierea unei proceduri expiră într-o zi de sâmbătă, duminică sau într-o altă zi în care birourile instanțelor sunt închise și deci actul procedural nu poate fi efectuat în ziua respectivă, termenul respectiv va expira în ziua următoare zilei în care birourile instanțelor sunt deschise. Această normă se aplică ori de câte ori există un termen extinctiv.

11 Există condiții în care termenele sunt prelunghite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În cazul în care un termen de prescripție este prevăzut de lege, instanțele nu au competența de a prelungi termenul respectiv. Cu toate acestea, instanțele dispun de competență discreționară de a prelungi sau de a scurta termenele prevăzute în regulamentul instanțelor sau în hotărârile judecătorești, în anumite cazuri. În cazul în care reclamantul consideră că există circumstanțe excepționale în acest sens, poate solicita instanței să ia în considerare o aplicare imediată fără a aștepta ca pârâtului să îi fie notificate sau comunicate acte. Această procedură este cunoscută sub denumirea de aplicare *ex parte* sau „fără notificare”. În cazul în care se emite un ordin *ex parte*, cealaltă parte va fi notificată cu privire la emiterea respectivului ordin, iar ulterior i se va oferi posibilitatea de a se prezenta în instanță și de a solicita modificarea sau anularea ordinului. În general, termenul de depunere la instanță a eventualelor acte poate fi prelungit între părți prin consimțământ. În cazul în care o parte la o acțiune urmărește să prelungească termenul pentru introducerea unei căi de atac, aceasta trebuie să demonstreze că și-a exprimat intenția de a introduce o cale de atac în termenul convenit, că neexercitarea căii de atac în timp util s-a datorat unei erori și că are motive întemeiate. În cazul în care cealaltă parte suferă un prejudiciu prin expirarea termenului, acesta poate fi un factor relevant, iar instanța poate, în aceste circumstanțe, să își exercite puterea discreționară de a refuza prelungirea termenului.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O cale de atac împotriva unei hotărâri a Înaltei Curți trebuie introdusă în termen de 28 de zile de la data la care ordinul a devenit executoriu.

În cazul în care o persoană dorește să introducă o cale de atac împotriva unei hotărâri a instanței de circuit, aceasta trebuie să formuleze calea de atac în termen de 10 zile de la data pronunțării hotărârii sau a ordinului atacat [📄 [Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 61 norma 3]

În cazul în care o persoană dorește să introducă o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de instanța teritorială, aceasta trebuie să formuleze calea de atac în termen de 14 zile de la pronunțarea hotărârii instanței teritoriale [📄 [Regulamentul de procedură al instanțelor teritoriale](#), Ordinul 101 norma 1].

Pentru ca o hotărâre emisă de o instanță judecătorească sau de un organ administrativ să fie supusă controlului judiciar, cererea trebuie depusă cu promptitudine și în termen de 3 luni de la data la care a apărut prima oară motivul cererii, cu excepția cazului în care instanța consideră că există motive întemeiate pentru prelungirea acestui termen. [📄 [Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 84 norma 21 punctul (1)]

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În cazul în care un termen de prescripție este prevăzut de lege, instanțele nu au competența de a prelungi sau de a scurta termenul respectiv. Cu toate acestea, cu excepția oricărei alte dispoziții relevante din lege, instanța are putere discreționară de a prelungi sau de a scurta termenul pentru efectuarea anumitor acte procedurale. Atât Regulamentul de procedură al instanțelor superioare, cât și Regulamentul de procedură al instanțelor de circuit prevăd că instanța are competența de a prelungi sau de a scurta termenul prevăzut în aceste regulamente sau stabilit de orice instanță.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu, partea nu pierde beneficiul termenului prelungit.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Pot fi anulate cauzele părților care nu respectă termenele impuse de instanță sau prevăzute în regulamentul de procedură al instanței ori în legislație. De exemplu, dacă pârâtul nu depune o notă de înfățișare ca răspuns la o cerere introductivă sau nu prezintă un memoriu în apărare, atunci reclamantul poate formula o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsa memoriului în apărare.

În cazul în care se pronunță o hotărâre împotriva unui pârât în aceste circumstanțe, pârâtul poate solicita anularea hotărârii sau poate introduce o cale de atac la o instanță superioară. Dacă un reclamant nu furnizează motivele cererii sale în timp util, pârâtul poate solicita anularea cererii introductive pentru întârziere. Reclamantul poate introduce o cale de atac împotriva unei astfel de hotărâri la o instanță superioară. De asemenea, instanța poate să își exercite puterea discreționară în ceea ce privește cheltuielile de judecată, astfel încât să sancționeze partea care s-a făcut vinovată de o eventuală întârziere nejustificată sau care nu a respectat termenele cuvenite.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Partea care nu și-a îndeplinit obligațiile poate solicita instanței emiterea unui ordin de prelungire a termenelor. În cazul în care expirarea termenului a condus la pronunțarea unei hotărâri în lipsă, partea respectivă poate solicita anularea hotărârii sau, în cazul în care cererea nu a fost admisă, poate introduce o cale de atac la o instanță superioară.

Ultima actualizare: 17/10/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Grecia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenele sunt perioadele în care trebuie desfășurată o acțiune sau care trebuie să treacă înainte de soluționarea unui caz sau de desfășurarea unei acțiuni. Introducerea termenelor are ca obiectiv îndeplinirea cu celeritate a actului de justiție și garantarea dreptului de a fi audiat. Termenele procedurale sunt acele termene a căror respectare sau nerespectare produce efecte procedurale. Acestea sunt clasificate în două categorii principale: 1) termene de ACȚIUNE - în care trebuie să fie îndeplinit un act procedural, de exemplu, exercitarea unei căi de atac [a se vedea articolul 318 alineatul (1) din CPC] și 2) termene de AȘTERTARE - care trebuie să expire pentru a putea fi îndeplinit actul procedural. Aceste termene, cum ar fi termenul de citare a persoanei chemate în judecată (a se vedea articolul 228 din CPC), sunt de obicei în beneficiul persoanelor chemate în judecată, întrucât acestea dispun de timp suficient pentru a se pregăti. Această clasificare este semnificativă, întrucât termenele pentru desfășurarea unei acțiuni pot fi prelunghite prin acordul reciproc al părților, în timp ce termenele pregătitoare nu pot fi prelunghite. Termenele pentru desfășurarea unei acțiuni expiră în ziua lucrătoare următoare în cazul în care data lor de expirare coincide cu o zi nelucrătoare legală, în timp ce termenele pregătitoare expiră chiar în ziua prevăzută, indiferent dacă aceasta este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare. Termenele procedurale importante prevăzute în Codul de procedură civilă (CPC) sunt, cu titlu orientativ, următoarele: Termenul pentru citarea părților după introducerea unei acțiuni (șaiszeci [60] de zile înainte de termenul de judecată, cu excepția cazului în care partea în cauză locuiește în străinătate sau în care domiciliul acesteia nu este cunoscut, în acest caz termenul fiind de nouăzeci [90] de zile înainte de termenul de judecată - a se vedea articolul 228 CPC).

Termenul pentru depunerea cererii de anulare a unei hotărâri (cincisprezece [15] zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii respective, dacă partea judecată în lipsă locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de șaiszeci [60] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii - a se vedea articolul 503 din CPC).

Termenul pentru introducerea căilor de atac (treizeci [30] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii definitive în cazul în care partea care a introdus calea de atac locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de șaiszeci [60] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii definitive. În cazul în care hotărârea definitivă nu este notificată sau comunicată, termenul pentru introducerea căii de atac este de trei [3] ani de la data publicării hotărârii - a se vedea articolul 518 din CPC).

Termenul pentru redeschiderea unui dosar (șaiszeci [60] de zile dacă partea care introduce acțiunea locuiește în Grecia, cu excepția cazului în care partea care introduce acțiunea locuiește în străinătate sau în care domiciliul acesteia este necunoscut, în acest caz termenul fiind de o sută douăzeci [120] de zile - a se vedea articolul 545 din CPC).

Termenul pentru introducerea recursului (treizeci [30] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii în cazul în care partea care introduce calea de atac locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de nouăzeci [90] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii. În cazul în care hotărârea nu este notificată sau comunicată, termenul pentru introducerea recursului este de trei [3] ani de la data publicării hotărârii - a se vedea articolul 564 din CPC).

CPC prevede și termene procedurale pentru alte proceduri, cum ar fi cele legate de chestiuni matrimoniale (divorț, anularea căsătoriei etc.), depunerea cererii de somație de plată și introducerea opoziției la cererea respectivă (a se vedea articolul 632 din CPC), litigii legate de chirii, conflictele de muncă, adoptarea de măsuri provizorii, procedura de executare și introducerea opoziției la executare.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În Grecia, zilele de sărbătoare legală sunt prevăzute prin Legea nr. 1157/1981, într-o listă neexhaustivă. Criteriul de stabilire a existenței unei zile de sărbătoare îl constituie lipsa oricăror tranzacții și, prin urmare, zilele de sărbătoare legală pentru anumite profesii sau servicii sunt lipsite de relevanță. Acestea pot fi zile de sărbătoare națională, religioasă sau de altă natură, chiar și de natură locală sau nepermanentă. Zilele de sărbătoare pentru serviciile publice sunt zile nelucrătoare. Următoarele sunt considerate zile de sărbătoare: 25 martie (sărbătoare națională), 28 octombrie (sărbătoare națională), Anul Nou, Epifania (6 ianuarie), Vinerea Mare, Sâmbăta Mare, 1 mai, 15 august, prima și a doua zi de Crăciun, Luni, Rusaliile, Lunea curată (prima zi din Post), Lunea Paștelui și toate duminicile.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Articolele 144-151 din CPC se referă la termenele procedurale. În funcție de sursa care le determină durata, termenele sunt clasificate în termene legale (cele prevăzute prin lege, cum ar fi termenele pentru introducerea unei acțiuni), judecătorești (cele stabilite de către instanța care soluționează cauza, cum ar fi termenul pentru înfățișarea părților în persoană - a se vedea articolul 245 din CPC), suspensive (a căror nerespectare se pedepsește cu suspendarea audierii) și obligatorii (a căror nerespectare se pedepsește cu pierderea dreptului). Datele de la care curg și la care expiră termenele vor fi menționate mai jos. Un termen este întrerupt în cazul în care o parte decedează pe durata acestuia. În cazul în care notificarea sau comunicarea unui document a constituit punctul de început al termenului, noul termen curge de la data unei noi notificări sau comunicări către succesorii legali ai persoanei decedate. În cazul în care un alt eveniment a constituit punctul de început al termenului, noul termen curge de la data notificării sau comunicării declarației relevante persoanelor menționate anterior. Întreruperea unui proces în interiorul unui termen întrerupe termenul, iar noul termen curge de la data rejudecării. Perioada cuprinsă între 1 și 31 august nu se calculează pentru termene în vederea desfășurării uneia dintre acțiunile menționate la articolul 147 alineatul (7) din CPC. Printre acestea se numără termenele de introducere a unei acțiuni și termenele pentru introducerea opoziției.

Legea permite prelungirea unui termen nu numai cu acordul reciproc al părților, ci și cu consimțământul judecătorului. Atât termenele legale, cât și cele judecătorești fac obiectul unei prelungiri, existând restricția ca aceasta să nu aducă atingere drepturilor unor terți. Judecătorul nu este obligat să accepte cererea de prelungire a acordului, acesta putând fie să o aprobe în parte, fie să o respingă pe baza evaluării circumstanțelor, de la caz la caz. Această înseamnă că părțile trebuie să prezinte motivele care justifică prelungirea. În cele din urmă, termenul poate fi redus prin hotărâre judecătorească, cu acordul părților. Toate termenele legale pot fi reduse, cu excepția termenelor de introducere a unei acțiuni.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul curge din ziua următoare datei la care a avut loc evenimentul declanșator (*a momento ad momentum*).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Codul de procedură civilă nu prevede prelungirea sau reducerea termenului în cazul în care documentele sunt transmise sau trimise prin poștă sau printr-un alt tip de serviciu de transport

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Ziua în care a avut loc evenimentul declanșator poate fi inclusă numai în cazul în care acest lucru este prevăzut în mod expres prin lege, în hotărârea judecătorească sau în contract. Dispoziția conform căreia un anumit termen începe să curgă de la data notificării sau comunicării nu constituie un astfel de caz. Prin urmare, termenele esențiale pentru obținerea de măsuri reparatorii, precum și cele de apel, de recurs sau de opoziție curg din ziua următoare datei de notificare sau comunicare ori de publicare a hotărârii. Însă, atunci când termenul este prevăzut a curge de la o anumită dată, fiecare zi este luată în considerare la efectuarea calculului. Atunci când evenimentul declanșator este notificarea sau comunicarea, orice altă modalitate de înștiințare cu privire la conținutul documentului care urmează să fie notificat sau comunicat este irelevantă pentru calcularea termenului.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

Este irelevant dacă există sărbători printre acestea. Zilele lucrătoare sunt luate în calcul numai în cazul în care acest lucru este prevăzut în mod explicit (cum ar fi cazul termenului de apel împotriva unei somații de plată).

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În mod similar, în cazul în care termenul este exprimat în luni sau în ani, este irelevant dacă există sărbători sau nu în cadrul acestora, cu excepția cazului în care legea prevede în mod explicit că termenul se referă la zile lucrătoare.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În cazul în care termenul este exprimat în ani, acesta expiră atunci când a trecut data aferentă ultimului an. Este de precizat faptul că este irelevant pentru calcul dacă termenul cuprinde un an bisect.

În cazul în care termenul este exprimat în luni, acesta expiră la încheierea zilei din ultima lună care corespunde datei de început a acesteia. În cazul în care nu există o astfel de corespondență, se utilizează ultima zi a lunii. Este de precizat că numărul zilelor din fiecare lună este irelevant.

Termenul de o jumătate de an corespunde termenului de șase (6) luni, iar termenul de o jumătate de lună corespunde termenului de cincisprezece (15) zile. În cazul în care termenul este exprimat în săptămâni, acesta expiră la încheierea zilei aferente din săptămână care corespunde datei de început a acesteia, și anume, în cazul în care evenimentul a avut loc luni, termenul săptămânal expiră în următoarea zi de luni.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare, acesta este prelungit până în următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Legea permite prelungirea unui termen nu numai cu acordul reciproc al părților, ci și cu consimțământul judecătorului. Atât termenele legale, cât și cele judecătorești fac obiectul unei prelungiri, existând restricția ca aceasta să nu aducă atingere drepturilor unor terți. Judecătorul nu este obligat să accepte cererea de prelungire a acordului, acesta putând fie să o aprobe în parte, fie să o respingă pe baza evaluării circumstanțelor, de la caz la caz.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul pentru depunerea cererii de anulare a unei hotărâri [cincisprezece [15] zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii respective, dacă partea judecată în lipsă locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia nu este cunoscut, termenul este de șaizeci [60] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii - a se vedea articolul 503 din CPC).

Termenul pentru introducerea apelului este prevăzut la articolul 518 alineatul (1) din CPC. În cazul în care apelantul își are reședința în Grecia, un astfel de termen este de treizeci (30) de zile, iar dacă care acesta are reședința în străinătate sau domiciliul său este necunoscut, acesta este de șaizeci (60) de zile. Termenul de șaizeci (60) de zile nu vizează persoanele care au reședința temporară în străinătate (în scopuri de turism recreativ, o absență de câteva zile pentru un anumit scop), dar are o anumită durată care este legată de activitatea profesională sau de starea civilă a acestora.

Termenul pentru redeschiderea unui dosar [șaizeci [60] de zile dacă partea care introduce acțiunea locuiește în Grecia, cu excepția cazului în care partea care introduce acțiunea locuiește în străinătate sau în care domiciliul acesteia este necunoscut, în acest caz termenul fiind de o sută douăzeci [120] de zile - a se vedea articolul 545 din CPC).

Termenul pentru introducerea recursului (treizeci [30] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii în cazul în care partea care introduce calea de atac locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de nouăzeci [90] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii. În cazul în care hotărârea nu este notificată sau comunicată, termenul pentru introducerea recursului este de trei [3] ani de la data publicării hotărârii - a se vedea articolul 564 din CPC).

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Cererea de protecție judiciară, în temeiul legislației elene, se referă, indiferent de natura litigiului, la protecția judiciară permanentă și la protecția judiciară provizorie. Cauzele în care, având în vedere urgența chestiunii, sau în scopul de a preveni un pericol iminent, instanțele pot dispune măsuri pentru a stabili sau a proteja un drept, ori pentru a reglementa o situație, precum și reformarea sau abrogarea acestora, sunt soluționate în cadrul unor proceduri de adoptare a unor măsuri provizorii (în temeiul articolelor 682-738 din CPC). Având în vedere urgența acestor cauze, judecătorul, acționând în vederea asigurării unei soluții rapide, și ținând seama de dreptul părților de a fi audiate, dispune de competența de a stabili data și locul audierii cererii de dispunere a măsurilor provizorii. Astfel, judecătorul are libertatea de a alege metoda de emitere a unei citații și termenul de înfățișare, chiar și în cazul persoanelor care își au reședința în străinătate sau al căror domiciliu este necunoscut. Audierea poate fi stabilită, de asemenea, într-o zi de duminică ori de sărbătoare legală. Termenele menționate anterior sunt valabile pentru toate procedurile civile, în afară de măsurile provizorii, fără să fie prevăzută extinderea acestora.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu există o astfel de dispoziție în legislația elenă.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Nerespectarea termenelor referitoare la o acțiune judiciară nu produce efecte procedurale. Depășirea termenului de introducere a unei acțiuni împotriva unor acte ale părților atrage după sine pierderea dreptului, iar în cazul termenelor de așteptare, se produc și alte tipuri de consecințe, precum inadmisibilitatea audierii [a se vedea articolul 271 alineatul (1) din CPC].

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Restitutio in integrum este o cale de atac prevăzută prin Constituție, prin intermediul căruia, dacă o parte, fie din motive de forță majoră, fie din cauza intenției frauduloase a celeilalte părți, nu a respectat un termen, aceasta are dreptul să introducă o acțiune pentru a i se readuce situația la statu-quo-ul existent înainte de expirarea termenului.

Însă, în mod excepțional, o astfel de cerere nu poate fi introdusă dacă se bazează pe (a) o eroare a avocatului autorizat sau a reprezentantului legal al solicitantului, (b) pe fapte pe care judecătorul le-a examinat atunci când a audiat cererea de prelungire sau de prorogare a unui termen pentru aprobarea prelungirii sau prorogării în cauză. În cerere trebuie să fie indicate motivele pentru care nu a fost respectat termenul, dovezile care atestă veridicitatea și actul neîndeplinit, sau să fie precizat faptul actul respectiv a fost îndeplinit. Cererea de introducere a unei acțiuni *restitutio in integrum* trebuie să fie examinată în termen de treizeci (30) de zile de la data la care a fost îndepărtat obstacolul care constituie un caz de forță majoră sau la care este notificată intenția frauduloasă, cu condiția să nu se aplice un nou termen dacă, din orice motiv, nu se respectă termenul menționat anterior (a se vedea articolele 152-158 din CPC).

Însă, în mod excepțional, o astfel de cerere nu poate fi introdusă dacă se bazează pe (a) o eroare a avocatului autorizat sau a reprezentantului legal al solicitantului, (b) pe fapte pe care judecătorul le-a examinat atunci când a audiat cererea de prelungire sau de prorogare a unui termen pentru aprobarea prelungirii sau prorogării în cauză. În cerere trebuie să fie indicate motivele pentru care nu a fost respectat termenul, dovezile care atestă veridicitatea și actul neîndeplinit, sau să fie precizat faptul actul respectiv a fost îndeplinit. Cererea de introducere a unei acțiuni *restitutio in integrum* trebuie să fie examinată în termen de treizeci (30) de zile de la data la care a fost îndepărtat obstacolul care constituie un caz de forță majoră sau la care este notificată intenția frauduloasă, cu condiția să nu se aplice un nou termen dacă, din orice motiv, nu se respectă termenul menționat anterior (a se vedea articolele 152-158 din CPC).

Ultima actualizare: 20/06/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [es](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

Termene procedurale - Spania

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Actele procedurale trebuie să fie îndeplinite până la anumite termene (*términos*) sau în anumite intervale de timp (*plazos*) prevăzute de lege.

Un termen desemnează momentul până la care trebuie să fie îndeplinit un act procedural dat.

O perioadă de timp desemnează timpul disponibil pentru desfășurarea acțiunii. Termenele pot fi exprimate în zile, săptămâni, luni sau ani.

Dacă legea nu prevede un termen, se înțelege că actul trebuie să fie îndeplinit fără întârziere.

Însă trebuie să se aplice criteriul proporționalității, iar articolul 6 alineatul (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale - semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 - și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) introduc conceptul de termen rezonabil (care ține seama de factori precum complexitatea cauzei, durata normală a procedurii în tipul de cauză dezbătută, interesele justițiabilului și conduita sa procedurală, conduita autorităților sau resursele disponibile). Instanța care nu respectă noțiunea de termen rezonabil încalcă dreptul consacrat la articolul 24 alineatul (2) din Constituția Spaniei.

În plus, nerespectarea de către instanțe și de către personalul judiciar a termenelor fără motive întemeiate va determina luarea de măsuri disciplinare în temeiul Legii organice privind puterea judiciară (*Ley Orgánica del Poder Judicial*). Acest lucru nu aduce atingere dreptului părții vătămate de a solicita eventuale daune.

În plus față de termenele procedurale, există chestiunea distinctă a termenelor pentru exercitarea drepturilor legale de fond (termene de decădere și termene de prescripție).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În ceea ce privește reglementarea procedurilor administrative, Regulamentul nr. 1182/71 se află în curs de transpunere în legislația națională prin articolul 48 din Legea de instituire a unui regim juridic de reglementare a organismelor publice și a procedurii administrative comune (*Ley de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común*). Articolul 48 prevede următoarele:

Cu excepția cazului în care legislația spaniolă sau dreptul Uniunii prevede altfel, în cazul în care termenele sunt exprimate în zile, se consideră că acestea se referă la zile lucrătoare, iar zilele de duminică și de sărbătoare legală sunt excluse. Atunci când termenele sunt exprimate în zile calendaristice, acest lucru va fi menționat în comunicările aferente.

Atunci când termenele sunt exprimate în luni sau ani, acestea vor începe să curgă din ziua următoare celei în care este notificat sau publicat actul, sau din ziua următoare celei în care o cerere este considerată admisă sau respinsă în lipsa unui răspuns din partea autorităților relevante. În cazul în care nu există un echivalent al datei inițiale în ultima lună a termenului, data de expirare este considerată a fi ultima zi a lunii.

Dacă ultima zi a termenului este o zi nelucrătoare, acesta este prelungit până la următoarea zi lucrătoare.

Atunci când termenul este exprimat în zile, acestea sunt numărate din ziua următoare celei în care este notificat sau publicat actul în cauză, sau din ziua următoare celei în care o cerere este considerată admisă sau respinsă în lipsa unui răspuns din partea autorităților în cauză.

În cazul în care o zi este o zi lucrătoare în localitatea sau comunitatea autonomă în care își are reședința partea vizată și o zi nelucrătoare în locul în care este situat organismul administrativ sau, invers, aceasta va fi tratată ca o zi nelucrătoare în toate cazurile.

Faptul că o zi a fost declarată drept o zi lucrătoare sau nelucrătoare în scopul calculării termenelor nu are consecințe asupra modului de funcționare a administrației publice, a programului de lucru sau a accesului public la registre.

În scopul calculării termenelor, calendarul zilelor nelucrătoare va fi stabilit de către guvernul central și administrațiile comunitare autonome pentru domeniile lor de competență, sub rezerva calendarului oficial al zilelor lucrătoare. Calendarul aprobat de către comunitățile autonome va include zilele nelucrătoare pentru diferitele organe ale administrației publice locale din aria geografică în cauză, pentru care va fi valabil calendarul respectiv.

Calendarul trebuie să fie publicat înainte de începutul fiecărui an în monitorul oficial specific și prin alte mijloace de comunicare în masă pentru a se asigura informarea publicului cu privire la acesta.

 [LINK](#) către calendarul zilelor lucrătoare din 2022.

Zilele nelucrătoare aplicate în procedurile judiciare sunt prevăzute la articolul 182 din Legea organică privind puterea judiciară. Acesta prevede că: următoarele sunt considerate zile nelucrătoare în scopuri procedurale: zilele de sâmbătă și duminică; zilele de 24 și 31 decembrie; zilele de sărbătoare națională, regională și legală. Consiliul General al Puterii Judiciare poate, prin regulament, să autorizeze desfășurarea procedurilor judiciare în aceste zile în cazurile care nu sunt prevăzute în mod expres prin lege.

O zi lucrătoare începe la orele 8 dimineața și se încheie la orele 8 seara, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

Potrivit articolului 183 din Legea organică privind puterea judiciară, zilele din luna august sunt zile nelucrătoare pentru toate procedurile judiciare, cu excepția procedurilor declarate ca fiind urgente prin legi procedurale.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Normele sunt prevăzute în articolele 130-136 din capitolul II, titlul V, cartea I din Legea de procedură civilă (*Ley de Enjuiciamiento Civil*) nr. 1/2000, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 42/2015 din 5 octombrie 2015.

Principalele caracteristici ale normelor în vigoare:

a) Toate procedurile judiciare trebuie să fie desfășurate în zilele lucrătoare și în timpul programului de lucru:

Zile lucrătoare sunt considerate toate zilele din an, cu excepția zilelor de sâmbătă și duminică, precum și a zilelor de sărbătoare legale naționale, regionale și locale. Zilele din luna august sunt, de asemenea, zile nelucrătoare, iar în aceste zile instanțele nu trimit notificări electronice practicienilor în domeniul dreptului, decât dacă respectivele zile sunt considerate a fi zile lucrătoare în cazul acelor proceduri.

Programul de lucru este între orele 8 dimineața și orele 8 seara, cu excepția cazului în care legea prevede altfel pentru o anumită procedură. În scopul notificării și al executării actelor, orele cuprinse în intervalul 8 p.m. și 10 p.m. sunt, de asemenea, considerate ore de lucru.

Prin derogare, în cazul anumitor proceduri, cum ar fi depunerea de oferte în cadrul unei **licitații electronice**, termenul este definit în **zile calendaristice** și nu există ore nelucrătoare. Articolul 649 din Legea de procedură civilă prevede un termen de douăzeci de zile calendaristice de la începutul licitației, iar licitația se va încheia după o oră de la depunerea ultimei oferte, cu condiția ca aceasta să fie de o valoare mai mare decât oferta anterioară de cea mai mare valoare, chiar dacă acest lucru înseamnă că termenul inițial de douăzeci de zile se prelungește cu până la 24 de ore.

b) Zilele și orele pot fi considerate zile și ore lucrătoare în scopul procedurilor privite drept urgente, și anume, atunci când o întârziere ar putea afecta grav părțile în cauză sau buna administrare a justiției, sau ar putea atrage după sine ineficacitatea unei hotărâri judecătorești. (*De exemplu, internarea într-un spital de boli mintale împotriva voinței personale și luarea de măsuri în interesul minorilor implicați în conflicte care decurg în legătură cu procesul civil.*)

Acest lucru se poate realiza din oficiu, la inițiativa instanței sau la cererea părții interesate și se poate dispune în acest sens, fie de către grefieri (Letrados de la Administración de Justicia), fie de către instanța însăși, după caz.

În orice caz, pot fi luate măsuri urgente în luna august, fără a fi nevoie de o autorizare expresă în acest sens. În mod similar, nu este necesară autorizarea dacă, în orele nelucrătoare, trebuie să fie neapărat continuate unele măsuri inițiate în cursul orelor lucrătoare.

c) Cu privire la calcularea termenelor, acestea încep să curgă din **ziua următoare** celei de notificare legală a începutului termenului, ultima zi, care se încheie la miezul nopții, fiind luată în calcul.

În cazul în care legea prevede însă că un termen începe să curgă de îndată ce expiră un alt termen, acesta va începe să curgă din ziua următoare celei de expirare a termenului anterior, fără a fi necesară o nouă notificare.

d) Pentru depunerea cererilor (articolul 135 din Legea de procedură civilă), există două mijloace de comunicare între instanțe și justițiabili:

Folosind **forma tipărită**, în cazul persoanelor fizice care nu sunt reprezentate de către un reprezentant al instanței (*procurador*) (așa cum este cazul, în general, atunci când valoarea cererii este mai mică de 2 000 de euro) sau în cazul în care documentul nu poate fi depus în format digital.

Prin intermediul **sistemelor online și electronice ale instanțelor**. Acestea sunt obligatorii pentru practicienii în domeniul dreptului și pentru anumiți justițiabili, chiar și atunci când nu sunt reprezentați de un reprezentant al instanței (de exemplu, persoane juridice, notari și grefieri: a se vedea articolul 273 din Legea de procedură civilă). De asemenea, părțile pot alege să utilizeze aceste sisteme chiar și atunci când nu sunt obligate să facă acest lucru. În cazul în care documentele sunt depuse pe cale electronică, se emite în mod automat o confirmare sub forma unei dovezi electronice de primire. Practicienii în domeniul dreptului pot depune pe cale electronică pladoarii și alte documente timp de **24 de ore pe zi, în fiecare zi a anului**. În cazul în care un document este depus într-o zi nelucrătoare sau în afara orelor de program, se va considera că acesta a fost depus la începutul următoarei zile lucrătoare. Există, de asemenea, prevederi pentru termenele care sunt pe punctul de a expira în cazul în care un document obligatoriu nu poate fi depus până la termen din cauza unei întreruperi neprevăzute a serviciului de depunere online a actelor.

Indiferent de metoda de depunere utilizată, orice documente care sunt supuse unui termen pot fi depuse până la **orele 3 după-amiaza în ziua lucrătoare următoare celei în care expiră termenul în cauză**.

În materie civilă, cererile nu pot fi depuse la instanța competentă.

e) Termenele nu pot fi prelunghite: în cazul în care una dintre părți nu respectă termenul, acesta pierde posibilitatea de a efectua actul de procedură în cauză.

Link:

 [LEGEA DE PROCEDURĂ CIVILĂ \(LEY DE ENJUICIAMIENTO CIVIL\)](#)

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Norma generală prevăzută la articolul 151 din Legea de procedură civilă este aceea că toate deciziile pronunțate de instanțele judecătorești sau de către grefieri (Letrados de la Administración de Justicia) trebuie să fie notificate sau comunicate în termen de trei zile de la data deciziei respective sau de la data publicării.

Articolul 151 alineatul (2) prevede că, în cazul în care notificarea sau comunicarea este adresată Ministerului Public, Serviciul Juridic al Guvernului, Consilierului pentru *Cortes Generales* și Adunărilor Legislative sau Consilierului pentru Serviciul Juridic al Administrației pentru Asigurări Sociale sau altor organisme comunitare autonome ori organizațiilor guvernamentale locale și, atunci când notificarea sau comunicarea se transmite prin intermediul organismelor profesionale care reprezintă Reprezentanții Procedurilor Judiciare, se va considera că acestea au fost transmise în **ziua lucrătoare următoare datei primirii înregistrate în evidențele oficiale sau în confirmarea de primire în cazul în care notificarea sau comunicarea a fost transmisă pe cale electronică sau online**. În cazul în care notificarea sau comunicarea este trimisă după orele 3 după-amiază, se va considera că aceasta a fost primită în ziua lucrătoare următoare.

Articolul 151 alineatul (3) prevede că în cazul în care transmiterea unui document sau al unui ordin care trebuie să însoțească actul de comunicare are loc la o dată ulterioară primirii actului de comunicare, se consideră că notificarea a fost efectuată atunci când s-a înregistrat livrarea documentului, cu condiția ca efectele notificării să fie legate de document.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În cazul în care o decizie este notificată sau comunicată de către un **executor judecătoresc sau prin poștă**, data relevantă este data la care documentul este înmănat de către executorul judecătoresc sau de către serviciul poștal și semnat de primire.

În cazul în care actul este notificat sau comunicat prin **publicare** în temeiul articolului 164 din Legea de procedură civilă, deoarece adresa părâtului nu este cunoscută, termenul începe să curgă din ziua următoare celei în care acesta a fost afișat la avizierul instanței sau publicat în Monitorul Oficial, ori transmis pe cale electronică, după caz.

Atunci când trebuie să se transfere **reprezentanților legali** ai celorlalte părți copii ale documentelor depuse, articolul 278 din Legea de procedură civilă prevede că, în cazul în care, prin lege, actul transferat declanșează începutul unui termen în care trebuie să se desfășoare un act procedural, termenul respectiv va începe să curgă fără implicarea instanței și va fi calculat de la data următoare celei înregistrate pe copiii care au fost transferate sau de la data la care se consideră că acestea au fost transferate, în cazul în care acestea au fost transmise pe cale electronică.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Termenul începe să curgă din ziua următoare celei în care s-a produs evenimentul pe care legea îl stabilește ca declanșator.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Zilele nelucrătoare sunt excluse din calculul termenelor, cu excepția cazurilor explicate anterior cu privire la ofertele din cadrul licitațiilor electronice, în care termenul este exprimat în zile calendaristice.

La calcularea termenelor pentru acțiuni urgente, zilele din luna august nu sunt considerate zile nelucrătoare: sunt excluse din calcul numai zilele de sâmbătă, duminică și de sărbătoare legală.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele exprimate în luni sau în ani sunt calculate de la o dată la alta. Legislația spaniolă nu prevede termene exprimate în săptămâni.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În cazul în care nu există un echivalent al datei inițiale în ultima lună a termenului, data de expirare este considerată a fi ultima zi a lunii.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care un termen expiră într-o zi de sâmbătă, duminică sau într-o altă zi nelucrătoare, acesta va fi considerat a fi prelungit până în următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenele nu pot fi prelungite. Cu toate acestea, pot fi întrerupte sau prelungite în cazul în care acestea nu pot fi respectate din motive de forță majoră. În aceste cazuri, termenul începe să curgă din nou atunci când motivul întreruperii sau al prelungirii a încetat. Instanța, fie din oficiu, fie la cererea părții afectate de situație, trebuie să prezinte dovezi ale unei astfel de situații de forță majoră în cadrul unei ședințe la care participă celelalte părți (a se vedea răspunsul la întrebarea 13).

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenele pentru diferitele tipuri de căi de atac sunt prevăzute prin lege și nu pot fi prelungite. Pentru introducerea unei căi de atac la instanța imediat superioară (recursos de apelación) și la Curtea Supremă (recursos de casación), termenul este de 20 de zile din ziua următoare celei în care a fost notificată sau comunicată hotărârea judecătorească (articolele 458 și 479 din Legea de procedură civilă).

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Termenele legale nu pot fi prelungite. În unele cazuri, legea impune ca instanța să stabilească o anumită dată și oră pentru un act.

Prin derogare, se prevede întreruperea sau prelungirea termenelor în caz de **forță majoră**:

Dispoziția generală este inclusă la articolul 134 alineatul (2) din Legea de procedură civilă. Grefierul (Letrado de la Administración de Justicia), fie din oficiu, fie la cererea părții afectate de situație, trebuie să prezinte dovezi ale unei astfel de situații de forță majoră în cadrul unei ședințe la care participă celelalte părți. Decizia grefierului poate fi contestată în instanță.

Odată ce a fost fixată o dată pentru o ședință de judecată, dacă niciuna dintre persoanele citate să se prezinte nu reușește să facă acest lucru din motive de forță majoră sau din cauze similare, aceasta trebuie să informeze imediat instanța, prezentând dovezi în acest sens, și să solicite o nouă ședință sau decizie [articolul 183 alineatul (1) și articolele 189 și 430 din Legea de procedură civilă]. Se stabilește o nouă ședință de judecată în cazul în care se acceptă dovezile și dacă această situație împiedică următoarele părți să participe: avocatul [articolul 183 alineatul (2) și articolul 188 alineatul (1) punctele (5) și (6) din Legea de procedură civilă]; o parte a cărei prezență este necesară, deoarece nu este asistată de un avocat sau trebuie să fie interogată; [articolele 183 alineatul (3) și 188 alineatul (4) din Legea de procedură civilă]; sau un martor ori un expert. În acest din urmă caz, martorul sau expertul poate fi chemat, în schimb, să examineze elementele de probă în afara ședinței, dată audierea părților [articolul 183 alineatul (4) din Legea de procedură civilă].

În cazul unei persoane care sfidează instanța, termenul în care aceasta solicită anularea unei hotărâri definitive poate fi prelungit în caz de forță majoră [articolul 502 alineatul (2) din Legea de procedură civilă].

În cazul în care probele sunt examinate înainte de proces (ceea ce poate fi autorizat de către judecător în temeiul articolului 293 și următoarele din Legea de procedură civilă, dacă există o temere fondată că nu va fi posibilă examinarea elementelor de probă în etapa obișnuită a procedurii), cererea trebuie depusă în termen de două luni de la examinarea elementelor de probă, cu excepția cazului în care se dovedește că nu a fost posibil să se inițieze procesul în acest termen din motive de forță majoră sau din cauze similare [articolul 295 alineatul (3) din Legea de procedură civilă].

De asemenea, cele două părți pot depune o cerere, **de comun acord**, pentru suspendarea procedurii, fără a oferi motive sau pentru a le permite acestora să se judece și să ajungă la o înțelegere sau un acord ori să recurgă la mediere sau arbitraj. Procedura nu poate fi suspendată pentru mai mult de 60 de zile sau până la încheierea procesului de mediere [articolul 19 alineatul (4) și articolul 415 din Legea de procedură civilă].

Dacă se depune **o cerere pentru a beneficia de asistență juridică**, articolul 16 din Legea 1-1996 din 10 ianuarie 1996 (Legea privind asistența juridică), modificată de Legea 42/2015, menționată anterior, prevede două scenarii:

Dacă cererea de asistență juridică se face în cursul procedurii, pentru a împiedica prescrierea dreptului la o acțiune sau refuzarea uneia dintre părți a dreptului la un proces, grefierul (*Ltrado de la Administración de Justicia*) sau organul administrativ poate dispune, din oficiu sau la cererea părților, suspendarea termenului până la adoptarea unei decizii privind acordarea sau nu a asistenței juridice, sau să numească provizoriu un avocat și un reprezentant judiciar în cazurile în care reprezentarea legală este obligatorie sau impusă în interesul actului de justiție, cu condiția ca cererea să fi fost depusă în termenul prevăzut de normele de procedură civilă.

Dacă cererea de asistență juridică se face înainte de începerea procedurii și acțiunea poate fi afectată de expirarea termenelor de decădere sau de prescripție, aceste termene vor fi întrerupte sau suspendate până când va exista o numire provizorie a unui avocat și, după caz, a unui reprezentant al instanței, care să preia cazul în numele solicitantului; în cazul în care nu se poate face o astfel de numire, aceste termene vor fi întrerupte sau suspendate până la adoptarea unei decizii administrative definitive cu privire la acordarea sau nu a asistenței juridice.

În orice caz, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care solicitantul este notificat în legătură cu numirea provizorie a unui avocat de către barou (*Colegio de Abogados*) sau, dacă este cazul, de la data la care Consiliul pentru asistență juridică emite decizia sa de a acorda asistență și, în orice caz, în termen de două luni de la data depunerii cererii.

Dacă cererea se respinge, este în mod clar abuzivă și are ca obiect numai prelungirea termenelor, instanța sesizată cu soluționarea cauzei poate calcula termenele în condițiile cele mai stricte permise de lege, cu toate consecințele aferente.

În **procedurile orale care presupun evacuarea din cauză neplății sau a expirării termenului**, articolul 441 alineatul (5) din Legea de procedură civilă prevede un alt caz de suspendare a procedurii atunci când serviciile sociale confirmă că gospodăria afectată se află într-o situație de vulnerabilitate socială și/sau economică. La primirea comunicării, grefierul va suspenda procedura până la adoptarea unor măsuri considerate adecvate de către serviciile sociale, pentru o perioadă de maximum o lună de la data la care instanța a primit comunicarea din partea serviciilor sociale sau de trei luni dacă reclamantul este o persoană juridică. După ce au fost luate măsurile menționate anterior sau termenul s-a încheiat, suspendarea va fi anulată, iar procedura va continua.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu se aplică.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

În general, o parte care nu respectă un termen **își pierde dreptul** de a exercita acțiunea în cauză (articolul 136 din Legea de procedură civilă). Unele dintre cele mai importante exemple în acest sens sunt următoarele:

În ceea ce privește înfățișarea pârâtului la proces, se consideră că acesta sfidează instanța [articolele 442 alineatul (2) și 496 alineatul (1) din Legea de procedură civilă], iar procesul continuă fără ca pârâtul să fie citat din nou. Acesta este înștiințat doar cu privire la această decizie și la hotărârea definitivă care pune capăt procesului (articolul 497 din Legea de procedură civilă).

În procedura ordinară, în cazul în care solicitantul sau avocatul solicitantului nu se prezintă la audierea preliminară, iar pârâtul fie nu se prezintă, fie nu se înfățișează, sau se înfățișează însă nu declară că are un interes legitim în continuarea procedurii, cauza este respinsă (articolul 414).

În procedura orală, în cazul în care solicitantul nu se înfățișează, iar pârâtul nu declară că are un interes legitim în continuarea procedurii, se va considera că solicitantul a întrerupt procedura. Se va dispune ca solicitantul să achite cheltuielile de judecată și să plătească pârâtului o compensație în cazul în care acesta din urmă solicită acest lucru și prezintă dovezi privind daunele și pierderile suferite [articolul 442 alineatul (1) din Legea de procedură civilă].

Fără a aduce atingere obligației instanței de a instrumenta în mod activ cauzele, în cazul în care nu există nicio activitate în cadrul procedurii, se va considera că toate formalitățile și căile de atac de la toate gradele de jurisdicție au fost abandonate (articolul 237 din Legea de procedură civilă). Procedura în primă instanță expiră după doi ani de inactivitate și se consideră că a fost retrasă, dar există posibilitatea introducerii unei noi acțiuni. Procedura în a doua instanță sau în așteptarea unui apel extraordinar din motive de viciu de procedură, ori a unui recurs la Curtea Supremă, expiră după un an de inactivitate și se consideră că partea în cauză a abandonat toate căile de atac. Termenele sunt calculate de la data la care notificarea sau comunicarea a fost transmisă ultima dată părților. Nu intervine prescripția dacă motivele pentru care procedura a fost întârziată țin de forța majoră sau de alte motive independente de voința părților.

Procedurile de executare silită nu se prescriu și pot fi continuate până la executarea hotărârii judecătorești, chiar dacă rămân inactive în termenele descrise mai sus. Însă, ca această situație să fie valabilă, procedura de executare trebuie să fi fost inițiată, deoarece articolul 518 din Legea de procedură civilă impune un termen de prescripție de cinci ani pentru orice măsură de executare silită întemeiată pe o hotărâre judecătorească, o decizie judecătorească sau un acord de mediere. Termenul de cinci ani începe să curgă din momentul în care hotărârea devine definitivă și irevocabilă. Prin urmare, în cazul în care nu se depune o cerere de executare în acest termen intervine prescripția și se pierde dreptul de a executa hotărârea prin intermediul instanțelor.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care una dintre părți este informată că termenul pentru o anumită acțiune a expirat, determinând inițierea următoarei etape procedurale, sau atunci când cererea unei părți este respinsă pe motivul că a fost formulată tardiv, partea în cauză poate ataca hotărârea. Acest lucru este valabil, de exemplu, în cazul în care a fost respinsă o cerere formulată în apărare, pe motivul că aceasta a fost depusă după termen.

O persoană care a fost condamnată în lipsă și căreia i-a fost notificată sau comunicată personal hotărârea judecătorească poate introduce o cale de atac numai prin apel la instanța imediat superioară (*recurso de apelación*) sau la Curtea Supremă (*recurso de casación*). Aceste căi de atac sunt disponibile, de asemenea, în cazul în care notificarea sau comunicarea este realizată prin publicare în publicațiile oficiale sau pe cale electronică. În ambele cazuri, calea de atac trebuie să fie introdusă în termenul prevăzut de lege (articolul 500 din Legea de procedură civilă).

În cazul în care o persoană nu s-a înfățișat în instanță în mod sistematic, aceasta poate încerca să obțină anularea unei hotărâri definitive în cazul în care aceasta nu a putut să se înfățișeze în instanță sau nu a avut cunoștință de existența procedurii din motive de forță majoră (articolul 501 și următoarele din Legea de procedură civilă).

Ultima actualizare: 23/03/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Franța

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

În dreptul francez există o distincție între termenele de prescripție, termenele de decădere și termenele procedurale.

Termenul de prescripție este durata la sfârșitul căreia o persoană poate fie dobândi un drept real prin efectul posesiei (așa-numitul „termen de prescripție achizitivă”), fie, ca urmare a neexercitării acestui drept, să îl piardă, inclusiv prin stingerea dreptului (așa-numitul „termen de prescripție extinctivă”). Termenul de prescripție poate fi suspendat sau întrerupt.

Termenul de decădere sau termenul prestabilit este un termen deosebit de strict, prevăzut în general prin lege pentru formularea unei acțiuni specifice. La expirarea termenului acțiunea este considerată stinsă. Termenele de decădere nu pot fi suspendate și, în principiu, nu pot fi întrerupte. Cu toate acestea, în conformitate cu articolele 2241 și 2244 din Codul civil, anumite acte, cum ar fi o cerere de chemare în judecată sau un act de executare silită (cum ar fi un sechestrul), întrerup aceste termene.

Termenele procedurale sunt cele care se aplică procedurilor judiciare din momentul în care acestea au fost inițiate. Acestea sunt stabilite prin lege sau sunt impuse de instanță, după caz. Spre deosebire de termenele de decădere, termenele acordate pentru executarea unui act al instanței nu conduc la stingerea acțiunii. Aceste termene nu pot fi nici întrerupte, nici suspendate.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Zilele nelucrătoare, în conformitate cu textele aflate în vigoare în prezent, sunt:

1 ianuarie;

luni, a doua zi de Paști;

1 mai;

8 mai;

Înălțarea;

Lunea Rusaliilor;

14 iulie;

Adormirea Maicii Domnului (15 august);

Ziua Tuturor Sfinților (1 noiembrie);

11 noiembrie;

prima zi de Crăciun (25 decembrie).

În anumite departamente franceze și colectivități teritoriale au fost introduse sărbători legale pentru comemorarea abolirii sclaviei: 27 mai în Guadelupa, 10 iunie în Guyana, 22 mai în Martinica, 20 decembrie în Réunion și 27 aprilie în Mayotte.

În departamentele din regiunea Alsacia și în departamentul Moselle, a doua zi de Crăciun și Vinerea Mare sunt sărbători legale.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

După intrarea în vigoare a Legii nr. 2008-561 din 17 iunie 2008 (care include dispoziții tranzitorii), termenul de drept comun de prescripție extinctivă este de 5 ani (anterior, acesta era de 30 de ani).

Cu toate acestea, există numeroase excepții de la acest principiu, de exemplu, în ceea ce privește acțiunile în răspundere civilă rezultate în urma unui eveniment care a cauzat vătămări corporale, pentru care termenul de prescripție este de 10 ani.

Durata termenelor de decădere și a termenelor procedurale variază în funcție de materie și de proceduri.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

În cazul termenelor procedurale, în conformitate cu articolul 640 din Codul de procedură civilă, atunci când un act sau o formalitate trebuie efectuată înainte de expirarea unui termen, acest termen se calculează de la data actului, a evenimentului, a deciziei sau a notificării care îl face să curgă.

Punctul de la care începe să curgă prescripția extinctivă în dreptul comun a acțiunilor în regres și a celor care implică valori mobiliare este stabilit la „data la care titularul unui drept a luat cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de faptele care îi permit să își exercite dreptul respectiv”. În anumite domenii, de exemplu în cazul acțiunilor în răspundere civilă rezultate din evenimente care au cauzat vătămări corporale, se prevăd puncte de pornire specifice. În conformitate cu articolul 2226 din Codul civil, punctul de la care începe să curgă termenul de prescripție de 10 ani îl constituie consolidarea prejudiciului inițial sau agravat.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În conformitate cu articolul 664-1 din Codul de procedură civilă, atunci când comunicarea actului este realizată prin aviz de către un executor judecătoresc (prin notificare), data notificării este data la care acesta este făcută în persoană, la domiciliu, la reședință sau data întocmirii procesului-verbal în care executorul judecătoresc consemnează diferitele acțiuni întreprinse în vederea căutării destinatarului documentului în cazul în care acesta nu are nici domiciliu, nici reședință, iar locul său de muncă nu este cunoscut. Data și ora comunicării prin mijloace electronice sunt cele aferente transmiterii documentului către destinatarul acestuia.

În conformitate cu articolele 668 și 669 din Codul de procedură civilă, data notificării prin poștă este, în ceea ce privește persoana care face notificarea, data trimiterii și, în ceea ce privește persoana căreia îi este adresată notificarea, data primirii scrisorii. Data trimiterii unei notificări prin poștă este data care figurează pe ștampila biroului poștal de expediție. Data înmânării este data înscrisă pe recipisă sau data parafării. Data primirii unei notificări prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire este data înscrisă de oficiul poștal în momentul înmânării scrisorii către destinatarul acesteia.

Prin derogare de la aceste dispoziții, articolul 647-1 din Codul de procedură civilă prevede că data notificării unui act extrajudiciar sau judiciar în Polinezia Franceză, Insulele Wallis și Futuna, Noua Caledonie, Teritoriile Australe și Antarctice Franceze sau în străinătate este, în ceea ce privește persoana care face notificarea, data expedierii documentului de către executorul judecătoresc sau grefier sau, dacă nu este posibil, data primirii de către parchetul competent.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În conformitate cu articolul 641 din Codul de procedură civilă, în cazul în care un termen este exprimat în zile, ziua emiterii documentului, ziua evenimentului, ziua emiterii deciziei sau ziua efectuării notificării care îl face să curgă nu se ia în considerare. Această regulă se aplică termenelor procedurale.

În același mod, termenul de prescripție extinctivă este indicat în zile, astfel încât ziua producerii evenimentului în urma căruia începe să curgă termenul să nu fie luată în considerare. În ceea ce privește mai ales termenele de introducere a căilor de atac, în cazul în care documentul nu a fost înmănat personal, anumite dispoziții permit ca momentul de la care începe să curgă termenul să fie amânat până la data comunicării unui document în persoană sau până la data adoptării de măsuri de executare silită în temeiul documentului.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

În conformitate cu articolul 642 din Codul de procedură civilă, termenul care, în mod normal, ar urma să expire într-o zi de sâmbătă, duminică, o zi de sărbătoare legală sau o zi nelucrătoare se prelungește până în prima zi lucrătoare următoare.

În consecință, termenul continuă să curgă în zilele de duminică și în zilele de sărbătoare legală, dar se prelungește până la sfârșitul primei zile de lucru următoare în cazul în care acesta ar expira, în mod normal, într-o zi de sâmbătă, duminică, într-o zi de sărbătoare legală sau o zi nelucrătoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În conformitate cu articolul 641 din Codul de procedură civilă, în cazul în care un termen este exprimat în luni sau în ani, acesta expiră în ziua din ultima lună sau ultimul an corespunzătoare celei din documentul, evenimentul, decizia sau notificarea care face ca termenul să curgă. În lipsa unei zile corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul expiră în ultima zi a lunii.

În cazul în care un termen este exprimat în luni și în zile, se calculează mai întâi lunile, apoi zilele.

Norma prevăzută la articolul 642 din Codul de procedură civilă (a se vedea întrebarea anterioară) se aplică în cazul oricărui termen, indiferent dacă acesta este exprimat în zile, luni sau ani.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În conformitate cu articolul 641 din Codul de procedură civilă, în cazul în care un termen este exprimat în luni sau în ani, acesta expiră în ziua din ultima lună sau ultimul an corespunzătoare celei din documentul, evenimentul, decizia sau notificarea care face ca termenul să curgă. În lipsa unei zile corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul expiră în ultima zi a lunii.

În cazul în care un termen este exprimat în luni și în zile, se calculează mai întâi lunile, apoi zilele.

Norma prevăzută la articolul 642 din Codul de procedură civilă (a se vedea întrebarea anterioară) se aplică în cazul oricărui termen, indiferent dacă acesta este exprimat în zile, luni sau ani.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Astfel cum s-a menționat mai sus, termenul care, în mod normal, ar urma să expire într-o zi de sâmbătă, de duminică, o zi de sărbătoare legală sau o zi nelucrătoare se prelungește până în prima zi lucrătoare următoare.

Prelungirea unui termen până în prima zi lucrătoare următoare se aplică în toate materiile și în toate procedurile.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În conformitate cu articolul 643 din Codul de procedură civilă, în cazul în care se introduce o acțiune în fața unei instanțe cu sediul în Franța metropolitană, termenele pentru înfățișare, apel, opoziție, acțiune în revizuire și recurs în anulare se prelungesc cu:

o lună în cazul persoanelor care locuiesc în Guadelupa, Guyana Franceză, Martinica, Réunion, Mayotte, Saint-Barthélemy, Saint-Martin, Saint-Pierre și Miquelon, Polinezia Franceză, Insulele Wallis și Futuna, Noua Caledonie și Teritoriile Australe și Antarctice Franceze;

două luni în cazul persoanelor care locuiesc în străinătate.

În conformitate cu articolul 644 din Codul de procedură civilă, în cazul în care se introduce o acțiune la o instanță cu sediul în Guadelupa, Guyana Franceză, Martinica, Réunion, Mayotte, Saint-Barthélemy, Saint-Martin, Saint-Pierre și Miquelon și Insulele Wallis și Futuna, termenele de înfățișare, apel, opoziție și de sesizare cu recurs a instanței de trimitere se prelungesc cu:

o lună pentru persoanele care nu locuiesc în colectivitatea teritorială în circumscripția căreia se află instanța;

două luni în cazul persoanelor care locuiesc în străinătate.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

În principiu, în conformitate cu articolul 538 din Codul de procedură civilă, termenul pentru introducerea unei căi de atac este de o lună în procedurile contencioase și de cincisprezece zile în procedurile necontencioase. Cu toate acestea, mai multe dispoziții prevăd derogări de la acest principiu. De exemplu, termenul pentru introducerea unei căi de atac este de 15 zile în cazul ordonanțelor privind măsuri provizorii, al deciziilor instanței de executare, al ordonanțelor instanței pentru litigii de familie, al deciziilor instanțelor pentru minori în materie de asistență pedagogică etc.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În caz de urgență, în general, termenele de înfățișare și de înmănare a citației în tribunalele judiciare pot fi scurtate cu autorizația judecătorului. De asemenea, aceste termene pot fi scurtate în temeiul legii sau al regulamentului.

De exemplu, părțile pot fi autorizate să sesizeze instanța, la o dată indicată în mod special, în materia măsurilor provizorii și a procedurii accelerate pe fond (procedura „de la o oră la alta”), dar și în cadrul procedurii de urgență specifice anumitor instanțe.

De asemenea, judecătorii pot decide, în general, amânarea examinării cauzei la o dată a ședinței ulterioară, pentru a permite înfățișarea părților.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

În conformitate cu articolul 647 din Codul de procedură civilă, în cazul în care un act destinat unei părți care își are domiciliul într-un loc în care aceasta ar beneficia de o prelungire a termenului este notificat personal acesteia într-un loc în care rezidenții locali nu ar beneficia de o astfel de prelungire, notificarea se referă doar la termenele acordate rezidenților locali.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Atunci când prescripția devine efectivă sau la expirarea termenului de decădere se aplică o cauză de inadmisibilitate, care are ca efect declararea cererii ca fiind inadmisibilă, fără examinare pe fond.

Sancțiunile pentru nerespectarea unui termen procedural, prevăzut de lege sau impus de instanță, variază în funcție de rolul termenului și de natura acțiunii care urmează a fi întreprinse. Nu există dispoziții legislative privind sancțiunea pentru nerespectarea unui termen de înfățișare; în virtutea jurisprudenței, nerespectarea termenului de înfățișare anulează hotărârea pronunțată înainte de expirarea acestuia, în cazul în care păratul nu s-a înfățișat la audiere.

În general, lipsa de diligență a părților, atunci când li se acordă un termen în acest sens, se sancționează prin radiere. Cu toate acestea, neîndeplinirea actelor de procedură poate fi sancționată și prin caducitate (de exemplu, în cazul în care citația nu este trimisă greșii la termenul prevăzut) sau prin încheierea anchetei în cadrul cercetării judecătorești a cauzei (procedura scrisă obișnuită).

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Nu există prevederi care să permită revenirea asupra stingerii dreptului de a formula o acțiune în fața unei instanțe, care este un efect juridic al îndeplinirii prescrierii sau al decăderii.

Cu toate acestea, dacă legea prevede astfel, instanța poate să ridice parțial decăderea care rezultă în urma expirării unui termen. Astfel, articolul 540 din Codul de procedură civilă prevede posibilitatea de a ridica parțial decăderea care rezultă în urma expirării unui termen pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă sau considerate a fi contradictorie atunci când partea respectivă, fără să fie în culpă, nu a luat cunoștință de hotărâre în timp util pentru a putea introduce o cale de atac sau dacă aceasta s-a aflat în imposibilitatea de a acționa.

Hotărârea unui judecător prin care un act de procedură este declarat nul poate face obiectul unei cereri de repunere în termen înaintate judecătorului care a pronunțat hotărârea. În plus, o astfel de anulare încheie procesul, dar lasă deschis dreptul de a introduce o acțiune în instanță. Prin urmare, poate fi formulată o nouă cerere cu condiția să nu fi intervenit nicio clauză de stingere a acțiunii, în special prescrierea.

Decizia de radiere a unei cauze de pe rolul instanței nu poate face obiectul unei căi de atac. Cu toate acestea, radierea menține acțiunea. Rezultă astfel că se menține întreruperea prescrierii sau a decăderii ca efect al unei citații. Cererea de repunere a cauzei pe rol care indică îndeplinirea diligențelor care au justificat pronunțarea ordonanței de radiere permite încetarea suspendării procedurii.

Linkuri utile

 [Site-ul web Legifrance – Codul de procedură civilă](#)

 [Site-ul web Legifrance - Codul de procedură civilă în limbile engleză și spaniolă](#)

 [Site-ul web Legifrance – sărbători legale](#)

Ultima actualizare: 12/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Croația

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

În Republica Croația, termenele în procedurile civile sunt reglementate de dispozițiile articolelor 111-114 din Legea privind procedura civilă (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine*) (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 89/14 și 70/19; denumit în continuare: ZPP).

Un termen reprezintă o anumită perioadă de timp în care poate fi desfășurată o acțiune procedurală sau înainte de a cărei expirare aceasta nu poate fi desfășurată.

Dreptul procedural croat recunoaște existența mai multor tipuri de termene:

termene legale (*zakonski*) și termene judiciare (*sudski*) — durata termenelor legale este prevăzută prin lege și nu poate fi modificată de către instanță sau de către părți, iar durata termenelor judiciare este stabilită de către instanță, pentru fiecare caz în parte, în temeiul prerogativelor legale.

termene care pot fi prelungite (*produživi*) și termene care nu pot fi prelungite (*neproduživi*) — termenele legale nu pot fi prelungite, iar termenele judiciare pot fi prelungite, prelungirea fiind decisă de către instanță, însă doar la inițiativa unei persoane interesate, în cazul în care există motive rezonabile în acest sens [articolul 111 alineatul (2) din ZPP];

termene subiective (*subjektivni*) și termene obiective (*objektivni*) — termenele subiective sunt acele termene al căror început depinde de persoana autorizată care află despre un eveniment care este relevant pentru calcularea termenului, iar termenele obiective sunt calculate de la data producerii faptului relevant, indiferent dacă persoana autorizată află sau nu despre acesta;

termene de decădere (*prekluzivni*) și termene orientative (*instruktivni*) — nerespectarea unui termen de decădere determină pierderea dreptului de a efectua acțiunea procedurală ulterior, în timp ce nerespectarea termenului orientativ nu are consecințe, acțiunea procedurală putând fi desfășurată ulterior;

termene prohibitive (*dilatori*) și termene de execuție (*paricijski*) — termenele prohibitive înseamnă că o acțiune procedurală nu poate fi efectuată înainte de expirarea unei anumite perioade de timp, în timp ce termenele de execuție înseamnă că instanța nu poate să desfășoare o anumită activitate înainte de expirarea termenului de execuție;

termene civile (*građanskopravni*) și termene procedurale (*procesnopravni*) — termenele civile înseamnă acele termene prin care se stabilește o perioadă de timp pentru obținerea autorizației sau îndeplinirea obligațiilor care rezultă din dispoziții de drept civil și de drept material, iar prin termenele procedurale se stabilește o perioadă de timp pentru obținerea autorizației sau îndeplinirea obligațiilor care decurg din dispozițiile de drept procedural (civil).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În Republica Croația, lista zilelor nelucrătoare este reglementată de Legea privind zilele de sărbătoare, zilele de comemorare și zilele nelucrătoare în Republica Croația (*Zakon o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj*) (NN nr. 110/19).

Zilele de sărbătoare legală în Republica Croația sunt, după cum urmează:

1 ianuarie - ziua Anului Nou

6 ianuarie - Epifania

Prima zi de Paști (duminică) și a doua zi de Paști (luni)

Ziua Domnului (Corpus Christi)

1 mai - Ziua Muncii

30 mai - Ziua Națională

22 iunie - Ziua Luptei Antifasciste

5 august - Ziua Victoriei și a Recunoștinței pentru Patrie și Ziua Veteranilor Patriei

15 august - Adormirea Maicii Domnului

1 noiembrie - Ziua Tuturor Sfinților

18 noiembrie - Ziua comemorării victimelor războiului pentru apărarea patriei și Ziua comemorării victimelor de la Vukovar și *Škabrnja*

25 decembrie - Crăciunul

26 decembrie - A doua zi de Crăciun/Ziua Sfântului Ștefan

În Republica Croația, zilele de sărbătoare legală sunt zile nelucrătoare.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Termenele se calculează în zile, luni și ani.

Normele pentru calcularea termenelor sunt valabile pentru toate termenele. Termenele se calculează în zile întregi, de la miezul nopții până la miezul nopții (*computatio civilis, die ad diem*), nu de la un moment la altul, prin calcularea orelor și a minutelor (*computation naturalis, a momento ad momentum*). Pentru mai multe informații privind normele generale, a se vedea răspunsul la punctul 1.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Data inițială este data deschiderii procedurii ori a unei alte acțiuni (de exemplu, notificare sau comunicare, lansarea unui anunț), de la care trebuie să fie calculată durata de timp. Data inițială nu este inclusă în termenele exprimate în zile. Termenul începe în următoarea zi.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Regula generală a notificării sau a comunicării este că aceasta va fi realizată într-o zi lucrătoare și, în mod specific, de la orele șapte dimineața la orele opt seara, la locuința sau la locul de muncă al persoanei căreia urmează să i se notifice sau comunice un act, ori în instanță, atunci când persoana în cauză se află în acest loc. Excepția de la regula de mai sus, și anume aceea că notificarea sau comunicarea va fi realizată într-o zi lucrătoare și, în mod specific, de la

orele șapte dimineața la orele opt seara, nu este valabilă în cazul în care notificarea sau comunicarea este realizată prin poștă sau prin intermediul unui notar public.

Notificarea sau comunicarea poate fi realizată, de asemenea, la o altă oră și într-un alt loc cu consimțământul persoanei căreia i se va notifica sau comunica un act.

În cazul în care instanța consideră că este necesar, aceasta emite un ordin pentru ca notificarea sau comunicarea să fie realizată în orice alt loc sau la orice altă oră. În cazul acestei forme de notificare sau comunicare, persoana căreia îi este notificat sau comunicat un act îi va fi înmănată o copie a hotărârii judecătorești prin care a fost dispusă notificarea sau comunicarea respectivă. Această hotărâre nu trebuie să includă o explicație.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În cazul în care un termen a fost calculat în zile, ziua în care a fost realizată notificarea sau comunicarea sau ziua evenimentului de la care începe să curgă termenul nu este inclusă în acest termen. Termenul începe să curgă în următoarea zi.

De exemplu, în cazul în care evenimentul de la care va începe să curgă un termen de 15 zile s-a produs la 5 februarie, termenul de 15 zile expiră la miezul nopții, pe data de 20 februarie.

Prin urmare, calculul termenului nu începe la data producerii unui eveniment (*dies a quo*), ci în ziua următoare.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

Atunci când un termen este exprimat în zile, numărul de zile indicat se referă la zile calendaristice. Cu toate acestea, în cazul în care ultima zi a unui termen coincide cu o zi de sărbătoare legală sau cu o zi de duminică ori cu orice altă zi în care instanța nu este deschisă, acest termen expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare următoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele calculate în luni sau ani se încheie la sfârșitul zilei din ultima lună sau an care are același număr ca și ziua în care a început să curgă termenul.

În cazul în care nu există o astfel de dată în ultima lună, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

A se vedea punctul 8.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Un termen stabilit de instanță nu poate fi prelungit decât o singură dată, la propunerea unei persoane vizate în cazul în care există motive legitime în acest sens.

Propunerea va fi prezentată înainte de expirarea termenului pentru care se solicită prelungirea.

Nu se poate introduce o cale de atac împotriva unei decizii de prelungire a unui termen.

Termenul prelungit începe în prima zi după expirarea termenului pentru care a fost solicitată prelungirea.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Părțile pot introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță de prim grad de jurisdicție în termen de cincisprezece zile de la data la care o copie a hotărârii a fost notificată sau comunicată, cu excepția cazului în care actul respectiv prevede un alt termen. În ceea ce privește litigiile care implică cecuri și cambii, acest termen este de opt zile.

Termenele de depunere a unei căi de atac se suspendă în perioada 1-15 august.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Un termen stabilit de instanță nu poate fi prelungit decât o singură dată, la propunerea unei persoane vizate în cazul în care există motive legitime în acest sens.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Normele de procedură civilă din Republica Croația nu prevăd o prelungire a termenului în funcție de locul de reședință al părților.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Consecințele depind de natura juridică a termenelor, și anume în cazul termenelor legale care nu pot fi prelungite și în care partea nu reușește să desfășoare o acțiune procedurală în termenul prevăzut, o astfel de nerespectare a termenului are ca rezultat pierderea dreptului de a desfășura ulterior respectiva acțiune procedurală.

Pe de altă parte, există termene a căror nerespectare nu duce la pierderea dreptului de a îndeplini ulterior acțiunea, iar astfel de termene sunt denumite termene orientative.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care o parte nu se înfățișează la un termen de judecată sau nu respectă un termen pentru îndeplinirea unor acțiuni în cadrul procedurii și, din acest motiv, își pierde dreptul de a întreprinde acțiunea respectivă, instanța poate permite unei astfel de părți, la propunerea acesteia, să îndeplinească acțiunea respectivă la o dată ulterioară (propunerea de repunere în termen), dacă aceasta consideră că au existat motive legitime pentru omisiune. Propunerea trebuie depusă în termen de opt zile de la data încetării motivului omisiunii; dacă partea a aflat despre această omisiune la o dată ulterioară, perioada de timp menționată anterior începe să curgă de la data la care aceasta a aflat despre respectiva omisiune. După expirarea unui termen de două luni de la data omisiunii, nu mai poate fi înaintată nicio propunere de repunere în termen.

Ultima actualizare: 06/02/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Italia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenele-limită procedurale, adică perioada de timp în cadrul căreia trebuie luată o anumită măsură, pot să fie a) obligatorii (*perentorio*), ceea ce înseamnă că nerespectarea lor invalidează măsura; b) orientative (*ordinatorio*), ceea ce înseamnă că nerespectarea lor nu implică invalidarea sau nulitatea măsurii; c) minime (*dilatorio*), ceea ce înseamnă că măsura nu este valabilă dacă este luată înainte de data în cauză (Codul de procedură civilă, articolele 152-155, a se vedea anexa menționată în continuare).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Următoarele sunt considerate ca zile nelucrătoare: toate duminicile, zilele de 1 ianuarie, 6 ianuarie, 25 aprilie, luni, a doua zi de Paște, 1 mai, 2 iunie, 15 august, 1 noiembrie, 8 decembrie și 25 și 26 decembrie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Atunci când se calculează un termen-limită procedural, ziua de începere (*dies a quo*) nu se ia în considerare. Dacă ziua finală (*dies ad quem*) este o zi nelucrătoare, termenul-limită se prelungește de drept în ziua lucrătoare următoare. Dacă legea menționează conceptul de „zile libere” (*giorni liberi*), atât ziua de început, cât și cea de sfârșit a termenului-limită se exclud din calcul.

Dacă legea nu prevede în mod explicit că termenul-limită este obligatoriu, acesta va fi considerat orientativ.

Pentru a calcula termene-limită exprimate în luni sau ani, se utilizează calendarul comun; astfel, termenul-limită expiră la expirarea ultimului moment al zilei din luna care corespunde celui inițial sau, în cazul termenelor-limită exprimate în ani, în ultimul moment al zilei din luna și (ulterior) din anul care corespund celor inițiale, indiferent dacă lunile au 28 sau 31 de zile sau dacă respectivul calcul include luna februarie a unui an bisect.

Termenele-limită obligatorii nu pot fi prelungite.

Termenele procedurale în cadrul instanțelor de drept comun și al celor administrative (cu excepția cazurilor de încadrare în muncă) sunt suspendate automat în perioada vacanței de vară, și anume de la 1 august până la 31 august ale fiecărui an, în conformitate cu reforma pusă în aplicare prin Decretul-lege nr. 132 /2014 (anterior, suspendarea dura până la 15 septembrie), iar calcularea acestora se reia sau începe de la sfârșitul acestei perioade de suspendare.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

În cazul în care data de începere nu este specificată de către judecător, termenul începe să curgă, în mod normal, din momentul în care partea devine în mod efectiv sau legal conștientă de obligație (de exemplu: termenul-limită pentru introducerea unei căi de atac începe în momentul notificării hotărârii sau, în lipsa notificării, în momentul publicării hotărârii).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Aceasta se poate întâmpla în următoarele două situații:

a) în legătură cu termenele-limită care încep să curgă de la data predării sau comunicării unui document (cum ar fi, de exemplu, termenele-limită pentru contestarea unei hotărâri judecătorești):

În aceste cazuri, în scopul inițierii unei căi de atac în cadrul termenului scurt prevăzut la articolul 325 din Codul de procedură civilă (30 de zile pentru un apel în primă instanță sau 60 de zile pentru un recurs pe o problemă de drept, la Curtea de Casație), ceea ce contează este momentul primirii de către destinatar a unei copii a hotărârii judecătorești. Prin urmare, momentul de la care termenul-limită începe să curgă poate, într-adevăr, să varieze în funcție de metoda de transmitere, întrucât livrarea prin poștă ar putea să fie mai lentă decât livrarea printr-un agent public de executare.

b) în legătură cu livrarea prin poștă, Curtea Constituțională (hotărârile judecătorești nr. 477 din 2002 și nr. 28 din 2004) a considerat că notificarea sau comunicarea unui document judiciar este efectuată, din punctul de vedere al expeditorului, la data la care documentul este înmănat executorului judecătoresc, indiferent de metoda de transmitere folosită ulterior de acesta (prin poștă sau prin înmănare personală), în timp ce din punctul de vedere al destinatarului, la data primirii documentului.

Potrivit acestui principiu, data de comunicare a documentului de către expeditor este distinctă de data primirii acestuia de către destinatar, un principiu acceptat și de Regulamentul (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului. Principiul are în vedere numai transmiterea în timp util a documentului, prin prisma faptului că termenul-limită legal se consideră că a fost respectat de partea care transmite documentul dacă acesta este înmănat executorului judecătoresc înainte ca termenul-limită aplicabil să expire. Acesta nu afectează data de începere în cazul altor termene-limită, care este reprezentată de data notificării sau a livrării documentului către destinatar, sau data publicării hotărârii judecătorești sau a unui alt eveniment, așa cum s-a explicat anterior, mai în detaliu.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu, data de producere a evenimentului nu se ia în calcul.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Sunt numărate toate zilele; numai în cazul în care data de sfârșit a termenului-limită cade într-o zi liberă, termenul se prelungește până în ziua lucrătoare următoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În cazul în care o perioadă este exprimată în luni sau ani, înseamnă că se face referire la luni sau ani calendaristici.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În aceste cazuri, termenul-limită expiră la expirarea ultimului moment al zilei din luna care corespunde celui inițial sau, în cazul termenelor-limită în ani, în ultimul moment al zilei din luna și din anul (ulterior) care corespund celor inițiale, indiferent dacă lunile au 28 sau 31 de zile sau dacă respectivul calcul include luna februarie a unui an bisect.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenele-limită obligatorii nu pot fi prelungite. Totuși, părțile pot solicita instanței o prelungire în cazul în care ele pot face dovada că nu au reușit să respecte termenul-limită din motive asupra cărora nu dețineau controlul.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Trebuie făcută o primă distincție între termenele-limită scurte și lungi.

Termenul-limită lung este de șase luni de la data publicării hotărârii. Termenul-limită scurt, care începe din momentul la care hotărârea judecătorească este comunicată, este de 30 de zile pentru căile de atac la Curtea de Apel și de 60 de zile pentru căile de atac la Curtea de Casație. Cererile de terță opoziție (*opposizione di terzo revocatoria*) și cererile de revizuire (*revocazione*) trebuie introduse în termen de 30 de zile de la descoperirea erorii voite sau a erorii involuntare pe care se bazează cererea. Căile de atac pentru lipsă de competență trebuie introduse în termen de 30 de zile.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

De regulă, instanța poate să stabilească în mod discreționar termene-limită în cadrul unui interval de timp prevăzut de lege. Totuși, termenele-limită pentru înfățișarea părților sunt stabilite de lege și nu de instanță. În temeiul articolului 168a din Codul de procedură civilă, instanța poate amâna data primei audieri cu maximum 45 de zile.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

În Italia nu există o regulă generală în ceea ce privește acordarea de prelungiri pentru termenele-limită. Totuși, în anumite cazuri, termenele-limită au fost suspendate din cauza unor dezastre naturale. Deci, ca regulă generală, prelungirea se aplică numai persoanei sau zonei vizate de o măsură sau de un decret ministerial.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Nerespectarea unui termen-limită obligatoriu conduce la pierderea competenței de a îndeplini acțiunea care face obiectul termenului-limită.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Părțile care nu s-au prezentat pot să solicite o prelungire a termenului-limită dacă sunt în măsură să demonstreze că nu s-au conformat din motive independente de voința lor.

Anexe conexe

Termene-limită procedurale: Codul de procedură civilă, articolele 323-338 (72 Kb)

Termene-limită procedurale: Codul de procedură civilă, articolele 152-155 (41 Kb)

Ultima actualizare: 21/12/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Cipru

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Cele mai importante termene-limită în baza normelor de procedură civilă sunt următoarele:

Termenul de înregistrare a actelor judiciare:

În cazul unei citații *in brevi* (*generally endorsed writ of summons*), reclamantul trebuie să depună o cerere introductivă de instanță și să o transmită părâtului în termen de 10 zile de la data la care părâtul depune declarația de constituire ca parte în cauză, cu excepția cazului în care s-a specificat altfel de către instanță.

Memoriul în apărare în cazul unui părât care a depus deja declarația de constituire ca parte în cauză trebuie înregistrat în termen de 14 zile de la data primirii reclamației, cu excepția cazului în care acest termen-limită este prelungit de instanță.

Termenul de executare a hotărârii judecătorești:

O hotărâre judecătorească poate fi executată în termen de 6 ani de la data la care devine executorie. Dacă este imposibil să se execute o hotărâre judecătorească în cadrul acestui termen-limită, reclamantul poate să solicite reînnoirea hotărârii judecătorești (ceea ce constituie indirect o prelungire a termenului).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În afara zilelor de sâmbătă și duminică, zilele nelucrătoare în Cipru sunt:

Anul Nou: 1 ianuarie;

Boboteaza: 6 ianuarie;

prima zi din Postul Mare (dată mobilă);

sărbătoare națională: 25 martie (începutul revoluției din 1821);

sărbătoare națională: 1 aprilie (începutul luptei de eliberare a Ciprului din 1955-1959);

Ziua Muncii: 1 mai;

Vinerea Mare: vinerea dinainte de Paște;

a doua zi de Paște: luna de după Paște;

Rusaliile (dată mobilă);

Adormirea Maicii Domnului: 15 august;

Ziua Independenței: 1 octombrie;

sărbătoare națională: 28 octombrie (aniversarea respingerii ultimatumului dat de Mussolini);

ajunul Crăciunului: 24 decembrie;

prima zi de Crăciun: 25 decembrie;

Boxing Day: 26 decembrie.

În plus, conform noiei de procedură civilă nr. 61, următoarele zile sunt zile nelucrătoare oficiale pentru sistemul juridic:

perioada 10 iulie – 9 septembrie, inclusiv (vacanța de vară);

perioada 24 decembrie – 6 ianuarie, inclusiv (vacanța de Crăciun);

perioada dintre Joia Mare și Duminica Tomei, inclusiv (vacanța de Paște).

Audierile și celelalte proceduri judiciare se pot desfășura în perioadele sus-menționate numai în baza instrucțiunilor Curții Supreme, sau ale oricărui

judecător în cazul procedurilor judiciare care țin de competența sa.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Procedurile civile li se aplică normele de procedură civilă relevante.

Prevederile Legii 165(I)/2002 privind prescripția se aplică termenelor-limită de inițiere a unei acțiuni.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul-limită începe să curgă în ziua următoare celei de comunicare, întrucât, în temeiul articolului 2 din legea de interpretare, „zile” înseamnă „zile întregi”.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În conformitate cu normele de procedură civilă, documentele sunt comunicate în Republica Cipru, personal, de către executorul judecătoresc (cu excepția situațiilor excepționale în care instanța poate dispune altfel, la cerere). Termenul-limită nu este afectat de data comunicării.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu. A se vedea răspunsul la întrebarea 4 de mai sus.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

Atunci când un termen-limită este exprimat în zile, acesta indică „zile calendaristice”, cu excepția cazului în care instanța stipulează altfel într-o anume cauză. De exemplu, instanța poate stipula că obiecția părâtului ar trebui înregistrată „în termen de 3 zile lucrătoare de la data prezentă” sau că ordinul judecătoresc ar trebui comunicat (de exemplu, părâtului în procedurile *ex-parte* sau unei instituții bancare în procedurile de înghețare a conturilor) „în termen de 5 zile lucrătoare de la redactarea acesteia”.

Conform legii de interpretare, „zile” înseamnă întotdeauna „zile întregi”.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenul-limită se referă la săptămâni sau luni calendaristice.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În aceste situații, termenul-limită expiră la scurgerea ultimei ore din ultima zi a săptămânii, lunii sau anului termenului-limită.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da, în aceste cazuri, termenul-limită se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În conformitate cu Norma de procedură civilă nr. 57, Ordinul nr. 2, instanța poate să prelungească sau să scurteze toate termenele-limită care sunt prevăzute în norma anterior menționată sau care sunt stabilite într-un ordin relevant, fără impunerea niciunei condiții sau impunând condițiile necesare în interesul justiției.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O cale de atac împotriva unui ordin judecătoresc temporar sau definitiv, cu privire la o chestiune care nu constituie o acțiune, și împotriva respingerii unei cereri provizorii poate fi introdusă în termen de 14 zile de la data la care ordinul devine obligatoriu sau de la data respingerii cererii.

În toate celelalte situații (de exemplu, împotriva unei hotărâri judecătorești definitive într-o acțiune civilă), calea de atac trebuie introdusă în termen de 6 săptămâni de la data la care hotărârea judecătorească devine obligatorie.

Termenul-limită poate fi prelungit doar în situații rare și excepționale.

Termenele-limită pentru introducerea unei acțiuni sunt prevăzute în Legea 165(I)/2002 privind prescripția.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

După ce se comunică cererea introductivă, există un termen-limită de 10 zile pentru ca părătul să depună declarația sa de constituire ca parte în cauză.

După celelalte situații, datele fixate pentru înfățișarea părților în instanță sunt stabilite chiar de instanță.

Prima dată de înfățișare în cazul unei cereri este stabilită de *grefă*, la depunerea cererii, cu excepția cazului în care există un motiv special pentru stabilirea unei date specifice pentru înfățișare. Într-un astfel de caz, data specifică este stabilită numai după aprobarea de către instanța competentă.

În privința modificării altor termene-limită, a se vedea răspunsul 11 de mai sus.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Dacă legislația aplicabilă în zona de competență este aceea a Ciprului, se aplică aceleași norme și termene-limită indiferent de locul de reședință al părții unde se comunică actul judiciar.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Dacă un părât nu depune declarația sa de constituire ca parte în cauză sau, ulterior, nu introduce memorandumul în apărare în termenele-limită prevăzute, reclamantul poate să introducă o cerere de pronunțare a unei hotărâri în favoarea sa.

În mod similar, un părât poate să introducă o cerere de respingere a acțiunii, dacă, în cazul unei citații *in brevi (generally endorsed writ of summons)*, reclamantul nu depune cererea introductivă în cadrul termenului-limită prevăzut.

În plus, o obiecție la o cerere depusă după expirarea termenului-limită relevant poate să fie ignorată de instanță și, prin urmare, părătul își poate pierde dreptul de a fi audiat în cursul procedurii judiciare.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Un reclamant care nu a respectat termenele și a cărui acțiune a fost respinsă poate să solicite repunerea pe rol a acțiunii.

Un părât care nu a respectat termenele și împotriva căruia s-a pronunțat o hotărâre judecătorească poate să solicite anularea hotărârii.

Astfel de cereri pot fi acceptate prin derogare.

Ultima actualizare: 07/12/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Letonia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenele procedurale sunt perioade de timp în cadrul cărora trebuie să se realizeze anumite acțiuni procedurale.

În funcție de persoanele care au obligația să le respecte, termenele pot fi clasificate după cum urmează:

- termenele care trebuie să fie respectate de instanță, de judecător sau de executorul judecătoresc sunt prevăzute prin lege și sunt, de regulă, scurte. În cadrul procedurilor civile, aceste termene variază între 1 și 30 de zile [de exemplu, articolul 102 alineatul (2) din Codul de procedură civilă (*Civilprocesa likums*), denumit în continuare „CPL”), 15 zile; articolul 140 alineatul (9) din CPL, 30 de zile; articolul 341.6 alineatul (2) din CPL, 15 zile]. Un judecător trebuie să decidă dacă acceptă o cerere în termen de șapte zile de la primirea acesteia, însă atunci când cererea vizează înapoierea unui copil în Letonia și trebuie să fie depusă într-un alt stat, trebuie să se ia o decizie în cadrul unei ședințe de judecată în termen de 15 zile de la începerea procedurilor. O hotărâre privind măsurile necesare pentru a garanta o creanță trebuie să fie pronunțată cel târziu în ziua următoare începerii procedurii. O hotărâre privind luarea de măsuri de protecție împotriva violenței trebuie să fie pronunțată cel târziu în următoarea zi lucrătoare după primirea cererii în cazul în care nu sunt necesare probe suplimentare sau în cazul în care o întârziere ar putea afecta în mod semnificativ drepturile reclamantului; în alte situații, o astfel de hotărâre trebuie să fie pronunțată în termen de 20 de zile de la primirea cererii. Pentru anumite categorii de cauze, există un termen în care trebuie să se înceapă examinarea cauzei sau în care cauza trebuie reexaminată și finalizată prin pronunțarea unei hotărâri. O copie a unei hotărâri sau a unei decizii trebuie transmisă în termen de cel mult trei zile de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei sau, în cazul în care se pronunță o hotărâre sumară, în termen de trei zile de la redactarea hotărârii în integralitatea sa. Există și alte termene prevăzute prin lege. Uneori o instanță sau un executor judecătoresc trebuie să ia anumite măsuri imediat. În anumite cazuri prevăzute prin lege există termene generale pe care judecătorii sau instanțele pot să le precizeze, stabilind așadar ei înșiși termenul în care trebuie să se întreprindă o măsură. În cauze complexe, o instanță poate emite o hotărâre sumară, alcătuită numai dintr-o parte introductivă și un dispozitiv. Aceasta va redacta ulterior o hotărâre completă în termen de 14 zile și va preciza data la care va fi disponibilă hotărârea integrală. Codul de procedură civilă nu precizează termenul în care o instanță trebuie să examineze și să soluționeze o cauză civilă. Cu toate acestea, articolul 28 din Legea privind puterea judecătorească (*Likums par tiesu varu*) prevede că, pentru a se asigura apărarea drepturilor încălcate ale unei persoane, instanța trebuie să examineze cauza „în timp util”, ceea ce înseamnă că respectiva cauză trebuie soluționată cât mai rapid posibil. În același timp, ca excepție de la procedura instanțelor de drept comun, Codul de procedură civilă stabilește termene specifice pentru examinarea cererilor pentru anumite categorii de cauze civile care fac obiectul unor proceduri speciale: de exemplu, un judecător trebuie să ia o decizie cu privire la o cerere de executare silită necontencioasă a obligațiilor în termen de șapte zile de la primirea acesteia. În plus, în legislația specială există dispoziții care prevăd cauzele care trebuie soluționate printr-o procedură

extraordinară [de exemplu, trebuie să se acorde prioritate acțiunilor referitoare la asigurarea drepturilor și intereselor copiilor, astfel cum se prevede în Legea privind protecția drepturilor copilului (*Bērnu tiesību aizsardzības likums*)].

- Termenele corespunzătoare etapelor procedurale care trebuie parcurse de părțile la procedură sunt prevăzute în Codul de procedură civilă: 14 zile înainte de o ședință de judecată pentru prezentarea probelor, cu excepția cazului în care judecătorul a stabilit un alt termen (șapte zile în cazul unei proceduri scrise); 10 zile pentru depunerea unei cereri auxiliare (*blakus sūdzība*); 20 de zile pentru introducerea unei căi de atac (*apelācija*) etc. Cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, termenele aplicabile părților la procedură și oricăror alte părți interesate sunt stabilite de instanță, de judecător sau de executorul judecătoresc, care stabilește o dată specifică pentru un termen pe care legislația îl prevede doar în termeni generali sau stabilește o dată, în mod independent, ținând seama în mod corespunzător de tipul etapei procedurale, de distanța față de locul de reședință al unei persoane sau de locul în care se află respectiva persoană, precum și de alte circumstanțe.

Termenele aplicabile persoanelor care nu sunt părți la litigiu sunt stabilite numai de o instanță sau de un judecător.

Principalele termene sunt:

- termenul pentru prezentarea probelor: cu excepția cazului în care judecătorul decide altfel, probele trebuie prezentate cu cel puțin 14 zile înainte de o ședință de judecată (cu șapte zile înainte de deschiderea procedurii în cadrul unei proceduri scrise). În timpul soluționării unei cauze, se pot prezenta probe la cererea motivată a unei părți la litigiu sau a unui terț, cu condiția să nu se întârzie judecarea cauzei, instanța să considere că există motive întemeiate pentru care elementele de probă nu au fost prezentate la timp și probele să vizeze fapte care au ieșit la lumină în cursul desfășurării procedurii. Decizia instanței de a refuza probe nu poate fi contestată, însă obiecțiile la decizie pot fi menționate în apel (*apelācija*) sau recurs (*kasācija*);
- termenul pentru prezentarea observațiilor de către părți: după inițierea procedurii, cererea trebuie transmisă părâtului imediat, la adresa electronică oficială a acestuia sau prin scrisoare recomandată, stabilindu-se un termen pentru prezentarea observațiilor scrise între 15 zile și 30 de zile de la data transmiterii cererii;
- termenul de rectificare a deficiențelor dintr-o cerere de redeschidere a procedurii și de rejudecare a cauzei: în cazul în care o hotărâre este pronunțată în lipsă, părâtul are la dispoziție 20 de zile de la data la care a fost trimisă hotărârea pentru a se adresa instanței cu scopul de a solicita redeschiderea procedurii și reexaminarea cauzei;

Termenul pentru suspendarea procedurii:

În cazul în care o parte la procedură sau un terț care prezintă o pretenție independentă este o persoană fizică care a decedat sau o persoană juridică care a încetat să existe și în cazul în care raportul juridic în litigiu permite transferul de drepturi, termenul relevant este cel necesar pentru stabilirea unui succesor sau pentru numirea unui reprezentant legal;

În cazul în care instanța a stabilit o astfel de limitare a capacității de exercițiu pentru o parte sau un terț, ceea ce o (îl) împiedică să își exercite în mod independent drepturile și obligațiile procedurale civile, termenul relevant este cel necesar pentru numirea unui reprezentant legal;

- în cazul în care o parte la procedură sau un terț nu poate participa la procedură din cauza unei boli grave, a vârstei sau a unui handicap, termenul relevant este cel stabilit de instanță pentru numirea unui reprezentant;

În cazul în care instanța ia o decizie cu privire la depunerea unei cereri la Curtea Constituțională sau Curtea Constituțională a introdus o acțiune în legătură cu o plângere constituțională depusă de reclamant (partea care a formulat recursul); în cazul în care instanța hotărăște să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare; în cazul în care examinarea cauzei nu este posibilă înainte de soluționarea unei alte cauze civile, penale sau administrative, termenul relevant este cel necesar pentru ca o decizie sau o hotărâre judecătorească pronunțată în cadrul procedurilor civile, penale sau administrative ale Curții Constituționale sau ale Curții de Justiție a Uniunii Europene să devină definitivă;

În cazul în care o parte la procedură sau un terț care prezintă o pretenție independentă se află în afara frontierelor Letoniei în legătură cu o misiune sau o activitate oficială de lungă durată, termenul relevant este cel necesar pentru emiterea unui mandat prin care se solicită prezența părâtului; în cazul în care o parte la procedură sau un terț care prezintă o pretenție independentă nu poate participa la soluționarea unei cauze din motive de boală sau în cazul în care instanța dispune un raport de expertiză, termenul relevant este cel necesar pentru ca circumstanțele menționate la aceste paragrafe să înceteze să se mai aplice;

În cazul în care părțile convin să suspende judecarea cauzei și niciun terț care prezintă o pretenție independentă nu ridică obiecții, termenul relevant este stabilit în hotărârea judecătorească;

În cazul în care o procedură de insolvență a unei persoane fizice sau juridice a fost declarată pentru un părât ca urmare a unor acțiuni de natură pecuniară, termenul relevant este cel până la finalizarea procedurii de insolvență.

Termenul pentru formularea unui apel – un apel împotriva unei hotărâri a unei instanțe de prim grad de jurisdicție poate fi formulat în termen de 20 de zile de la data pronunțării hotărârii. În cazul în care se pronunță o hotărâre sumară, termenul de formulare a unui apel curge de la data fixată de instanță pentru redactarea hotărârii în integralitatea sa. Dacă hotărârea este redactată după data fixată, termenul de formulare a unui recurs împotriva hotărârii curge de la data redactării efective a hotărârii. Un apel formulat după expirarea termenului nu este admisibil și se restituie persoanei care l-a formulat;

O cerere auxiliară poate fi depusă în termen de 10 zile de la data la care instanța a pronunțat hotărârea contestată, cu excepția cazului în care Codul civil prevede altfel. O cerere auxiliară depusă după expirarea termenului nu este admisibilă și se returnează persoanei care a depus-o.

Termenul de depunere a unei cereri de examinare a unor fapte nou descoperite – termenul de depunere a unei astfel de cereri curge:

În ceea ce privește circumstanțele esențiale pentru cauză care existau la momentul desfășurării procedurilor, dar nu au fost sau nu au putut fi cunoscute de către solicitant: de la data descoperirii acestor fapte;

În ceea ce privește depozițiile martorilor, avizele experților sau traducерile care au fost falsificate în mod intenționat, probele scrise sau materiale contrafăcute descoperite în legătură cu o hotărâre judecătorească care produce efecte într-o cauză penală pe baza căreia a fost pronunțată hotărârea sau în ceea ce privește activități infracționale descoperite în legătură cu o hotărâre judecătorească care produce efecte într-o cauză penală pe baza căreia a fost pronunțată o hotărâre judecătorească sau a fost luată o decizie nelegală sau nefondată: de la data la care hotărârea judecătorească pronunțată în cadrul cauzei produce efecte juridice;

În ceea ce privește anularea unei hotărâri judecătorești sau a unei decizii emise de o altă instituție, pe care s-a întemeiat hotărârea judecătorească sau decizia din cadrul cauzei: de la data la care a intrat în vigoare hotărârea judecătorească de anulare a hotărârii pronunțate în cauza civilă sau penală sau de la data anulării deciziei celeilalte instituții, care a stat la baza hotărârii judecătorești sau a deciziei a cărei anulare este solicitată în lumina noilor fapte descoperite;

În cazul în care se recunoaște că o dispoziție juridică care a fost aplicată pentru soluționarea cauzei nu este compatibilă cu o dispoziție cu forță juridică superioară: de la data intrării în vigoare a unei hotărâri judecătorești sau a unei alte decizii prin care dispoziția aplicată își pierde efectele deoarece nu respectă dispoziția cu forță juridică superioară.

Termenele pentru depunerea actelor executorii: un document executiv poate fi transmis spre executare în termen de 10 ani de la data la care a intrat în vigoare o hotărâre a unei instanțe judecătorești sau a unui judecător, cu excepția cazului în care există alte termene de prescripție stabilite prin lege.

În cazul în care o hotărâre judecătorească dispune recuperarea unei creanțe prin plăți periodice, documentul executoriu rămâne în vigoare pe parcursul perioadei în care urmează să se efectueze plățile; cu toate acestea, perioada de 10 ani menționată anterior începe să curgă din ultima zi aferentă fiecărei plăți.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În conformitate cu Legea privind sărbătorile legale, zilele de comemorare și zilele festive, următoarele date au fost stabilite ca sărbători legale:

1 ianuarie: Anul Nou;

Vinerea Mare, Duminica Paștelui și Lunea Paștelui;

1 mai: Ziua Muncii, comemorarea Convocării Adunării Constituante a Republicii Letonia;

4 mai: comemorarea Declarației privind redobândirea independenței Republicii Letonia;

a doua duminică din luna mai: Ziua Mamei;

duminica Rusaliilor;

23 iunie: Ajunul sărbătorii Sf. Ioan;

24 iunie: Sf. Ioan, Sărbătoarea solstițiului de vară;

ultima zi a Festivalului național leton de cântece și dans;

18 noiembrie: comemorarea proclamării Republicii Letonia;

24, 25 și 26 decembrie: Crăciunul (solstițiul de iarnă);

31 decembrie: ajunul Anului Nou.

Credincioșii ortodocși de rit nou și de rit vechi, precum și credincioșii de alte confesiuni religioase sărbătoresc Paștele, duminica Rusaliilor și Crăciunul în zilele corespunzătoare respectivelor confesiuni religioase.

Dacă fie data de 4 mai, ultima zi a Festivalului național leton de cântece și dans, fie data de 18 noiembrie cade într-o zi de sâmbătă sau duminică, următoarea zi lucrătoare devine o zi de sărbătoare legală.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Acțiunile procedurale se desfășoară în termenele prevăzute de lege. În cazul în care legea nu prevede un termen, termenul este stabilit de instanță sau de judecător. Termenul stabilit de instanță sau de judecător trebuie să fie suficient de lung pentru a permite realizarea acțiunii procedurale.

Termenul poate fi o dată precisă, o perioadă care se încheie la o dată stabilită sau o perioadă exprimată în ani, luni, zile sau ore. În cazul în care acțiunea nu trebuie să fie realizată la o dată precisă, aceasta poate fi efectuată în orice moment pe parcursul perioadei indicate. Perioada poate fi stabilită având ca referință producerea unui eveniment care trebuie să aibă loc cu siguranță.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Un termen procedural calculat în ani, luni sau zile începe să curgă din ziua următoare datei sau evenimentului care indică începerea acestuia.

Un termen procedural calculat în ore începe să curgă din ora următoare evenimentului care indică începerea acestuia.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Actele judiciare sunt trimise persoanelor în principal prin mijloace electronice, prin intermediul unui sistem online, în cazul în care destinatarul a informat instanța că este de acord să comunice cu instanța prin intermediul sistemului online; la adresa electronică furnizată de destinatar, în cazul în care destinatarul a informat instanța că este de acord cu utilizarea poștei electronice pentru corespondența cu instanța; la adresa electronică oficială a destinatarului. În cazul în care actele sunt transmise pe cale electronică, acestea sunt considerate notificate sau comunicate în a treia zi de la data la care au fost trimise.

În cazul în care nu este posibilă transmiterea electronică a documentelor judiciare către o persoană fizică, acestea se trimit la adresa declarată de reședință sau la reședința persoanei fizice. Actele judiciare pot fi livrate, de asemenea, la locul de muncă al unei persoane. În cazul în care nu este posibilă transmiterea electronică a actelor judiciare către o persoană juridică, acestea se trimit la sediul social al persoanei respective. În cazul în care actele sunt transmise prin poștă, acestea sunt considerate notificate sau comunicate în a șaptea zi de la data trimiterii.

Actele judiciare pot fi notificate sau comunicate destinatarului în persoană sau oricărui membru adult al familiei care locuiește împreună cu destinatarul. În acest caz, se consideră că actele au fost notificate sau comunicate la data la care au fost acceptate de destinatar sau de o altă persoană.

Faptul că actele judiciare au fost notificate nu este determinat în sine prin faptul că actele au fost livrate la locul de reședință declarat al unei persoane fizice, la o adresă suplimentară indicată în declarația de reședință, la adresa indicată de o persoană fizică pentru corespondența cu instanța sau la sediul social al unei persoane juridice și nici prin faptul că se primește de la oficiul poștal o notificare în care se menționează că actele au fost livrate sau că actele sunt returnate. Destinatarul poate respinge prezumția că actele au fost notificate sau comunicate în a șaptea zi de la data trimiterii, în cazul în care acestea au fost transmise prin poștă, sau în a treia zi de la data trimiterii, în cazul în care acestea sunt transmise prin poșta electronică sau notificate online, invocând circumstanțe obiective independente de voința sa care l-au împiedicat să primească actele la adresa indicată. În cazul în care destinatarul refuză să accepte actele judiciare, documentele sunt considerate a fi fost notificate sau comunicate la data la care destinatarul a refuzat să le accepte.

6 În cazul în care termenul este declanșat de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu. În cazul în care un termen începe în momentul în care survine un anumit eveniment, termenul începe să curgă din ziua următoare producerii evenimentului care determină începerea termenului.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

În cazul în care un termen este exprimat în zile, numărul de zile include toate zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Perioadele exprimate în zile, luni sau ani se referă la zilele calendaristice.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen exprimat în ani expiră în luna și la data corespunzătoare din ultimul an al perioadei.

Un termen exprimat în luni expiră la data corespunzătoare din ultima lună a perioadei respective. Dacă un termen exprimat în luni se încheie într-o lună care nu conține data respectivă, acesta expiră în ultima zi a lunii respective.

O perioadă care se întinde până la o anumită dată expiră la acea dată.

O etapă procedurală al cărei termen expiră poate fi efectuată până la ora 24:00 a ultimei zile a termenului.

Un termen pentru orice etapă procedurală care trebuie efectuată în instanță expiră în momentul în care instanța își încetează activitatea. În cazul în care o cerere, un apel sau un alt document este transmis unui operator de comunicații până la ora 24:00 a datei finale a termenului, acesta/aceasta se consideră a fi fost depus(ă) în termen.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care termenul expiră într-o zi de sâmbătă sau de duminică sau într-o zi de sărbătoare legală la nivel național, ultima zi a termenului este considerată a fi următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Numai termenele stabilite de o instanță sau de un judecător pot fi prelungite la cererea uneia dintre părțile în cauză. Cu toate acestea, alte termene stabilite prin lege pot fi reînnoite de o instanță, la cererea uneia dintre părțile în cauză. Cererea de prelungire a unui termen sau de repunere în termen se depune la instanța unde trebuia să se desfășoare acțiunea întârziată, iar cererea se examinează prin procedură scrisă. Înainte de examinarea cererii prin procedură scrisă, părțile în cauză sunt informate în acest sens și li se trimite concomitent cererea de prelungire a termenului sau de repunere în termen. Cererea de repunere în termen este însoțită de actele necesare pentru executarea acțiunii procedurale și de motivele pentru repunerea în termen.

Un termen stabilit de un judecător poate fi prelungit de un complet de judecată format dintr-un singur judecător. O cerere auxiliară poate fi depusă cu privire la refuzul unei instanțe judecătorești sau al unui judecător de a prelungi un termen sau de a dispune repunerea în termen.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O cerere auxiliară poate fi depusă în termen de 10 zile de la data pronunțării hotărârii de către instanță.

În cazul în care o hotărâre este adoptată prin procedură scrisă, termenul pentru depunerea unei cereri auxiliare curge de la data la care hotărârea este comunicată sau notificată.

În cazul în care se ia o hotărâre în absența uneia dintre părți (de exemplu, o hotărâre prin care se dispune obținerea de probe sau o măsură de protecție provizorie), termenul pentru depunerea unei cereri auxiliare curge de la data notificării sau comunicării ori transmiterii hotărârii.

În cazul în care o hotărâre judecătorească a fost trimisă persoanei al cărei loc de reședință, domiciliu sau sediu social nu se află în Letonia, dar adresa acesteia este cunoscută, în conformitate cu legislația UE sau cu acordurile internaționale obligatorii pentru Letonia, persoana în cauză poate depune o cerere auxiliară în termen de 15 zile de la data notificării sau comunicării hotărârii ori, în cazul în care instanța a pronunțat o hotărâre sumară, de la data notificării sau comunicării hotărârii integrale.

Orice apel (*apelācija*) trebuie formulat în termen de 20 de zile de la data la care hotărârea este pronunțată sau, în cazul unei hotărâri sumare, de la data stabilită de instanță pentru redactarea unei hotărâri în integralitatea sa. Dacă hotărârea este redactată după data fixată, termenul de formulare a unui apel împotriva hotărârii curge de la data redactării efective a hotărârii.

În cazul în care o hotărâre judecătorească a fost trimisă persoanei al cărei loc de reședință, domiciliu sau sediu social nu se află în Letonia, dar adresa acesteia este cunoscută, în conformitate cu legislația UE sau cu acordurile internaționale obligatorii pentru Letonia, persoana în cauză poate formula apel în termen de 20 de zile de la data notificării sau comunicării hotărârii.

Recursul (*kasācija*) trebuie formulat în termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii, dar, în cazul în care se pronunță o hotărâre sumară, de la data stabilită de instanță pentru redactarea unei hotărâri în integralitatea sa. Dacă hotărârea este redactată după data fixată, termenul de formulare a unui recurs împotriva hotărârii curge de la data redactării efective a hotărârii.

În cazul în care o hotărâre judecătorească a fost trimisă persoanei al cărei loc de reședință, domiciliu sau sediu social nu se află în Letonia, dar adresa acesteia este cunoscută, în conformitate cu legislația UE sau cu acordurile internaționale obligatorii pentru Letonia, persoana în cauză poate formula recurs în termen de 30 de zile de la data notificării sau comunicării hotărârii.

Indiferent dacă o cale de atac este un apel sau un recurs, în cazul în care este formulată după expirarea termenului, aceasta este inadmisibilă și va fi returnată persoanei care a formulat-o. O cerere auxiliară poate fi depusă împotriva hotărârii unui judecător de a respinge un apel sau un recurs în termen de 10 zile de la data la care instanța a pronunțat hotărârea.

În cazul anumitor categorii de litigii, de exemplu în ceea ce privește recunoașterea unei hotărâri pronunțate de o instanță străină, se pot stabili termene specifice pentru căile de atac, prevăzute de la caz la caz în cadrul normelor care reglementează procedura civilă.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

O instanță judecătorească trebuie să amâne examinarea unei cauze și să stabilească o altă dată pentru ședința de judecată în cazul în care:

una dintre părți este absentă de la ședința de judecată și nu a fost notificată cu privire la ora și locul de desfășurare a acesteia;

una dintre părți, notificată cu privire la ora și locul de desfășurare a ședinței de judecată, este totuși absentă de la ședința de judecată pentru motive pe care instanța le consideră întemeiate;

cererea nu a fost comunicată sau notificată părâtului și, pentru acest motiv, părâtul solicită amânarea soluționării cauzei;

este necesară citarea, în calitate de parte în cauză, a unei persoane ale cărei drepturi sau interese legitime ar putea fi încălcate prin hotărârea instanței;

în cazul în care amânarea ar putea contribui la restabilirea coabitării soților sau la promovarea unei soluționări amiabile, instanța poate, din oficiu, să amâne ședința de judecată. La cererea uneia dintre părți, examinarea cauzei în acest scop poate fi, de asemenea, amânată în mod repetat;

locul de reședință sau domiciliul părâtului nu se află în Letonia, iar părâtului i-a fost trimisă o notificare cu privire la data și locul ședinței de judecată, iar confirmarea notificării sau comunicării actelor a fost primită, însă părâtul nu a primit notificarea în timp util și nu se prezintă la ședința de judecată;

locul de reședință sau domiciliul părâtului nu se află în Letonia, iar părâtului i-a fost trimisă o notificare cu privire la data și locul ședinței de judecată sau cererea a fost trimisă, dar nu s-a primit nicio confirmare, iar părâtul nu se prezintă la ședința de judecată.

se primește consimțământul părților pentru mediere.

O instanță poate amâna examinarea cauzei și în alte împrejurări.

O instanță poate amâna examinarea cauzei:

în cazul în care un reclamant care a fost notificat cu privire la data și locul ședinței de judecată nu se prezintă din motive necunoscute;

în cazul în care un părât care a fost notificat cu privire la data și locul ședinței de judecată nu se prezintă din motive necunoscute;

în cazul în care instanța consideră că este imposibil să se pronunțe în cauză ca urmare a neprezentării uneia dintre părți a cărei prezență este obligatorie în conformitate cu legea sau a unui martor, expert sau interpret pus la dispoziție de instanță;

la cererea unei părți în cauză care solicită să i se ofere posibilitatea de a prezenta probe suplimentare;

în cazul în care o persoană nu poate participa la o ședință de judecată prin videoconferință, din motive tehnice sau de altă natură, independente de voința instanței;

în cazul în care un interpret lipsește de la ședința de judecată din motive pe care instanța le consideră valabile.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

În temeiul normelor de procedură civilă, livrarea și notificarea sau comunicarea actelor judiciare unei persoane al cărei loc de reședință sau domiciliu nu se află pe teritoriul Letoniei se realizează în conformitate cu un alt mecanism, iar termenele procedurale care încep să curgă de la momentul primirii actelor judiciare sunt calculate în mod diferit.

De exemplu, ca regulă generală, o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță de prim grad de jurisdicție poate fi introdusă în termen de 20 de zile de la data pronunțării hotărârii. În cazul în care o hotărâre judecătorească este transmisă unei părți al cărei loc de reședință sau domiciliu nu se află

pe teritoriul Letoniei, persoana respectivă are dreptul de a introduce o cale de atac în termen de 20 de zile de la data la care se notifică sau comunică hotărârea instanței. În cazul în care se stabilesc termene diferite pentru introducerea unor căi de atac împotriva unei hotărâri a unei instanțe de prim grad de jurisdicție pentru diferitele părți în cauză, hotărârea intră în vigoare dacă nu se introduce nicio cale de atac în termenul stabilit pentru introducerea căilor de atac, calculat de la ultima zi a notificării sau comunicării hotărârii cu excepția cazului în care se introduce o cale de atac.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Dreptul de a realiza o acțiune procedurală încetează la expirarea termenului stabilit prin lege sau de către instanță. Căile de atac și actele prezentate după expirarea termenului nu vor fi acceptate.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

La cererea unei părți la procedură, instanța repune în termen o parte în cazul în care constată că motivele pentru care termenul nu a fost respectat sunt justificate.

De exemplu, nu este posibilă repunerea în termen pentru depunerea unui titlu executoriu după expirarea termenului de prescripție extinctivă de 10 ani, care a început să curgă de la data la care a intrat în vigoare hotărârea relevantă a unei instanțe sau a unui judecător.

Odată cu repunerea în termen, instanța permite și executarea acțiunii procedurale întârziate.

Termenele procedurale stabilite de o instanță, un judecător sau un executor judecătoresc pot să fie prelungite, la cererea uneia dintre părți, înainte de expirarea acestora. Termenele prevăzute de lege nu pot fi prelungite. În cazul în care un termen stabilit de o instanță judecătorească, un judecător sau un executor judecătoresc a fost depășit, persoana obligată să respecte termenul poate solicita stabilirea unui nou termen pentru executarea unei acțiuni procedurale.

Cererea de prelungire a termenului sau de repunere în termenul care nu a fost respectat ar trebui depusă la instanța în fața căreia ar fi trebuit să se efectueze acțiunea întârziată. Cererea este soluționată în cadrul unei ședințe de judecată, iar părțile sunt informate în prealabil cu privire la ora și locul de desfășurare a acesteia. Neprezentarea unei părți nu împiedică luarea unei hotărâri cu privire la cerere.

Cererea de repunere în termen este însoțită de actele necesare pentru executarea acțiunii procedurale și de motivele pentru repunerea în termen.

Un termen stabilit de un judecător poate fi prelungit de un complet de judecată format dintr-un singur judecător.

O cerere auxiliară poate fi depusă cu privire la refuzul unei instanțe judecătorești sau al unui judecător de a prelungi un termen sau de a dispune repunerea în termen.

Ultima actualizare: 05/04/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Lituania

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Codul civil (*Civilinis kodeksas*) prevede un termen de prescripție general și termene de prescripție mai scurte. Prescripția poate fi achizitivă sau extinctivă. De asemenea, există posibilitatea repunerii în termen.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

zilele de duminică;

1 ianuarie: Ziua Anului Nou;

16 februarie: Ziua Restaurării Statului Lituaniei;

11 martie: Ziua Redobândirii Independenței Lituaniei;

Duminica Paștelui și Lunea Paștelui (conform tradiției din Vest);

1 mai: Ziua Internațională a Muncii;

Prima zi de duminică din luna mai: Ziua Mamei;

Prima zi de duminică din luna iunie: Ziua Tatălui;

24 iunie: Ziua solstițiului de vară, Sărbătoarea Sfântului Ion;

6 iulie: Ziua Statului (încoronarea Regelui Mindaugas);

15 august: Adormirea Maicii Domnului

1 noiembrie: Sărbătoarea Tuturor Sfinților

24 decembrie: Ajunul Crăciunului

25 și 26 decembrie: Crăciunul

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Un termen de prescripție stabilit prin lege, printr-un contract sau de către o autoritate judiciară este exprimat ca dată calendaristică sau ca număr de ani, luni, săptămâni, zile sau ore.

Un termen de prescripție poate fi, de asemenea, definit ca un eveniment care trebuie să se producă în mod inevitabil. Prescripția poate fi achizitivă sau extinctivă. De asemenea, există posibilitatea repunerii în termen. Repunerea în termen este situația în care o instanță consideră valabil un termen după ce acesta a expirat, cu condiția ca termenul relevant să fi fost omis din motive importante. Prescripția achizitivă este perioada la sfârșitul căreia se naște (se dobândește) un anumit drept civil sau o anumită obligație. Prescripția extinctivă este perioada la sfârșitul căreia se stinge un anumit drept civil sau o anumită obligație. În cazul prescripției extinctive, o instanță judecătorească sau de arbitraj nu poate decide repunerea în termen.

Termenul general de prescripție este de zece ani.

Legislația lituaniană prevede termene de prescripție mai scurte pentru anumite tipuri de cereri.

Un termen de prescripție mai scurt, de o lună, se aplică în cazul reclamațiilor privind rezultatele procedurilor de licitație.

Un termen de prescripție mai scurt, de trei luni, se aplică în cazul cererilor de anulare a deciziilor luate de organele unei entități juridice.

Un termen de prescripție mai scurt, de șase luni, se aplică în cazul:

cererilor privind executarea unei decizii de nerespectare a obligației de plată (plata unei amenzi, aplicarea de penalități de întârziere);

cererilor privind defectele ale articolelor vândute.

Un termen de prescripție mai scurt, de șase luni, se aplică în cazul cererilor care decurg din relațiile dintre întreprinderile de transport și clienții lor în ceea ce privește transportul de mărfuri livrate de pe teritoriul Lituaniei și un termen de prescripție de un an pentru transportul de mărfuri livrate în străinătate.

Un termen de prescripție mai scurt, de un an, se aplică în cazul cererilor de despăgubire în domeniul asigurărilor.

Un termen de prescripție mai scurt, de trei ani, se aplică în cazul cerere pentru acordarea de despăgubiri, inclusiv ca urmare a calității necorespunzătoare a produselor.

Un termen de prescripție mai scurt, de cinci ani, se aplică în cazul cererilor de executare privind dobânzile și alte plăți periodice.

10. Cererile privind realizarea unor lucrări în mod defectuos sunt supuse unor termene de prescripție mai scurte.

Cererile apărute în legătură cu transportul de mărfuri, pasageri și bagaje sunt supuse termenelor de prescripție prevăzute în codurile (legile) aplicabile anumitor moduri de transport.

Termenele de prescripție sau normele de calculare a unui astfel de termen nu pot fi modificate prin acordul părților.

Un termen de prescripție nu se aplică în cazul:

1) cererilor care decurg din încălcarea drepturilor nepatrimoniale personale, cu excepția cazurilor prevăzute prin lege;

2) cererilor deponenților pentru rambursarea depozitelor lor deținute la o bancă sau o altă instituție de credit;

3) altor cereri de despăgubire generate ca urmare a următoarelor infracțiuni prevăzute în [Codul penal \(Baudžiamasis kodeksas\)](#):

1) genocid (articolul 99);

2) tratamentul persoanelor interzis în temeiul dreptului internațional (articolul 100);

3) uciderea persoanelor protejate în temeiul dreptului internațional (articolul 101);

4) deportarea sau transferul civililor (articolul 102);

5) actele de vătămare fizică, torturare sau alte tratamente inumane ale persoanelor protejate în temeiul dreptului internațional umanitar (articolul 103);

6) utilizarea forțată a civililor sau prizonierilor de război în forțele armate ale unui dușman (articolul 105);

7) distrugerea obiectelor protejate sau jefuirea patrimoniului național (articolul 106);

8) agresiunea (articolul 110);

9) atacurile militare interzise (articolul 111);

10) utilizarea mijloacelor de luptă interzise (articolul 112);

11) îndeplinirea cu neglijență a funcțiilor de comandant.

4) cazurilor prevăzute de alte legi.

Termene aplicabile ședințelor de judecată în cauze civile. O instanță judecătorească trebuie să caute să soluționeze o cauză civilă cu celeritate, în măsura posibilității, să evite întârzierile și să se asigure examinarea cauzei în cadrul unei singure ședințe de judecată.

Este posibil să se prevadă prin lege termene specifice pentru anumite categorii de cauze civile. În cazul în care o instanță de prim grad de jurisdicție nu îndeplinește acțiunea procedurală prevăzută de Codul civil, o parte la procedură, care are un interes în îndeplinirea acțiunii respective, are dreptul să solicite unei instanțe de apel să solicite stabilirea unui termen pentru îndeplinirea acțiunii respective. Cererea trebuie să fie depusă prin intermediul instanței care examinează cauza, iar aceasta din urmă trebuie să decidă cu privire la admisibilitatea cererii până la cel târziu în ziua lucrătoare care urmează primirii acesteia. Dacă instanța care nu a îndeplinit acțiunea procedurală ce a determinat depunerea cererii îndeplinește acțiunea respectivă în termen de șapte zile lucrătoare de la primirea cererii, se consideră că partea în cauză a renunțat la cerere. În caz contrar, cererea este transferată instanței de apel în termen de șapte zile lucrătoare de la data primirii acesteia. Astfel de cereri sunt, de obicei, examinate prin procedura scrisă, fără ca părțile să fi notificate cu privire la ora și la locul de desfășurare a ședinței sau fără să fie invitate. Cererea trebuie să fie examinată în termen de șapte zile lucrătoare de la primirea acesteia de către instanța de apel. Președintele instanței de apel, președintele secției civile sau un judecător desemnat de către aceștia trebuie să examineze cererea și să ia o decizie cu privire la aceasta. Hotărârea pronunțată nu poate fi atacată prin introducerea unui apel separat.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul începe să curgă ora 0 a zilei care urmează după evenimentul care marchează începutul acestuia, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în legislația specifică.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Se consideră că au fost transmise la timp toate cererile și notificările transmise prin poștă, prin telegraf sau prin alte mijloace de comunicare înainte de miezul nopții în ultima zi a termenului (articolul 1.122 din Codul civil).

Articolul 123 alineatele (3) și (4) din Codul de procedură civilă (*Civilinio proceso kodeksas*) prevede că, atunci când persoana însărcinată să notifice un document procedural nu găsește destinatarul la reședința sau la locul său de muncă, actul respectiv trebuie să fie notificat sau comunicat oricărui membru adult al familiei care locuiește împreună cu acesta [copii (copii adoptați), părinți (părinți adoptivi), soț/soție etc.], cu excepția cazului în care membrii familiei prezintă interese juridice opuse în soluționarea cauzei, sau, dacă și aceștia sunt absenți, administrației de la locul de muncă.

În cazul în care persoana însărcinată să notifice un document procedural nu găsește destinatarul la sediul social al unei entități juridice sau în alt loc specificat de entitatea juridică respectivă, actul procedural trebuie să fie notificat sau comunicat oricărui angajat al entității juridice respective, care este prezent la locul de livrare. Dacă un document procedural nu este notificat conform celor prevăzute în acest paragraf, acesta trebuie să fie transmis prin poștă la adresa sediului entității juridice și se consideră că a fost notificat în termen de zece zile de la data ștampilei poștale.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Termenul începe să curgă de la ora 0 a zilei care urmează după evenimentul care marchează începutul acestuia, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în legislația specifică. (articolul 73 din Codul de procedură civilă).

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zile lucrătoare?

Un termen de prescripție se calculează în zilele calendaristice. Acesta începe să curgă de la ora 0 a zilei care urmează după evenimentul care marchează începutul acestuia, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în legislația specifică.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen procedural exprimat în ani, luni, săptămâni sau zile începe să curgă de la ora 0 a zilei care urmează după evenimentul care marchează începutul acestuia, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în legislația specifică.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen exprimat în săptămâni expiră la ora 0 a zilei corespunzătoare din ultima săptămână inclusă în termen. Un termen exprimat în luni expiră la ora 0 a zilei corespunzătoare din ultima luna inclusă în termen. Un termen exprimat în ani expiră la ora 0 a zilei corespunzătoare din luna corespunzătoare din ultimul an inclus în termen. Dacă un termen exprimat în ani sau luni expiră într-o lună care nu conține data respectivă, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Termenul include zilele de sărbătoare legală și de odihnă (zilele de sâmbătă și duminică). În cazul în care ultima zi a termenului este o zi de odihnă sau de sărbătoare legală, se consideră că acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelunghite? În ce condiții se acordă aceste prelunghiri?

Repunerea în termen. Persoanele care omit un termen stabilit prin legislația specifică sau de către o instanță din motive recunoscute de către instanță ca fiind importante pot solicita repunerea în termen. O instanță are dreptul de a repune în termen un justițiabil din proprie inițiativă în cazul în care rezultă din dosar că termenul în cauză a fost omis din motive importante.

Pentru repunerea în termen trebuie depusă o cerere la instanță la care urma să fie îndeplinită acțiunea procedurală în cauză. Aceasta va fi examinată prin procedură scrisă. Acțiunea procedurală (depunerea unei cereri, depunerea de documente sau îndeplinirea de alte acțiuni) al cărei termen a fost omis trebuie să fie îndeplinită în paralel cu soluționarea cererii. Cererea de repunere în termen trebuie să fie motivată. Aceasta trebuie să fie însoțită de elemente de probă care să justifice necesitatea repunerii în termen.

Repunerea în termen se face prin hotărâre judecătorească. Respingerea cererii de repunere în termen se face sub forma unei hotărâri judecătorești motivate. O hotărâre judecătorească prin care se respinge o cerere de repunere în termen poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță regională poate fi depusă în termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii în primă instanță.

O cale de atac distinctă poate fi introdusă împotriva unei hotărâri a unei instanțe regionale:

în termen de 7 zile de la data pronunțării hotărârii în cazurile în care hotărârea din primă instanță atacată a fost pronunțată în urma derulării unei proceduri orale;

în termen de 7 zile de la data notificării sau comunicării copieii autentificate a hotărârii în cazurile în care hotărârea din primă instanță atacată a fost pronunțată urma derulării unei proceduri scrise.

Este posibil să fie introduse căi de atac împotriva hotărârilor instanțelor regionale care examinează o cauză pe fond și căi de atac distincte împotriva hotărârilor intermediare ale instanțelor regionale prevăzute în mod expres în Codul de procedură civilă [de exemplu, împotriva unei hotărâri de respingere a unei cereri de repunere în termen [articolul 78 alineatul (6) din Codul de procedură civilă], împotriva unei hotărâri cu privire la cheltuielile de judecată (articolul 100 din Codul de procedură civilă) sau împotriva unei hotărâri care nu permite continuarea acțiunii].

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În fiecare caz, trebuie să se desfășoare o singură ședință de judecată, cu excepția cazului în care este anunțată o amânare, care nu poate fi mai mare de cinci zile lucrătoare. Se poate decide o amânare pentru a permite instanței și părților la procedură să ia o pauză în urma unei audieri prelungite și să colecteze orice elemente de probă care lipsesc, garantând astfel soluționarea cauzei într-un termen cât mai scurt.

În cazul în care o instanță suspendă o ședință, trebuie să fie fixată data următoarei ședințe de judecată, care să fie comunicată participanților cu o confirmare de primire prin semnătură. Persoanele care nu s-au înfățișat în instanță sau care sunt nou incluse în procedură sunt informate cu privire la data următoarei ședințe de judecată în conformitate cu Codul de procedură civilă.

În anumite situații, o ședință de judecată poate fi suspendată. O astfel de suspendare înseamnă că orice acțiune procedurală care urmează să fie îndeplinită în vederea soluționării cauzei pe fond este suspendată temporar, pentru o perioadă de timp nedeterminată. O cauză poate fi suspendată din motive obiective prevăzute în legi specifice, care împiedică soluționarea unei cauze civile și nu sunt stabilite la discreția părților sau a instanței, sau în situații care nu sunt prevăzute în legi specifice, dar totuși împiedică examinarea cauzei pe fond de către instanța de judecată.

Instanța trebuie să suspende acțiunea în următoarele situații:

în caz de deces al unei persoane fizice sau al desființării unei entități juridice care a fost parte la dosar, în cazul în care se permite succederea în drepturi în contextul raporturilor juridice implicate în litigiu; în cazul în care o parte își pierde capacitatea juridică, cauza trebuie să fie suspendată până la desemnarea unui reprezentant legal al persoanei fizice care și-a pierdut capacitatea juridică;

în cazul în care nu se poate soluționa o anumită cauză până la pronunțarea unei hotărâri într-o altă cauză, prima cauză, în materie civilă, penală sau de contencios administrativ, va fi suspendată până când decizia, hotărârea judecătorească, ordonanța sau rezoluția devine definitivă sau până la pronunțarea unei hotărâri în contencios administrativ în cea de a doua cauză;

în cazul în care transpare, într-o cauză care presupune cereri de natură patrimonială față de un părât, că satisfacerea unor astfel de cereri este legată de examinarea unei cauze penale, cauza va fi suspendată până la judecarea cauzei penale sau până la ridicarea unor restricții temporare privind drepturile de proprietate; legile specifice prevăd, de asemenea, alte circumstanțe.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu este cazul.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Expirarea unui termen de prescripție înainte de a depunerea unei cereri va atrage după sine respingerea cererii.

În cazul în care instanța constată că un termen nu a fost respectat din cauza unui motiv important, dreptul încălcat trebuie să fie apărat și persoana în cauză trebuie să fie repusă în termen.

Aspectele legate de dreptul patrimonial în legătură cu bunuri a căror recuperare este supusă unor termene de prescripție care au expirat sunt soluționate în conformitate cu dispozițiile din volumul IV din Codul civil.

Dreptul de a îndeplini o acțiune procedurală expiră atunci când expiră termenul stabilit prin lege sau de către o instanță. Orice documente procedurale depuse la dosar după expirarea unui termen sunt returnate solicitanților. Nerespectarea unui termen pentru îndeplinirea unei anumite obligații procedurale nu exonerează persoana respectivă de îndeplinirea acestei obligații.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care termenele nu au fost respectate din motive importante și nu au trecut mai mult de trei luni de la pronunțarea hotărârii judecătorești, instanța poate, la cererea solicitantului, să îl repună în termen. O parte la procedură poate fi repusă în termenul de introducere a unei căi de atac atunci când instanța constată că termenul în cauză nu a fost respectat din motive importante. O hotărâre judecătorească prin care se respinge o cerere de repunere în termenul de depunere a unei căi de atac poate fi contestată prin introducerea unei căi de atac distincte. În cazul în care instanța de apel admite această cale de atac distinctă și repune în termen persoana în cauză, președintele secției civile a instanței de apel trebuie să transfere acțiunea de apel, împreună cu dosarul cauzei, completului specializat al instanței de apel sau să înapoieze dosarul cu privire la admisibilitatea cauzei spre rejudecare în primă instanță pentru adoptarea unei decizii. În cazul în care, în aceste condiții, dosarul este înaintat completului specializat al instanței de apel, aceasta din urmă trebuie să trimită copii ale cererii de introducere a căii de atac și ale anexelor la aceasta părților la procedură în termen de trei zile lucrătoare de la data la care a fost permisă introducerea apelului. După ce termenul de contestare a hotărârii judecătorești și de răspuns la o cale de atac a expirat, instanța de prim grad de jurisdicție va trimite dosarul instanței de apel în termen de șapte zile și va notifica părțile cu privire la aceasta. În cazul în care cauza este trimisă instanței de apel, iar aceasta din urmă stabilește că termenul pentru introducerea căii de atac nu a fost respectat, instanța poate repune în termen justițiabilul din proprie inițiativă (*ex officio*), cu condiția ca în dosar să se indice în mod clar faptul că termenul nu a fost respectat din motive importante, sau să propună părții la procedură să depună o cerere pentru a fi repusă în termenul de apel [articolul 307 alineatele (2) și (3), articolele 338 și 78 din Codul de procedură civilă]. O decizie prin

care se respinge cererea solicitantului de a fi repus în termen poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte [articolul 78 alineatul (6) din Codul de procedură civilă].

Ultima actualizare: 21/10/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Luxemburg

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Printre termenele de procedură existente în dreptul luxemburghez se află termenele de introducere a acțiunilor, termenele de îndeplinire a formalităților procedurale, termenele de înfățișare, termenele întemeiate pe considerente de distanță și altele.

Termenele de prescripție și de decădere din drepturi nu au o natură pur procedurală și de aceea nu vor fi abordate în această fișă.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Sunt considerate zile nelucrătoare zilele de sâmbătă și de duminică, precum și zilele de sărbătoare legală următoare:

Anul Nou, luni a doua zi de Paști, 1 mai, 9 mai, Înălțarea, luni de Rusali, ziua națională din 23 iunie,

Adormirea Maicii Domnului, Ziua Tuturor Sfinților și prima și a doua zi de Crăciun.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Termenele de procedură variază în funcție de materia și de procedura vizată.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul începe să curgă de la miezul nopții din data aferentă actului, evenimentului, deciziei sau aducerii la cunoștință a actului.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Da, în cazul în care legea prevede notificarea actului prin executor judecătoresc sau comunicarea acestuia de către grefier, se poate considera că actul a fost notificat sau comunicat în altă zi decât aceea în care i-a fost înmănat direct persoanei în cauză (de exemplu în caz de refuz al actului sau de notificare sau comunicare a acestuia la domiciliu...).

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Termenul de procedură se calculează începând de la miezul nopții din data actului, a evenimentului, a deciziei sau a notificării care stau la baza acestuia.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

Zilele de sărbătoare legală, zilele de sâmbătă și de duminică intră în calculul termenelor.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Zilele de sărbătoare legală, zilele de sâmbătă și de duminică intră în calculul termenelor.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Orice termen de procedură expiră în ultima zi la miezul nopții.

Atunci când este exprimat în săptămâni, termenul expiră în ziua din ultima săptămână care poartă același nume ca ziua actului, a evenimentului, a deciziei sau a notificării care stau la baza acestuia.

Atunci când este exprimat în luni sau ani, termenul expiră în ultima lună sau în ultimul an în ziua corespunzătoare zilei actului, evenimentului, deciziei sau notificării care stau la baza acestuia. În cazul în care nu există o zi corespunzătoare, termenul expiră în ultima zi a lunii.

Atunci când termenul este exprimat în luni și zile sau în diviziuni ale lunii, se calculează mai întâi lunile întregi și ulterior zilele sau diviziunile lunii; pentru a calcula diviziunile lunii, considerăm că o lună este alcătuită din 30 de zile.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Orice termen care expiră în mod normal într-o zi de sâmbătă, de duminică, într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi de sărbătoare alternativă se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează. Această regulă se aplică și prezentării documentelor la primărie, atunci când serviciile municipalității nu lucrează cu publicul în ultima zi din termen.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Persoanele care își au reședința în străinătate beneficiază de un termen special, pe considerente de distanță, atunci când se introduce o acțiune în justiție împotriva acestora în fața unei instanțe din Luxemburg. Termenul variază între cincisprezece și treizeci de zile în funcție de locul de reședință al persoanei chemate în judecată.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul pentru introducerea unei căi de atac este, în general, de patruzeci de zile, la care se adaugă o prelungire pe considerente de distanță pentru persoanele domiciliate în străinătate. De altfel, nu s-ar putea introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri care nu este investită cu forță executorie provizorie înainte de expirarea unui termen de opt zile.

Termenul de formulare a unei opoziții față de o hotărâre pronunțată în contumacie este de cincisprezece zile și curge începând de la data notificării sau a comunicării.

Ordonanța președințială poate fi atacată în termen de cincisprezece zile de la notificarea acesteia. În caz de neprezentare, termenul de formulare a unor obiecțiuni este de opt zile de la data notificării. Termenul de formulare a unor obiecțiuni curge simultan cu termenul de introducere a unei căi de atac.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În ceea ce privește procedura măsurilor provizorii, cererile de chemare în judecată se depun pentru participarea părților la o ședință de judecată ce se desfășoară într-o zi și la o oră obișnuită pentru acest tip de procedură. În cazul în care, cu toate acestea, situația impune celeritate, președintele sau judecătorul care îi ține locul poate permite citarea părții la o anumită oră, chiar și în zilele de sărbătoare sau în general nelucrătoare, în instanță sau la domiciliu cu ușile deschise.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Atunci când unei părți cu domiciliul în afara Luxemburgului i se solicită înfățișarea în persoană în Luxemburg, se aplică termenele obișnuite, cu excepția cazului în care instanța decide prelungirea acestora, dacă este necesar.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Expirarea termenului de introducere a acțiunii implică decăderea din drepturi. Expirarea termenului de îndeplinire a formalităților procedurale implică în general perimarea sau scoaterea de pe rol.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care o persoană nu a exercitat o acțiune în justiție în termenul stabilit, este posibilă pentru toate materiile suspendarea termenului de decădere care a rezultat în urma expirării termenului în cazul în care, independent de voința sa, n-a luat cunoștință în timp util de actul care a provocat curgerea termenului sau în cazul în care i-a fost imposibil să exercite o acțiune în justiție. Cererea este admisă în cazul în care este formulată în termen de cincisprezece zile de la momentul în care persoana vizată a luat cunoștință de actul care a provocat curgerea termenului sau de la momentul în care imposibilitatea de a exercita o acțiune a încetat. Cererea nu se mai admite în cazul în care a trecut mai mult de un an de la expirarea termenului care a curs din momentul producerii actului. Aceste termene nu au efect suspensiv.

Orice acțiune se stinge în cazul întreruperii procedurilor timp de 3 ani. Termenul se prelungește cu șase luni în cazul în care este necesară reluarea procesului sau numirea unui nou reprezentant legal (*avoué*). Perimarea nu duce la stingerea acțiunii, ci doar la stingerea procedurii. Persoana care dorește să acționeze în justiție trebuie să intențeze o nouă acțiune pentru a-și exercita drepturile, cu condiția însă ca acțiunea sa să nu fie prescrisă.

Ordonanța prin care se constată neîndeplinirea, de către avocați, a unui termen nu poate fi atacată.

Linkuri relevante

 <http://www.legilux.lu/>

Ultima actualizare: 11/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Ungaria

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Acțiunile procedurale necesare pentru a produce efectele juridice dorite pot fi, în general, exercitate sub rezerva respectării anumitor termene-limită stabilite prin lege. Aceste dispoziții există atât în dreptul material, cât și în dreptul procedural.

În dreptul material, condițiile relevante sunt prevăzute, în parte, de normele privind căile de atac judiciare și, în parte, de normele privind prescripția, care fixează astfel termenele-limită care se aplică procedurii de declanșare a acțiunilor civile. O derogare de la aceste restricții poate fi acordată prin lege, doar cu condiția ca aceasta să aibă drept scop garantarea executării necondiționate a creanțelor (de exemplu, în legătură cu creanțele legate de dreptul de proprietate). Unele acțiuni procedurale pot fi exercitate în mod legal numai dacă se respectă un anumit termen (termen-limită). Durata termenului-limită este definită în anumite cazuri în mod expres de lege, cum ar fi în cazul inițierii unui recurs (termen-limită legal), în timp ce în alte cazuri - de exemplu atunci când este vorba despre remedierea unor deficiențe - acesta depinde de hotărârea instanței (termen-limită judiciar).

Metoda de calcul utilizată în dreptul material pentru a stabili termenele procedurale diferă, în mod substanțial, de metoda care se aplică în dreptul procedural. În același fel diferă și consecințele legale ale nerespectării acestor două tipuri de termene-limită. Nerespectarea termenului-limită în dreptul material atrage după sine pierderea drepturilor, fapt care nu poate fi remediat prin justificarea nerespectării acestuia. O „scuză” poate fi acceptată numai în cazul termenelor de prescripție, sub rezerva dispozițiilor aplicabile din dreptul material. Termenele-limită procedurale se împart în termene-limită subiective și termene-limită obiective. Termenele-limită subiective cuprind acele termene-limită care încep să curgă din momentul în care partea în cauză a fost înștiințată, iar nerespectarea acestora poate fi remediată, în general, prin depunerea unei cereri de *restitutio in integrum* (cereri de prelungire), în timp ce termenele-limită obiective sunt independente de luarea la cunoștință de către partea vizată, iar nerespectarea acestora nu poate fi remediată prin depunerea unei cereri de *restitutio in integrum*.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Lista zilelor nelucrătoare este stabilită la secțiunea 102 punctul (1) din Legea I din 2012 privind Codul muncii: 1 ianuarie, 15 martie, a doua zi de Paște, 1 mai, Lunea de Rusali, 20 august, 23 octombrie, 1 noiembrie și 25 și 26 decembrie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Termenele-limită sunt calculate în zile, luni sau ani. Data de începere nu este inclusă în termenele-limită exprimate în zile. Data de începere este data la care are loc acțiunea sau alt eveniment (de exemplu, notificare, aviz) care a dus la începerea unui termen-limită. Termenele-limită exprimate în luni sau ani expiră în ziua corespunzătoare datei de începere. În cazul în care, în ultima lună a termenului-limită, nu există o zi corespunzătoare datei de începere, atunci data de expirare a termenului-limită este considerată a fi ultima zi a lunii. Atunci când ultima zi a termenului-limită nu este o zi lucrătoare, termenul-limită expiră în prima zi lucrătoare următoare. Termenul-limită expiră la sfârșitul ultimei zile; cu toate acestea, termenele-limită pentru depunere la instanță sau pentru acțiunile care urmează să fie introduse în instanță expiră deja la terminarea orelor de program. Regulile generale aplicabile termenelor-limită în toate celelalte proceduri civile sunt prevăzute la secțiunile 103-112 din Actul III din 1952 privind Codul de procedură civilă (Codul de procedură civilă).

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Data de începere este data la care are loc acțiunea sau alt eveniment (de exemplu, notificare, aviz) care a dus la începerea unui termen-limită. Data de începere nu este inclusă în termenele-limită exprimate în zile.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În ceea ce privește calcularea termenelor-limită, Codul de procedură civilă nu face nicio distincție între metodele diferite de comunicare a documentelor. Cu toate acestea, unele dispoziții speciale se aplică în cazul în care documentele sunt transmise electronic. Unele documente sunt trimise către expert pe suport de hârtie, chiar dacă expertul menține contactul cu instanța de judecată prin mijloace electronice: instanța furnizează expertului anexele la documentele judiciare pe suport de hârtie sau pe un alt suport de date în cazul în care, din cauza volumului mare de anexe sau din cauza caracterului suportului de date, digitalizarea ar impune o sarcină disproporționată sau insurmontabilă, sau în cazul în care autenticitatea documentului pe suport de hârtie generează dubii.

În cazul în care, din motivele invocate mai sus, documentele electronice transmise de către instanță sunt însoțite de anexe pe suport de hârtie, baza de calculare a termenului-limită este data primirii anexei. Depunerile de documente referitoare la proceduri, precum și comunicarea documentelor judiciare în cazurile definite de Codul de procedură civilă, se realizează deja în format electronic. Zilele în care sistemul de expediere în acest scop nu funcționează timp de cel puțin patru ore nu sunt incluse în termenul-limită specificat prin legislație sau de către instanță.

În cazul în care comunicarea în cadrul procedurii se realizează prin mijloace electronice, consecințele nerespectării termenului-limită nu se pot aplica în cazul în care documentul respectiv către instanță a fost transmis pe cale electronică la data finală, cel târziu, în conformitate cu cerințele informatice. În ceea ce privește calculul termenului-limită, se consideră că un document a fost depus după ce sistemul informatic al instanței a transmis o confirmare de primire, în conformitate cu dispozițiile legislației. Președintele Oficiului Judiciar Național furnizează un formular pentru depunerea de documente pe suport informatic de stocare. Suportul de stocare trebuie să fie depus la instanță, personal sau prin poștă, în termen de cel mult trei zile lucrătoare de la data la care persoana de contact pentru depunerile de documente pe cale electronică a primit confirmarea de primire a formularului de către instanță. Prin intermediul sistemului de notificare și comunicare a documentelor, instanța trimite automat persoanei de contact pentru depunerile de documente pe cale electronică o confirmare de

primire a suportului de stocare. Se consideră că documentul a fost depus la instanță la data indicată în confirmarea de primire a formularului de către instanță.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Data de începere nu este inclusă în termenele-limită exprimate în zile. Data de începere este data la care are loc acțiunea sau alt eveniment (de exemplu, notificare, aviz) care a dus la începerea unui termen-limită.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

Când un termen-limită este exprimat în zile, numărul de zile indicat reprezintă zile calendaristice. Cu toate acestea, dacă ultima zi a termenului-limită nu este o zi lucrătoare, termenul-limită expiră numai în prima zi lucrătoare următoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele-limită exprimate în luni sau ani expiră în ziua corespunzătoare datei de începere. În cazul în care, în ultima lună a termenului-limită, nu există o zi corespunzătoare datei de începere, atunci data de expirare a termenului-limită este considerată a fi ultima zi a lunii.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele-limită exprimate în luni sau ani expiră în ziua corespunzătoare datei de începere. În cazul în care, în ultima lună a termenului-limită, nu există o zi corespunzătoare datei de începere, atunci data de expirare a termenului-limită este considerată a fi ultima zi a lunii.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da.

11 Există condiții în care termenele sunt prelunghite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În plus față de cazurile sus-menționate, instanța poate să prelungească, din orice motiv important, un termen-limită stabilit de aceasta numai o singură dată; termenul-limită - împreună cu prelungirea acestuia - nu poate depăși patruzeci și cinci zile, cu excepția cazului în care este necesară o perioadă mai lungă pentru a permite emiterea avizului unui expert. Termenele-limită legale pot fi prelunghite numai în cazurile impuse prin lege. Perioada cuprinsă între 15 iulie și 20 august din fiecare an nu este inclusă în termenele-limită exprimate în zile (din cauza sărbătorilor legale). Dacă un termen-limită exprimat în luni sau ani expiră în timpul sărbătorilor legale, acesta va expira în ziua următoare a lunii corespunzătoare celei în care a început termenul-limită sau, în cazul în care ziua respectivă cade, de asemenea, în perioada sărbătorilor legale, în prima zi care urmează după sărbătorile legale. Legea prevede, de asemenea, excepții de la sărbătorile legale. Instanța trebuie să atragă în mod special atenția părților asupra unor astfel de excepții. În procedurile extrajudiciare reglementate în alte legi decât în Codul de procedură civilă, dispozițiile referitoare la sărbătorile legale pot fi aplicate numai în cazul în care o lege specială prevede acest lucru.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

În general, o cale de atac poate fi înaintată în termen de 15 zile de la notificarea deciziei și în termen de 3 zile în cauzele referitoare la cambii.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Instanța poate să prelungească, din orice motiv important, un termen-limită stabilit de aceasta numai o singură dată; termenul-limită - împreună cu prelungirea acestuia - nu poate depăși patruzeci și cinci zile, cu excepția cazului în care este necesară o perioadă mai lungă pentru a permite emiterea avizului unui expert. Termenele-limită legale pot fi prelunghite numai în cazurile impuse prin lege.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Normele de procedură civilă din Ungaria nu prevăd o prelungire pe motive legate de locul de reședință al părților. Cu toate acestea, nerespectarea termenului-limită poate fi justificată dacă părțile nu au putut fi contactate la adresa indicată în datele personale și în registrul cu adrese dintr-un motiv justificat.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Cu excepția cazului în care se prevede altfel prin lege, părțile nu mai pot efectua acțiuni procedurale în mod valid. Consecințele nerespectării obligației de a desfășura aceste acțiuni - cu excepția cazurilor prevăzute de lege - decurg în mod automat, fără notificare prealabilă. În cazul în care, în conformitate cu legea, consecințele unei neîndepliniri decurg numai printr-o notificare prealabilă sau la cererea părții adverse, acțiunea de neîndeplinire poate fi efectuată pe perioada indicată în anunțul de participare sau până la depunerea cererii sau, dacă cererea se face în cadrul unei audieri, până în momentul pronunțării hotărârii în speță. În cazul în care oricare dintre părți poate să fie împiedicată în executarea unei acțiuni, de către un eveniment natural cunoscut sau alte obstacole aflate în afara controlului său, acest lucru nu va fi considerat neîndeplinire. Consecințele nerespectării termenelor-limită nu se vor aplica în cazul în care o cerere în instanța de judecată este trimisă ca scrisoare recomandată până cel târziu în ultima zi a termenului-limită.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Părțile pot depune o cerere de *restitutio in integrum* pentru a furniza o justificare pentru nerespectarea termenului-limită. Instanța trebuie să ia o decizie echidistantă în ceea ce privește cererea.

În cazul în care una dintre părți sau reprezentantul acesteia nu se înfățișează în fața instanței la o anumită dată sau nu respectă un termen-limită pentru un motiv dincolo de controlul lui sau al ei, consecințele nerespectării - cu excepția cazurilor menționate mai jos - pot fi remediate prin furnizarea unei justificări în ceea ce privește nerespectarea. Nicio justificare nu poate fi furnizată în cazul în care opțiunea de justificare este exclusă prin lege, în cazul în care consecințele nerespectării pot fi prevenite fără justificare, în cazul în care nerespectarea nu implică niciun dezavantaj exprimat într-o hotărâre judecătorească sau în cazul în care partea nu respectă noul termen-limită stabilit pe baza unei cereri de *restitutio in integrum*.

Cererile de *restitutio in integrum* pot fi depuse în termen de cincisprezece zile. Acest termen-limită trebuie să curgă de la termenul final nerespectat sau ultima zi a termenului-limită nerespectat. În cazul în care, cu toate acestea, una dintre părți sau reprezentantul acesteia află despre nerespectare la o dată ulterioară sau dacă un obstacol este eliminat numai la o dată ulterioară, termenul-limită pentru depunerea cererii de *restitutio in integrum* începe din momentul în care partea află despre nerespectare sau până la eliminarea obstacolului. Nicio cerere de *restitutio in integrum* nu poate fi depusă în termen de mai mult de trei luni de la data nerespectării.

Cererea de *restitutio in integrum* trebuie să menționeze cauzele nerespectării și circumstanțele, ceea ce face posibil ca nerespectarea să fi fost neintenționată. În caz de nerespectare a unui termen-limită, acțiunea în nerespectare trebuie să fie desfășurată în același timp cu depunerea cererii de *restitutio in integrum*.

În cazul în care opțiunea de justificare este exclusă prin lege sau în cazul în care cererea de *restitutio in integrum* a fost depusă în afara termenului, cererea trebuie respinsă fără a se ține seama de fondul cauzei. Același lucru se aplică în cazul în care - în caz de nerespectare a unui termen-limită - partea care depune cererea de *restitutio in integrum* nu a efectuat acțiunea de nerespectare în momentul depunerii cererii.

Respingerea unei cereri de *restitutio in integrum* poate face obiectul unei căi de atac.

Ultima actualizare: 15/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere

acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Malta

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Conform procedurii generale prevăzute la capitolul 12 din Legislația Maltei, o persoană are la dispoziție 20 de zile de la data notificării pentru depunerea răspunsului. Cu toate acestea, există legi speciale care prevăd termene diferite.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

1 ianuarie, 10 februarie, 19 martie, 31 martie, Vinerea Mare, 1 mai, 7 iunie, 29 iunie, 15 august, 8 septembrie, 21 septembrie, 8 decembrie, 13 decembrie, 25 decembrie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

În general, o persoană împotriva căreia s-a introdus o acțiune civilă are la dispoziție 20 de zile pentru depunerea răspunsului în fața instanței. Cu toate acestea, există legi speciale care prevăd termene mai scurte sau mai lungi, după caz.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Data notificării.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu, metoda de transmitere nu afectează momentul de începere. Se ia în considerare data notificării.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În general, perioada începe în ziua următoare. Cu toate acestea, este posibil ca legislația sau instanța să stabilească un termen la al cărui calcul se ia în considerare data notificării.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

În legislația malteză se consideră că zilele menționate sunt zile calendaristice, cu excepția cazului în care se indică în mod expres că legislația face referire la zile lucrătoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

La calcularea termenului, se consideră că o zi reprezintă o perioadă de 24 de ore, în timp ce lunile și anii se calculează conform calendarului.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

La calcularea termenului, se consideră că o zi reprezintă o perioadă de 24 de ore, în timp ce lunile și anii se calculează conform calendarului.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da, în cazul în care termenul-limită este o zi nelucrătoare (adică o zi de sâmbătă, de duminică sau de sărbătoare legală), acesta se prelungește până la următoarea zi lucrătoare, în conformitate cu secțiunea 108 din capitolul 12 din Legislația Maltei.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenul-limită poate fi prelungit numai dacă o instanță autorizează acest lucru, iar persoanei i se permite să își depună răspunsul dacă poate demonstra existența unor motive temeinice pentru nedepunerea răspunsului sub jurământ, motive pe care instanța le acceptă.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

După pronunțarea unei hotărâri de către o instanță de prim grad de jurisdicție, o persoană poate depune o cale de atac în termen de 20 de zile (zile calendaristice) de la data pronunțării acesteia. Pârâtul are la dispoziție 20 de zile pentru a răspunde. În cauzele de natură constituțională, dacă acțiunea a fost introdusă prin intermediul unei cereri, termenul de depunere a căii de atac este de 20 de zile de la pronunțarea hotărârii. În situația în care cauza este trimisă Curții Constituționale de o altă instanță, calea de atac trebuie să fie depusă în termen de opt zile lucrătoare. Pârâtul într-o cauză de natură constituțională are la dispoziție opt zile lucrătoare în care să răspundă. În cazul în care o hotărâre este atacată înainte de hotărârea definitivă, calea de atac trebuie să fie depusă în termen de șase zile de la data la care hotărârea este citită în ședință publică. Aceasta este procedura generală. Totuși, trebuie remarcat că există legi speciale care prevăd termene diferite de depunere a căii de atac dacă aceasta urmează să fie examinată într-un tribunal diferit de cele menționate mai sus.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În toate cauzele civile ordinare, audierea trebuie să fie stabilită în termen de două luni și ședințele trebuie să aibă loc de două ori pe lună. Instanța poate decide să nu stabilească ședințe în perioada 16 iulie - 15 septembrie a fiecărui an.

În cauzele de natură constituțională, instanța trebuie să stabilească pentru audiere o dată care să se încadreze într-o perioadă de opt zile lucrătoare de la data depunerii cererii sau de la depunerea unui răspuns de către pârât în perioada prevăzută pentru răspuns sau, dacă nu s-a depus niciun răspuns, de la expirarea termenului respectiv.

În cazul unei proceduri sumare sau speciale, pârâtul trebuie să fie citat să se prezinte nu mai devreme de 15 zile și nu mai târziu de 30 de zile de la data notificării.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

În Malta nu există locuri în care un rezident ar putea beneficia de o prelungire a unui termen.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

În cazul în care termenele nu sunt respectate, se consideră că partea implicată sfidează instanța și își pierde dreptul de a depune un răspuns și probe. Cu toate acestea, înainte de a pronunța hotărârea, instanța va acorda pârâtului o perioadă de timp scurtă și peremptorie pentru a formula observații scrise sau orale în legătură cu cererea reclamantului. Partea care nu și-a îndeplinit obligațiile își păstrează dreptul de a depune o cale de atac împotriva hotărârii definitive în cazul în care aceasta nu va fi în favoarea sa.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Părțile respective trebuie să justifice neîndeplinirea obligațiilor care le revin. În cazul în care instanța decide că există motive întemeiate pentru neîndeplinirea obligațiilor, aceasta poate autoriza părțile în cauză să depună un răspuns.

Ultima actualizare: 24/02/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată

recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Termene procedurale - Țările de Jos

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenele care se aplică în dreptul procedural civil pot fi grupate, în general, după cum urmează:

- Termene minime de înștiințare, pentru citarea celeilalte părți, precum și a oricărui terț și martori, pentru a se înfățișa la proces. În mod normal, se acordă un termen de cel puțin o săptămână. În principiu, un termen de cel puțin o săptămână se aplică și atunci când se citează părți interesate pentru depunerea unor cereri, cu excepția cazului în care instanța prevede altfel [articolele 114-119 și 276 (citarea părților și a terților) și articolele 170 și 284 (citarea martorilor) din Codul de procedură civilă (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*)]. Este important de reținut că, în cazul în care pârâtul are o adresă cunoscută sau se cunoaște faptul că acesta locuiește în realitate în afara Țărilor de Jos, termenul de înștiințare, pentru citarea părții respective, este de cel puțin 4 săptămâni (articolul 115 din Codul de procedură civilă).
- Termene maxime pentru introducerea unei căi de atac. Calea de atac a opoziției (*verzet*) trebuie să fie introdusă, în mod normal, în termen de 4 săptămâni. În general, perioadele de 3 luni se aplică în cazul unui apel (*hoger beroep*), al unui recurs (*cassatie*) la Curtea Supremă și al unei acțiuni în anularea unei hotărâri judecătorești definitive (*herroeping*) [a se vedea articolul 143 (opoziție), articolele 339 și 358 (apel), articolele 402 și 426 (recurs la Curtea Supremă) și articolele 383 și 391 (abrogarea unei hotărâri definitive) din Codul de procedură civilă].
- Termene pentru îndeplinirea actelor procedurale de către părți și pentru luarea deciziilor de către instanță. În general, acestea variază între 2 și 6 săptămâni. În anumite circumstanțe, instanța poate permite ca îndeplinirea actelor procedurale să fie amânată.
- Termene de prescripție pentru introducerea acțiunilor în justiție și exercitarea autorității de executare. Termenul general de prescripție este de 20 ani. Însă, în multe cazuri, este valabil un termen de prescripție mai scurt, de 5 ani. Daunele cominatorii expiră la 6 luni de la data la care au fost impuse. Un termen de prescripție care a început deja să curgă poate fi întrerupt, după care poate începe să curgă un nou termen de prescripție. De exemplu, termenul de prescripție care se aplică autorității de executare poate fi întrerupt prin notificarea sau comunicarea hotărârii judecătorești, ori prin orice alt act de executare (articolele 306-325, cartea 3 din Codul civil (*Burgerlijk Wetboek*)).

Termenele legale intră, de asemenea, sub incidența normelor prevăzute în Legea generală privind termenele ([Algemene Termijnenwet](#)).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În afară de zilele de sâmbătă și duminică, [Legea generală privind termenele](#) prevede că sunt sărbători legale:

Ziua Anului Nou: 1 ianuarie

Vinerea Mare: Vinerea dinaintea Paștelui

Lunea Paștelui: Luni, după Paște

Înălțarea Domnului: Joi, la 40 de zile după Paște

Ziua regelui: 27 aprilie

Ziua Eliberării: 5 mai

Lunea Rusaliilor: Luni, a doua zi de Rusalii

Prima și a doua zi de Crăciun: 25 și 26 decembrie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Termenele legale intră sub incidența normelor prevăzute în Legea generală privind termenele. Această lege prevede că un termen stabilit printr-un act normativ care se încheie într-o zi de sâmbătă, duminică sau o sărbătoare legală se prelungește până la sfârșitul următoarei zile care nu este zi de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare. Dacă este necesar, un termen de cel puțin 3 de zile este prelungit astfel încât să includă cel puțin 2 zile care nu sunt zile de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare legală.

În ceea ce privește citarea, legea (*Landelijk procesreglement voor civiele dagvaardingen bij de rechtbanken*) stabilește un termen de 6 săptămâni ca punct de plecare pentru îndeplinirea actelor procedurale de către părți și pronunțarea hotărârii. La nivelul secțiilor cantonale (*Landelijk reglement van de voor de civiele rol kantonsectoren*) în principiu se utilizează termene de 4 săptămâni (<http://www.rechtspraak.nl/>).

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Momentul inițial este întotdeauna ziua următoare celei în care are loc evenimentul declanșator.

Citarea

Nu este cazul.

Căi de atac

Termenul pentru calea de atac a **opoziției** (care se poate introduce doar împotriva hotărârilor pronunțate în lipsă) începe să curgă:

în momentul în care hotărârea este notificată sau comunicată părții condamnate în persoană;

în cazul în care se utilizează o altă metodă de notificare sau comunicare: în momentul în care partea condamnată îndeplinește un act prin care atestă faptul că are cunoștință de hotărârea pronunțată sau de începutul executării; și

în alte cazuri: în momentul în care se încheie executarea hotărârii.

Termenul pentru depunerea **apelurilor și recursurilor la Curtea Supremă** împotriva hotărârilor judecătorești se calculează de la data pronunțării hotărârii.

Prima zi a perioadei este ziua următoare celei în care a fost pronunțată hotărârea. A se vedea, de asemenea, întrebarea 12.

Termenul pentru depunerea apelurilor și recursurilor la Curtea Supremă împotriva hotărârilor este calculat astfel:

de la data la care a fost pronunțată hotărârea, în cazul solicitantului și al părților interesate care se înfățișează la proces, și după ce hotărârea a fost notificată sau comunicată în alt mod, în cazul altor părți interesate.

Termenul pentru introducerea unei **acțiuni în anularea** unei hotărâri sau decizii care a devenit definitivă începe după apariția motivului anulării și după ce reclamantul sau solicitantul a fost informat despre aceasta, însă, în orice caz, nu înainte ca hotărârea sau decizia să devină definitivă, mai exact, o hotărâre care are autoritate de lucru judecat nu mai poate fi anulată printr-o opoziție, un apel sau un recurs la Curtea Supremă.

Acte procedurale

Termenele stabilite pentru îndeplinirea actelor procedurale sunt calculate în săptămâni de la data includerii pe lista dosarelor aflate pe rol. Exemplu: în urma unei ședințe de judecată care are loc într-o zi de miercuri, dosarul este inclus pe rol din nou după patru săptămâni, în ziua de miercuri, iar termenul de depunere este la orele 10 dimineața. În cazul în care dosarul este scos de pe rol, de exemplu, atunci instanța stabilește data la care acesta va fi inclus din nou pe rol.

Termene de prescripție

Momentul inițial al termenelor de prescripție care se aplică în cazul acțiunilor în justiție depinde de natura acțiunii. De exemplu, calitatea procesuală activă de a solicita îndeplinirea unei obligații contractuale de a da sau de face expiră la 5 ani după începutul zilei următoare celei în care solicitarea a devenit exigibilă. Exemplu: calitatea procesuală activă de a solicita încetarea unei situații ilegale expiră după 5 ani calculați din ziua următoare celei în care poate fi solicitată încetarea imediată a situației.

Executare

În principiu, competența de executare expiră după 20 ani calculați din ziua următoare celei în care este pronunțată hotărârea.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu. Însă, în unele cazuri, modul în care i se aduce unei părți la cunoștință hotărârea judecătorească influențează începutul termenului de exercitare a căilor de atac, de exemplu pentru introducerea unei opoziții. A se vedea, de asemenea, întrebarea 4.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu. Termenul începe să curgă din ziua următoare celei în care s-a produs evenimentul.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

Cu excepția unor dispoziții contrare, legea neerlandeză utilizează zile calendaristice. Legea generală privind termenele prevede că un termen care se încheie într-o zi de sâmbătă, duminică sau o zi de sărbătoare legală se prelungește până la sfârșitul următoarei zile care nu este o zi de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare legală.

În plus, dacă este necesar, un termen stabilit într-un act, care cuprinde cel puțin 3 de zile, este prelungit astfel încât să includă cel puțin 2 zile care nu sunt zile de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare legală.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Acestea se referă, de asemenea, la luni și ani calendaristici.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Citarea

Nu este cazul.

Căi de atac

În procedura de citare, o cale de atac este exercitată prin emiterea unei citații. Cu excepția cazului în care instanța competentă permite acest lucru, executorul judecătoresc nu poate efectua notificarea după orele 8 seara. Prin urmare, termenul se încheie efectiv la ora 8 seara a ultimei zile. În cadrul unei astfel de proceduri, ar trebui reținut că nu se socotește nici ziua în care se emite citația, nici ziua în care partea în cauză este citată să se înfățișeze (prima dată de înfățișare în procesul aflat pe rol). Prin urmare, perioada minimă de notificare sau comunicare a citației trebuie să fie cuprinsă între aceste două date. În procedura de introducere a cererilor, căile de atac sunt exercitate prin depunerea unei cereri la grefa instanței. Acest lucru poate fi realizat prin poștă sau în persoană, în timpul programului de lucru al grefei, sau prin fax până la miezul nopții în ultima zi a perioadei respective.

Cu privire la căile de atac în cauze de dreptul familiei, momentul inițial diferă puțin de cel aplicabil căilor de atac din alte proceduri de introducere a cererii (a se vedea, de asemenea, întrebarea 4. „Căi de atac”). Solicitantul poate introduce o cale de atac în decurs de 3 luni de la data la care a fost pronunțată hotărârea. Alte părți interesate pot introduce o cale de atac în decurs de 3 luni de la notificarea sau comunicarea hotărârii către acestea sau de la data oricărei alte forme de notificare.

Acte procedurale

Dacă un dosar se află pe rol, următoarele aspecte sunt valabile pentru depunerea de documente. În principiu, un document prevăzut a fi inclus într-un dosar aflat pe rol este depus la grefa instanței până la termenul de depunere. Acest termen este data până la care orice documente, cu excepția citației, și rapoarte trebuie să se afle în posesia instanței. În conformitate cu regulamentul de procedură, data și ora până la care trebuie prezentate documentele sunt: miercuri, la orele 10 dimineața. În cazul în care nu are loc nicio audiere, deoarece cauza este soluționată în scris, documentele sunt depuse la grefa instanței până la data includerii dosarului pe rol. Secția cantonală a unei instanțe organizează întotdeauna o audiere, deoarece, în acest caz, actele procedurale pot fi îndeplinite, de asemenea, oral. Documentele trebuie să fie depuse la grefa instanței până cel târziu în ziua care precedă data includerii dosarului pe rol. Acest lucru poate fi realizat prin poștă sau în persoană, în timpul programului de lucru al grefei, sau prin fax, până la miezul nopții, în ziua respectivă.

Termene de prescripție

A se vedea, de asemenea, „Termene de prescripție”, la întrebarea nr. 4. Pentru unele drepturi procesuale active, momentul în care unei părți i se aduce la cunoștință un anumit fapt este important. Exemplu: un drept procesual activ pentru a solicita recuperarea plăților necuvenite expiră după 5 ani calculați din ziua următoare celei în care creditorul a luat cunoștință de existența creanței și de identitatea destinatarului și, în orice caz, la 20 ani de la nașterea creanței.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da, un termen care expiră într-o zi de sâmbătă, duminică sau o zi de sărbătoare legală se prelungește până la sfârșitul următoarei zi care nu este zi de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare legală. Însă, în conformitate cu Legea generală privind termenele, această situație nu se aplică în cazul termenelor stabilite prin numărarea înapoi de la o anumită dată sau eveniment. Cu alte cuvinte, această regulă se aplică termenelor maxime, nu termenelor minime.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În unele cazuri, legea prevede prelungirea până la un termen. De exemplu, în cazul în care partea care a pierdut decedează în cursul perioadei de introducere a unei căi de atac, iar moștenitorii părții respective doresc să acționeze în continuare cu privire la calea de atac vizată, se acordă un nou termen de trei luni.

Însă, în general, normele privind termenele sunt aplicate cu strictețe, deși Curtea Supremă a Țărilor de Jos (*Hoge Raad der Nederlanden*) a făcut o excepție pentru cazurile în care partea care introduce calea de atac nu a luat cu promptitudine cunoștință de hotărârea judecătorească din cauza unei erori sau omisiuni a instanței. În acest caz, partea respectivă a depășit termenul fără să poarte nicio vină și i se aprobă o scurtă prelungire.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul pentru introducerea unei căi de atac este, de obicei, de 3 luni. În anumite cauze civile, cum ar fi procedura măsurilor provizorii (procedură accelerată), se aplică termene mai scurte pentru apeluri și recursuri la Curtea supremă, și anume de 4 și, respectiv, 8 săptămâni.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Toate termenele referitoare la înfățișarea unei părți constituie perioade minime. Nu a fost stabilit un termen maxim.

Citarea

Termenele de notificare sau de comunicare a unei citații pot fi reduse de către instanță, la cererea reclamantului, sub rezerva anumitor condiții, dacă este necesar. În procedura măsurilor provizorii, este emisă o citație numai după ce instanța a specificat data și ora audierii, care poate va avea loc chiar și într-o zi de duminică. Dacă este necesar, o parte poate fi citată într-un termen foarte scurt. În procedura de depunere a unor cereri, instanța poate, de asemenea, să stabilească un termen mai scurt de citare a unei părți.

Instanța nu poate prelungi termenele de notificare sau comunicare pentru citarea unei părți, dar poate stabili un termen mai lung pentru înfățișarea în procedurile de depunere a unor cereri (a se vedea întrebările 7 și 8).

Acte procedurale

Instanța poate prelungi termenele în care părțile trebuie să îndeplinească acte procedurale, dacă acest lucru este solicitat în comun de către părți. Dacă o cerere este formulată în mod unilateral, se acordă o amânare numai pe baza unor motive convingătoare sau în cazul unor evenimente de forță majoră. Printre motivele convingătoare se numără, de exemplu, complexitatea efectivă sau juridică a cauzei, necesitatea de a aștepta o hotărâre în cadrul unei alte proceduri relevante sau o situație în care partea sau avocatul acesteia este bolnav(ă) sau în concediu.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Dreptul neerlandez nu prevede dispoziții pentru o astfel de situație.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Citarea

În cazul în care o parte este citată cu preaviz insuficient, citația devine nulă în cazul în care pârâtul nu se înfățișează, fiind declarată ca atare de către instanță. Aceasta nu devine automat nulă. Reclamantul poate rectifica un astfel de viciu prin emiterea unei notificări modificate a executorului judecătoresc înainte de prima dată a includerii dosarului pe rol.

În cazul în care pârâtul nu se prezintă la prima dată de includere a dosarului pe rol, citația este verificată pentru identificarea oricăror vicii care ar putea atrage nulitatea actului. Dacă citarea s-a efectuat corect, pârâtul este declarat absent prin neprezentare, iar cererea este admisă, în general, în lipsă. În cazul în care pârâtul nu se înfățișează și există probabilitatea ca acesta să nu fi primit notificarea executorului judecătoresc cu privire la viciu, instanța va declara nulitatea notificării.

În cazul în care pârâtul nu se înfățișează sau nu numește un avocat, în ciuda faptului că a fost notificat în acest sens prin citație, și reiese că notificarea executorului judecătoresc conținea un viciu care atrage nulitatea acesteia, pârâtul nu este declarat a fi absent prin neprezentare. Instanța stabilește o nouă dată pentru includerea dosarului pe rol și dispune corectarea viciului pe cheltuielile reclamantului. În cazul în care pârâtul se înfățișează și nu invocă un viciu, se consideră că citația a fost emisă în mod corect.

Căi de atac

Dacă se depășește termenul de exercitare a căilor de atac, sancțiunea constă în respingerea căii de atac. Atunci decizia judecătorească în cauză devine definitivă, mai exact, nu mai poate fi anulată prin introducerea unei obiecții, a unui apel sau recurs la Curtea Supremă.

Acte procedurale

Dacă un act procedural nu este îndeplinit în termenul stabilit, se poate obține, în anumite condiții, o amânare (a se vedea întrebarea 10). Dacă nu se poate obține o amânare, dreptul de a îndeplini actul procedural expiră.

Termene de prescripție

În cazul în care partea interesată a permis expirarea perioadei de introducere a unei acțiuni în justiție, dreptul procesual activ protejat prin cerere există în continuare. Însă, nu mai poate fi exercitat în instanță.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Pentru părțile care au ratat termene, sunt disponibile următoarele căi de atac.

Citarea

Un pârât care nu se înfățișează la prima dată de includere a dosarului pe rol este, în general, judecat în lipsă. Până la pronunțarea hotărârii definitive, acest pârât poate împiedica pronunțarea unei hotărâri în lipsă dacă se înfățișează ca parte la proces. După ce s-a pronunțat hotărârea definitivă, partea judecată în lipsă poate introduce calea de atac a opoziției. Judecarea în lipsă, prevenirea pronunțării unei hotărâri în lipsă prin înfățișare în instanță și introducerea opoziției nu se aplică în procedurile care sunt inițiate la cerere. În astfel de cazuri, partea interesată care a omis să se înfățișeze poate să introducă un apel.

Căi de atac

Termenele pentru introducerea unei căi de atac sunt puse în aplicare din oficiu de către instanță. Termenele pentru introducerea apelurilor și a recursurilor la Curtea Supremă sunt obligatorii. Instanțele sunt foarte stricte în ceea ce privește aplicarea acestor termene în interesul securității juridice. Cu toate acestea, Curtea Supremă a Țărilor de Jos a introdus o anumită flexibilitate pentru apelurile introduse în procedurile de depunere a unor cereri. Cererea de introducere a apelului trebuie să prezinte motivele apelului, însă în cazurile în care hotărârea a fost pronunțată, dar nu a fost încă trimisă, iar apelantul nu are așadar acces la motivarea hotărârii, acestuia i se permite să prezinte motivele apelului într-o cerere ulterioară, separată de apel. Apelul în sine trebuie să fie însă introdus în termenul prevăzut. Numai ocazional, atunci când instanța a comis o dublă eroare, termenul este prelungit cu 14 zile de la data primirii deciziei.

Acest lucru este valabil în cazul în care partea care a introdus apelul nu a știut și nu ar fi putut să știe când a fost pronunțată hotărârea, ca urmare a unei erori atribuite instanței (sau grefei) și hotărârea a fost transmisă sau emisă doar după ce a expirat termenul de depunere a căilor de atac, ca urmare a unei erori care nu poate fi imputată apelantului. În procedura de citare, în cererea de introducere a apelului nu trebuie să fie expuse motivele acestei căi de atac.

Acestea nu sunt prezentate decât într-o etapă ulterioară a procedurii.

Acte procedurale

În anumite circumstanțe, poate fi solicitată o amânare pentru îndeplinirea actelor procedurale (a se vedea întrebarea 13). Dacă nu se obține o amânare, dreptul de a îndeplini actul procedural expiră.

Termene de prescripție

Nicio cale de atac nu este disponibilă împotriva expirării termenelor de prescripție, în afară de întreruperea acestora în timp util (a se vedea întrebarea 1. d).

Cu toate acestea, în circumstanțe cu adevărat excepționale, instanța poate decide că invocarea prescripției este contrară principiului caracterului rezonabil și al echității.

Ultima actualizare: 09/02/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Austria

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Dreptul austriac prevede diferite tipuri de termene.

Există o distincție între termenele procedurale, adică termenele-limită până la care o parte sau altă persoană implicată în procedură poate sau trebuie să ia măsuri specifice în scopul procedurii, și termenele de fond, adică termenele-limită până la care trebuie să aibă loc un anumit eveniment pentru a produce

anumite efecte de fond în baza sistemului juridic (cum ar fi termenele-limită pentru depunerea unei cereri legate de accesul nepermis pe o proprietate în baza articolului 454 din Codul de procedură civilă sau pentru notificarea chiriașilor în baza articolului 560 din Codul de procedură civilă). Este important de precizat că termenul necesar pentru livrare prin intermediul serviciului poștal nu este inclus în termenele procedurale, dar este inclus în termenele de fond. Aceasta înseamnă, de exemplu, că o cale de atac este considerată a fi depusă la termen dacă aceasta a fost depusă la oficiul poștal în ultima zi a termenului procedural stabilit pentru calea de atac (data timbrului poștal), chiar dacă instanța primește calea de atac după termenul-limită.

De asemenea, se face o distincție între termenul care este stabilit direct prin lege (de exemplu, termenele-limită pentru căile de atac) sau de judecător în funcție de cerințele aplicabile pentru fiecare caz în parte (de exemplu, termenul-limită pentru depunerea unei garanții pentru acoperirea costurilor). Termenele-limită prevăzute pentru anchete, pentru care legea prevede doar un anumit interval de timp [durata minimă sau maximă sau durata aproximativă, conform articolului 257 alineatul (1) din Codul de procedură civilă pentru data unei audieri preliminare], reprezintă o combinație a celor două.

Termenele absolute sunt determinate de data la care acestea se încheie (de obicei o zi calendaristică), în timp ce termenele relative sunt determinate de durată. Datele de începere se stabilesc pe baza evenimentului care declanșează termenul.

În general, judecătorii pot prelungi termenele (termene care pot fi prelunghite). Cazurile excepționale în care legea împiedică o prelungire sunt cunoscute ca termene care nu pot fi prelunghite sau termene obligatorii.

Există o distincție între termenele reversibile și cele nereversibile, în funcție de posibilitatea restabilirii poziției anterioare, în cazul nerespectării unui termen-limită. Reversibilitatea reprezintă regula generală. În cazurile excepționale în care restabilirea poziției anterioare este interzisă, termenul-limită este definit ca termen precluziv sau fix (*Fallfrist*). Exemple de termene procedurale precluzive sunt termenele-limită absolute pentru depunerea unei cereri de anulare sau a unei cereri pentru o nouă procedură de judecată [articolul 534 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Zilele de sâmbătă, de duminică, Vinerea Mare și zilele de sărbătoare legală sunt zile nelucrătoare în Austria. 1 ianuarie (Anul Nou), 6 ianuarie (Boboteaza), Lunea Paștelui, 1 mai, Înălțarea, Lunea Rusaliilor, Ziua Domnului, 15 august (Adormirea Maicii Domnului), 26 octombrie (ziua națională a Austriei), 1 noiembrie (Sărbătoarea Tuturor Sfinților), 8 decembrie (Neprihănită Zămislire), 25 decembrie (Crăciunul) și 26 decembrie (a doua zi de Crăciun) sunt sărbători legale în Austria.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Cele mai multe dispoziții privind termenele pot fi găsite la articolele 123-129 și 140-143 din Codul de procedură civilă, la articolul 222 din Codul de procedură civilă și la articolul 89 din Legea privind organizarea judiciară.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

În cele mai multe dintre cazuri, un termen începe la data transmiterii deciziei de ordonare sau declanșare a termenului; în celelalte cazuri, acesta începe atunci când este pronunțată hotărârea (articolul 124 din Codul de procedură civilă).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Da; contrar regulii generale conform căreia data transmiterii este notificarea sau comunicarea deciziei de a declanșa sau de a ordona termenul, se consideră că hotărârile judecătorești și petițiile juridice transmise pe cale electronică [articolul 89a alineatul (2) din Legea privind organizarea judiciară] au fost notificate sau comunicate în ziua lucrătoare care urmează imediat după sosirea lor în domeniul electronic al destinatarului (o zi de sâmbătă nu este clasificată drept zi lucrătoare în acest scop) [articolul 89a alineatul (2) din Legea privind organizarea judiciară].

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În cazul în care un termen este exprimat în zile, data sau data evenimentului, utilizată pentru calcularea datei de începere, nu este inclusă în calculul termenului.

Pe de altă parte, termenele exprimate în săptămâni, luni sau ani expiră la miezul nopții în ziua ultimei săptămâni sau a ultimei luni care corespunde ca denumire sau număr datei de începere. În cazul în care nu există o astfel de dată în ultima lună, termenul va expira în ultima zi a acelei luni.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Termenele exprimate în zile sunt calculate în zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Având în vedere natura calculului aplicat pentru termenele exprimate în săptămâni, luni sau ani (a se vedea întrebările 6 și 9), acest aspect nu reprezintă o problemă în cazul unor astfel de termene.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele exprimate în săptămâni, luni sau ani expiră la miezul nopții în ziua ultimei săptămâni sau a ultimei luni care corespunde ca denumire sau număr datei de începere. În cazul în care nu există o astfel de dată în ultima lună a termenului (dacă, de exemplu, un termen de o lună începe la 31 ianuarie), termenul va expira în ultima zi a lunii (în acest caz, la 28 sau 29 februarie). Zilele de sâmbătă, de duminică, de sărbătoare legală și Vinerea Mare nu afectează data de începere sau durata termenelor.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da, termenele care se încheie într-o zi de sâmbătă, de duminică, de sărbătoare legală sau în Vinerea Mare expiră în următoarea zi lucrătoare (atât timp cât respectiva zi nu este una dintre cele sus-menționate).

11 Există condiții în care termenele sunt prelunghite? În ce condiții se acordă aceste prelunghiri?

Termenele obligatorii în căile de atac sunt stabilite între 15 iulie și 17 august și între 24 decembrie și 6 ianuarie. În cazul în care aceste perioade încep pe parcursul unui termen obligatoriu sau dacă începutul termenului obligatoriu se încadrează în una dintre aceste perioade, termenul este prelungit cu întreaga perioadă sau cu perioada rămasă atunci când încep.

Acest lucru nu se aplică în cazul anumitor proceduri speciale, mai ales în litigii implicând accesul nepermis pe o proprietate, pensiile de întreținere, cererile de executare și ordinele provizorii, și nici în cazul termenelor pentru căile de atac formulate împotriva hotărârilor de recunoaștere implicite.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Ca regulă generală, termenul pentru calea de atac depinde de tipul de decizie (hotărâre sau ordin) și de obiect. În cauzele civile contencioase, termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva unui ordin (*Rekurs*) este în general de 14 zile, în timp ce termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei hotărâri (*Berufung*) este de patru săptămâni.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În general, judecătorii pot prelungi termenele (termene care pot fi prelunghite). Cazurile excepționale în care legea împiedică o prelungire sunt cunoscute ca termene care nu pot fi prelunghite sau termene obligatorii (de exemplu, termene-limită pentru depunerea unei căi de atac).

Toate termenele pot fi scurtate pe baza unui acord documentat convenit între părți. Instanța poate scurta un termen la cererea unei părți, cu condiția ca aceasta să demonstreze că un termen mai scurt este necesar pentru a evita riscul de pierderi semnificative și ca cealaltă parte să poată întreprinde cu ușurință acțiunea procedurală impusă de un termen-limită mai scurt (articolul 129 din Codul de procedură civilă).

Un termen poate fi prelungit la cerere, dacă partea care beneficiază de prelungire se află în imposibilitatea de a întreprinde o acțiune procedurală la termenul stabilit, din motive inevitabile sau foarte serioase, și, în special, dacă aceasta ar suporta prejudicii ireparabile în lipsa unei prelungiri [articolul 128 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]. Termenele nu pot fi prelungite prin acord între părți [articolul 128 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Citațiile sunt însă legate, în general, de o anumită dată. Prin urmare, modificarea „termenelor de citare” sau a „datelor speciale” nu se aplică în cazul citațiilor.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu, deoarece ceea ce este important, în acest caz, este ca etapele procedurale legate de instanța austriacă să fie efectuate în termenul stabilit.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Ca regulă generală, o parte care nu îndeplinește o etapă procedurală la termenul stabilit este împiedicată să îndeplinească respectiva etapă (efect precluziv, articolul 144 din Codul de procedură civilă). Există excepții, precum articolul 289 alineatul (2) din Codul de procedură civilă (care reglementează ne reprezentarea pentru obținerea de elemente de probă) și articolul 491 din Codul de procedură civilă (care reglementează consecințele ne reprezentării la o audiere în cadrul unei căi de atac).

Etapele procedurale efectuate cu întârziere sunt, în general, respinse de drept, dar în anumite cazuri este necesară o cerere (formulată de partea adversă) în acest sens.

Uneori abținerea de a acționa are consecințe specifice în plus față de rezultatele obișnuite. Acestea variază în mod considerabil. Cea mai importantă consecință specifică a faptului că una dintre părți nu acționează este că, în procedurile civile, atunci când o parte nu acționează, cealaltă parte poate, în anumite circumstanțe, solicita o hotărâre pronunțată în lipsă (articolele 396 și 442 din Codul de procedură civilă). Alte exemple sunt: dacă niciuna dintre părți nu se prezintă în fața instanței, procedura se suspendă pentru cel puțin trei luni (articolul 170 din Codul de procedură civilă) și, dacă solicitantul nu se prezintă într-o procedură matrimonială, cererea poate fi considerată retrasă, dar nu abandonată, la cererea respondentului (articolul 460 nr. 5 din Codul de procedură civilă).

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Următoarele măsuri reparatorii sunt disponibile pentru a inversa consecințele specifice ale lipsei unui termen limită sau a unei date fixe:

Restabilirea poziției anterioare (articolul 146 și următoarele din Codul de procedură civilă):

Restabilirea poziției anterioare poate fi utilizată pentru a inversa consecințele ne reprezentării în fața instanței sau ale nerespectării termenului stabilit pentru un act procedural atunci când abaterea imputabilă părții sau reprezentantului acesteia a fost cauzată de un eveniment neprevăzut sau inevitabil, iar partea în cauză sau reprezentantul acesteia nu poartă responsabilitatea sau este responsabil într-o foarte mică măsură pentru respectiva abatere (neglijență minoră). O cerere pentru această măsură reparatorie trebuie depusă în termen de 14 zile de la îndepărtarea obstacolului.

Obiecția (articolele 397a și 442a din Codul de procedură civilă):

Obiecția reprezintă o măsură reparatorie legală ce are drept scop inversarea unei hotărâri pronunțate în lipsă în temeiul articolului 396 și al articolului 442 din Codul de procedură civilă. Ca regulă generală, obiecțiile trebuie adresate instanței care judecă, sub formă de pledoarie pregătitoare, în termen de 14 zile de la comunicarea hotărârii pronunțate în lipsă (termen care nu poate fi prelungit).

Calea de atac (articolul 461 și următoarele din Codul de procedură civilă):

O cale de atac poate fi depusă împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă în special pe motivul că nu a existat o nerespectare deoarece se aplică unul dintre motivele de nulitate enumerate la articolul 477 alineatul (1) nr. 4 și nr. 5 din Codul de procedură civilă (serviciu incorect sau lipsa reprezentării părții în cadrul procedurii). Cu toate acestea, calea de atac pentru declararea nulității nu poate fi întemeiată pe nerespectarea efectivă a unei obligații de către o parte; ca toate măsurile reparatorii legale, aceasta trebuie să se bazeze pe o eroare a instanței, din cauza căreia partea să nu își fi respectat obligația.

Ultima actualizare: 05/06/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [\[pl\]](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [\[en\]](#).

Termene procedurale - Polonia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Procedura civilă poloneză prevede (1) termene legale, judiciare și contractuale pentru acte procedurale ce urmează să fie îndeplinite de către părți și (2) termene orientative pentru acte procedurale ce urmează să fie îndeplinite de către instanță.

Termenele legale și judiciare sunt definitive și nu pot fi depășite.

Termenele legale sunt restrictive (în sensul că nerespectarea lor atrage nulitatea unui anumit act procedural) și sunt prevăzute în legi. Astfel de termene nu pot fi prelungite sau reduse. Un termen legal începe să curgă la momentul prevăzut în lege. Există două tipuri de termene legale: termene în care trebuie îndeplinită o acțiune și termene după care poate fi îndeplinită o acțiune. Termenele legale includ termenele de introducere a căilor de atac, de exemplu, termenul pentru introducerea unui apel sau a unei plângeri.

Termenele judiciare sunt, de asemenea, termene de decădere, însă acestea sunt stabilite de către o instanță sau un judecător. Termenele judiciare pot fi prelungite sau reduse, dar numai pentru un motiv important și la cerere, înainte de expirarea termenului, chiar și fără audierea părții adverse. Aceste termene încep să curgă din momentul în care se pronunță o hotărâre sau un ordin în acest sens; în cazul în care Codul de procedură civilă prevede notificarea sau comunicarea automată, acestea încep să curgă atunci când este notificată sau comunicată hotărârea sau ordinul în cauză.

Termenele judiciare includ termene pentru regularizarea lipsei de competență judiciară sau procedurală sau pentru corectarea viciilor de formă în cadrul unei căi de atac sau al unei plângeri.

Termenele contractuale, astfel cum sugerează denumirea, sunt stabilite de comun acord de către părți. Un exemplu clasic este suspendarea procedurii la propunerea comună a părților. În cazul în care părțile înaintează o astfel de propunere, instanța poate (însă nu este obligată) să suspende procedura.

Aplicarea acestui tip de termen depinde numai de voința părților.

Termenele orientative vizează, de regulă, autoritățile judecătorești (instanțele), nu părțile.

Neîndeplinirea acestora nu are nicio consecință negativă asupra procedurii. Scopul lor de bază este de a aplica principiul celerității procedurii. Un exemplu de astfel de termen este termenul necesar pentru ca o instanță să redacteze motivarea unei hotărâri.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În conformitate cu Legea din 18 ianuarie 1951 privind zilele nelucrătoare, următoarele zile sunt nelucrătoare prin lege:

1. toate zilele de duminică (zilele de sâmbătă nu sunt zile nelucrătoare prin lege),

2. următoarele zile:

- (a) 1 ianuarie - ziua Anului Nou,
- (b) 6 ianuarie - Epifania,
- (c) Duminica Paștelui,
- (d) Lunea Paștelui,
- (e) 1 mai - sărbătoare legală,
- (f) 3 mai - Ziua Națională,
- (g) Duminica Rusaliilor,
- (h) Corpus Christi,
- (i) 15 august - Adormirea Maicii Domnului,
- (j) 1 noiembrie - Ziua Tuturor Sfinților,
- (k) 11 noiembrie - Sărbătoare Națională - Ziua Independenței,
- (l) 25 decembrie - ziua de Crăciun,
- (m) 26 decembrie - a doua zi de Crăciun.

În 2019, duminica Paștelui cade pe data de 21 aprilie, a doua zi de Paște pe data de 22 aprilie, duminica Rusaliilor pe 9 iunie și Corpus Christi pe 20 iunie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

În dreptul civil, „termen” poate avea două semnificații.

Acesta poate fi un anumit moment (de exemplu, 5 aprilie 2017) sau o anumită perioadă cu un început și un sfârșit (de exemplu, 14 zile).

În cazul în care se stabilește un termen definitiv (o dată până la care trebuie făcut ceva), ceea ce contează este momentul exact în care acesta expiră. Un termen nu trebuie specificat ca fiind o zi anume, ci trebuie stabilit în funcție de producerea unui eveniment prevăzut de părțile contractante într-o situație dată. Termenele procedurale sunt stabilite utilizând unități de timp precum o zi, o săptămână, o lună sau un an. În temeiul articolului 165 din Codul de procedură civilă, metoda de calculare a termenelor într-o procedură civilă este reglementată de dispozițiile Codului civil privind termenele, în cazul în care o lege, o hotărâre judecătorească, o decizie a unei alte autorități de stat sau un act juridic stabilește un termen fără a specifica modul de calculare a acestuia (articolul 110 din Codul civil). Transmiterea unui act procedural prin intermediul unui oficiu poștal polonez sau al unui oficiu poștal al unui operator care furnizează un serviciu poștal universal într-un alt stat membru al Uniunii Europene este considerată a fi echivalentă cu depunerea respectivului act procedural în instanță. Același lucru este valabil în cazul depunerii unui document de către un cadru militar la unitatea militară, de către o persoană privată de libertate la administrația penitenciarului în care se află sau de către un membru al echipajului unei nave maritime poloneze la căpitanul navei respective. O zi are 24 ore, care încep și se încheie la orele 24.00.

Un termen specificat în zile expiră la sfârșitul ultimei zile. Un termen exprimat în săptămâni, luni sau ani expiră la sfârșitul zilei care corespunde, după nume sau dată, primei zile a termenului sau, în cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, în ultima zi a lunii respective. Dacă un termen este exprimat ca fiind începutul, mijlocul sau sfârșitul unei luni, aceasta se înțelege a însemna prima, cea de a cincisprezecea sau ultima zi a lunii, iar o jumătate de lună corespunde unui număr de 15 zile. Dacă un termen este stabilit în luni sau ani și nu se impune continuitatea, se presupune că o lună are 30 de zile și un an 365 de zile. Dacă sfârșitul termenului pentru îndeplinirea unui act coincide cu o zi legală nelucrătoare sau cu o zi de sâmbătă, termenul expiră în următoarea zi care nu este o zi nelucrătoare sau o zi de sâmbătă.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Dacă începutul unui termen definit în zile este un anumit eveniment, ziua în care se produce evenimentul nu este luată în considerare la calcularea termenului. De exemplu, dacă o instanță a transmis unei părți o notificare sau comunicare pentru îndeplinirea unui anumit act într-un termen de șapte zile, la data de 11 ianuarie 2017, acest termen a expirat la miezul nopții (orele 24.00) la 18 ianuarie 2017.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

O instanță poate notifica sau comunica un act în mai multe moduri: prin poștă, prin intermediul unui executor judecătoresc, al aprozilor sau al serviciului de prelucrare a actelor din cadrul instanței. Notificarea sau comunicarea adresată destinatarului poate fi realizată, de asemenea, prin înmânarea documentului destinatarului la grefa instanței. Atâta timp cât notificarea sau comunicarea a fost realizată în mod corespunzător, toate aceste metode sunt la fel de valabile, iar alegerea metodei nu afectează curgerea termenelor.

Începând de la data de 8 septembrie 2016, normele permit unei instanțe să notifice sau să comunice acte prin intermediul unui sistem de transmitere a datelor dacă destinatarul a depus documente prin intermediul unui astfel de sistem sau dacă a optat pentru aceasta. Un destinatar care a optat să depună documente prin intermediul unui sistem de transmitere a datelor poate alege să se retragă din sistemul electronic.

Notificarea sau comunicarea unui document prin mijloace electronice este considerată a fi realizată la data indicată în confirmarea de primire electronică a corespondenței, chiar dacă data respectivă coincide cu o zi nelucrătoare prin lege. Faptul că o corespondență electronică este primită noaptea nu afectează valabilitatea notificării sau comunicării. În absența unei confirmări electronice de primire a corespondenței, notificarea sau comunicarea este considerată valabilă timp de 14 zile după data la care documentul a fost încărcat în sistemul de transmitere a datelor. Normele de mai sus impun părților să își verifice contul electronic cel puțin o dată la 14 zile.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Dacă începutul unui termen definit în zile este un anumit eveniment, ziua în care se produce evenimentul respectiv nu este luată în considerare la calcularea termenului.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Termenele stabilite în zile sunt exprimate în zile calendaristice. Dacă sfârșitul termenului pentru îndeplinirea unei acțiuni coincide cu o zi nelucrătoare legală sau cu o zi de sâmbătă, termenul expiră în următoarea zi care nu este o zi nelucrătoare sau o zi de sâmbătă.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen exprimat în săptămâni, luni sau ani expiră la sfârșitul zilei care corespunde, după nume sau dată, primei zile a termenului sau, în cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, în ultima zi a lunii respective.

Dacă un termen este exprimat ca fiind începutul, mijlocul sau sfârșitul unei luni, aceasta se înțelege a fi prima, a cincisprezecea sau ultima zi a lunii. O jumătate de lună corespunde unui număr de 15 zile.

Dacă un termen este stabilit în luni sau ani și nu se impune continuitatea, se presupune că o lună are 30 de zile și un an 365 de zile.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen exprimat în săptămâni, luni sau ani expiră la sfârșitul zilei care corespunde, după nume sau dată, primei zile a termenului sau, în cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, în ultima zi a lunii respective.

Dacă un termen este exprimat ca fiind începutul, mijlocul sau sfârșitul unei luni, aceasta se înțelege a fi prima, a cincisprezecea sau ultima zi a lunii. O jumătate de lună corespunde unui număr de 15 zile.

Dacă un termen este stabilit în luni sau ani și nu se impune continuitatea, se presupune că o lună are 30 de zile și un an 365 de zile.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Dacă sfârșitul termenului pentru îndeplinirea unui act coincide cu o zi legală nelucrătoare sau cu o zi de sâmbătă, termenul expiră în următoarea zi care nu este o zi nelucrătoare sau o zi de sâmbătă.

11 Există condiții în care termenele sunt prelunghite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Numai termenele judiciare, și anume termenele stabilite de către o instanță sau de către președintele completului de judecată pot fi prelunghite sau reduse. O decizie de prelungire sau reducere a unui termen poate fi luată fie de către președintele completului de judecată, fie de către o instanță, însă numai pentru motive importante, a căror analiză este lăsată la discreția președintelui completului/instanței.

Un termen poate fi prelungit sau redus doar la propunerea unei părți, a unui participant în procedura necontencioasă, a unui intervenient, a unui procuror, a unui inspector al muncii, a unui avocat al poporului pentru protecția consumatorilor, a unei organizații neguvernamentale, a unui expert numit de către instanță sau a unui martor, dacă termenul vizează actele acestora. O astfel de decizie nu poate fi luată din oficiu de către instanță sau de către judecător.

Cererea de prelungire a termenului trebuie depusă înainte de expirarea acestuia.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Codul polonez de procedură civilă stabilește termenele procedurale legale pentru introducerea unei căi de atac în funcție de tipul hotărârii judecătorești [o hotărâre (*wyrok*), o decizie cu privire la fondul cauzei într-o procedură necontencioasă (*postanowienie co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym*), o hotărâre pronunțată în lipsă (*wyrok zaoczny*), o cerere de plată (*nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym*), o somație de plată (*nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym*) sau o ordonanță (*postanowienie*)]. Există următoarele termene legale specifice:

o hotărâre judecătorească și o decizie cu privire la fondul cauzei într-o procedură necontencioasă: motivarea hotărârii trebuie redactată la cererea unei părți de a i se notifica sau comunica hotărârea împreună cu motivele aferente, depusă în termen de o săptămână de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și, în două cazuri [(1) în cazul în care o parte care acționează fără un avocat, un consilier juridic sau un agent în materie de brevete nu a fost prezentă atunci când a fost pronunțată hotărârea, deoarece a fost privată de libertate și (2) în cazul în care a fost pronunțată o hotărâre în sesiune închisă], în termen de o săptămână de la data notificării sau comunicării dispozitivului hotărârii. Poate fi introdusă o cale de atac în fața instanței care a pronunțat hotărârea atacată în termen de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea hotărârii și a motivelor apelantului.

Dacă o parte nu a solicitat, în decurs de o săptămână de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, notificarea sau comunicarea hotărârii și a motivării acesteia, termenul pentru introducerea unei căi de atac începe să curgă din ziua în care a expirat termenul de depunere a unei astfel de propuneri; o decizie: termenul pentru depunerea unei plângeri este de o săptămână și curge de la notificarea sau comunicarea hotărârii sau, în cazul în care o parte nu a solicitat, în termenul prevăzut, notificarea sau comunicarea deciziei luate în cadrul ședinței, de la momentul pronunțării deciziei respective;

o hotărâre pronunțată în lipsă cu privire la pârât: pârâtul împotriva căruia s-a emis o hotărâre în lipsă poate introduce o opoziție în termen de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea hotărârii judecătorești;

o hotărâre pronunțată în lipsă cu privire la reclamant: instanța prezintă motivele unei hotărâri pronunțate în lipsă în cazul în care acțiunea a fost respinsă în totalitate sau în parte, iar reclamantul a solicitat să i se prezinte motivele în decurs de o săptămână de la notificarea sau comunicarea hotărârii judecătorești, sau în cazul în care un reclamant care nu a depus o astfel de cerere a introdus o cale de atac în termenul prevăzut;

o cerere de plată: pârâtului i se cere fie să își achite datoria și să plătească costurile, fie să introducă o opoziție în termen de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea cererii de plată;

o somație de plată: atunci când emite o somație de plată, instanța dispune faptul că pârâtul este obligat fie să își achite datoria și să plătească costurile, în termen de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea somației, fie să se opună somației conform legii, în termenul respectiv.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Un martor sau o parte la proces are datoria absolută de a se înfățișa în instanță. Un martor trebuie să se înfățișeze în instanță chiar dacă nu are cunoștință despre circumstanțele cauzei sau dacă acesta a decis deja să își exercite dreptul de a refuza să depună mărturie. Un martor trebuie să își justifice absența (neprezentarea) în scris înainte de data audierii. Justificarea neprezentării la o dată ulterioară nu va împiedica instanța să impună o amendă martorului la ședință.

Un martor ar trebui să aducă un document care să justifice neprezentarea, cu prezentarea motivelor în scris. Neprezentarea unui martor poate fi justificată din motive de boală, o călătorie de afaceri importantă sau un incident grav neprevăzut. În cazul în care se invocă o boală drept motiv pentru neprezentare ca urmare a unei citări, un medic autorizat de instanță trebuie să emită un certificat care să ateste incapacitatea martorului de a se înfățișa în instanță. Într-un astfel de caz, instanța va stabili o altă dată pentru înfățișare.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

O parte sau un martor se supune normelor de procedură civilă aplicate de către autoritatea judiciară (instanța).

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Un act procedural realizat de către o parte după expirarea termenului este nul.

Acest principiu se aplică atât termenelor legale, cât și celor judiciare. Nulitatea unui act procedural înseamnă că un act îndeplinit cu întârziere nu produce efectele juridice asociate îndeplinirii acestuia conform legilor. Un act procedural îndeplinit după expirarea termenului este nul, chiar dacă instanța nu a pronunțat încă hotărârea ca urmare a expirării termenului.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Dacă se depășește termenul, o parte poate solicita repunerea în termen printr-o cerere de reluare a procedurii.

Dacă partea a depășit termenul pentru îndeplinirea unui act procedural fără a purta nicio vină, instanța îl va repune în termen, la cerere. Însă repunerea în termen nu este admisibilă dacă nerespectarea termenului nu are nicio consecință negativă asupra părții din punct de vedere procedural. Vor fi prezentate motivele, conținând o propunere de repunere în termen, la instanța în fața căreia urma să fie îndeplinit actul în decurs de maxim o săptămână de la momentul în care a încetat motivul pentru nerespectarea termenului. Circumstanțele care justifică cererea ar trebui să fie motivate. Partea trebuie să îndeplinească actul procedural în același timp cu depunerea cererii. După un an de la termenul depășit, repunerea în termen se face doar în cazuri excepționale. Repunerea în termenul de introducere a unei căi de atac împotriva unei hotărâri de anulare a unei căsătorii sau de pronunțare a unui divorț, ori de declarare a inexistenței unei căsătorii nu este admisibilă dacă cel puțin una dintre părți s-a recăsătorit după ce hotărârea a devenit definitivă. O cerere de

repunere în termen care este depusă cu întârziere sau este inadmisibilă în temeiul legii, este respinsă de către instanță. Depunerea unei cereri pentru repunerea în termen nu oprește procesul sau executarea hotărârii. Însă, în funcție de circumstanțe, instanța poate să suspende procesul sau executarea hotărârii. În cazul în care cererea este admisă, instanța poate proceda de îndată la soluționarea cauzei.

Redeschiderea procesului permite să se soluționeze din nou o cauză finalizată printr-o hotărâre definitivă. O plângere prin care se solicită redeschiderea procesului este tratată deseori ca fiind o cale de atac extraordinară care va fi utilizată pentru a contesta hotărârile definitive, spre deosebire de căile de atac ordinare (care vor fi utilizate pentru hotărâri fără caracter definitiv). Redeschiderea unui proces poate fi solicitată pe motivul că: hotărârea s-a bazat pe un document fals sau falsificat sau pe o condamnare penală care a fost ulterior anulată; sau hotărârea a fost obținută prin intermediul unei infracțiuni.

Redeschiderea procesului poate fi, de asemenea, solicitată: în cazul în care se descoperă ulterior o hotărâre definitivă privind același raport juridic sau sunt dezvăluite împrejurări de fapt ori elemente de probă care ar putea influența soluția cauzei și care nu au putut fi utilizate de către parte în procesul anterior; în cazul în care conținutul hotărârii a fost influențat de o încheiere redactată pe baza unui act normativ declarat ulterior de Curtea Constituțională ca fiind contrar **Constituției**, unui tratat internațional ratificat sau unor legi (anulate sau modificate în conformitate cu Codul de procedură civilă).

Redeschiderea procesului nu poate fi solicitată după trecerea unui termen de zece ani de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă (cu excepția cazului în care o parte nu a fost în măsură să acționeze sau nu a fost reprezentată corespunzător).

Ultima actualizare: 25/02/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Portugalia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenele procedurale pot fi **peremptorii** (*peremptório*), atunci când expirarea acestora stinge dreptul de a îndeplini un act, sau **dilatorii** (*dilatatório*), atunci când acestea amână până la un anumit moment posibilitatea de a îndeplini un act sau data de la care începe să curgă alt termen.

Termenele procedurale sunt reglementate de normele prevăzute la articolele 138-143 din Codul de procedură civilă.

Termenele procedurale sau cele stabilite de instanțe se calculează în conformitate cu articolele 278, 279 și 296 din Codul civil.

În ceea ce privește termenele în materie civilă, durata acestora și efectul asupra raporturilor juridice sunt reglementate de articolele 296-333 din Codul civil.

În special, termenele de prescripție (*prazos de prescrição*) și de decădere (*prazos de caducidade*) sunt reglementate de normele de la articolele 300-327 și, respectiv, 328-333 din Codul civil.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În acest scop, Portugalia a notificat Comisiei Europene următoarele sărbători legale:

1 ianuarie, 7 aprilie (Vinerea Mare), 9 aprilie (prima zi de Paște), 25 aprilie, 1 mai, 8 iunie (Corpus Christi), 10 iunie, 15 august, 5 octombrie, 1 noiembrie, 1, 8 și 25 decembrie.

Comisia a publicat această listă în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C 2023, 39/07, disponibilă **aici**:

Lista este transmisă Comisiei de statele membre în fiecare an. Unele sărbători legale sunt variabile, deci nu au loc în fiecare an la datele indicate mai sus.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Regula generală în dreptul procesului civil portughez este că, în lipsa unor dispoziții specifice, termenul este de 10 zile pentru ca părțile să solicite orice act sau procedură judiciară, să invoce nulitatea, să depună un act de procedură conex sau să exercite vreun alt drept de natură procedurală; există, de asemenea, un termen de 10 zile pentru ca o parte să răspundă la solicitarea celeilalte părți (articolul 149 din Codul de procedură civilă).

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Ca regulă generală, termenul în care trebuie depus răspunsul începe întotdeauna să curgă de la data notificării sau comunicării actului în cauză [articolul 149 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].

Notificările sau comunicările adresate părților în cursul procedurii se trimit reprezentanților legali ai acestora.

În cazul în care notificarea sau comunicarea are scopul de a cita o parte să se înfățișeze personal, pe lângă notificarea sau comunicarea către reprezentant, o notificare cu confirmare de primire este trimisă, de asemenea, prin poștă părții în cauză, indicând data, locul și scopul înfățișării.

Notificarea sau comunicarea către reprezentanți se efectuează prin e-mail [a se vedea Ordonanța nr. 280/13 din 26 august 2013, disponibilă **aici**], iar sistemul informatic va certifica data la care a fost efectuată notificarea sau comunicarea, care se consideră că are loc în a treia zi consecutivă sau, dacă ziua respectivă nu este o zi lucrătoare, în prima zi lucrătoare după aceasta.

Citația prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire „se consideră că a avut loc la data la care confirmarea de primire este semnată și că a fost predată persoanei citate, inclusiv atunci când confirmarea de primire a fost semnată de o terță persoană, presupunându-se, cu excepția cazului în care există probe care dovedesc contrariul, că scrisoarea a fost livrată prompt destinatarului” [articolul 230 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

În cazul în care citația este efectuată prin intermediul unui reprezentant legal, executor judecătoresc sau grefier al instanței care contactează persoana citată, termenul începe să curgă din momentul în care persoana citată semnează procesul-verbal de notificare sau comunicare.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Da. A se vedea răspunsul la întrebarea anterioară.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Data efectivă a actului, evenimentului, hotărârii, citației, notificării sau comunicării nu este luată în considerare [articolul 279 litera (b) din Codul civil].

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

În cazul în care termenul pentru îndeplinirea unui act procedural se încheie într-o zi în care instanțele sunt închise, perioada se prelungește până la următoarea zi lucrătoare [articolul 138 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].

Vacanța judecătorească este în perioada 22 decembrie – 3 ianuarie, de la Duminică Floriilor până în a doua zi de Paști, precum și de la 16 iulie la 31 august. Instanța poate suspenda termenul procedural, prin ordonanță motivată și după audierea părților, în conformitate cu articolul 269 alineatul (1) litera (c) din Codul de procedură civilă.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Calculul unui termen nu include ziua – nici ora, dacă termenul este exprimat în ore – în care a avut loc evenimentul de la care începe să curgă termenul respectiv, în conformitate cu articolul 279 litera (b) din Codul de procedură civilă.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen exprimat în săptămâni, luni sau ani începând de la o anumită dată se încheie la ora 24:00 din ziua corespunzătoare zilei din ultima săptămână, lună sau an; dacă ziua respectivă nu există în ultima lună, perioada se încheie în ultima zi a lunii respective [articolul 279 litera (c) din Codul civil].

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Întrucât instanțele își desfășoară activitatea doar în zilele lucrătoare, iar duminicile și sărbătorile legale sunt asimilate vacanțelor judecătorești, termenele care se încheie în zilele de duminică sau de sărbătoare legală sunt mutate în prima zi de lucru, în cazul în care actul în cauză trebuie să fie îndeplinit în instanță.

Regula pentru a calcula toate termenele procedurale este că sfârșitul perioadei de îndeplinire a actului procedural este prelungit până în următoarea zi lucrătoare, dacă acesta coincide cu o dată la care instanțele sunt închise [articolul 138 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].

11 Există condiții în care termenele sunt prelungete? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenul procedural stabilit prin lege poate fi prelungit în situațiile prevăzute.

Cu acordul părților, termenul poate fi prelungit o singură dată și pentru aceeași perioadă de timp (articolul 141 din Codul de procedură civilă).

În cazul unui impediment justificat: legea prevede posibilitatea de a prelungi termenul - articolul 140 din Codul de procedură civilă).

Legea permite, de asemenea, ca actul să fie îndeplinit în primele trei zile lucrătoare de la expirarea termenului, sub rezerva plății unei amenzi (a se vedea articolul 139 din Codul de procedură civilă).

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul de introducere a unei căi de atac este de 30 de zile. Acesta se calculează de la data notificării sau comunicării hotărârii (articolul 638 din Codul de procedură civilă) Termenul se reduce la 15 zile în cazuri urgente și în cazurile prevăzute la [articolul 644 alineatul \(2\)](#) și la [articolul 677](#) din Codul de procedură civilă.

În cazul în care nu s-a notificat sau comunicat hotărârea, termenul curge din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de pronunțarea acesteia.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Termenele legale stabilite prin lege nu pot fi scurtate. Cu toate acestea, instanța poate stabili o dată sau un termen pentru înfățișarea părților implicate.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinată pierde beneficiul extinderii termenului?

În cazul în care citația este notificată sau comunicată în afara razei teritoriale a instanței pe rolul căreia se află acțiunea, termenul în care persoana citată poate să depună un memoriu în apărare pentru a contesta o anumită pretenție civilă este prelungit (articolul 245 din Codul de procedură civilă).

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Expirarea unui termen obligatoriu stinge dreptul de a îndeplini actul. Cu toate acestea, actul poate fi îndeplinit în afara termenului în cazul unui impediment justificat și, în orice caz, acesta poate fi îndeplinit, de asemenea, în primele trei zile lucrătoare de la expirarea termenului, cu condiția achitării imediate a unei amenzi (articolul 139 din Codul de procedură civilă).

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Actul poate fi îndeplinit după expirarea termenului în cazul în care există un impediment justificat.

În conformitate cu articolul 140 din Codul de procedură civilă, se consideră drept impediment justificat un eveniment care nu poate fi imputat părții, reprezentanților sau agenților autorizați ai acesteia, care împiedică îndeplinirea la timp a unui anumit act. În acest caz, partea care invocă impedimentul justificat trebuie să furnizeze imediat dovezi.

Indiferent de impedimentul justificat, actul poate fi îndeplinit în primele trei zile lucrătoare de după expirarea termenului, cu condiția achitării unei amenzi, astfel cum s-a menționat la întrebarea precedentă. Instanța poate decide, în mod excepțional, să reducă amenda sau să renunțe la amendă în cazuri clare de dificultăți financiare sau atunci când suma este considerată ca fiind vădit disproporționată, în special în ceea ce privește acțiuni care nu necesită un reprezentant legal și partea însăși s-a angajat la îndeplinirea actului.

Linkuri utile

[Direcção-Geral da Política de Justiça](#) (Direcția generală Politici privind justiția)

[Direcção-Geral da Administração da Justiça \(Direcția generală Administrarea justiției\)](#)

[Código Processo Civil](#) (Codul de procedură civilă)

[Código Civil](#) (Codul civil)

Ultima actualizare: 12/12/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - România

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Din punct de vedere procedural, termenul de procedură, ca definiție generală este intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinite anumite acte de procedură sau dimpotrivă, este interzisă îndeplinirea unor acte de procedură. Sediul materiei este reglementat prin dispozițiile art. 180-186 din Legea nr. 134 /2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (act normativ care a intrat în vigoare la 15.02.2013) .

Când vorbim de existența diverselor tipuri de termene aplicabile conform procedurii civile, acestea sunt toate clasificate, după modul în care acestea sunt stabilite, ca fiind termene legale, judecătorești sau convenționale (indiferent de natura acestora). Termenele legale sunt acelea pe care legea le stabilește în mod expres, acestea fiind în principiu fixe, astfel că nu pot fi scurtate sau prelungete de judecător sau de către părți (de exemplu, termenul de 5 zile pentru înmânarea citației). În mod excepțional, legea permite prelungirea sau scurtarea unor termene legale. Termenele judecătorești sunt acelea pe care le fixează instanța în cursul soluționării proceselor, pentru înfățișarea părților, pentru audierea martorilor, pentru administrarea celorlalte probe – înscrisuri, expertize, etc. Termenele convenționale sunt acelea care pot fi fixate de către părți, în cursul judecării litigiilor, fără a fi necesară încuviințarea instanței de judecată.

În funcție de caracterul lor, termenele procedurale sunt imperative (peremptorii), respectiv prohibitive (dilatatorii), primele fiind acelea în interiorul cărora trebuie îndeplinit un anumit act de procedură (de exemplu, termenele înăuntrul cărora trebuie exercitată o anumită cale de atac – apel, recurs, etc.), iar cele prohibitive sunt acelea în interiorul cărora legea interzice efectuarea oricărui act de procedură.

Un alt criteriu de clasificare al termenelor este legat de sancțiunea aplicabilă în cazul nerespectării lor, în acest caz fiind vorba de termene absolute și termene relative. Termenele absolute, în caz de nerespectare, afectează în cele din urmă validitatea actelor de procedură, în timp ce în cazul nerespectării termenelor relative, chiar dacă nu aceasta nu atrage în mod necesar o invalidare a actelor de procedură, poate determina impunerea unor sancțiuni disciplinare sau pecuniare pentru cei vinovați (termenul de pronunțare, termenul de redactare, etc.)

În sfârșit, în raport cu durata lor, termenele pot fi pe ore, pe zile, pe săptămâni, pe luni și pe ani, această clasificare fiind prezentă și în textul art. 181 din Codul de procedură civilă. În plus, există situații particulare în care legea nu determină în mod concret un anumit tip de termen (oră, zi, etc.), ci un moment până la care se poate face actul de procedură (de exemplu, cazul contestației la executare, care se poate face până la ultimul act de executare) ori prevederi care indică faptul că actul trebuie îndeplinit „neîntârziat” sau „de îndată” ori „de urgență”.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În legislația română, zilele nelucrătoare sunt toate zilele de sâmbătă și duminică, la care se adaugă zilele de sărbătoare legală 1,2 ianuarie (Anul Nou); 6 ianuarie (Bobotează); 7 ianuarie (Sf. Ioan Botezătorul); 24 ianuarie (Ziua Principatelor Române); Paștele – 2 zile în funcție de datele calendaristice (include Vinerea Mare); 1 Mai (Ziua Muncii); 1 iunie (Ziua Copilului); Rusaliile – 1 zi în funcție de datele calendaristice; 15 august (Adormirea Maicii Domnului); 30 noiembrie (Sf. Andrei); 1 decembrie (Ziua Națională); 25,26 decembrie (Crăciunul).

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Regulile aplicabile în materie de termene sunt cele prevăzute de art. 180-186 din Codul de procedură civilă.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Fiecare termen are un punct de plecare și un punct de împlinire, între care se situează durata.

În legătură cu punctul de plecare, art. 184 alin. 1 din Codul de procedură civilă, stabilește că termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură, dacă legea nu dispune altfel.

Există însă și cazuri în care comunicarea actului care este stabilit ca punct de plecare al termenelor poate fi înlocuit de alte acte echivalente (situații de echipolență). Astfel, comunicarea actului care face să curgă termenul este înlocuită în unele cazuri de alte acte, care constituie ele punctul de plecare al termenului (de exemplu, cererea de a se comunica actul către partea adversă, depunerea cererii de apel ori comunicarea somației de executare).

Prin derogare de la norma generală, există și situații în care termenele încep să curgă de la alte momente decât comunicarea, și anume de la pronunțare (constatarea perimării, completarea hotărârii); de la momentul încuviințării probei (pentru depunerea în termen de 5 zile a sumelor necesare sau listei de martori), de la momentul afișării unor acte (termenul de 5 zile pentru publicația de vânzare a unui imobil).

În legătură cu punctul de împlinire, acesta este definit ca fiind acela în care efectul termenului se realizează, încetând astfel posibilitatea de a mai efectua actul în vederea căruia a fost acordat termenul (în cazul termenelor imperative) ori dimpotrivă, determină/marchează nașterea dreptului de a îndeplini anumite acte de procedură (cazul termenelor prohibitive).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În intervalul cuprins între punctul de plecare și punctul de împlinire termenele curg continuu, fără posibilitatea, în principiu, de a fi întrerupte ori suspendate. Cu toate acestea, cazul de împiedicare datorită unei împrejurări mai presus de voința părții – la care se referă art. 186 din Codul de procedură civilă – constituie un motiv de întrerupere a termenelor procedurale. La acest caz se mai adaugă și alte câteva situații speciale de întrerupere: (e.g. întreruperea termenului de apel – art. 469 din Codul de procedură civilă). Totodată, legea prevede că termenul procedural poate fi și suspendat (ca în cazul termenului de perimare – art. 418 din Codul de procedură civilă). Dacă termenul s-a întrerupt potrivit art. 186 din Codul de procedură civilă, după încetarea împiedicării începe să curgă un termen invariabil de 15 zile, indiferent de durata termenului întrerupt. În caz de suspendare, cursul termenului va continua de la punctul la care s-a oprit, fiind inclus aici și timpul scurs înaintea suspendării termenului.

Potrivit art. 183 din Codul de procedură civilă, actul de procedură, depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare ori trimis prin fax sau e-mail, este socotit a fi făcut în termen. Actul depus de partea interesată înăuntrul termenului prevăzut de lege la unitatea militară ori la administrația locului de deținere unde se află această parte este, de asemenea, considerat ca făcut în termen. Recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, precum și mențiunea datei și orei primirii faxului sau a e-mail-ului, astfel cum acestea sunt atestate de către calculatorul sau faxul de primire al instanței, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Termenele pe zile se calculează, potrivit art. 181 din Codul de procedură civilă, după sistemul exclusiv, adică pe zile libere, nefiind luate în calcul nici ziua din care el începe să curgă – dies a quo – și nici ziua în care se sfârșește – dies ad quem, fiind aplicabile regulile indicate în legătură cu punctul de plecare, astfel cum au fost prezentate la punctul 4.

Termenele pe zile se socotesc întotdeauna pe zile întregi, dar actul poate fi depus numai în orele în care serviciile instanței sunt funcționale. Acest neajuns poate fi însă înlăturat prin trimiterea actului de procedură prin poștă, agentul poștal menționând data precum și modalitatea comunicării efective către destinatar. A se vedea și răspunsul de la întrebarea 4.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

De exemplu, dacă o persoană trebuie să acționeze sau i se comunică un act luni, pe data de 4 aprilie 2005 și i se cere să răspundă în termen de 14 zile de la notificare, aceasta înseamnă că va trebui să răspundă înainte de:

marți, 19 aprilie (zile calendaristice) sau

vineri, 22 aprilie (zile lucrătoare)?

Răspunsul corect este acela că numărul de zile indicat include zile calendaristice. Persoana trebuie să acționeze efectiv până în data 19 aprilie, inclusiv.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Potrivit art. 182 din Codul de procedură civilă, termenele statornicite pe ani, luni sau săptămâni se sfârșesc în ziua anului, lunii sau săptămânii corespunzătoare zilei de plecare.

Termenul care, începând la 29, 30 sau 31 ale lunii, se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi, se va socoti împlinit în ziua cea din urmă a lunii.

Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenul pe săptămâni, luni sau ani expiră în ziua corespunzătoare din ultima săptămână ori lună sau din ultimul an. Dacă ultima lună nu are zi corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul se împlinește în ultima zi a acestei luni. Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da, atunci când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În Codul de procedură civilă, în art. 184 se precizează că termenul procedural se întrerupe și un nou termen începe să curgă de la data noii comunicări în următoarele cazuri:

când a intervenit moartea uneia dintre părți; în acest caz, se face din nou o singură comunicare la ultimul domiciliu al părții decedate, pe numele moștenirii, fără să se arate numele și calitatea fiecărui moștenitor;

când a intervenit moartea reprezentantului părții; în acest caz, se face din nou o singură comunicare părții.

Termenul procedural nu începe să curgă, iar dacă a început să curgă mai înainte, se întrerupe față de cel lipsit de capacitate de exercițiu ori cu capacitate de exercițiu restrânsă, cât timp nu a fost desemnată o persoană care, după caz, să îl reprezinte sau să îl asiste.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Da, există termene speciale, particulare unor domenii ale dreptului. Termenele generale de apel și recurs sunt de 30 de zile în Codul de procedură civilă. În anumite materii (proceduri speciale), spre exemplu în cazul ordonanței președințiale, termenul de apel este de 5 zile, fiind mai scurt decât termenul de drept comun pentru exercitarea căii de atac.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Răspunsul este afirmativ, în sensul că în anumite cazuri excepționale, legea permite judecătorului scurtarea acestuia (de ex. art. 159 din Codul de procedură civilă – în legătură cu termenul pentru înmânarea citației cu 5 zile înaintea termenului de judecată).

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Conform dispozițiilor art. 1088 din Codul de procedură civilă, în procesul civil internațional instanța aplică legea procesuală română, sub rezerva unor dispoziții exprese contrare. A se vedea și răspunsul de la întrebările 5, 11 și 16.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Așa cum s-a arătat, în cazul nerespectării unui termen absolut este afectată în cele din urmă validitatea actelor de procedură, iar în cazul nerespectării termenelor relative, chiar dacă nu atrag în mod necesar o invalidare a actelor de procedură, pot determina impunerea unor sancțiuni disciplinare sau pecuniare pentru cei vinovați (termene de pronunțare, termene de redactare, etc.)

Nerespectarea termenelor procedurale poate conduce la diferite sancțiuni, astfel:

nulitatea actului de procedură;

decăderea din termenul prevăzut pentru îndeplinire actului;

perimarea cererii adresată instanței;

prescripția dreptului de a obține executarea silită;

sancțiuni pecuniare;

sancțiuni disciplinare;

obligația de refacere sau completare a actului îndeplinit fără îndeplinirea formelor legale;

obligația de despăgubire a părții vătămate prin încălcarea formelor procedurale.

În Codul de procedură civilă, în art. 185, se precizează că, atunci când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate. În cazul în care legea oprește îndeplinirea unui act de procedură înăuntrul unui termen, actul făcut înaintea împlinirii termenului poate fi anulat la cererea celui interesat.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În Codul de procedură civilă, în art. 186, se precizează că partea care a pierdut un termen procedural va fi repusă în termen numai dacă dovedește că întârzierea se datorează unor motive temeinic justificate. Partea va îndeplini actul de procedură în cel mult 15 zile de la încetarea împiedicării, cerând totodată repunerea sa în termen. În cazul exercitării căilor de atac, această durată este aceeași cu cea prevăzută pentru exercitarea căii de atac. Cererea de repunere în termen va fi rezolvată de instanța competentă să soluționeze cererea privitoare la dreptul neexercitat în termen. Când partea este în culpă nu există remedii procedurale.

Ultima actualizare: 01/09/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Slovenia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

În conformitate cu dreptul procedural sloven, un termen este o perioadă de timp delimitată de două momente - începutul și sfârșitul perioadei de timp - pe parcursul căreia un anumit act de procedură poate fi efectuat sau, în mod excepțional, nu poate fi efectuat.

Dreptul sloven recunoaște diferite termene:

termene de fond și termene procedurale: termenele de fond sunt determinate de dreptul material pentru exercitarea drepturilor și sunt împărțite în termene de prescripție negative, la expirarea cărora un drept încetează de drept, și termene de decădere, atunci când un drept nu mai poate fi exercitat în cazul în care partea adversă formulează obiecții. Termenele procedurale sunt stabilite pentru îndeplinirea actelor de procedură;

termene statutare și termene judiciare: termenele statutare și durata acestora sunt prevăzute prin lege în mod direct, în timp ce termenele judiciare sunt stabilite de o instanță judecătorească, luând în considerare toate circumstanțele unei cauze anume;

termene care pot fi prelungite și termene care nu pot fi prelungite: termenele judiciare pot fi prelungite, în timp ce termenele statutare nu pot fi prelungite;

termene subiective și termene obiective: termenele subiective încep atunci când o persoană eligibilă a aflat de un anumit eveniment sau a obținut posibilitatea de a efectua un act de procedură, în timp ce termenele obiective încep atunci când s-a produs o anumită circumstanță obiectivă;

prescriere procedurală și termene orientative: la expirarea unui termen de prescripție procedural, un act de procedură pentru care se aplică termenul în cauză nu mai poate fi efectuat cu o consecință valabilă, în timp ce încălcarea unui termen orientativ nu are consecințe juridice directe.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În conformitate cu Regulamentul nr. 1182/71, prin „zi lucrătoare” se înțelege oricare zi, cu excepția zilelor de sărbători legale, a duminicilor și a sâmbetelor.

Următoarele **sărbători legale** sunt desemnate ca zile nelucrătoare în Slovenia, prin Legea privind sărbătorile legale și zilele nelucrătoare în Republica Slovenia (Zakon o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji; abreviată ZPDPD):

1 ianuarie - Anul Nou;

8 februarie - Prešeren Day, sărbătoarea culturală a Sloveniei;

27 aprilie - Ziua revoltei populare împotriva ocupației;

1 și 2 mai - Ziua Muncii;

25 iunie - Ziua Națională a Sloveniei;

1 noiembrie - Sărbătoarea Tuturor Sfinților;

26 decembrie - Ziua Independenței și Unității.

Zile nelucrătoare în Slovenia sunt, de asemenea:

prima și a doua zi de Paști;

15 august - Adormirea Maicii Domnului;

31 octombrie - Ziua Reformării;

25 decembrie - prima zi de Crăciun.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Normele generale privind termenele procedurale în dreptul sloven sunt prevăzute de Codul de procedură civilă (Zakon o pravdnem postopku; abbreviated: ZPP). Articolele 110-112 și 116-120 din ZPP sunt direct aplicabile în cadrul procedurilor civile și, *mutatis mutandis*, în cadrul procedurilor necontencioase, de executare și securitate, precum și în procedurile de decontare obligatorie sau faliment ca urmare a insolvenței unei întreprinderi sau a lichidării acesteia.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Dreptul sloven recunoaște numărarea civilă a termenelor, care presupune numărarea pe zile. Termenele sunt calculate în zile, luni și ani. În cazul în care un termen este exprimat în zile, ziua notificării sau comunicării unui act judiciar sau ziua în care s-a produs evenimentul de la care începe să curgă termenul nu este inclusă în termenul respectiv. Mai degrabă, prima zi a termenului este prima zi care urmează. Termenele care sunt exprimate în luni sau ani expiră la sfârșitul zilei din ultima lună sau ultimul an corespunzătoare datei la care a început termenul. În cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, termenul expiră în ultima zi a acelei luni. În aceste cazuri, termenele încep în ziua în care s-a produs evenimentul – de la care se calculează termenul – (de exemplu, în cazul în care un act de procedură trebuie să fie efectuat în termen de un an de la notificarea sau comunicarea unui act, iar notificarea sau comunicarea a avut loc la 25 aprilie 2005, termenul expiră la 25 aprilie 2006). În cazul în care ultima zi a unui termen este o zi de sâmbătă, duminică, o zi de sărbătoare legală sau o altă zi nelucrătoare, definită ca atare în Legea privind sărbătorile legale și zilele nelucrătoare în Republica Slovenia (a se vedea punctul 2 de mai sus), termenul expiră în prima zi lucrătoare următoare. Zilele menționate mai sus nu au un efect asupra începerii și desfășurării procedurilor, întrucât termenul curge fără întrerupere și în aceste zile. O excepție de la această regulă este vacanța judiciară (între 15 iulie și 15 august), pe parcursul căreia un termen nu poate să înceapă să curgă; acesta începe în prima zi care urmează vacanței judiciare.

Evenimentele în urma cărora încep să curgă termene sunt, cel mai adesea, notificarea sau comunicarea unui act judiciar, o acțiune în instanță de către partea adversă sau un eveniment neprocedural.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În conformitate cu dreptul sloven, actele sunt notificate sau comunicate prin poștă, de către un executor judecătoresc, în cadrul unei instanțe sau în oricare alt mod prevăzut prin lege. În cazul în care un termen începe să curgă din momentul notificării sau comunicării, modalitatea de notificare sau comunicare a actelor nu are niciun efect asupra momentului în care începe să curgă termenul. Termenul începe să curgă atunci când notificarea sau comunicarea a avut loc efectiv sau atunci când se consideră că aceasta a avut loc în conformitate cu legea.

Notificarea sau comunicarea actelor este reglementată de articolul 132 și următoarele din ZPP. Articolele menționate din ZPP disting formele de notificare sau comunicare fără caracter personal (ordinare) de cele personale prin poștă, precum și de comunicarea sau notificarea prin canale electronice securizate, care poate fi, de asemenea, personală sau ordinară.

În cadrul **notificării sau comunicării fără caracter personal a actelor** (articolele 140 și 141 din ZPP), notificarea sau comunicarea este considerată ca fiind efectuată în ziua în care un agent procedural înmânează actele unui destinatar la locuința acestuia sau la locul său de muncă. Dacă destinatarul nu poate fi găsit la domiciliu, actele pot fi înmânate unei persoane adulte din gospodăria respectivă. În cazul în care agentul procedural notifică sau comunică actele la locul de muncă al destinatarului, însă acesta nu este prezent la momentul notificării sau comunicării sau în cazul în care agentul procedural nu poate ajunge la persoana în cauză din cauza procedurilor de lucru de la locul de muncă, notificarea sau comunicarea este considerată ca fiind efectuată în momentul în care actele sunt înmânate unei persoane autorizate să accepte expedieri poștale sau unei persoane care este angajată la locul de muncă respectiv. În cazul în care destinatarul locuiește într-un centru de cazare, iar agentul procedural nu îl poate găsi la această adresă, actele sunt înmânate unei persoane care este autorizată să primească expedieri poștale pentru rezidenții săi. Termenul începe în ziua următoare notificării sau comunicării. În cazul în care această notificare sau comunicare nu este posibilă, agentul procedural lasă actele într-o cutie poștală la adresa de domiciliu a persoanei. Se consideră că notificarea sau comunicarea a fost îndeplinită în ziua în care actul a fost lăsat în cutia poștală. Dacă destinatarul nu deține o cutie poștală sau aceasta nu este utilizabilă, actele pot fi livrate instanței care a solicitat notificarea sau unui oficiu poștal local, afișându-se un avis de notificare pe ușa locuinței cu menționarea locului de unde acestea pot fi ridicate. Notificarea sau comunicarea se consideră că a avut loc la data afișării pe ușă a avisului de notificare sau comunicare. Oficiul poștal păstrează actele timp de 30 de zile. În cazul în care destinatarul nu ridică actele în acest termen, actele sunt returnate instanței. În cazul în care actele trebuie să fie notificate sau comunicate unei entități juridice, înregistrată în registru, sau unui antreprenor individual, iar comunicarea sau notificarea nu este posibilă la adresa entității înregistrate în registru, notificarea sau comunicarea actelor este efectuată lăsând actele sau avisul de notificare la adresa înregistrată în registru, cu condiția ca această adresă să existe efectiv.

Notificarea sau comunicarea personală (articolele 142 și 143 din ZPP) se efectuează atunci când notificarea sau comunicarea se referă la o acțiune, la o hotărâre judecătorească împotriva căreia este permisă o cale de atac sau o cale de atac extraordinară, la un ordin de plată pentru taxa judiciară pentru depuneri în temeiul articolului 105a din ZPP, la o invitație de participare la o audiere de soluționare sau la prima audiere principală. Alte acte sunt notificate sau comunicate personal doar în cazurile prevăzute de lege sau în cazul în care instanța consideră că acest lucru este necesar deoarece actele sunt în original sau pentru un alt motiv care necesită mai multă atenție. Termenul începe să curgă în ziua următoare notificării sau comunicării. Termenul poate expira într-o zi nelucrătoare, caz în care termenul nu este prelungit până în următoarea zi lucrătoare.

În cazul în care trebuie efectuată notificarea sau comunicarea personală directă, însă aceasta nu este posibilă, agentul procedural poate lăsa actul într-o cutie poștală sau poate afișa pe ușa principală a locuinței un avis de primire de acte, care prevede termenul de 15 zile în care destinatarul poate să ridice actele de la oficiul poștal local, atunci când s-a încercat notificarea sau comunicarea prin poștă, sau de la instanța care a dispus notificarea sau comunicarea. Notificarea sau comunicarea este considerată efectuată în momentul în care destinatarul ridică actele de la oficiul poștal sau după 15 zile în cazul în care acesta nu ridică actele. În cazul în care destinatarul nu ridică actele, termenul începe să curgă în ziua următoare notificării sau comunicării sau datei când se consideră că aceasta a avut loc.

Notificarea sau comunicarea electronică a actelor poate fi efectuată prin mijloace electronice securizate. Sistemul de informații judiciare trimite automat actele la adresa de notificare sau comunicare înregistrată în cadrul acestuia sau la o adresă de e-mail securizată, prin intermediul unei persoane juridice sau fizice care efectuează notificarea sau comunicarea actelor prin mijloace electronice securizate ca activitate înregistrată, în temeiul unei autorizații speciale eliberate de Ministerul Justiției. Destinatarul trebuie să ridice actele în termen de 15 zile. Destinatarul descarcă actele din sistemul informatic făcând dovada identității sale prin mijloacele indicate, semnează electronic dovada notificării sau comunicării și o trimite expeditorului prin mijloace electronice securizate. Notificarea sau comunicarea este considerată a fi avut loc la data la care destinatarul acceptă actele electronice. În cazul în care actele nu sunt acceptate în

termen de 15 zile, notificarea sau comunicarea este considerată ca fiind efectuată după expirarea acestei perioade de timp. Destinatarii trebuie să aibă posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul actelor în termen de cel puțin trei luni de la expirarea perioadei de 15 zile de la primirea actelor electronice. Dacă destinatarul nu ridică actele, termenul începe să curgă în ziua următoare notificării sau comunicării sau datei când se consideră că aceasta a avut loc. Trebuie subliniat că, în pofida existenței unei teme juridice legale, notificarea sau comunicarea pe cale electronică nu este încă posibilă în procedurile judiciare civile sau comerciale, cu excepția procedurilor de executare, de insolvență și a celor în materie de carte funciară. În ceea ce privește utilizarea operațiunilor electronice, vă rugăm să consultați secțiunea „prelucrarea automată”.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Atunci când un termen este exprimat în zile, ziua notificării sau comunicării unui act judiciar sau ziua când a avut loc un eveniment de la care începe să curgă un termen nu este inclusă în termen; în schimb, prima zi a termenului este ziua următoare celei în care a avut loc notificarea sau comunicarea actului judiciar sau ziua următoare evenimentului.

Termenele care sunt exprimate în luni sau ani expiră la sfârșitul zilei din ultima lună sau ultimul an corespunzătoare datei la care a început termenul. În cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, termenul expiră în ultima zi a acelei luni. În aceste cazuri, termenele încep în ziua în care s-a produs evenimentul de la care se calculează termenul (de exemplu, în cazul în care un act de procedură trebuie să fie efectuat în termen de un an de la notificarea sau comunicarea unui act, iar notificarea sau comunicarea a avut loc la 25 aprilie 2005, termenul expiră la 25 aprilie 2006).

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

În cazul în care un termen este exprimat în zile, aceasta înseamnă zilele calendaristice. Termenele curg neîntrerupt, inclusiv sâmbăta, duminica și în zilele nelucrătoare. De exemplu, în cazul în care o hotărâre a fost notificată sau comunicată într-o zi de vineri, termenul pentru introducerea unei căi de atac începe sâmbătă. În cazul în care ultima zi a termenului este o zi de sâmbătă, duminică, o zi de sărbătoare legală sau o altă zi nelucrătoare prevăzută ca atare în Legea privind sărbătorile legale și zilele nelucrătoare în Republica Slovenia, termenul expiră în prima zi lucrătoare următoare.

În momentul calculării termenelor, trebuie să se aplice, de asemenea, normele speciale prevăzute la articolul 83 din Legea privind organizarea instanțelor (Zakon o sodiščih), care reglementează vacanțele judecătorești. Între 15 iulie și 15 august, instanțele organizează audieri și pronunță hotărâri numai asupra chestiunilor urgente, care sunt definite ca atare prin lege (ordonanțe președințiale, custodia și îngrijirea copiilor, obligații de întreținere, etc.). Cu excepția chestiunilor urgente, termenele procedurale nu curg. În cazul în care notificarea sau comunicarea a fost efectuată în timpul vacanței judecătorești (de exemplu, la 20 iulie), termenul procedural începe să curgă în ziua următoare ultimei zile a vacanței judecătorești, și anume 16 august. De asemenea, termenele procedurale nu pot expira în timpul vacanței judecătorești. De exemplu, în cazul în care notificarea sau comunicarea a fost efectuată la 10 iulie, termenul de 15 zile expiră la 26 august. Curgerea termenelor este întreruptă de vacanța judecătorească.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Dreptul sloven nu prevede termene calculate în săptămâni. Termenele se calculează în zile, luni și ani. Zilele de sâmbătă, duminică și alte zile nelucrătoare nu au un efect asupra unui termen iar un termen nu poate expira într-o astfel de zi. În cazul în care ultima zi a unui termen este o zi de sâmbătă, duminică, o zi de sărbătoare legală sau o altă zi nelucrătoare definită ca atare de Legea privind sărbătorile legale și zilele nelucrătoare în Republica Slovenia, termenul expiră în prima zi lucrătoare următoare.

Dispozițiile din Legea privind organizarea instanțelor referitoare la termenele în timpul vacanței judecătorești sunt deficitare în ceea ce privește termenele exprimate în luni sau ani și cu privire la care articolul 111 alineatul (3) din ZPP prevede că acestea expiră în ziua care corespunde zilei în care a început termenul. Vacanța judecătorească nu afectează curgerea termenelor exprimate în ani. În conformitate cu jurisprudența, termenele exprimate în luni nu curg pe durata vacanței judecătorești și, prin urmare, sunt prelungite cu o lună (de exemplu, un termen procedural de trei luni care începe la 20 iunie expiră la 20 septembrie, un termen de trei luni care ar fi expirat în timpul vacanței judecătorești, de exemplu, la 5 august, se prelungește cu o lună și expiră la 5 septembrie).

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele care sunt exprimate în luni sau ani expiră la sfârșitul zilei din ultima lună sau ultimul an corespunzătoare datei la care a început termenul. În cazul în care nu există o astfel de zi în ultima lună, termenul expiră în ultima zi a lunii (de exemplu, în cazul în care un anumit act de procedură trebuie să fie efectuat în termen de un an de la notificarea sau comunicarea actelor iar actele au fost notificate sau comunicate la 25 aprilie 2005, termenul expiră la 25 aprilie 2006; în cazul în care un anumit act de procedură trebuie să fie efectuat în termen de o lună de la notificarea sau comunicarea actelor care a avut loc la 31 mai 2005, ultima zi a termenului este 30 iunie 2005).

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Termenele nu expiră într-o zi de sâmbătă, duminică sau într-o altă zi nelucrătoare. În cazul în care ultima zi a unui termen este o zi de sâmbătă, duminică, o zi de sărbătoare legală sau o altă zi nelucrătoare definită ca atare de Legea privind sărbătorile legale și zilele nelucrătoare în Republica Slovenia, termenul expiră în prima zi lucrătoare următoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Numai termenele care sunt stabilite de o instanță - așa-numitele termene judiciare (articolul 110 din ZPP) - pot fi prelungite. Un termen judiciar poate fi prelungit de către o instanță judecătorească la cererea unei părți, atunci când există motive justificate pentru prelungirea acestuia. Prelungirea unui termen trebuie solicitată înainte de expirarea acestuia. Termenele prevăzute de lege nu pot fi prelungite. Dispoziția referitoare la faptul că termenele legale nu pot fi prelungite este obligatorie.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Părțile pot introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri sau decizii emise în primă instanță în termenul general de introducere a unei căi de atac, care este de 30 de zile de la notificarea sau comunicarea unei copii a hotărârii și de 15 zile de la notificarea sau comunicarea unei copii a hotărârii sau deciziei emise în primă instanță, cu excepția cazului în care ZPP [articolul 333 sau articolul 363 alineatul (2) din ZPP] prevede altfel.

Un termen de introducere a unei căi de atac mai scurt, de 15 zile, este prevăzut în cazul litigiilor privind cambii sau cecuri (articolul 333 din ZPP), acest termen fiind de 8 zile în cazul litigiilor privind încălcarea proprietății (articolul 428 din ZPP), cererile cu valoare redusă (articolul 458 din ZPP), pentru notificarea introducerii unei căi de atac în litigii comerciale privind cereri cu valoare redusă și pentru emiterea unui ordin de plată. Termenul mai scurt, de 8 zile, se aplică, de asemenea, în cazul introducerii unor căi de atac (apeluri și obiecții) în procedurile de executare și garantare a creanțelor (articolul 9 din Legea privind executarea și garantarea creanțelor civile (Zakon o izvršbi in zavarovanju)).

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Instanțele organizează audieri atunci când acestea sunt prevăzute prin lege sau sunt necesare pe durata procedurilor (articolul 113 din ZPP). O audiere este o întâlnire organizată într-un anumit loc și moment pentru efectuarea unui act de procedură. O instanță poate amâna o audiere până la o dată ulterioară atunci când există motive justificate în acest sens (articolul 115 din ZPP).

O instanță poate, de asemenea, să prelungească termenul stabilit pentru ca o parte să efectueze un act de procedură (termen judiciar) în cazul în care există motive întemeiate pentru prelungirea acestuia, iar partea a solicitat prelungirea termenului înainte de expirarea acestuia.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

În conformitate cu dreptul sloven, nu este posibilă prelungirea unui termen pe motiv că o parte locuiește într-un loc sau o regiune anume.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Depășirea unui termen presupune, în general, pierderea unui drept. O parte își pierde dreptul de a introduce o cale de atac (prescripție negativă), iar o cale de atac legală introdusă prea târziu va fi respinsă. O instanță va respinge cererea pe care o parte nu o modifică sau nu o completează într-un termen stabilit. În cazul în care un termen este depășit, se poate considera că partea și-a retras cererea (de exemplu, într-o cauză în care o parte nu plătește o taxă judiciară în termenul legal, se consideră că aceasta și-a retras cererea, iar procedura este suspendată; același lucru este valabil atunci când niciuna dintre părți nu solicită continuarea procedurii în termen de patru luni de la data suspendării).

Dacă o parte nu se prezintă la audiere, în unele cazuri se consideră că aceasta a retras acțiunea (de exemplu, în cazul în care niciuna dintre părți nu se înfățișează la prima audiere, se consideră că reclamantul și-a retras acțiunea).

Depășirea unui termen poate avea, de asemenea, consecințe pentru o parte în cadrul procedurii probatorii. Depășirea unui termen pentru plata unui avans în vederea obținerii probelor propuse înseamnă că respectivele probe nu vor fi obținute.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care o parte depășește termenul pentru un anumit act de procedură, fapt care conduce la o prescripție negativă (ceea ce înseamnă că partea pierde dreptul de a efectua respectivul act de procedură), o instanță poate admite cererea părții de a efectua actul în cauză ulterior (și anume, de a reveni la starea anterioară; articolele 116-121 din ZPP).

Condițiile pentru revenirea la starea anterioară sunt următoarele:

o parte a depășit un termen dintr-un motiv justificat, astfel cum este stabilit de către o instanță având în vedere toate circumstanțele cauzei;

a intervenit prescripția negativă ca urmare a faptului că termenul nu a fost respectat;

o parte depune o cerere de revenire la starea anterioară la instanța unde ar fi trebuit să fie efectuat actul de procedură, în termen de 15 zile de la încetarea motivului care a cauzat depășirea termenului de către partea în cauză; în cazul în care partea abia a aflat de termenul depășit ulterior, în termen de 15 zile de la momentul în care a luat cunoștință de acesta; în toate cazurile, în termen de trei luni, sau de 30 de zile în cazul litigiilor comerciale, din ziua în care termenul a fost depășit;

un act de procedură care nu a fost efectuat este efectuat în același timp cu depunerea cererii de revenire la starea anterioară.

Depunerea unei cereri de revenire la starea anterioară nu afectează, în general, cursul procedurii, însă o instanță poate decide ca procedura să fie suspendată până la adoptarea unei decizii definitive cu privire la respectiva cerere. În general, după primirea la timp a unei cereri de revenire la starea anterioară, o instanță judecătorească organizează o audiere în cadrul căreia se pronunță cu privire la cererea în cauză. În cazul în care se admite revenirea la starea anterioară, procedura revine la stadiul de dinaintea întârzierii, iar deciziile pronunțate de instanță ca urmare a întârzierii înregistrate sunt anulate.

Legături conexe

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

Ultima actualizare: 24/02/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Slovacia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

a) Legale - durata acestora este stabilită prin lege;

b) judiciare - instanța poate prelungi un termen la cererea entității în cauză.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Zilele nelucrătoare sunt acele zile desemnate pentru odihna lucrătorilor în timpul săptămânii și sărbătorile legale.

a) Zile nelucrătoare în Republica Slovacă: 6 ianuarie, Vinerea Mare, prima și a doua zi de Paști, 1 mai, 8 mai, 15 septembrie, 1 noiembrie, 24 decembrie, 25 decembrie, 26 decembrie.

b) Sărbători legale în Republica Slovacă: 1 ianuarie, 5 iulie, 29 august, 1 septembrie, 17 noiembrie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

a) În conformitate cu Legea nr. 160/2015, Codul de procedură civilă contradictorie (*zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok*) (denumit în continuare „CCAP”) și în absența unor dispoziții contrare, un termen pentru executarea unui act este stabilit de instanță. Ziua în care s-a produs evenimentul care determină începutul perioadei nu este inclusă în calculul perioadei stabilite în zile.

b) Un termen nu curge în ceea ce privește o persoană care și-a pierdut calitatea de parte la o procedură sau capacitatea de a acționa în justiție (articolul 119 din CCAP).

c) În cazul în care o nouă parte, un nou reprezentant legal sau tutore al unei părți se alătură în cadrul procedurii, vor curge noi termene în ceea ce îi privește, din momentul în care aceștia s-au alăturat procedurilor (articolul 120 din CCAP).

d) Un termen a fost respectat în cazul în care actul în cauză este executat în instanță sau un memoriu este înmănat unei autorități obligate să-l înainteze, în ultima zi a termenului [articolul 121 alineatul (5) din CCAP].

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Un termen începe să curgă în ziua următoare celei în care s-a produs evenimentul care determină începerea termenului.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

La calcularea termenelor sunt utilizate zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele stabilite în săptămâni, luni și ani sunt calculate, de asemenea, în funcție de zilele calendaristice.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele stabilite în săptămâni, luni sau ani se încheie la sfârșitul zilei corespunzătoare celei în care s-a produs evenimentul care determină începutul perioadei și, în cazul în care nu există o astfel de zi într-o lună, în ultima zi a lunii respective. În cazul în care un termen se încheie într-o zi de sâmbătă, duminică sau o zi de sărbătoare, ultima zi a termenului este ziua lucrătoare imediat următoare (articolul 121 din CCAP).

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da.

11 Există condiții în care termenele sunt prelunghite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În cazul în care legislația nu precizează un termen pentru executarea unui act, acesta trebuie să fie stabilit de instanță, dacă este necesar. De asemenea, o instanță poate să prelungească un termen pe care aceasta l-a stabilit [articolul 118 alineatul (2) din CCAP].

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O cale de atac se introduce în termen de 15 zile de la notificarea sau comunicarea unei decizii, la instanța căreia îi este adresată (articolul 362 din CCAP).

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Da, însă numai un termen referitor la interogarea informativă.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Consecința nerespectării unui termen este depășirea termenului.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

O instanță poate ierta depășirea unui termen în cazul în care nerespectarea acestuia de către o parte sau reprezentatul acesteia a fost cauzată de un motiv scuzabil care a condus la incapacitatea de a efectua un act pe care aceasta (acesta) era îndreptățită (îndreptătit) să-l execute. Cererea trebuie depusă în termen de 15 zile de la dispariția obstacolului, iar actul neefectuat trebuie să fie efectuat la momentul respectiv (articolul 122 din CCAP). Este integral la latitudinea instanței să evalueze dacă motivul pentru care partea sau reprezentatul acesteia a depășit un termen legal este sau nu scuzabil.

Ultima actualizare: 22/04/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Finlanda

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenele-limită se referă la termenele care au fost stabilite pentru finalizarea unei anumite etape în cadrul unei acțiuni. Anumite termene sunt stabilite prin lege, altele sunt impuse de instanțe.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Pe lângă zilele de sâmbătă și duminică, următoarele zile se consideră a fi zile de sărbătoare legală în Finlanda:

Anul Nou (1 ianuarie)

Boboteaza (6 ianuarie)

Vinerea Mare (dată variabilă)

Duminica Paștelui (dată variabilă)

A doua zi de Paște (dată variabilă)

Arminden (1 mai)

Înălțarea (dată variabilă)

Rusaliile (dată variabilă)

Ajunul Sânzienelor (dată variabilă)

Sânzienele (dată variabilă)

Ziua tuturor sfinților (dată variabilă)

Ziua Independenței (6 decembrie)

Crăciunul (26 decembrie)

Ziua Sfântului Ștefan (26 decembrie).

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Regulile pentru calcularea termenelor sunt incluse în Legea privind termenele (*määräaikalaki*) (150/1930). Dispozițiile privind durata termenelor sunt incluse, de asemenea, în Codul de procedură judiciară (*oikeudenkäymiskaari*) și multe alte regulamente.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenele sunt în general calculate de la începutul zilei care urmează după data la care a avut loc evenimentul care a generat fapta sau formalitatea. De exemplu, termenul pentru contestarea unui testament este calculat de la începutul zilei următoare datei la care a fost transmisă notificarea testamentului.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Metoda de transmitere sau de comunicare a documentelor nu afectează data de începere. Termenul începe să curgă numai din momentul în care a fost transmisă notificarea unui document.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În cazul în care o perioadă de timp este exprimată ca număr de zile după o anumită dată, aceasta din urmă nu este luată în considerare. De exemplu, data la care notificarea este transmisă nu se ia în considerare.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Numărul indicat de zile include toate zilele calendaristice, nu doar zilele lucrătoare. Totuși, dacă ultima zi a termenului coincide cu una dintre zilele enumerate la întrebarea 2, termenul este prelungit până la următoarea zi lucrătoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele care sunt exprimate în săptămâni, luni sau ani după o anumită dată expiră în ziua din săptămână sau din lună care corespunde ca nume sau ca număr acelei date. Dacă nu există nicio dată care să corespundă în luna în care termenul trebuie să expire, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

A se vedea răspunsul la întrebarea 8.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

A se vedea răspunsul la întrebarea 7.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungete? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenele-limită pot fi prelungete dacă necesitatea unei prelungiri poate fi justificată. Prelungirile termenelor-limită aplicabile cauzelor în curs de judecată în fața unei instanțe, de exemplu, pot fi acordate de instanța respectivă, la cerere. Persoana desemnată pentru cauza respectivă decide dacă se acordă prelungirea sau nu.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O parte la o procedură judiciară care dorește să introducă o cale de atac împotriva unei hotărâri a unei instanțe districtuale (*käräjaoikeus*) trebuie să transmită o notificare cu privire la intenția sa cel târziu în a șaptea zi de la data pronunțării hotărârii instanței districtuale. Termenul-limită pentru introducerea unei căi de atac este de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii instanței districtuale. Apelantul trebuie să depună cererea de introducere a căii de atac la grefa instanței districtuale nu mai târziu de ultima zi a termenului-limită, în timpul programului de lucru.

Cu privire la hotărârile pronunțate de Curtea de apel (*hovioikeus*), termenul pentru a cere autorizația de a formula o cale de atac și de a introduce calea de atac este de 60 de zile de la data la care Curtea de apel și-a pronunțat hotărârea. Apelantul trebuie să depună cererea de introducere a căii de atac, care trebuie să fie adresată Curții Supreme (*korkein oikeus*) și să fie însoțită de o cerere de autorizație de a formula o cale de atac și de calea de atac în sine, la grefa Curții de Apel, nu mai târziu de ultima zi a termenului-limită.

În cazul în care calea de atac face referire la o cauză pe care Curtea de apel a audiat-o ca instanță de prim grad de jurisdicție, termenul pentru introducerea căii de atac este de 30 de zile de la data la care a fost pronunțată hotărârea Curții de apel.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Termenele stabilite prin Legea privind termenele nu pot fi reduse. În majoritatea cazurilor, instanța are libertatea de a stabili termenele pentru acțiuni și formalități specifice și, de asemenea, de a prelungi termenele respective. În anumite cazuri, instanțele pot prelungi, de asemenea, termenele-limită stabilite pentru căile de atac.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu există astfel de locuri în Finlanda, deci nu pot apărea astfel de situații.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Ca regulă generală, nerespectarea termenelor-limită este în detrimentul părții care nu le respectă și poate avea ca rezultat ca această parte să își piardă drepturile cu privire la această cauză.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Nu există o soluție generală pentru termenele-limită nerespectate. În anumite cazuri, un nou termen-limită poate fi stabilit la cerere. Totuși, această situație este extrem de rară.

Ultima actualizare: 10/05/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Suedia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Există mai multe tipuri de termene-limită în cauzele în materie civilă. Unele termene sunt prevăzute în Constituție. Acestea includ, de exemplu, termene-limită în legătură cu o cale de atac, cu depunerea unei plângeri și cu redeschiderea unei cauze (perioada în cursul căreia o cauză trebuie introdusă în instanță). De asemenea, există dispoziții care stipulează numai faptul că trebuie adoptată o măsură, fiind la latitudinea instanței să decidă perioada de timp în cursul căreia trebuie făcut acest lucru, cum ar fi, de exemplu, termenele-limită pentru furnizarea de informații suplimentare, de probe sau a unui memoriu în apărare.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Sâmbetele, duminicile și zilele de sărbătoare legală sunt considerate zile nelucrătoare.

În Suedia, următoarele zile sunt zile de sărbătoare legală (Legea nr. 253 din 1989 privind zilele de sărbătoare legală, „lagen om allmänna helgdagar”):

Anul Nou (1 ianuarie)

Boboteaza (6 ianuarie)

Vinerea Mare (ultima zi de vineri înainte de Paște)

Duminica Paștelui (prima zi de duminică care urmează lunii pline de la sau după 21 martie)

A doua zi de Paște (prima zi după Paște)

Înălțarea (a șasea zi de joi după Paște)

Duminica Rusaliilor (a șaptea zi de duminică după Paște)

Ziua Națională a Suediei (6 iunie)

Ziua solstițiului de vară (ziua de sâmbătă între 20 și 26 iunie)

Ziua Tuturor Sfinților (ziua de sâmbătă între 31 octombrie și 6 noiembrie)

Crăciunul (25 decembrie)

Boxing Day (26 decembrie)

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Principiul de bază care se aplică termenelor-limită este acela că atunci când o instanță îi cere unei persoane să execute o acțiune în procedura judiciară, acesteia trebuie să i se acorde o perioadă de timp rezonabilă pentru a se conforma (capitolul 32 articolul 1 din Codul de procedură judiciară suedez, „rättegångsbalken”). În majoritatea cazurilor, termenul este stabilit de instanță, care trebuie la acel moment să stabilească un termen-limită care să lase părții o perioadă de timp suficientă pentru a se conforma.

Într-un număr mic de cazuri, Codul de procedură judiciară suedez stipulează o perioadă de timp specifică. Acest lucru se aplică în principal termenelor-limită pentru căile de atac împotriva unei hotărâri sau a unei decizii a instanței, pentru solicitarea de a redeschide o cauză închisă sau, în unele cazuri, pentru modificarea unui termen-limită.

Pentru a introduce o cale de atac împotriva hotărârii unei instanțe districtuale într-o cauză în materie civilă termenul este de trei săptămâni de la data pronunțării hotărârii. Pentru a introduce o cale de atac împotriva unei decizii a unei instanțe districtuale („tingsrätt”) într-o cauză în materie civilă se aplică același termen. Totuși, dacă o decizie adoptată în cursul procedurii judiciare nu s-a pronunțat într-o ședință a instanței și nu sa făcut nicio declarație în privința momentului când se va pronunța decizia, termenul-limită pentru introducerea căii de atac se calculează din ziua în care apelantul a primit decizia. În privința căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sau deciziilor pronunțate de instanța de al doilea grad de jurisdicție („hovrätt”), termenul-limită este de patru săptămâni (capitolul 50 articolul 1, capitolul 52 articolul 1, capitolul 55 articolul 1 și capitolul 56 articolul 1 din Codul de procedură judiciară suedez). Partea împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre judecătorească în lipsă de către o instanță districtuală („tingsrätt”) poate, în decurs de o lună de la data la care i s-a comunicat hotărârea, să depună o cerere de redeschidere a cauzei (capitolul 44 articolul 9 din Codul de procedură judiciară suedez). În cazul în care posibilitatea căii de atac a expirat deoarece apelantul nu s-a prezentat în cadrul procedurii judiciare în fața instanței de al doilea grad de jurisdicție („hovrätt”), apelantul poate, în termen de trei săptămâni de la data la care s-a emis decizia, să solicite instanței să reexamineze cauza (capitolul 50 articolul 22 din Codul de procedură judiciară suedez).

Dacă o parte nu a respectat termenul-limită pentru introducerea unei căi de atac sau a unei cereri de reexaminare sau de redeschidere a cauzei, aceasta poate să solicite obținerea unui termen-limită revizuit. Cererea trebuie depusă în termen de trei săptămâni de la data de încheiere a circumstanțelor exonerante și cel mult de un an de la data expirării termenului-limită (capitolul 58 articolul 12 din Codul de procedură judiciară suedez).

O serie de termene-limită se aplică și în procedurile judiciare simplificate din cadrul autorității de executare suedeze. Unui părât i se cere să formuleze observații cu privire la cerere într-un anumit interval de timp de la data înștiințării. Cu excepția circumstanțelor speciale, această perioadă nu trebuie să fie mai lungă de două săptămâni (articolul 25 din Legea nr. 746 din 1990 privind somațiile de plată și asistența – „lagen om betalningsföreläggande och handräckning”). Dacă părâtul contestă cererea, reclamantul dispune de maximum patru săptămâni de la data la care i s-a transmis înștiințarea privind opoziția, pentru a cere ca respectiva cauză să fie transferată la instanța districtuală („tingsrätt”) pentru examinare (articolul 34). Dacă autoritatea de executare suedeză emite o decizie într-o cauză referitoare la o somație de plată sau la asistență generală, părâtul poate să solicite ca respectiva cauză să fie redeschisă în termen de o lună de la data deciziei (articolul 53). Se poate introduce o cale de atac împotriva altor tipuri de decizie ale autorității în termen de trei săptămâni de la data la care s-a adoptat decizia (articolele 55-57).

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Dacă o obligație trebuie îndeplinită într-un anumit termen, în mod obișnuit acest termen începe să curgă din ziua în care s-a emis hotărârea sau ordonanța. Totuși, în cazurile în care trebuie comunicat un document unei părți, perioada nu începe să curgă până când partea nu primește documentul (data comunicării).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În cazurile în care trebuie comunicat un document unei părți, perioada nu începe să curgă până când partea nu primește documentul (data comunicării).

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În cazul în care data de începere este data la care s-a pronunțat hotărârea sau ordonanța, termenul-limită este adeseori exprimat sub forma unei date specifice până la care trebuie executată acțiunea prevăzută de hotărâre sau ordonanță. Există însă și termene care prevăd că o acțiune trebuie executată într-un anumit număr de zile, săptămâni, luni sau ani, începând cu o anumită dată. În cazul în care data de începere este data comunicării se prevede întotdeauna că acțiunea trebuie îndeplinită în termen de un anumit număr de zile, săptămâni, luni sau ani de la data comunicării, care este data la care partea primește documentul.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Dacă perioada de timp se exprimă în zile, numărul de zile specificat include zilele calendaristice, nu numai zilele lucrătoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Dacă o acțiune trebuie executată într-un anumit termen, acesta începe în mod obișnuit să curgă din ziua în care s-a emis hotărârea sau ordonanța. Totuși, în cazurile în care trebuie comunicat un document unei părți, termenul nu începe să curgă până când partea nu primește documentul (data comunicării).

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Legea (1930:173) privind calcularea termenelor-limită legale („lag om beräkning av lagstadgad”) prevede că în cazul în care termenele-limită sunt exprimate în săptămâni, luni sau ani, data finală este ziua care, prin denumirea sau numărul său în cadrul lunii, corespunde zilei de la care a început să curgă termenul. Dacă nu există o zi corespunzătoare la sfârșit de lună, se consideră că ultima zi a termenului-limită este ultima zi a lunii.

Dacă ziua până la care trebuie executată o acțiune cade într-o sâmbătă sau duminică sau într-o altă zi de sărbătoare legală (a se vedea punctul 2 de mai sus) sau în ajunul zilei solstițiului de vară (ziua dinainte de ziua solstițiului de vară), Ajunul Crăciunului (24 decembrie) sau Ajunul Anului Nou (31 decembrie), termenul-limită pentru executarea acțiunii se prelungește până în următoarea zi lucrătoare. Aceasta se aplică și dacă perioada de timp începe din data comunicării.

În cazul în care este aplicabil Regulamentul nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor, în locul celorlalte dispoziții se aplică dispozițiile regulamentului menționat.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Dacă ziua până la care trebuie executată o acțiune cade într-o sâmbătă sau duminică sau într-o altă zi de sărbătoare legală (a se vedea punctul 2 de mai sus) sau în ajunul zilei solstițiului de vară (ziua dinainte de ziua solstițiului de vară), Ajunul Crăciunului (24 decembrie) sau Ajunul Anului Nou (31 decembrie), termenul-limită pentru executarea acțiunii se prelungește până în următoarea zi lucrătoare. Aceasta se aplică și dacă perioada de timp începe din data comunicării.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Nu există norme specifice privind prelungirea termenelor-limită în cazurile în care partea este domiciliată sau locuiește sau se află în afara Suediei sau într-o regiune îndepărtată. Totuși, așa cum s-a menționat deja, de multe ori instanța va fi cea care decide durata unui termen-limită și astfel, la acel moment se va acorda părții o perioadă de timp rezonabilă în cursul căreia să acționeze.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenele-limită pentru căile de atac împotriva hotărârilor sau deciziilor instanței sunt, de obicei, de trei sau patru săptămâni.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Dacă un termen-limită este prevăzut de lege (de exemplu, termenul-limită pentru introducerea unei căi de atac), această perioadă nu poate să fie majorată și nici redusă. Dacă s-a dispus ca o parte să se prezinte în fața instanței sau să execute un alt act, instanța poate să prelungească termenul-limită prin stabilirea unui nou termen. Într-un caz de urgență, nimic nu împiedică instanța să anuleze o ședință programată și să organizeze alta, la o dată anterioară. Totuși, părților trebuie să li se acorde o perioadă rezonabilă pentru a se pregăti.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu; a se vedea punctul 11 de mai sus.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Termenele-limită de conformare la ordonanțele judecătorești etc.

Dacă reclamantul nu se conformează unei ordonanțe judecătorești privind furnizarea de informații suplimentare în legătură cu cererea sa de chemare în judecată sau dacă există orice alt obstacol pentru judecarea cauzei, cererea este respinsă. Dacă pârâtul nu depune un memoriu în apărare, se poate pronunța o hotărâre judecătorească în lipsă, împotriva sa. De asemenea, neconformarea cu ordonanța judecătorească la termen poate să conducă la pronunțarea unei hotărâri în cauză.

Neprezentarea în fața instanței

În cauzele care pot face obiectul unei soluționări extrajudiciare (de exemplu, litigiile comerciale), neprezentarea uneia dintre părți în fața instanței districtuale („tingsrätt”) poate să conducă la pronunțarea unei hotărâri judecătorești în lipsă. În alte cazuri, se pot impune amenzi. Cu toate acestea, în cauzele care nu pot face obiectul unei soluționări extrajudiciare (de exemplu, litigiile legate de dreptul familiei), neprezentarea reclamantului în fața instanței poate să conducă la închiderea cauzei, în timp ce neînfrățirea părții adverse poate să conducă fie la amendarea acesteia, fie la aducerea sa în fața instanței. Dacă reclamantul nu se prezintă la procedura judiciară în fața instanței de al doilea grad de jurisdicție, calea de atac poate fi închisă. Dacă partea adversă nu se prezintă în fața instanței de al doilea grad de jurisdicție, i se poate impune o amendă.

Termenul-limită pentru apel

Dacă o parte recurge la calea de atac prea târziu, aceasta va fi respinsă.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Dacă termenul-limită nu este prevăzut de lege, partea trebuie să solicite instanței, înainte de expirarea termenului-limită, o amânare și să ceară ca termenul să fie prelungit. Dacă termenul-limită a expirat și instanța a luat o măsură ulterior, de exemplu a pronunțat o hotărâre, există o serie de măsuri ordinare și extraordinare pe care le poate lua o parte. Scopul acestor măsuri este fie revizuirea unei cauze închise, fie obținerea, în anumite circumstanțe, a unui termen-limită modificat (a se vedea punctul 3 de mai sus).

Ultima actualizare: 09/09/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Anglia și Țara Galilor

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Principalele tipuri de termene sunt următoarele:

Termenul de răspuns la o cerere – la primirea unei cereri introductive sau a expunerii detaliate a concluziilor, în cazul în care sunt notificate sau comunicate separat, pârâtul are la dispoziție 14 zile pentru a răspunde cererii sau pentru a depune o confirmare de primire. După depunerea unei confirmări de primire a notificării, pârâtul are apoi la dispoziție încă 14 zile pentru a pregăti apărarea. Acest lucru înseamnă că pârâtul poate avea la dispoziție până la 28 de zile pentru a răspunde cererii, însă, în cazul în care depune confirmarea de primire în ziua următoare primirii expunerii detaliate a concluziilor, pârâtul are la dispoziție numai 15 zile pentru a depune un memoriu în apărare.

Termenul pentru executarea unei hotărâri – în temeiul secțiunii 24 din Legea din 1980 privind termenele de prescripție – nu poate fi introdusă o acțiune în temeiul unei hotărâri după o perioadă de șase ani de la data la care hotărârea a devenit executorie.

Termene de prescripție – În general, se aplică un termen de prescripție de șase ani în următoarele cazuri:

termenul pentru acțiuni în materie delictuală (secțiunea 2 din Legea din 1980 privind termenele de prescripție);

termenul în cazul conversiilor succesive și al stingerii titlului de proprietar și al mărfurilor transformate (secțiunea 3 din Legea din 1980 privind termenele de prescripție);

termenul de introducere a acțiunilor pentru sumele recuperabile prin lege (secțiunea 9 din Legea din 1980 privind termenele de prescripție).

Termenele de prescripție variază pentru alte tipuri de cauze. De exemplu:

termenul de introducere a acțiunilor în materie specială este de 12 ani (secțiunea 8 din Legea din 1980 privind termenele de prescripție) – de exemplu, datoriile speciale, cum ar fi ipotecile;

termenul de introducere a acțiunilor privind vătămrile corporale este de trei ani (secțiunea 11 din Legea din 1980 privind termenele de prescripție).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Părțile 2.8-2.10 din [Normele de procedură civilă](#) se referă la aplicarea și interpretarea normelor privind calculul termenelor.

În afara zilelor de sâmbătă și duminică, zilele nelucrătoare în Anglia și Țara Galilor sunt următoarele zile de sărbătoare legale:

Anul Nou: 1 ianuarie;

Vinerea Mare: vinerea dinaintea Paștelui;

A doua zi de Paște: luna de după Paște;

Ziua liberă specială pentru bănci la începutul lunii mai: prima zi de luni din luna mai;

Ziua liberă specială pentru bănci primăvara: ultima zi de luni din luna mai;

Ziua liberă specială pentru bănci vara: ultima zi de luni din luna august;

Prima zi de Crăciun: 25 decembrie;

A doua zi de Crăciun: 26 decembrie.

Dacă ziua de Crăciun, a doua zi de Crăciun sau Anul Nou cade într-un weekend, ziua lucrătoare următoare devine sărbătoare legală. De exemplu, dacă 25 și 26 decembrie cad sâmbătă și, respectiv, duminică, luna și marțea următoare sunt sărbători legale.

În plus, toate instanțele sunt închise pentru încă o zi în afară de Crăciun.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

[Legea din 1980 privind termenele de prescripție](#) – Aceasta prevede mai multe termene pentru inițierea procedurilor și stabilește alte termene în care, de exemplu, trebuie executată o hotărâre și în care părțile trebuie să întreprindă alte acțiuni. Informații suplimentare sunt furnizate în răspunsul la întrebarea 1 de mai sus.

[Legea din 1984 privind termenele de prescripție din străinătate](#) – Aceasta prevede ca orice lege referitoare la prescripția acțiunilor să fie tratată, în sensul cauzelor în care este pusă în executare o lege străină sau o hotărâre pronunțată de o instanță străină, ca o chestiune de fond, mai degrabă decât ca o chestiune de procedură. Aceasta se aplică atât procedurilor de arbitraj, cât și procedurilor judiciare desfășurate în fața instanțelor din Anglia și Țara Galilor, ori de câte ori se ia în considerare legea unei alte țări.

 Normele de procedură civilă – Acestea sunt normele de procedură pentru instanțele civile din Anglia și Țara Galilor și includ termene pentru diferite acțiuni.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Data de la care curge termenul este, de obicei, data producerii evenimentului în cauză. De exemplu, momentul de la care începe să curgă termenul de 14 zile de răspuns la o cerere este ziua primirii cererii introductive sau a expunerii detaliate a concluziilor, dacă acestea sunt notificate sau comunicate separat (sub rezerva normelor privind comunicarea considerată efectuată – a se vedea mai jos). În plus, data de la care începe să curgă termenul de șase ani pentru executarea unei hotărâri este data la care hotărârea a devenit executorie.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Metoda obișnuită de notificare sau comunicare utilizată pentru transmiterea documentelor este prin serviciu poștal de primă categorie. În cazul în care un document este trimis prin serviciu poștal de primă categorie, se consideră că este notificat sau comunicat în a doua zi de la data expedierii. Informații suplimentare privind datele la care se consideră că notificarea sau comunicarea a fost efectuată pentru alte metode de notificare sau comunicare care nu implică predarea personală, de exemplu schimbul de documente, predarea sau lăsarea documentului la adresa autorizată, prin fax sau prin alte metode electronice, se regăsesc în **partea 6 din Normele de procedură civilă**.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Atunci când un termen este exprimat ca număr de zile, acesta este calculat ca zile întregi. În calcularea numărului de „zile întregi” nu se includ data la care începe termenul și, dacă sfârșitul termenului este definit prin referire la un eveniment, data la care are loc evenimentul respectiv. Exemple privind modalitatea de calculare a acestor zile se regăsesc în **partea 2 din Normele de procedură civilă**.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

În cazul în care instanța pronunță o hotărâre, un ordin sau o dispoziție prin care se impune un termen pentru îndeplinirea unui act, ultima dată pentru îndeplinirea acestuia trebuie să fie exprimată ca dată calendaristică ori de câte ori este posibil; și să includă ora până la care trebuie îndeplinit actul respectiv. În cazul în care data până la care trebuie îndeplinit un act este introdusă în orice document, data trebuie să fie exprimată ca dată calendaristică ori de câte ori este posibil.

De exemplu, în cazul în care un document este notificat sau comunicat unei persoane la 4 aprilie și aceștia i se solicită să răspundă în termen de 14 zile de la notificare sau comunicare, aceasta trebuie să răspundă înainte de 18 aprilie.

Cu toate acestea, în cazul în care termenul specificat este mai mic de cinci zile, zilele de sâmbătă, duminică și sărbătorile legale nu sunt luate în considerare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În cazul în care termenul „lună” apare în orice hotărâre, ordin, dispoziție sau alt document, acesta înseamnă o lună calendaristică.

Atunci când un termen este exprimat în ani, deși nu există nicio regulă explicită, partea 2.10 din Normele de procedură civilă trebuie aplicată în mod similar.

Astfel, în cazul în care termenul „an” apare în orice hotărâre, ordin, dispoziție sau alt document, acesta înseamnă un an calendaristic.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Dacă sfârșitul termenului este definit prin referire la un eveniment, ziua în care se produce evenimentul respectiv nu este inclusă. A se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 6 de mai sus.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care termenul prevăzut în Normele de procedură civilă, o instrucțiune practică, orice hotărâre sau ordin judecătoresc pentru îndeplinirea oricărui act la sediul instanței expiră într-o zi în care sediul instanței este închis, actul respectiv este îndeplinit în timp util dacă este îndeplinit în ziua următoare în care sediul instanței este deschis. Această normă se aplică ori de câte ori există un termen-limită.

11 Există condiții în care termenele sunt prelunghite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În cazul în care o cerere introductivă este notificată sau comunicată în afara jurisdicției, se aplică normele speciale. De exemplu, în cazul în care notificarea sau comunicarea se face către un stat membru al UE sau către un stat semnatar al Convenției de la Haga din 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, termenul de depunere a unei confirmări de primire este de 21 de zile de la data notificării sau comunicării cererii introductive sau a expunerii detaliate a concluziilor. Termenul de depunere a memoriului în apărare este de 21 de zile de la data notificării sau comunicării expunerii detaliate a concluziilor sau, în cazul în care pârâtul depune o confirmare a notificării sau a comunicării, de 35 de zile de la data notificării sau comunicării expunerii detaliate a concluziilor. În cazul în care notificarea sau comunicarea se face către orice alt teritoriu al unui stat semnatar al Convenției de la Haga din 1965, termenul de depunere a unei confirmări este de 31 de zile de la data notificării sau comunicării cererii introductive sau a expunerii detaliate a concluziilor. Termenul de depunere a memoriului în apărare este de 31 de zile de la data notificării sau comunicării expunerii detaliate a concluziilor sau, în cazul în care pârâtul depune o confirmare a notificării sau a comunicării, de 45 de zile de la data notificării sau comunicării expunerii detaliate a concluziilor. Detalii suplimentare se regăsesc în **Partea 6 din Normele de procedură civilă**.

În cazul în care notificarea sau comunicarea se face către orice altă țară, termenul de depunere a confirmării notificării sau comunicării sau de depunere a memoriului în apărare este numărul de zile indicat în tabel (care este furnizat în linkul de mai jos), după notificarea sau comunicarea expunerii detaliate a concluziilor sau, în cazul în care pârâtul a depus o confirmare a notificării sau comunicării, numărul de zile indicat în tabel plus o perioadă suplimentară de 14 zile de la notificarea sau comunicarea expunerii detaliate a concluziilor. Tabelul se regăsește în **Instrucțiunea practică 6B la Normele de procedură civilă**.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul pentru introducerea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești este de 14 zile. Termenele pentru solicitarea reexaminării de către un judecător a deciziei unui organism în cazul în care aveți dreptul la aceasta prin lege este de 28 de zile, cu excepția cazului în care legea în cauză prevede altfel.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În cazul în care reclamantul consideră că există motive excepționale, acesta poate solicita instanței să ia în considerare o aplicare imediată și fără ca pârâtului să îi fie notificate sau comunicate acte, și anume „ex parte” sau „fără notificare”. În cazul în care judecătorul pronunță o ordonanță „ex parte” sau „fără notificare”, se va stabili un nou termen la care reclamantul să se înfățișeze în fața instanței. Pârâtul va avea dreptul să fie prezent la acest termen, astfel încât judecătorul să poată asculta ambele părți înainte de a decide dacă să pronunțe o altă ordonanță.

Alte posibilitățile de prelungire a termenului sunt prevăzute în partea II din Legea din 1980 privind termenele de prescripție. De exemplu, termenul de prescripție poate fi prelungit în caz de dizabilitate a reclamantului (secțiunea 28 din Legea din 1980 privind termenele de prescripție).

Cu excepția cazului în care Normele de procedură civilă sau instrucțiunile practice prevăd altfel sau în cazul în care instanța dispune altfel, termenul indicat de o normă sau de instanța judecătorească în care o persoană să întreprindă orice act poate fi modificat prin acordul scris al părților. În plus, judecătorii dispun de competențe extinse de gestionare a cauzelor privind modificarea termenelor.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu. Partea nu ar pierde acest beneficiu.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

În cazul în care pârâtul nu reușește să formuleze apărări sau să confirme cererea în termenul prevăzut, reclamantul poate depune o cerere sau o solicitare de judecare în lipsă. Cu toate acestea, pârâtul are în continuare posibilitatea de a introduce o cale de atac împotriva acestei decizii sau o instanță poate anula hotărârea.

De asemenea, sunt disponibile și alte sancțiuni legate de gestionarea cauzei. De exemplu, în cazul în care o parte trebuie să depună ceva, cum ar fi un raport de expertiză, până la un anumit termen și nu face acest lucru, instanța poate dispune că raportul este inadmisibil.

De asemenea, instanța poate recurge la sancțiuni precum cele pentru sfidarea curții.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Părțile aflate în culpă se pot adresa instanței solicitând prelungirea termenelor. În cazul în care expirarea termenului a condus la pronunțarea unei hotărâri în lipsă, acestea pot introduce o cale de atac sau pot solicita anularea deciziei.

Linkuri relevante

 [Ministerul Justiției](#)

 [Normele de procedură civilă](#)

Ultima actualizare: 03/03/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Irlanda de Nord

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenul de răspuns la o cerere – În procedurile în fața Înaltei Curți (*High Court*), dacă pârâtul are reședința în Irlanda de Nord, atunci trebuie să transmită un memoriu privind înfățișarea în termen de 14 zile de la notificarea sau comunicarea actului (Ordinul 10) (inclusiv ziua notificării sau comunicării), deși acesta se poate înfățișa și mai târziu în orice moment înainte de pronunțarea hotărârii împotriva sa. Înfațișarea după pronunțarea hotărârii necesită o autorizare (sau permisiune) [Ordinul 12 din Regulamentul din 1980 al Court of Judicature (Irlanda de Nord)]. Pârâtul trebuie să notifice sau să comunice un memoriu în apărare într-un termen care expiră ultimul dintre următoarele: șase săptămâni de la predarea cererii introductive, șase săptămâni de la prezentarea memoriului privind înfățișarea sa sau șase săptămâni după ce a primit autorizarea de a se apăra (Ordinul 18). În procedurile în fața Tribunalului Districtual (*County Court*), pârâtul trebuie să notifice sau să comunice intenția de a se apăra în termen de 21 zile de la momentul în care i-a fost notificată cererea de chemare în judecată [Ordinul nr. 12 din Regulamentul din 1981 al County Court (Irlanda de Nord)].

Termenul pentru punerea în executare a unei hotărâri – În temeiul articolului 16 din Ordinul din 1989 privind prescripția (Irlanda de Nord), nu se poate introduce o acțiune în legătură cu orice hotărâre judecătorească după o perioadă de șase ani de la data la care hotărârea a devenit executorie.

Termene de prescripție – În general, se aplică un termen de prescripție de șase ani, acesta fiind aplicabil, de exemplu, pentru:

termenul pentru acțiuni în materie delictuală [articolul 6 din Ordinul din 1989 privind prescripția (Irlanda de Nord)];

termenul pentru cauzele de conversie succesivă și stingere a titlului de proprietar și a mărfurilor transformate [articolul 17 din Ordinul privind prescripția (Irlanda de Nord) din 1989].

Termenele de prescripție variază pentru alte tipuri de cauze. De exemplu:

termenul de introducere a acțiunilor privind vătămrile corporale este de trei ani [articolul 7 din Ordinul din 1989 privind prescripția (Irlanda de Nord)].

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Ordinul 3 din Regulamentul din 1980 al Court of Judicature (Irlanda de Nord), împreună cu secțiunea 5 din Legea din 1978 privind interpretarea și Ordinul 43 din Regulamentul din 1981 al County Court (Irlanda de Nord) împreună cu secțiunea 39 din Legea din 1954 privind interpretarea (Irlanda de Nord) se referă la aplicarea și interpretarea Regulamentului Supreme Court și, respectiv, aplicarea și interpretarea Regulamentului County Court cu privire la calcularea termenelor.

În afara zilelor de sâmbătă și duminică, zilele nelucrătoare în Irlanda de Nord includ următoarele sărbători legale:

Anul Nou: 1 ianuarie;

Ziua Sfântului Patrick: 17 martie;

a doua zi de Paște: luna de după Paște;

a treia zi de Paște: marțea de după Paște;

Ziua liberă specială pentru bănci la începutul lunii mai: prima zi de luni din luna mai;

Ziua liberă specială pentru bănci primăvara: ultima zi de luni din luna mai;

Zilele libere speciale pentru bănci din luna iulie: 12 și 13 iulie;

Ziua liberă specială pentru bănci vara: ultima zi de luni din luna august;

Ziua de Crăciun: 25 decembrie;

A doua zi de Crăciun: 26 decembrie.

Dacă ziua de Crăciun, a doua zi de Crăciun sau Anul Nou cade într-un weekend, ziua lucrătoare următoare devine sărbătoare legală. De exemplu, dacă 25 și 26 decembrie cad sâmbătă și, respectiv, duminică, luna și marțea următoare sunt sărbători legale.

În plus, toate instanțele sunt închise pentru încă o zi în afară de Crăciun și, de asemenea, în Vinerea Mare.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Ordinul din 1989 privind prescripția (Irlanda de Nord) – Acesta prevede mai multe termene pentru inițierea procedurilor și stabilește alte termene în care, de exemplu, o hotărâre trebuie executată și alte acțiuni trebuie să fie întreprinse de către părți. Informații suplimentare sunt furnizate în răspunsul la întrebarea 1 de mai sus.

Ordinul din 1985 privind termenele de prescripție din străinătate (Irlanda de Nord) – Acesta prevede orice lege referitoare la prescripția acțiunilor să fie tratată, în sensul cauzelor în care este pusă în executare o lege străină sau o hotărâre pronunțată de o instanță străină, ca o chestiune de fond, mai degrabă decât ca o chestiune de procedură. Acesta se aplică atât procedurilor de arbitraj, cât și procedurilor judiciare desfășurate în fața instanțelor din Irlanda de Nord, ori de câte ori se ia în considerare legea unei alte țări.

Regulamentul Court of Judicature (Irlanda de Nord) din 1980 și Regulamentul County Court (Irlanda de Nord) din 1981 – Acestea sunt normele de procedură pentru instanțele civile din Irlanda de Nord și includ termenele de prescripție pentru diferite acțiuni.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Data de la care începe să curgă termenul pentru apărarea unei acțiuni în general este data notificării sau comunicării procedurii – a se vedea răspunsul la întrebarea 1 de mai sus. Conform Ordinului din 1989 privind prescripția (Irlanda de Nord), data de la care începe să curgă termenul este de obicei data evenimentului relevant, de exemplu, data la care începe să curgă termenul de șase ani pentru executarea unei hotărâri este data la care hotărârea a devenit executorie.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Da – atunci când un act este notificat sau comunicat prin poștă sau dacă este lăsat în cutia poștală, se consideră că a fost notificat sau comunicat în a șaptea zi (incluzând weekendul) după ce a fost făcut acest lucru [Ordinul 10, norma 1 din Regulamentul din 1980 al Court of Judicature (Irlanda de Nord)], deși, în cazul în care este expediat într-o zi de duminică, se va considera probabil că acesta a fost notificat sau comunicat în ziua de luni, la opt zile de la expediere. În mod similar, în cazul în care o cerere de chemare în judecată este notificată sau comunicată de un avocat prin servicii poștale de primă categorie, se consideră că aceasta a fost notificată sau comunicată în cea de a șapte zi lucrătoare după expediere (excluzând ziua expedierii), însă, spre deosebire de regulamentul High Court, termenul de șapte zile exclude zilele de sâmbătă, duminică și sărbătorile legale [Ordinul 43, norma 19A din Regulamentul din 1981 al County Court (Irlanda de Nord)].

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Ordinul 3 norma 2 din Regulamentul din 1980 al Court of Judicature (Irlanda de Nord) se aplică oricărei perioade de timp stabilite prin Regulament sau prin orice hotărâre, ordin sau dispoziție pentru îndeplinirea oricărui act. În cazul în care un act trebuie să fie îndeplinit într-un anumit termen după o dată specificată sau de la o dată specificată, termenul începe de obicei să curgă imediat după data respectivă. În cazul în care actul trebuie să fie îndeplinit cu un anumit număr de zile întregi înainte sau după o dată specificată, cel puțin respectivul număr de zile trebuie să treacă între ziua în care actul este îndeplinit și data respectivă.

Ordinul 43, norma 17 din Regulamentul County Court (Irlanda de Nord) din 1981 se aplică în termenelor stabilite prin Regulament. În cazul în care se solicită efectuarea oricărei acțiuni într-un anumit termen sau după producerea unui anumit eveniment, termenul începe să curgă la sfârșitul zilei în care se produce evenimentul, cu excepția cazului în care se prevede că termenul include ziua respectivă.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Ordinul 3, norma 2 din Regulamentul din 1980 al Court of Judicature (Irlanda de Nord) prevede că, în cazul în care termenul în cauză, care este de cel mult șapte de zile, ar include o zi de sâmbătă, duminică sau o zi liberă specială pentru bănci, ziua de Crăciun sau Vinerea Mare, ziua respectivă va fi exclusă.

Ordinul 3, norma 3 prevede că, exceptând cazul în care instanța dispune altfel, perioada vacanței mari, respectiv vacanța de vară, este exclusă din calculul oricărei perioade prevăzute de Regulament sau de orice ordin sau dispoziție privind notificarea, depunerea sau modificarea oricărui act de procedură.

Ordinul 3, norma 4 prevede că, în cazul în care termenul prevăzut de Regulament sau de o hotărâre, ordin sau dispoziție, pentru îndeplinirea oricărui act la un sediu al Curții Supreme expiră într-o zi în care sediul respectiv este închis și, din acest motiv, actul nu poate fi îndeplinit în ziua respectivă, atunci actul va fi îndeplinit la timp în ziua următoare în care sediul este deschis.

Ordinul 43, norma 17 din Regulamentul din 1981 al County Court (Irlanda de Nord) prevede că, în cazul în care Regulamentul stipulează că un lucru trebuie să fie efectuat într-un termen maxim de trei zile, acest termen exclude ziua de sâmbătă, duminică sau o altă zi în care sediul este închis. În cazul în care termenul prevăzut pentru îndeplinirea unui act expiră într-o zi de sâmbătă, duminică sau într-o altă zi în care sediul este închis, actul poate fi îndeplinit în ziua următoare când sediul este deschis. Această din urmă dispoziție se referă, de asemenea, la termenele prevăzute printr-un decret sau un ordin.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Ordinul 3, norma 1 din Regulamentul din 1980 al Court of Judicature (Irlanda de Nord) prevede că, fără a aduce atingere secțiunii 5 din Legea din 1978 privind interpretarea în aplicarea acesteia la Regulament, atunci când apare în orice hotărâre, ordin, dispoziție sau alt document, termenul „lună” înseamnă o lună calendaristică, cu excepția cazului în care contextul impune altfel.

Când o perioadă este exprimată în ani, deși nu există nicio regulă explicită, prin analogie, în cazul în care termenul „an” apare în orice hotărâre, ordin, dispoziție sau alt document, acesta înseamnă un an calendaristic.

În ceea ce privește procedurile judiciare districtuale, se aplică secțiunea 39 din Legea din 1954 privind interpretarea (Irlanda de Nord), care prevede că „un an” înseamnă 12 luni (calendaristice) și „o lună” înseamnă o lună calendaristică.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Ordinul 3, norma 2 din Regulamentul din 1980 al Court of Judicature (Irlanda de Nord) prevede că, în cazul în care un act trebuie îndeplinit într-un termen maxim specificat înainte de o anumită dată, perioada se încheie imediat înainte de data respectivă.

În Regulamentul County Court (Irlanda de Nord) din 1981, în temeiul secțiunii 39 din Legea privind interpretarea (Irlanda de Nord) din 1954, un termen exprimat a se încheia la o anumită dată sau calculat până la o anumită dată include ziua respectivă.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Ordinul 3, norma 2 din Regulamentul din 1980 al Court of Judicature (Irlanda de Nord) prevede că, în cazul în care termenul în cauză, care este de cel mult șapte de zile, ar include o zi de sâmbătă, duminică sau o zi liberă specială pentru bănci, ziua de Crăciun sau Vinerea Mare, ziua respectivă va fi exclusă.

Ordinul 3, norma 3 prevede că, exceptând cazul în care instanța dispune altfel, perioada vacanței mari, respectiv vacanța de vară, este exclusă din calculul oricărei perioade prevăzute de Regulament sau de orice ordin sau dispoziție privind notificarea, depunerea sau modificarea oricărui act de procedură.

Ordinul 3, norma 4 prevede că, în cazul în care termenul prevăzut de Regulament sau de o hotărâre, ordin sau dispoziție, pentru îndeplinirea oricărui act la un sediu al Curții Supreme expiră într-o zi în care sediul respectiv este închis și, din acest motiv, actul nu poate fi îndeplinit în ziua respectivă, atunci actul va fi îndeplinit la timp în ziua următoare în care sediul este deschis.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

-

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul pentru introducerea căilor de atac împotriva hotărârilor Înaltei Curți (*High Court*) este, în general, de șase săptămâni și, în cazul căilor de atac împotriva decretelor tribunalelor districtuale (county court), este de 21 de zile. Termenele pentru solicitarea reexaminării de către un judecător a deciziei unui organism în cazul în care aveți dreptul la aceasta prin lege este de 21 de zile, cu excepția cazului în care legea în cauză prevede altfel.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În cazul în care reclamantul consideră că există motive excepționale, acesta poate solicita instanței să ia în considerare o aplicare imediată și fără ca pârâtului să îi fie notificate sau comunicate acte, și anume „ex parte” sau „fără notificare”. În cazul în care judecătorul pronunță o ordonanță „ex parte” sau „fără notificare”, se va stabili un nou termen la care reclamantul să se înfățișeze în fața instanței. Pârâtul va avea dreptul să fie prezent la acest termen, astfel încât judecătorul să poată asculta ambele părți înainte de a decide dacă să pronunțe o altă ordonanță.

Alte posibilități de prelungire a termenului sunt prevăzute în Partea IV din Ordinul din 1989 privind prescripția (Irlanda de Nord). De exemplu, termenul de prescripție poate fi prelungit în caz de dizabilitate a reclamantului (articolul 48 din Legea din 1980 privind termenele de prescripție).

Cu excepția cazului în care regulamentul instanței prevede altfel sau în cazul în care instanța dispune altfel, termenul specificat printr-un regulament sau de instanță în care o persoană trebuie să îndeplinească un act poate fi modificat prin acordul scris al părților. În plus, judecătorii dispun de competențe de modificare a termenelor.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu. Partea nu pierde beneficiul unei astfel de legislații străine.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

În cazul în care părătul nu reușește să formuleze apărări sau să confirme procedura în termenul prevăzut, reclamantul poate solicita judecarea în lipsă. Cu toate acestea, părătul are în continuare posibilitatea de a introduce o cale de atac împotriva acestei decizii sau o instanță poate anula hotărârea.

De asemenea, sunt disponibile și alte sancțiuni legate de gestionarea cauzei. De exemplu, în cazul în care o parte trebuie să depună ceva, cum ar fi un raport de expertiză, până la un anumit termen și nu face acest lucru, instanța poate dispune că raportul este inadmisibil.

De asemenea, instanța poate recurge la sancțiuni precum cele pentru sfidarea curții.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Părțile aflate în culpă se pot adresa instanței solicitând prelungirea termenului. În cazul în care expirarea termenului a condus la pronunțarea unei hotărâri în lipsă, acestea pot introduce o cale de atac sau pot solicita anularea deciziei.

Ultima actualizare: 04/03/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Scoția

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenul de răspuns la o cerere

În cauzele din fața Court of Session în care notificarea sau comunicarea se realizează în Europa sau în afara Europei, termenul este de 21 de zile de la data notificării sau comunicării. În anumite cauze în care notificarea sau comunicarea nu se realizează printr-o metodă prevăzută de aceste norme, termenul este de 42 de zile.

În cauzele din fața Sheriff Court în care notificarea sau comunicarea se realizează în Europa, termenul este de 21 de zile de la data notificării sau comunicării. Pentru toate cauzele în care notificarea sau comunicarea se realizează în afara Europei, termenul este de 42 de zile de la data notificării sau comunicării.

Informații suplimentare sunt disponibile la:

 [Regulamentul Court of Session](#)

 [Regulamentul Sheriff Courts privind cauzele ordinare](#) (instanțe locale).

Există, de asemenea, norme pentru proceduri simple și norme pentru cauze sumare pentru recuperarea sumelor de până la 5 000 GBP.

Termene de prescripție sau de prescripție extinctivă

În dreptul scoțian, termenele în care trebuie să fie introdusă o acțiune în instanță sunt determinate de conceptele juridice de prescripție și de prescripție extinctivă. Prescripția este o normă de procedură – o apărare – prin care anumite drepturi și obligații (care rămân în continuare în vigoare) nu mai pot fi executate din punct de vedere legal după expirarea unei perioade de timp determinate. Prescripția extinctivă este o normă de drept material care funcționează astfel încât să stingă dreptul și/sau obligația unei persoane după expirarea unei perioade de timp determinate.

Legislația actuală se regăsește în Legea din 1973 privind prescripția și prescripția extinctivă (Scoția) (astfel cum a fost modificată).

Dispozițiile privind prescripția extinctivă prevăd momentul în care se sting drepturile și obligațiile contractuale. Termenele variază în funcție de natura obligației.

Legea prevede un termen de prescripție pentru acțiunile în despăgubire, pentru vătămări corporale, pentru calomnie și pentru acțiunile legate de răspunderea pentru produse cu defect. Termenul de prescripție este de trei ani de la data la care prejudiciul a devenit cunoscut, deși instanțele au putere de apreciere și pot permite inițierea unei acțiuni după expirarea perioadei respective, în cazul în care consideră că ar fi echitabil să facă acest lucru.

Există, de asemenea, diferite termene de prescripție prevăzute în diverse alte legi, de exemplu în legătură cu prescripția acțiunilor referitoare la transportul aerian, rutier, maritim și feroviar (de persoane sau de bunuri).

Puteți afla dacă acțiunea specifică pe care doriți să o inițiați se supune unor termene specifice, solicitând consultanță din partea unui avocat sau a Biroului de informare a cetățenilor.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În afara zilelor de sâmbătă și duminică, zilele nelucrătoare în Scoția includ următoarele zile libere speciale pentru bănci:

Anul Nou: 1 ianuarie;

A doua zi a Anului Nou: 2 ianuarie;

Vinerea Mare: vinerea dinaintea Paștelui;

Ziua liberă specială pentru bănci la începutul lunii mai: prima zi de luni din luna mai;

Ziua liberă specială pentru bănci primăvara: ultima zi de luni din luna mai;

Ziua liberă specială pentru bănci vara: prima zi de luni din luna august;

Ziua de Crăciun: 25 decembrie;

A doua zi de Crăciun: 26 decembrie.

Dacă ziua de Crăciun, a doua zi de Crăciun sau Anul Nou și ziua de 2 ianuarie cad în weekend, ziua lucrătoare următoare devine o zi liberă specială pentru bănci. De exemplu, dacă 25 și 26 decembrie cad sâmbătă și, respectiv, duminică, luna și marțea următoare sunt zile libere speciale pentru bănci.

Toate datele sunt prevăzute în Anexa 1 la Legea din 1971 privind tranzacțiile bancare și financiare, cu excepția zilei libere speciale de primăvară și a celei de a doua zi de Crăciun, care fac obiectul proclamației regale.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Prescripția și prescripția extinctivă

Legea din 1973 privind prescripția și prescripția extinctivă (Scoția), astfel cum a fost modificată, stabilește dispoziții detaliate privind calcularea diferitelor termene de prescripție și de prescripție extinctivă, astfel cum sunt descrise în răspunsul la întrebarea 1.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Momentul la care termenul începe să curgă este determinat de data notificării sau a comunicării. Pentru notificarea sau comunicarea prin poștă, data efectuării notificării sau a comunicării este ziua următoare expedierii actului/citației. În ceea ce privește o citație a cărei dată de expirare cade în weekend sau într-o zi liberă specială pentru bănci sau instanțe, data expirării este prelungită efectiv la următoarea zi lucrătoare sau care nu cade în weekend.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Data la care termenul începe să curgă este întotdeauna data efectuării notificării sau a comunicării, indiferent de metoda de notificare sau comunicare. Pentru detalii privind definiția datei efectuării notificării sau a comunicării, consultați răspunsul la întrebarea 4.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Data actului. Prima zi după data efectuării notificării sau comunicării este prima zi numărată de la care începe să curgă termenul (sub rezerva detaliilor de la întrebarea 4 privind zilele libere).

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

Zile calendaristice (a se vedea, însă, răspunsul la întrebarea 4 privind zilele libere etc.). Deși termenele nu pot expira într-o zi nelucrătoare, în calcularea termenului sunt luate în considerare toate celelalte zile nelucrătoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Ori de câte ori termenul „lună” apare în documentele instanței, acesta înseamnă lună calendaristică.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele expiră în conformitate cu principiile prezentate în răspunsurile la întrebările anterioare, și anume în funcție de termen, în ultima zi, ținând seama de faptul că numărătoarea inversă începe cu ziua următoare datei notificării sau comunicării.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da. A se vedea răspunsul la întrebarea 4.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenul pentru notificare sau comunicare poate fi prelungit de către instanță, în cazuri justificate, dacă instanța este convinsă că acest lucru este necesar.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

În Court of Session, pârâtul are la dispoziție 14 zile de la data notificării ordonanței sau deciziei definitive pentru a contesta decizia și a notifica instanța cu privire la această intenție.

Termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva anumitor decizii pronunțate de Sheriff Court s-a majorat de la 14 la 28 de zile de la 1 ianuarie 2016. Aceste căi de atac sunt în prezent depuse direct la Sheriff Appeal Court.

Căile de atac prin cauză sumară și procedură simplă sunt depuse tot la Sheriff Court, iar termenul de apel rămâne de 14 zile.

Trebuie remarcat faptul că, în cazul în care legislația prevede un termen de introducere a căii de atac pentru anumite tipuri de căi de atac, de exemplu, căile de atac legale, altele decât cele prevăzute în Norme, atunci se aplică termenul respectiv.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Numai în circumstanțe excepționale. Pentru perioadele reduse, termenul minim ar fi de 48 de ore. Numai în cazurile în care sunt emise dispoziții interimare în materie de bunăstare a copiilor, se poate elimina în totalitate obligația de notificare prealabilă a pârâtului. În astfel de cazuri, o audiere ar putea fi, desigur, stabilită ulterior, pentru a permite respectarea garanțiilor procedurale pentru toate părțile.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Dacă pârâtul nu formulează apărări în cadrul acțiunii, hotărârea poate fi emisă în absența sa, dacă reclamantul solicită acest lucru. Bineînțeles, pârâtul poate formula o cale de atac împotriva acestui lucru, după cum s-a subliniat în răspunsul la întrebarea 12.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Pârâtul poate solicita instanței să prelungească termenul. În cazul în care a fost deja pronunțată o hotărâre judecătorească (în absență), pârâtul poate solicita instanței să anuleze acțiunea, sub rezerva normelor aplicabile ale instanței.

Ultima actualizare: 04/03/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Termene procedurale - Gibraltar

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Principalele tipuri de termene sunt următoarele:

Termenul de răspuns la o cerere – la primirea unei cereri introductive sau a expunerii detaliate a concluziilor, în cazul în care sunt notificate sau comunicate separat, pârâtul are la dispoziție 14 zile pentru a răspunde cererii sau pentru a depune o confirmare de primire. După depunerea unei confirmări de primire a notificării, pârâtul are apoi la dispoziție încă 14 zile pentru a pregăti apărarea. Acest lucru înseamnă că pârâtul poate avea la dispoziție până la 28 de zile pentru a răspunde cererii, însă, în cazul în care depune confirmarea de primire în ziua următoare primirii expunerii detaliate a concluziilor, pârâtul are la dispoziție numai 15 zile pentru a depune un memoriu în apărare.

Termenul de executare a unei hotărâri – În conformitate cu secțiunea 4 alineatul (4) din Legea din 1960 privind termenele de prescripție, nu poate fi introdusă o acțiune în temeiul unei hotărâri după o perioadă de 12 ani de la data la care hotărârea a devenit executorie.

Termene de prescripție – În general, se aplică un termen de prescripție de șase ani în următoarele cazuri:

termenul pentru acțiuni în materie delictuală (secțiunea 4 alineatul (1) litera (a) din Legea din 1960 privind termenele de prescripție);

termenul în cazul conversiilor succesive și al stingerii titlului de proprietar și al mărfurilor transformate (secțiunea 11 din Legea din 1960 privind termenele de prescripție);

termenul de introducere a acțiunilor pentru sumele recuperabile prin lege (secțiunea 4 alineatul (1) litera (d) din Legea din 1960 privind termenele de prescripție).

Termenele de prescripție variază pentru alte tipuri de cauze. De exemplu:

termenul de introducere a acțiunilor în materie specială este de 12 ani (secțiunea 4 alineatul (3) din Legea din 1960 privind termenele de prescripție) – de exemplu, datoriile speciale, cum ar fi ipotecile;

termenul de introducere a acțiunilor privind vătămrile corporale este de trei ani (secțiunea 4 alineatul (1) din Legea din 1960 privind termenele de prescripție).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Părțile 2.8-2.10 din Normele de procedură civilă se referă la aplicarea și interpretarea normelor privind calculul termenelor.

În afara zilelor de sâmbătă și duminică, zilele nelucrătoare în Gibraltar includ următoarele sărbători legale:

Anul Nou: 1 ianuarie;

Vinerea Mare: vinerea dinaintea Paștelui;

A doua zi de Paște: luna de după Paște;

Ziua comemorării muncitorilor: 28 aprilie;

Ziua Muncii: 1 mai;

Ziua liberă specială pentru bănci primăvara: ultima zi de luni din luna mai;

Ziua Reginei: a doua/a treia zi de luni din luna iunie;

Ziua liberă specială pentru bănci vara: ultima zi de luni din luna august;

Ziua națională: 10 septembrie;

Ziua de Crăciun: 25 decembrie;

A doua zi de Crăciun: 26 decembrie.

Dacă ziua de Crăciun, a doua zi de Crăciun, Anul Nou sau Ziua Națională cad într-un weekend, ziua lucrătoare următoare devine sărbătoare legală. De exemplu, dacă 25 și 26 decembrie cad sâmbătă și, respectiv, duminică, luna și marțea următoare sunt sărbători legale. În plus, instanțele pot, de asemenea, să se închidă în perioada dintre Crăciun și Anul Nou.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Legea din 1960 privind termenele de prescripție Aceasta prevede mai multe termene pentru inițierea procedurilor și stabilește alte termene în care, de exemplu, trebuie executată o hotărâre și în care părțile trebuie să întreprindă alte acțiuni. Informații suplimentare sunt furnizate în răspunsul la întrebarea 1 de mai sus.

Normele de procedură civilă – Acestea sunt normele de procedură pentru instanțele civile din Anglia și Țara Galilor (care se aplică Gibraltarului) și includ termene pentru diferite acțiuni.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Data de la care curge termenul este, de obicei, data producerii evenimentului în cauză. De exemplu, momentul de la care începe să curgă termenul de 14 zile de răspuns la o cerere este ziua primirii cererii introductive sau a expunerii detaliate a concluziilor, dacă acestea sunt notificate sau comunicate separat (sub rezerva normelor privind comunicarea considerată efectuată – a se vedea mai jos). În plus, data de la care începe să curgă termenul de 12 ani pentru executarea unei hotărâri este data la care hotărârea a devenit executorie.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Metoda obișnuită de comunicare utilizată în Gibraltar pentru transmiterea documentelor este prin notificare sau comunicare personală. În cazul în care notificarea sau comunicarea se efectuează prin scrisoare recomandată, secțiunea 8 din Legea privind interpretarea și clauzele generale prevede că se consideră că notificarea sau comunicarea a fost efectuată „în momentul în care scrisoarea ar fi transmisă în realizarea obișnuită a serviciilor poștale.” Informații suplimentare privind datele la care se consideră că notificarea sau comunicarea a fost efectuată pentru alte metode de notificare sau comunicare care nu implică predarea personală, de exemplu schimbul de documente, predarea sau lăsarea documentului la adresa autorizată, prin fax sau prin alte metode electronice, se regăsesc în partea 6 din Normele de procedură civilă.

În cazul în care un document este notificat sau comunicat personal, se consideră că a fost notificat sau comunicat în următoarea zi lucrătoare în cazul în care este notificat sau comunicat după ora 17.00 într-o zi lucrătoare sau dacă este notificat sau comunicat în orice moment într-o zi de sâmbătă, duminică sau de sărbătoare legală.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Atunci când un termen este exprimat ca număr de zile, acesta este calculat ca zile întregi. În calcularea numărului de „zile întregi” nu se includ data la care începe termenul și, dacă sfârșitul termenului este definit prin referire la un eveniment, data la care are loc evenimentul respectiv. Exemple privind modalitatea de calculare a acestor zile se regăsesc în partea 2 din Normele de procedură civilă.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

În cazul în care instanța pronunță o hotărâre, un ordin sau o dispoziție prin care se impune un termen pentru îndeplinirea unui act, ultima dată pentru îndeplinirea acestuia trebuie să fie exprimată ca dată calendaristică ori de câte ori este posibil; și să includă ora până la care trebuie îndeplinit actul respectiv. În cazul în care data până la care trebuie îndeplinit un act este introdusă în orice document, data trebuie să fie exprimată ca dată calendaristică ori de câte ori este posibil.

De exemplu, în cazul în care un document este notificat sau comunicat unei persoane la 4 aprilie și aceștia i se solicită să răspundă în termen de 14 zile de la notificare sau comunicare, aceasta trebuie să răspundă înainte de 18 aprilie.

Cu toate acestea, în cazul în care termenul specificat este mai mic de cinci zile, zilele de sâmbătă, duminică și sărbătorile legale nu sunt luate în considerare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În cazul în care termenul „lună” apare în orice hotărâre, ordin, dispoziție sau alt document, acesta înseamnă o lună calendaristică.

Atunci când un termen este exprimat în ani, deși nu există nicio regulă explicită, partea 2.10 din Normele de procedură civilă trebuie aplicată în mod similar. Astfel, în cazul în care termenul „an” apare în orice hotărâre, ordin, dispoziție sau alt document, acesta înseamnă un an calendaristic.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Dacă sfârșitul termenului este definit prin referire la un eveniment, ziua în care se produce evenimentul respectiv nu este inclusă. A se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 6 de mai sus.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care termenul prevăzut în Normele de procedură civilă, o instrucțiune practică, orice hotărâre sau ordin judecătoresc pentru îndeplinirea oricărui act la sediul instanței expiră într-o zi în care sediul instanței este închis, actul respectiv este îndeplinit în timp util dacă este îndeplinit în ziua următoare în care sediul instanței este deschis. Această normă se aplică ori de câte ori există un termen-limită.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În cazul în care o cerere introductivă este notificată sau comunicată în afara jurisdicției, se aplică normele speciale. De exemplu, în cazul în care notificarea sau comunicarea se face către un stat membru al UE sau către un stat semnatar al Convenției de la Haga din 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, termenul de depunere a unei confirmări de primire este de 21 de zile de la

data notificării sau comunicării cererii introductive sau a expunerii detaliate a concluziilor. Termenul de depunere a memoriului în apărare este de 21 de zile de la data notificării sau comunicării expunerii detaliate a concluziilor sau, în cazul în care pârâtul depune o confirmare a notificării sau a comunicării, de 35 de zile de la notificarea sau comunicarea expunerii detaliate a concluziilor. În cazul în care notificarea sau comunicarea se face către orice alt teritoriu al unui stat semnatar al Convenției de la Haga din 1965, termenul de depunere a unei confirmări este de 31 de zile de la data notificării sau comunicării cererii introductive sau a expunerii detaliate a concluziilor. Termenul de depunere a memoriului în apărare este de 31 de zile de la data notificării sau comunicării expunerii detaliate a concluziilor sau, în cazul în care pârâtul depune o confirmare a notificării sau a comunicării, de 45 de zile de la notificarea sau comunicarea expunerii detaliate a concluziilor. Detalii suplimentare se regăsesc în Partea 6 din Normele de procedură civilă.

În cazul în care notificarea sau comunicarea se face către orice altă țară, termenul de depunere a confirmării notificării sau comunicării sau de depunere a memoriului în apărare este numărul de zile indicat în tabelul prevăzut în Instrucțiunea practică 6B la Normele de procedură civilă, după notificarea sau comunicarea expunerii detaliate a concluziilor sau, în cazul în care pârâtul a depus o confirmare a notificării sau comunicării, numărul de zile indicat în tabel plus o perioadă suplimentară de 14 zile de la notificarea sau comunicarea expunerii detaliate a concluziilor.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenul pentru introducerea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești este de 14 zile. Termenele pentru solicitarea reexaminării de către un judecător a deciziei unui organism în cazul în care aveți dreptul la aceasta prin lege este de trei luni, cu excepția cazului în care legea în cauză prevede altfel (deși cererile de control judiciar trebuie să fie formulate prompt în orice caz).

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În cazul în care reclamantul consideră că există motive excepționale, acesta poate solicita instanței să ia în considerare o aplicare imediată și fără ca pârâtului să îi fie notificate sau comunicate acte, și anume „ex parte” sau „fără notificare”. În cazul în care judecătorul pronunță o ordonanță „ex parte” sau „fără notificare”, se va stabili un nou termen la care reclamantul să se înfățișeze în fața instanței. Pârâtul va avea dreptul să fie prezent la acest termen, astfel încât judecătorul să poată asculta ambele părți înainte de a decide dacă să pronunțe o altă ordonanță.

Alte posibilități de prelungire a termenului sunt prevăzute în Legea din 1960 privind termenele de prescripție. De exemplu, termenul de prescripție poate fi prelungit în cazul unei dizabilități a reclamantului (secțiunea 28 din Legea privind termenele de prescripție).

Cu excepția cazului în care Normele de procedură civilă sau instrucțiunile practice prevăd altfel sau în cazul în care instanța dispune altfel, termenul indicat de o normă sau de instanța judecătorească în care o persoană să întreprindă orice act poate fi modificat prin acordul scris al părților. În plus, judecătorii dispun de competențe extinse de gestionare a cauzelor privind modificarea termenelor.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinată pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu. Partea nu ar pierde acest beneficiu.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

În cazul în care pârâtul nu reușește să formuleze apărări sau să confirme cererea în termenul prevăzut, reclamantul poate depune o cerere sau o solicitare de judecare în lipsă. Cu toate acestea, pârâtul poate solicita instanței să anuleze hotărârea.

De asemenea, sunt disponibile și alte sancțiuni legate de gestionarea cauzei. De exemplu, în cazul în care o parte trebuie să depună ceva, cum ar fi un raport de expertiză, până la un anumit termen și nu face acest lucru, instanța poate dispune că raportul este inadmisibil.

De asemenea, instanța poate recurge la sancțiuni precum cele pentru sfidarea curții.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Părțile aflate în culpă se pot adresa instanței solicitând prelungirea termenelor. În cazul în care expirarea termenului a condus la pronunțarea unei hotărâri în lipsă, acestea pot solicita anularea deciziei.

Ultima actualizare: 04/03/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.